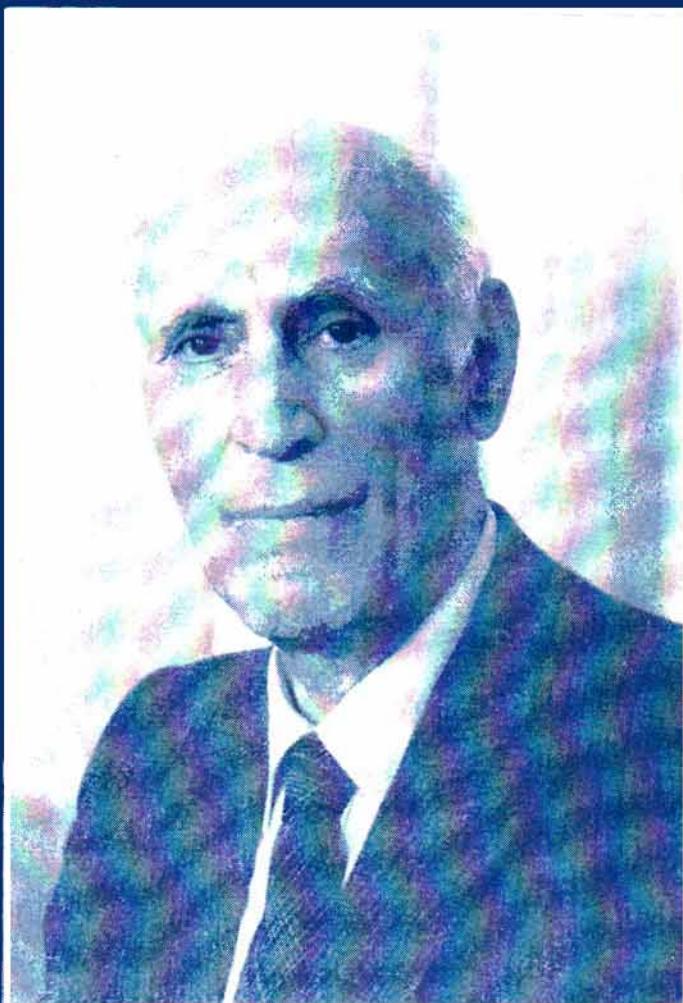

واردیق

تۆركجه - فارسجا فرهنگى درگى
فصلنامە فرهنگى ترکى - فارسى

٢٤ - جۆ ايل، پايز و قىش ١٣٨١، سايى ٣ و ٤، ١٢٦-١٢٧ صحفه

پروفسور يحيى عدل

پدر جراحى نوين ايران

ISSN 1023 7186

قىمت: ٨٠٠ تۈمن

وارليق

۲۴- جۆز ايل، پاييز ۱۳۸۱، سايى ۳-۲۶

بۇسایمیزدا:

ناسيونالىسم و باستانگرائى در ایران، دۇكتور جواد هيئت	۳
عاشيق قول هارتوۇن: کاظم عباسى، توحيد ملکزادە دىلمقانى	۲۲
بىر خاطىرە، بىرغزل، ح.م.ساوالان	۳۲
دېل حاقىندا دوشونجەلر، دۇكتور ايشيق سۈنمز	۳۶
يىنى نشرلىله تانىش اولاق، عزيز محسنى، ح.م.گۈنئىلى	۴۴
۵۹- جى مىلتلر آراسى طىب تارىخى كۈنگەرسى، دۇكتور جواد هيئت	۵۹
احزاب قومى و نطفە نئوفاشىسىم در ایران، يوسف عزيزى بىنى طرف	۶۴
بؤيوک اينسان، گۈركىمى عاليم و ادبىيات شوناس پروفسور ياشار قارايفى-ين واختسىز اولومو موناسبىتىله، دۇكتور جواد هيئت	۷۶
ادبىيات شوناسلىق علمىين فدائىسى، پروفسور بىكىرنىي يېن	۷۷
تجزىيە قلمرو خلافت و پىدايىش حکومتھاي محلى، صمد سردارى نيا	۸۳

وارليق درگىسى اۇرتوقرافى قۇراللارى اساسىندا يايىتلانىر.

ياس تۈرنى

اتلىمىز قانلاشىر آجى هىجراتا،
داغىلىپ دونىادا هەرىش، هەرياتا،
قايدىن، آرازلا قول - بۇزىون اولۇن،
اماندىر، تۈپلاشىن آذربايجانا.

بىلدىگىنىز كىمى، اىنسانلارا يىنى حىات باغىشلايان بىلگىن حكيم پروفسور يىھى عدل بىر چۈزخ
آذربايغانلىclar كىمى اوز دوغما يۇرۇندان اوزاقلاردا ايشيق دونىادان كۆچەرك ابدىتە قۇوروشىمۇشدور.
تىلىت اولىسون بۇتون آذربايجانا، اوزلىكىله يۇرۇمۇزون چالىشقاڭ و يۇرۇلماز حكىملەرنە.

درمانىن نە قدر آجى اولسا دا، گۈلۈشون او قدر شىرىنلىرىن حكيم.

او مرحومون عايىلەسىنە و مسلك يۈلداشلارينا باش ساغلىقى و نىرمك اوچۇن جمعە گۈزى، اىسفىند
آبى نىن ۲- سىنده گۈن اوز تادان سۈزرا ساعات ۳-۵ دن دك باقرخان كۈرپوسونە قالماش طوبى
مسجدىنە ياس مجليسى قۇرۇلاجاقدىر. بۇتون دۇست و تانىشلارىن بۇ مجلىسىدە اىشتيراكى او
مرحومون رۇحونو شاد ائدبى، عايىلەسىنە تىلى اولاجاقدىر.

آذربايجان مدنىت اوچاغى

وارلیق

فصلنامه فرهنگی فارسی - ترکی

تۆركىچە - فارسجا فرهنگی درگى

۱۳۸۱- جو ایل، ساپی ۳-۲۶، پاییز

ناسیونالیسم و باستانگرائی در ایران

دکتر جواد هیئت

ناسیونالیسم آئین اصالت دادن به ملت و ملی گرائی است. ملت گروهی از مردماند که در میان خود پیوندها و علقوه‌های مشترکی دارند و به آن پیوند و علقوه‌ها آگاهی (شعور) و علاقه دارند. به این آگاهی و علاقه شعور ملی گفته می‌شود. مهمترین این علقوه و پیوندها که ارکان ملی را تشکیل می‌دهند، عبارتند از: وطن، دین و مذهب، زیان و فرهنگ و قومیت، تاریخ و دولت و بالآخره آرمان مشترک که به عنوان ملاط و ارکان اتصال دهنده به کار می‌روند و مشترکات یک ملت را تشکیل می‌دهند.

در تشکیل ملت‌ها وجود یکی از وجوه مشترک فوق ضروری است. اغلب اوقات چند عامل مشترک‌آ و وجود دارد که با هم تشکیل ملیت واحد (Nationalite) را می‌دهند. ترکیب و

اهمیت عواملی که ملیت‌ها را تشکیل می‌دهند، در همه ملل یکسان نیست. در بعضی کشورها وطن عامل اصلی ملیت را تشکیل می‌دهد، عناصر دیگر اگر هم موجود باشند، فرعی هستند مانند سوئیس. در جای دیگر قومیت عامل اصلی است مانند آلمان. در کشور اتریش که قومیت آن با آلمان یکی است (ژرمن)،

مذهب کاتولیک سبب استقلال ملی شده و در کشور فرانسه و چین قبل از رژیم فعلی زبان و فرهنگ عامل اصلی ملیت است. در آمریکا تابعیت مهمتر از سایر مشخصات ملی است. آنچه مهم است، باید در انتخاب اصول و ارکان ملیت بر خصیصه‌های تکیه شود که در میان جامعه همگانی و یا همگانی‌تر از سایر خصیصه‌ها باشند (وجهه مشترک)، تا قبول آن‌ها نیز از روی میل و رغبت همگانی شود و سبب انسجام و یکپارچگی جامعه به شکل ملت واحد و منسجم گردد.

یکی از آخرین تعاریف علمی ملت عبارت از توده مردمی است همبسته که در اطراف یک اصل جمع شده باشند. به بیان دیگر محور ناسیونالیسم یا شعور ملی بر مبنای احساس هویت مشترک و همبستگی ملی است و اگر در جامعه‌ای احساس هویت مشترک نباشد، در آن جامعه ملت و احساس ملیت هنوز تشکیل نشده است.

هویت مشترک و یا هویت جمعی در سطوح مختلف ظاهر می‌کند: هویت شهری، هویت ایالتی، هویت قومی، هویت ملی و هویت امپراطوری، (یان ریشارد Yann Richard). ساده‌ترین تعریف هویت (identity) عبارت از مجموعه خصوصیاتی است که انسان و یا یک گروه و یا یک ملت با آن شناخته می‌شود و معمولاً فرد یا افراد آن گروه به آن خصوصیات آگاهی و تعلق خاطر دارند.

عوامل تشکیل دهنده هویت گروهی و یا اجتماعی عبارتند از خانواده، زبان، دین، زادگاه و یا وطن، شغل، سن، جنسیت، ایدئولوژی، قومیت، ملیت و تاریخ و بالاخره خودآگاهی و شعور گروهی و ملی. همبستگی ملی دارای مرز سیاسی و دولت است که متضمن زبان، دین، آداب و رسوم، دردها و شادی‌ها و آرزوهای مشترک است، در حالی که همبستگی قومی دارای مرز منطقه‌ای و زبانی- فرهنگی است، نه سیاسی و متضمن نژاد، تبار، زبان، دین، آداب و رسوم مشترک بوده و ملزم به داشتن دولت نیست.

اگر مردم ارزش‌های قومی و یا ملی خود را مطلق کنند، ملی‌گرا و قوم‌گرا نامیده می‌شوند. معمولاً در ناسیونالیسم و یا ملی‌گرانی ارزشها و وابستگی‌های قومی و ملی به صورت ارزش‌های مطلق در می‌آیند و معتقدین به آن ارزش‌ها به جماعتی شووندند و ملی‌گرای افراطی دیگرستیز و انحصار طلب تبدیل می‌شوند. رژیم آلمان هیتلری و ایتالیای فاشیست دوران موسولینی بهترین نمونه‌های ملی‌گرانی افراطی در نیمة اول قرن بیستم بودند که سبب جنگ جهانی دوم و کشتار میلیون‌ها انسان بی‌گناه و خرابی‌های بی‌حد و حصر شدند.

از نظر آیشتاين ناسیونالیسم عارضه دوران کودکی و بیماری سرخک بشریت است.

ناسیونالیسم یک مفهوم جدید است و از اروپای غربی (فرانسه) به خاورمیانه آمده است. این مفهوم بعد از رنسانس بویژه بعد از انقلاب صنعتی در اروپای غربی ظهر کرد و در اواخر قرن ۱۸ در فرانسه شکل گرفت و در اوخر قرن ۱۹ به خاورمیانه آمده و باعث شکل‌گیری ملت‌ها و محدوده‌های جغرافیائی در قرن بیستم شد.

در اروپا اندیشه وحدت ملی و ایجاد دولت‌های ملی در قرن ۱۵ پیدا شد و اصطلاح دولت ملی در قرن ۱۶ وارد فرهنگ سیاسی گردید. در قرن‌های ۱۷ و ۱۸ دولت ملی مفهوم تازه‌تری پیدا کرد، یعنی دولتی که با اراده ملت و با رأی او روی کار آمده و تجسس اراده و خواسته‌های ملی باشد. اغلب مؤلفین انقلاب کبیر فرانسه را سرآغاز پیدایش ناسیونالیسم می‌دانند. با این ترتیب، ملت یگانه بنیاد مشروعيت دولت است و در عین حال هر ملتی که، موجودیت خود را از طریق دولتی بیان نکند، محروم از حقوق خویش است. قرن نوزدهم شاهد ظهور ناسیونالیسم‌های شگفت‌انگیز آلمان، ایتالیا و نیز شاهد بروز همین نوع گرایش‌های ناسیونالیستی در آغاز احتضار طولانی امپراطوری عثمانی در اروپا بوده است.

ناسیونالیسم در قرن بیستم دو شکل خاص به خود گرفت: امپریالیسم و مبارزه علیه امپریالیسم. چهار دهه نخستین قرن بیستم شاهد اوج گیری امپراطوری‌های بزرگ استعماری و دو دهه بعد از آن شاهد تلاشی و نابودی واقعی آنان بود.

جنگ جهانی اول این حقیقت را آشکار ساخت که ناسیونالیسم و امپریالیسم دو روی یک سکنه است. مثلاً ناسیونالیسم بالکان که به وسیله امپریالیسم عثمانی بوجود آمده بود و از جانب روس‌ها حمایت می‌شد، به طرزی سریع به امپریالیسم کشورهای آزاد شده در برابر اقلیت‌های قومی برجای مانده در آن کشورها تبدیل شد. گلن جی بارکلی معتقد است که موج ناسیونالیسم قرن بیستم یک دوره کامل را طی کرده است. این ناسیونالیسم به عنوان یک جنبش انقلابی علیه سرکوب و اختناق استبدادی آغاز شد و با ایجاد یک حالت سرکوب مستبدانه سنجیده‌تر و مؤثرتر از آنچه برای مبارزه با آن به وجود آمده بود خاتمه یافت!

معمولًا ناسیونالیسم معتقد به دولت ملی با یک فرهنگ است. دولت ناسیونالیست فرهنگ دولتی را که ایدئولوژی ملی گرانی را به همراه دارد، قانونی می‌داند و برای تحمل آن به جامعه اعمال شدات را

جايز می شمارد^۱.

ناسیونالیسم از ابتدای ظهورش در اروپا همراه باستانگرائی بوده که در دو سده اخیر به خاورمیانه و از آن جمله به ایران آمده است. نویسنده‌گان و شعرای دوره رنسانس معتقد شده بودند که دوران مسیحیت و حکومت کلیسا دوره جهل و تاریکی بوده، در حالی که دوران یونانی و رومی قبل از مسیح یکسی از درخشانترین مراحل تاریخی زندگی بشر بوده است. از این جهت از سده چهاردهم به بعد نوعی بازگشت به عصر قبل از مسیح و حیات غیردینی یونانی صورت پذیرفت که مطالعه ادبیات، هنر و فلسفه یونان باستان و تصحیح و تدقیق و چاپ این آثار از مظاهر آن محسوب می‌شود^۲.

در این مورد شایان ذکر است که هدف رنسانس در اروپا ستایش و تقلید آثار باستانی نبود. روشنفکران دوران رنسانس و بعد از آن علیرغم توجه همه جانبه به فرهنگ کلاسیک یونانی و رومی در برابر آن موضعی انتقادی گرفتند. آنها اصالت عقل یونانی را گرفتند و اصالت تجربه را بر آن افزودند و تعلق محض و استدلالی را به حوزه تعلق و تجربه کشانیدند و از آنجا علوم جدید را پدید آوردنند^۳.

در ایران تا ظهر مژوهیت ملت ایران رعیت سلطان وقت بوده و شرط ایرانی بودن تابعیت دولت و اسلام بود. ناسیونالیسم و باستانگرائی ایرانیان هم در ارتباط نزدیک با اروپای غربی و تماس با روشنفکران و نوشه‌های آن‌ها به وجود آمد. روشنفکران ایرانی با دیدن تمدن جدید غربی و پیشرفت‌های اجتماعی آن در مقابل آن حالت انفعالی گرفتند و بیشتر دستاوردهای آن را بدون انتباخت با شرایط تاریخی و اجتماعی خویش پذیرفتند؛ آنگاه در صدد پیدا کردن ریشه و علت عقب‌ماندگی خویش برآمدند. آن‌ها نقطه شروع انحطاط کشور خویش را در حمله اعراب مسلمان و سقوط امپراطوری سasanی دیدند و از این زمان تلاش برای بازگشت و احیای این دوره تاریخی شروع گشت^۴. روشنفکر ایرانی که از دیدن دنیای جدید غربی حیرت‌زده و غرب‌زده شده با یادآوری وضع نابسامان جامعه خویش به گذشته‌های دور تاریخ جامعه خویش برمنی گردد و می‌خواهد از غرب تقلید کند و مانند آن‌ها در ادبیات، هنر و فلسفه و علوم دوره باستانی را بازیابی کند و چون در گذشته‌اش چیزی از این مقولات پیدا نمی‌کند، ناچار سراغ شاهنشاهان باستان می‌رود و سیستم شاهنشاهی یعنی امپراطوری

۱- Nations and Nationalism. E. Gellner, Cornell University Press ۱۹۹۲, London. New York.

۲- بیگدلو، رضا. باستانگرائی در تاریخ معاصر ایران- نشر مرکز، تهران ۱۳۸۰

۳- همان.

۴- همان.

را که عقب مانده ترین و منحط ترین سیستم حکومتی است، می‌ستاید و آنرا ایده‌آلیزه می‌کند. کورش هخامنشی را اولین واضح حقوق بشر معرفی می‌کند، ولی حاضر نیست بعد از دوهزار و پانصد سال همان حقوق بشر کورش را در باره هموطنان غیرفارس خود پذیرد. ضمناً مدعی می‌شود که این‌همه سرزمین‌های شاهنشاهی بدون خونریزی و تجاوز به مرزهای دیگران گرفته شده و همه ملل زیر پرچم شاهنشاهی داوطلبانه به امپراطوری هخامنشی پیوسته‌اند!

پادشاهان هخامنشی (داریوش، خشاپارشاه...) و ساسانیان که تکیه‌گاه باستانگرانی قرار گرفته‌اند، اغلب‌شان مانند دیگر شاهان کشورگشا سمبول و نمونه استبداد بودند.

هخامنشیان قبل از تشکیل امپراطوری صحرانشین بودند و بعد از تشکیل امپراطوری نیز هر چه ساخته و پرداخته‌اند، از قبیل قصرهای داریوش در شوش و تخت جمشید، به وسیله معماران و استادان ممل مغلوب انجام داده‌اند. کیمی‌های داریوش در شوش و تخت جمشید دلیل بارز این مدعاست.^۱

در زمان ساسانیان نظام طبقاتی اجازه نمی‌داد که مردم عادی تحصیل کنند و سواد مخصوص طبقه موبدان، دبیران و درباریان بود و فاناتیزم مذهبی از طرف موبدان فاسد حکمفرما بود؛ به همین جهت بعد از جنگ‌های کوتاهی تسليم اعراب مسلمان شدند و فرار را بر قرار ترجیح دادند. شکست‌های هخامنشیان در برابر اسکندر و ساسانیان در برابر اعراب مسلمان سبب تغییر زبان، فرهنگ و مذهب و هویت مردم ایران شد. باستانگرایان ما چگونه می‌توانند با آن‌همه تحولات به ایران باستان و شاهنشاهی هخامنشی و ساسانی افتخار کنند و آن را تکیه‌گاه و رکن و اساس ملیت مردم امروزی ایران که همه ویژگی‌هایشان با آن‌ها متفاوت است، قرار دهنند. اکثریت مردم ایران یا از مهاجرین^۲ بعد از اسلامند، مانند قسمت عمده ترکان و عرب‌ها و... و یا اولاد مردم بومی قدیم ایرانند، که تابع امپراطوری‌های هخامنشی، اشکانیان و ساسانیان بودند ولی از قوم حاکم نبودند. تعدادی هم از اختلاط ایرانیان قدیم و مهاجرین بعدی به وجود آمده‌اند، مانند سادات که از اختلاط اعراب (اولاد پیغمبر اکرم (ص)) با ایرانیان به وجود آمده‌اند.

در دوران هخامنشی قوم پارس در سرتاسر ایران و بین‌النهرین و آسیای صغیر و حتی مصر و... حاکم بود، یعنی تمام مردم این منطقه وسیع تابع امپراطوری پارس‌ها بودند و بعد از آن‌ها تابع اسکندر و سلوکیدها، اشکانی‌ها و بالاخره ساسانیان قرار گرفتند، اما پذیرفتن تابعیت امپراطوری (آن هم به زور) به

۱- پورپیرار، ناصر - ۱۲ قرن سکوت. تهران

۲- به نظر عده‌ای از دانشمندان معاصر، قسمت عمده ترکان از میلاد در ایران به ویژه آذربایجان سکونت داشتند.

معنی تغییر قومیت و از قوم حاکم شدن نیست، به ویژه در قدیم که سیستم حکومت‌ها به شکل ملوک‌الطوایفی و فدرال سنتی بود و از مرکز شاهنشاهی ساتراپ و چند مأمور عالیرتبه برای اداره و اعمال حاکمیت مرکزی به ولایات فرستاده می‌شد.

در ایران تا اواسط قرن نوزدهم ملت به معنی امت بود، یعنی پیروان دین مبین اسلام را ملت می‌گفتند. مردم ممالک محروم‌های ایران ملت اسلام بودند و رعیت سلطان. بعد از ورود ناسیونالیسم اروپائی به ایران لغت ملت تغییر معنی پیدا کرد و به معنی ناسیون (Nation) به کار رفت. در اروپا ناسیونالیسم بر پایه حکومت ملی بوده که در آن توده مردم در امر سیاست مشارکت دارند ولی در ایران چنین حکومتی هنوز شکل نگرفته است.

پیشروان اصلی ناسیونالیسم در ایران میرزا فتحعلی‌آخوندزاده (ترک فرقانی)، جلال‌الدین میرزا قاجار فرزند کوچک فتحعلیشاه (ترک قاجار) و بعد از آن‌ها میرزا آفاخان کرمانی (بهائی معدوم) بودند. هر سه این‌ها باستانگرای اسلام‌ستیز بودند و پایه‌های ناسیونالیسم ایرانی را بر روی فرهنگ و تمدن (!) قبل از اسلام بنا کردند. میرزا آفاخان هویت ایرانی را در دین زرتشت و نزد آریا (پارس) می‌دانست! ناسیونالیست‌های باستانگرای ایران به جای این که عناصر سازنده ملت را در جامعه کنونی جستجو کنند، آن را در دوهزار و پانصد سال قبل می‌جستند. آن‌ها دین، فرهنگ، زبان و قومیت‌های مختلف جامعه ایران را ندیده گرفتند.

البته در کنار ناسیونالیسم باستانگرا می‌توان از دو جریان ملی در ایران نام برد. یکی جریان مبارزه بر علیه استعمار و دادن امتیاز تباکو بود که به رهبری مرحوم آیت‌الله میرزا شیرازی انجام شد و چون از متن جامعه برخاسته بود و همه‌گیر بود، موفق شد. دوم جریان انقلاب مشروطیت بود که نهضت تباکو را می‌توان مقدمه‌ای بر آن شمرد. مشروطه‌خواهی با مشارکت طبقات عمدۀ ایران از قبیل روش‌فکران، روحانیون، بازرگانان و... به وجود آمد و مطالبات آن با قانون‌خواهی شروع شد و هدفش برانداختن نظام استبدادی مطلقه و تأسیس دولت ملی و دموکراسی بود. در این حرکت پیشروان انقلاب اغلب آذربایجانی بودند و در اثر مقاومت تبریزیان انقلاب شکست یافته مشروطیت دوباره به پیروزی رسید. و اما ناسیونالیسم اروپائی ارتباط تنگاتنگی نیز با شرق‌شناسی و یافته‌های جدید تاریخی و باستان‌شناسی دارد.

بعد از انقلاب صنعتی و به کار افتادن ماشین‌های صنعتی اروپائی نیاز آن‌ها به مواد اولیه و بازار

کشورهای جهان عقب‌مانده باعث شد که متدهای خاورشناسی در اروپا بروز و اهمیت پیدا کند.^۱

کتاب سردنیس رایت (انگلیس‌ها در ایران) که در اواخر دوره قاجار نوشته شده است، یکی از استنادهای این است که منظور سیاسی انگلیس‌ها را در شناخت ایران آشکار می‌سازد. همچنان (تاریخ ایران) نوشته جان ملکم سفیر انگلیس و فرمانروای (governor) هندوستان در زمان فتحعلیشاه را می‌توان اثر بنیادی در زمینه ایران‌شناسی برای دولت انگلستان دانست. ملکم در مورد ایران باستان موضعی تأییدآمیز دارد و در مورد اسلام منفی است و آن را آتشی افروخته می‌داند و مدعی نابودی تمدن و فرهنگ ایرانی به دست اعراب است.

از ویژگی‌های شرق‌شناسان که در آثارشان منعکس است، اسلام‌ستیزی، نژادپرستی آریانی(!) و ستایش از دوران باستان است. گوئی دشمنی با اسلام که در آثار بسیاری از روشنفکران و نویسندهای عصر رنسانس و دوره روشنگری وجود داشت، به شرق‌شناسان هم کم و بیش منتقل شده، یعنی مسیونرهای اسلام‌ستیز اروپا جای خود را به شرق‌شناسان دادند و اسلام‌ستیزی با نام اسلام‌شناسی ادامه یافت.^۲

البته در میان شرق‌شناسان کسانی بوده و هستند که به خاطر عشق به دانش و حسّ کنجکاوی عمر خود را برای ساختن تاریخ گذشته و زبان‌ها و فرهنگ‌های ملل شرق وقف کردند و ما امروز در شناسانی گذشته و فرهنگ خود مدیون و سپاسگزار آنها هستیم.

روشنفکران ایرانی تحت تأثیر شرق‌شناسان حرفه‌ای قرار گرفتند و بعضی از آن‌ها مانند جلال الدین میرزای قاجار و میرزا آفاخان کرمانی کتاب‌های تاریخ ایران مانند «نامه خسروان» و «آئینه سکندری یا تاریخ باستان» را با استفاده از آثار آنان در راستای اهداف ناسیونالیستی و باستانگرانی به نگارش درآورده‌اند.

از نویسندهای فرانسوی می‌توان از کنت دو گوبینو و ارنست رنان نام برد که در افکار ناسیونالیستی و نژادپرستانه روشنفکران ایران تأثیر زیادی گذاشته‌اند. همچنان که اندیشه‌های ولتر، مونتسکیو، ژان ژاک روسو (در سده‌های ۱۷ و ۱۸) بیشترین تأثیر را در افکار آخوندزاده و پیروان او داشت.

کنت دو گوبینو سفیر فرانسه در تهران بود و در تهران «تاریخ ایرانیان» را نوشت. او از نظریه‌پردازان اصلی برتری نژاد آریانی(!) است و نژاد سفید و شاخه آریانی را برتر از نژادهای دیگر می‌داند و علت

۱- بیگدلو، رضا. باستانگرانی در تاریخ معاصر ایران.

۲- همان.

انحطاط و سقوط تمدن‌ها را در مخلوط شدن آنها با نژاد پست‌تر می‌شمارد. و اما ماکس مولر (۱۸۸۸) دانشمند زبان‌شناسی آلمانی می‌گوید، آریائی چیزی نیست جز اصطلاح زبان‌شناسی، ولی نمی‌توان سخنگویان اصلی به زبان آریائی را شناخت و یا خاستگاه اصلی آریائیان را نشان داد.

اروپاییان در دوره استعماری این واژه را چون پرچم ارجحیت نژادی برای توجیه هجوم به جهان برافراشتند.

در قرن بیست به ویژه بعد از تجزیه عثمانی، کشورهای زیادی با انگیزه ناسیونالیستی در اروپای شرقی، خاورمیانه و شمال آفریقا از او جدا شده و کشورهای جداگانه تشکیل دادند. استعمار انگلیس که از بیش از سیصد سال قبل برای براندازی عثمانی کوشش می‌کرد، از نیروی ناسیونالیسم یعنی از دشمنی ترک، عرب و کرد با یکدیگر برای منافع جنگی و اقتصادی خود استفاده می‌کرد و برای تسلط بر این مناطق پان‌تورانیسم، پان‌عربیسم و پان‌ایرانیسم را به شدت تقویت کرد و مرزهای مصنوعی بر این مناطق تحمیل کرد.^۱

به نظر دانشمندان معاصر، نژاد آریائی یک مفهوم خیالی است. کلمه آریائی و یا هند و اروپائی یک مفهوم فرهنگی است و به گروه زیانی گفته می‌شود که از هندوستان تا غرب اروپا گسترش یافته و دارای ویژگی‌های مشابه آنالیتیک و یا تحلیلی می‌باشند و ریشه آن‌ها به زبان سانسکریت هند می‌رسد. در این زبان‌ها بر خلاف زبان‌های التصاقی (زبانهای اورال آلتاییک: ترکی، مغولی، مجار و فنلاند و...) ریشه کلمات در موقع صرف دستوری تغییر پیدا می‌کند (مانند: رفت، رفت، می‌رود).

از پیشروان ناسیونالیسم در ایران:

میرزا فتحعلی آخوندزاده در سال ۱۸۱۲ در نوخا (شکی) به دنیا آمد. پدرش اهل خامنه و مادرش اهل شکی بود و به همین جهت مادرش بعد از جدا شدن از شوهرش با میرزا فتحعلی پیش عمومی خود حاجی علسکر آخوند شکی می‌رود و میرزا فتحعلی پیش عمومی مادرش بزرگ می‌شود و شهرت آخوندزاده و یا آخوندوف را انتخاب می‌کند.

آخوندزاده در زندگی اجتماعی و سیاسی اش دارای دو چهره مختلف و تا حدودی متضاد بوده است. از طرفی با نوشتن نخستین نمایشنامه‌های ترکی آذربای (۱۸۵۰-۵۵) خود را نخستین نمایشنامه‌نویس به سبک اروپائی در عالم اسلام می‌شمارد و خویشتن را بانی نثر ترکی آذربای به سبک ساده‌نویسی می‌داند.

۱- جلالی‌پور، حمیدرضا. کردستان. علل تداوم بحران آن پس از انقلاب اسلامی. تهران. ۱۳۷۲

از طرف دیگر (در نامه‌های کمالالدوله) ایران باستان را می‌ستاید و اسلام را علت عقب‌ماندگی مردم ایران معرفی می‌کند. وی در نامه خود به مانکجی پیشوای زردشتیان ایران که از پارسیان هند است، چنین می‌نویسد: «من خودم اگر چه علی‌الظاهر ترکم، اما نژادم از پارسیان است».

وی در نامه‌های کمالالدوله می‌گوید: «سلطین فرس در عالم مداری داشتند و ملت فارس برگزیده ممل مل دنیا بود». بعد در مورد اعراب می‌گوید: «حیف به تو ایران! کو آن شوکت، کو آن قدرت، کو آن سعادت، عرب‌های برهنه و گرسنه یک هزار و دویست و هشتاد سال است که ترا بدبخت کرده‌اند». بعد از آخوندزاده جلالالدین میرزا قاجار نویسنده کتاب «نامه خسروان» نیز از بنیانگذاران ناسیونالیسم باستانگرا و طرفدار سرهنگی در فارسی است، او پادشاهان قدیمی ایرانی را در ردیف پیامبران می‌داند و کتاب مجمعول دستایر را کتابی آسمانی می‌شمارد. سومین بنیانگذار ناسیونالیسم باستانگرای افراطی میرزا آقاخان کرمانی است که از آخوندزاده تأثیر پذیرفته است.

میرزا آقاخان هویت ایرانیان را در آئین زردشت و نژاد آریا(!) می‌داند و بعد از جلالالدین میرزا پیشگام تاریخ‌نویسی ناسیونالیستی است و هدفش از نوشتن (آئینه سکندری) تحریک و ایجاد حسن ناسیونالیستی در مردم ایران است. او نیز تمامی زشتی‌ها و مشکلات و کاستی‌های ایرانیان را به اعراب نسبت می‌دهد و آنان را مسئول اسیری ایرانیان در استبداد سیاسی و دینی می‌داند.^۱

تاریخ‌نویسی با هدف تحریک احساسات و غرور ملی در اروپا در قرن‌های ۱۶ و ۱۷ ظهور نمود ولی از اوخر قرن نوزده به بعد تاریخ‌نویسی ناسیونالیستی اعتبار خود را از دست داد و به جای آن تاریخ‌نویسی واقع‌گرا شایع شد. متأسفانه از همین هنگام تاریخ نگاری ناسیونالیستی در ایران رونق یافت و رفته رفته تاریخ‌سازی و یا جعل تاریخ جای تاریخ‌نویسی واقعی را گرفت.

از ویژگی‌های این‌گونه تاریخ‌نویسی دشمنی با اعراب، اسلام و ترکان و بیزاری از تمام آثاری است که اسلام در طول هزار و چهار صد سال در تاریخ و فرهنگ ایران داشته است.

از ویژگی‌های دیگر ناسیونالیسم باستانگرا سرهنگی و حذف واژه‌های عربی از زبان فارسی است. سرهنگی تحت تأثیر کتاب مجمعول دستایر بود که در زمان شاه عباس در هندوستان نوشته شده و زبان و تعلیمات آن مخلوطی از هندی و اوستانی و غیره است و جعل بودن آن بوسیله مرحوم محمد فزوینی و دیگران مشخص شده و انجمن ناصری زردشتیان یزد نیز تأیید کرده است.

۱- بیگدلو، رضا، پیشین، ص ۶۴.

در اواخر قاجاریه بعضی از نویسندهای مانند رضا قلیخان هدایت مؤلف کتاب انجمن آرای ناصری و دیگران تحت تأثیر این کتاب به سرهنگی پرداختند. در زمان رضاشاه کسانی چون ذبیح بهروز، ارباب کیخسرو (نماینده زردشتیان در مجلس) و احمد کسری میراثدار سرهنگی شدند.

سید احمد کسری از ترکان ضد ترک (۱) تبریز است. او سرهنگی را به حد افراط رسانید؛ به طوری که اشخاص عادی نوشته‌های او را به زحمت می‌فهمیدند. این مرد که در جوانی در لباس روحانیت بود، بعدها ادعای پیغمبری کرد و نام دین من در آورده خود را «پاک دینی» نهاد. او معتقد بود که ترکان ایران به ویژه آذربایجان در زمان حکومت مغولان و بعد از آن‌ها ترک‌زبان شده و باید زبان ترکی را فراموش کنند و فارسی زبان بشوند! او با ادبیات فارسی هم که مایه مباراک همه ایرانیان است، دشمن بود و هر سال دیوان‌های حافظ، سعدی و امثال آن‌ها را جمع‌آوری می‌کرد و آتش می‌زد. کسری عقیده داشت که ایرانیان باید یک زبان و یک دین (پاک‌دینی کسری) داشته باشند تا آینده درخشانی را برای خود به دست آورند.

سرهنگی زمینه را برای تشکیل فرهنگستان و تندروی درباره تصفیه زبان فارسی از واژه‌های عربی شد. واژه‌هایی که ایرانیان مسلمان در طول قرن‌ها با آن‌ها مأنس شده و در ساختن بسیاری از آن‌ها شرکت داشتند، بیرون ریخته شد و به جای آن‌ها واژه‌های غیرمأنسی که اغلب آن‌ها مجعول و ساخته و پرداخته فرهنگستان بود، گذاشته شد. البته عده‌ای از این واژه‌ها به مرور در میان دولتی‌ها و مردم رایج شد. ولی بعد از رفتن رضاشاه و تعطیل فرهنگستان این جریان تقریباً فراموش شد.

به خاطر دارم، در حدود سه سال قبل مصاحبه یکی از دانشمندان ایران‌شناس سوئیسی را در تلویزیون تهران تماشا می‌کدم، مصاحبه کننده از وی پرسید: شما در برابر آلودگی زبان فارسی با زبان عربی و تصفیه آن چه نظری دارید؟ دانشمند سوئیسی ایران‌شناس که به فارسی صحیح صحبت می‌کرد، از این سؤال قدری برآشفته شد و گفت: شما اسم این را آلودگی می‌گذارید؟ در زبان انگلیسی در حدود پنجاه درصد کلمات لاتینی است ولی انگلیسی‌ها هرگز این پدیده را آلودگی حساب نمی‌کنند. به نظر من این از ویژگی‌های زبان‌های فارسی و انگلیسی است، نه آلودگی آن‌ها.

ریچارد فرای در کتاب عصر زرین فرهنگ ایرانی درباره کمک عربی به شکوفائی شعر و ادبیات فارسی می‌گوید: تردید است در این که نظم فارسی اگر به فرهنگ پرتوان عربی و عروض عربی دسترسی نیافته بود، این چنین شکوفا می‌گشت. زیرا اگر کسی ادبیات فارسی جدید را با فارسی میانه (پهلوی) بسنجد، تفاوت آن‌ها مایه شگفتی است. محدودی آثار بر جای مانده پهلوی آنچنان نسبت به

ادبیات جدید فارسی (بعد از اسلام) فقیر است که ناگزیر این نتیجه حاصل می‌شود که زبان عربی بود که عاملی برای وسعت گرفتن و جهانگیر شدن زبان فارسی جدید شد.^۱

ضمناً سرهنویسی و پاکسازی زبان فارسی از کلمات عربی عملاً از اشتراکات زبان فارسی با سایر زبان‌ها و لهجه‌ها می‌کاهد و اختلاف آنها را زیادتر می‌کند.

بنابراین عمل سرهنویسان نه تنها کمکی به وحدت ملی نمی‌رسانید، بلکه مضرترين کار و مهلكترين ضربتی بود به وحدت ملی ایران.^۲

بعد از انقلاب مشروطه به علت آزادی و کمتر شدن نقوذ روحانیون و گسترش ناسیونالیسم سرهنویسی و باستانگرانی میدان عمل بیشتری پیدا کرد. بعد از ناکامی مشروطه و مشروطه خواهان و دخالت‌های روس و انگلیس به ویژه بعد از شروع جنگ جهانی اول و اشغال ایران به وسیله قوای روس، انگلیس و عثمانی و نالمانی و هرج و مرج در ولایات، مردم بیشتر به ناسیونالیسم روی آوردند و احساس نیاز به حکومت اقتدارگرا و متصرک بیشتر شد.

در این دوره مجلاتی مانند کاوه و بعد از آن ایرانشهر و فرنگستان با تبلیغات ناسیونالیستی آریانی و باستانگرانی احساسات ناسیونالیستی و وطنپرستی را در ایرانیان تشدید نمودند.

مجلة کاوه به سپرپرستی سیدحسن تقی‌زاده^۳ (ترک آذری) با کمک گروهی از ایرانیان ناسیونالیست طرفدار آلمان بین سال‌های ۱۹۱۶–۲۴ در برلین منتشر می‌شد. تقی‌زاده به دعوت دولت آلمان برای مبارزه سیاسی با روس و انگلیس به برلین آمد و رهبری نهضت عده‌ای از ایرانیان مقیم اروپا را که به «کمیته ملیون ایران» مشهور بودند، بر عهده گرفت. در طول جنگ مجله کاوه به نفع آلمان تبلیغ می‌کرد و بعد از آن به صورت یک مجله ادبی و تاریخی درآمد. نویسنده‌گانی مانند جمال‌زاده با امضای (شاهرخ)، محمد قروینی، ابوالحسن حکیمی، ابراهیم پور داود، کاظم‌زاده ایرانشهر و رضا تریست با آن همکاری می‌کردند و افکار ملی و باستانگرایانه آخوندزاده و میرزا آفاخان کرمانی که تا آن زمان در کتاب‌ها بود، اینک به صورت اجتماعی تبلیغ می‌شد. آنها تحت تأثیر ناسیونالیسم آلمانی به تبلیغ نژاد آریانی (یعنی چیزی که وجود خارجی نداشت) ایرانیان و نماد هویت ملی یعنی زبان فارسی می‌پرداختند.

۱- ریچارد فرای. عصر زرین فرهنگ ایران. ترجمه مسعود رجب‌نیا.

۲- ایرج افشار، نامه‌های لندن، ص. ۱۹۲ (تقی‌زاده-ح)، به نقل از رضا بیکدلو.

۳- پدر تقی‌زاده اهل اردویاد آن سوی ارس بود که ملی‌گرایان افراطی آن ناجیه را اران می‌نامند و اهالی آنجا را ایرانی نمی‌شمارند!

مرحوم تقی‌زاده هم مانند دکتر ارانی در دوران میانسالی و پیری افکارش عوض شده بود. من با ایشان از سال ۱۳۲۵ در استانبول آشنا شدم و چون مبارزات و خدمات او را در انقلاب مشروطه از پدرم که از دوستان ایشان بود شنیده بودم، مدت یک هفته را که در استانبول بود، روزها به عنوان راهنمای همراه ایشان بودم. بعدها در تهران هم گاهگاهی ایشان را می‌دیدم. یک بار هم که پدرم را برای معالجه به استینگاه آب‌های معدنی اتریش (بادگاستین) برده بودم، اتفاقاً ایشان هم با همسر آلمانی‌اش برای استفاده از آب‌های معدنی به آنجا آمده بود. و چون به علت آرتربیت، راه رفتمن برای پدرم مشکل شده بود، مرحوم تقی‌زاده هر روز صبح به هتل ما می‌آمد و دو سه ساعت با پدرم هم صحبت می‌شد. من هم به مصدق کلام معروف «خذ العلم من افواه الرجال» با اجازه قبلی در حضور آن‌ها می‌نشستم و به صحبت‌های آن‌ها گوش می‌دادم. تا آنجا که من از صحبت‌های ایشان استنباط کردم، افکارشان در مورد ناسیونالیسم، آریا پرستی و غرب زدگی به کلی تغییر یافته بود و این گونه افکار را محصول دوران جوانی و بی‌تجربگی می‌دانست.

ایرانشهر: مجله ایرانشهر بین سال‌های ۱۹۲۲-۲۷ به وسیله حسین کاظم‌زاده ایرانشهر (ترک تبریزی) در برلین منتشر می‌شد و یکی از مهمترین کانون‌هایی بود که باستانگرانی را در سطح وسیع و به طور عامه‌پسند و فراگیر تبلیغ می‌کرد. این مجله نیز مدافعان نظریه بود که عقب‌ماندگی ایران ناشی از حمله اعراب است. ایرانشهر با تکیه زیاد بر ناسیونالیسم افراطی، تمرکز قدرت و وحدت ملی راه را برای دیکتاتوری رضاخان هموار کرد. به طور کلی ایرانشهر دشمن اعراب، اسلام و ترکان بود و ستایش دین زردشت و شاهپرستی را ترویج می‌کرد.^۱

از شعرا و نویسندهایی که در دوره مشروطیت و بعد از آن باستانگرانی و ناسیونالیسم آریائی (فارس) را تبلیغ می‌کردند، می‌توان از ملک‌الشعرای بهار (گرجی تبار جدید‌الاسلام)، ابراهیم پور داود، سید رضا میر زاده عشقی، فرخنی یزدی، عارف قزوینی، ذبیح بهروز، صادق هدایت، دکتر محمود افشار و از سیاست‌خواهان محمدعلی فروغی (يهودی تبار)، سلیمان میرزا اسکندری (ترک قاجار)، داور (ترک آذری)، تیمورتاش (ترک خراسانی) و بالاخره جناب اردشیر جی (از پارسیان هند) را نام برد.

این روشنفکران، رضاخان را اجراکننده افکار و خیالات خود می‌دانستند و از این‌جهت در ابتدای کار با او موافق بودند و برای او تبلیغ می‌کردند، لیکن بعدها با او از در مخالفت درآمدند، زیرا فهمیدند که ناسیونالیسم اقتدارگرایانه رضاشاه با آزادی‌های مدنی و مشارکت سیاسی و تعیین سرنوشت ملت توسط

۱- رضا ییگدلو. باستانگرانی در تاریخ معاصر ایران.

خودش در تناقض است، عده‌ای از این‌ها مانند عشقی و فرخی یزدی و... به وسیله رضاشاه به قتل رسیدند. ذبیح بهروز معتقد بود که در زمان ساسانیان ایرانیان هفت نوع خط داشتند! و هر یک در دیوانی به کار می‌رفته و زردشت مختصر خط می‌باشد! او زبان فارسی را زبانی اصیل و زبان مردم متمدن و با فرهنگ می‌دانست ولی عربی را زبانی التقاطی و آمیخته‌ای از زبان‌های آریانی و آفریقانی و زبان مردم وحشی و صحرانشین می‌شمرد و می‌گفت: شعر جاهلیت عرب از فرمانروانی مهاجرین ایرانی شروع شده است!

محمدعلی فروغی معلم و نخست وزیر رضاشاه و طرف اعتماد انگلیسی‌ها بود و از پایه گذاران سیاست آریائیسم و فارسی‌گرانی دوران پهلوی است. نطق معروف او در مراسم تاجگذاری رضاشاه ترسیم کننده ایدئولوژی باستانگرایانه و شاهنشاهی پهلوی است. او رضاخان را پادشاهی پاکزد و ایرانی نزاد و وارث تاج و تخت کیان می‌خواند و او را غمخوار ملت ایران می‌شمرد.

ملکه مادر پهلوی در کتاب خاطرات^۱ خود می‌نویسد: رضاشاه قبل از آن که شاه بشود، مسلمان متدين بود و حتی دنبال دسته سینه‌زن راه می‌افتداد و یکی دو بار هم در جوانی قمه زده بود. اما کم کم حرف‌های فروغی در او اثر کرد و کار به جانی رسید که بکلی منکر بهشت و جهنم شد. بعد می‌گوید: فروغی که به رضاشاه تاریخ و سواد یاد می‌داد، علت همه بدینختی ایرانیان را اعراب پیرامون ایران می‌دانست و با آن که خودش را مسلمان می‌دانست^۲، اما می‌گفت، چندان به اسلام اطمینان ندارد و بلکه مادر همه ادیان الهی و وحدانی آیین زرتشت است و تعیه ادیان به ترتیب از روی آیین باستانی ایرانیان تقلید شده‌اند. رضا (رضاشاه) از این حرف‌ها خوشش می‌آمد و فروغی مرتب‌آز مجد و عظمت گذشته ایران صحبت می‌کرد. کار به جانی رسیده بود که رضا می‌گفت، شب‌ها خواب کوروش هخامنشی ر داریوش را می‌بیند. سپس از هیراد رئیس دفتر مخصوص شاهنشاهی که قبلاً یک آخوند متظاهر به دین بوده و به رضاشاه سواد و خط می‌آموخته، و تبلیغ بی‌دینی می‌کرده، و همچنین از شوهر خواهرش

۱- خانم‌ای، چهارچهره، ص. ۲۱۱-۲.

۲- خاطرات ملکه پهلوی، (تاج الملوك آیرملو)، انتشارات به آفرین، تهران ۱۳۸۰، صص ۹۲-۸۷

۳- فروغی حق داشت، از اعراپ متنفر باشد، و آن‌ها را علت بدینختی ایرانیان بشمارد، زیرا پدر بزرگ و مادر بزرگش هر دو یهودی بگدادی بودند! ایشان با آن که می‌دانسته، دین اجدادش (یهود) بعد از دین ابراهیم قدیمی‌ترین دین وحدانی (یکتاپرستی) است و آیین زرتشت معتقد به ثبوت (اهورا مزدا و اهریمن) بوده و جدیدتر از دین یهود است، معلوم نیست، با چه انگیزه‌ای زرتشتیگری و آریاپرستی را به رضاشاه تبلیغ می‌کرده است!

حسینقلی اسفندیاری، پژوهش مخصوص رضاشاه صحبت می‌کند و می‌گوید: این‌ها افکار رضاشاه را عرض کرده، او را شیفتۀ زرتشت و ایران باستان نمودند و رضاشاه تصمیم گرفت تاریخ گذشته ایران را احیا کننا! از آن به بعد دستور داد ساختمان‌های دولتی با توجه به نقشه بنام‌های تخت جمشید ساخته شوند، که مجموعه ساختمان‌های بانک ملی در خیابان فردوسی از آن جمله است... به این ترتیب باستان‌گرانی به می‌است رسمی دولت پهلوی تبدیل گردید. بعد می‌گوید، این حرف‌ها باعث شد که بچه‌های من از دین و مذهب و عرب‌ها متفرق شوند.

فروغی در موقع سفارتش در آنکارا نامه‌ای به دریار و وزارت خارجه می‌نویسد و دولت را از تغییر خطّ بر حذر می‌دارد و می‌گوید، به تازگی ترک‌ها خطّشان را تغییر داده و خطّ لاتین را برگزیره‌اند و از این رو ارتباط فرهنگی آن‌ها با ترکان ایران قطع شده و چنانچه در ایران هم خطّ لاتین انتخاب شود، دوباره ارتباط فرهنگی بین آن‌ها برقرار می‌گردد و به عقیده ار این برای ایران خطر بزرگی بشمار می‌رود! وی سپس می‌گوید: در ایران اقلیت‌های مانند یهودی‌ها، ارمنی و آسوری‌ها وجود دارند ولی تعدادشان کم و بی خطرند، ولی ترک‌ها، کردها و اعراب ایران تعدادشان زیاد و اقلیت‌های خطرناک محسوب می‌شوند، به ویژه ترکان ایران از همه خطرناک‌ترند و دولت باید این موضوع را همیشه ملت نظر داشته باشد!

جناب فروغی با آن همه فضل و دانش و تجربة سیاسی بیش از شصت درصد ملت ایران را برای دولت شاهنشاهی رضاشاه خطرناک توصیف می‌کند و بدین ترتیب مشروعیت رژیم شاهنشاهی را زیر سؤال می‌برد. زیرا رژیمی که بیش از شصت درصد مردمش اقلیت خطرناک باشند، خود به خود مشروعیت خود را از دست می‌دهد.

و اتا اردشیرجی که معلم پشت پرده رضاخان بوده، از پارسیان هند و مستشار سفارت انگلیس در تهران بود. او در مدرسه علوم سیاسی تهران استاد تاریخ باستان بود. وی در روی کار آمدن رضاخان و آماده‌سازی او برای کودتا و به دست گرفتن قدرت نقش اساسی داشت. اردشیرجی بعد از تعیین تاریخ و جغرافیا و اوضاع سیاسی ایران به رضاخان او را به ژنرال آیرون‌ساید فرمانده هیئت نظامی انگلستان در ایران معرفی می‌کندا^۱

دکتر محمود افشار مؤسس انجمن «ایران جوان» و مجله آینده نیز از مبلغین ملی‌گرانی و پان فارسیسم دوران رضاشاه بشمار می‌رود. او وحدت ملی را در فارس کردن همه اقوام ایرانی می‌دانست و

با آن که خودش را ترک تبار و از ایل ترک افشار می‌شمرد، مع هذا در یکی از مقالاتش در «آینده» تحت عنوان «گذشته، امروز و آینده» چنین می‌نوشت: معنی اتحاد ملی ایران این است که باید فارسی در تمام ایران زبان رسمی و منحصر به فرد باشد.

کرد، لر، قشقائی، عرب، ترک و ترکمن و غیره نباید از لحاظ پوشاش، زبان مختلف باشند و گزنه همیشه خطر برای استقلال سیاسی و وحدت جغرافیائی باقی است.

در مقاله دیگر به نام مصالحه ملیت و وحدت ملی ایران می‌گوید:

باید به تدریج زبان فارسی جای زبان‌های خارجی! (منظورش زبان‌های اقوام غیرفارس ایرانی) را در ایران بگیرد. بعد راه حل‌های فاشیستی خود را هم نشان می‌دهد. یک نسل بعد، از پیروان او دکتر جواد شیخ‌الاسلامی (ترک آذری) در این باره چنین ارائه طریق می‌نماید:

برای فارسی زبان کردن مردم آذربایجان باید کردکان خردسال آذری را از مادر و خانواده‌شان دور کرد و به خانواده‌های فارس در شهرستان‌های فارس زبان سپرد تا بعد از بزرگ شدن به زبان فارسی صحبت کنند!! معلوم نیست که این شیوه غیرانسانی، فاشیستی و غیرعملی را چگونه می‌خواست و با می‌توانست عملی کند و جگرگوش‌های مادران بی‌گناه آذربایجانی را از آنها بگیرد!

جریان ملی‌گرانی باستانگرایانه در ایران در واقع قوم‌گرانی افراطی فارسی است که به نام ملی‌گرانی ایرانی و در شکل افراطی آن به نام پان ایرانیسم تبلیغ می‌شود. زیرا آنچه درباره باستانگرایی با تکیه بر هخامنشیان و ساسانیان و تعیین زبان فارسی به همراه از بین بردن دیگر زبان‌های مردم در ایران تبلیغ می‌گردد، فقط می‌تواند شامل فارس‌های ایالت فارس (انشان سابق) بشود، زیرا شاهنشاهی هخامنشی به طوری که قبل‌اهم اشاره رفت، و از نامش هم پیداست، یک امپراطوری قوم پارس در سرزمین ایران و کشورهای اطراف آن بوده و اقوام مختلف امپراطوری را با فرستادن ساتراپ و مأمورین عالیرتبه خود اداره می‌کرده (۳۳۰-۵۵۹ ق.م). این شاهنشاهی بعد از ۲۲۹ سال به دست اسکندر مقدونی متعرض شده و تا آمدن پارت‌ها به ایران آمده و سلسله اشکانیان را تشکیل و مدت چهار قرن در ایران سلطنت کردن (۲۲۶-۲۵ ق.م) قبل از میلاد). از قرن سوم میلادی (۲۲۶) شاهنشاهی ساسانیان جای آنها را گرفت و بیش از چهارصد سال (تا ۱۵۲) امپراطوری آنها ادامه یافت. پایتحت آنها هم در مداین نزدیک بغداد یعنی خارج از ایران کنونی بود. در این مدت دو هزار و پانصد سال اقوام مختلف مانند یونانیان و اعراب از غرب و ترکان و مغولان از آسیای میانه (ترکستان) به ایران آمده و در این سرزمین حکومت

تشکیل داده و توطن نمودند و ترکان در حدود هزار سال در ایران حکومت کردند و استقلال ایران را حفظ نمودند و ضمن حفظ زبان و ویژگی‌های قومی خود ایرانی شدند. مردم بومی این سرزمین هم در موطن قدیمی خود باقی مانده و کم و بیش با مهاجرین مخلوط شده‌اند. زبان فارسی دری نیز به وسیله پادشاهان ترک (غزنیان و سلجوقیان) از شمال افغانستان و آسیای میانه (تاجیک‌ها) به ایران آمده و زبان دیوان و دولت شده و در سرزمین ایران و آسیای صغیر (ترکیه) گسترش یافته است.

در این مورد مورخ ایتالیایی آلساندرو بوسانی در کتاب پرس‌ها می‌نویسد: در حالی که در غرب ایران سلاطین شیعه آل بویه ادبیات عرب را ترویج می‌کردند، در شرق ایران سلاطین سنی ترک غزنوی زیان و ادبیات فارسی را رونق دادند.^۱

با در نظر گرفتن مراتب فوق شاید بتوان مردم ایالت فارس را که موطن هخامنشیان و قوم پارس بوده، تا حدودی اولاد آن‌ها دانست. مردم قدیم سایر ایالات ایران مدتی جزو امپراطوری هخامنشی و بعد از آن‌ها تابع سلوکیدها، اشکانی‌ها و بالاخره ساسانیان بودند. همچنانکه اعراب به مدت چهار صد سال جزو امپراطوری اسلامی عثمانی بودند ولی خود را ترک و یا اولاد عثمان غازی چند ترکان عثمانی نمی‌دانند. به قول مرحوم دکتر علی‌شریعتی قیچی اسلام به طوری ما را از گذشته قبل از اسلام قطع و جدا کرده که امروز زبان، دین و آداب و رسوم آن‌ها به ویژه هخامنشیان برای ما ناآشناس است، و ما هر آنچه درباره آن‌ها آموخته‌ایم، از منابع بیگانه بوده است.

بنا بر این عاقلانه و عادلانه نیست که ما باستانگرانی را که اسلام‌ستیزی و زردشتی‌گری و طرد و دشمنی سایر اقوام را برای ما به ارمغان آورده و به جای وحدت ملی وسیله اختلاف و دشمنی مردم مسلمان ما شده، به عنوان رکن اساسی ملت ایرانی قرار دهیم و آنرا به زور به مردم مسلمان ایران تبلیغ و تحمیل نمائیم.

در اینجا به عنوان مثال نوشتۀ یکی از روشنفکران ملی‌گرای دوران پهلوی را نقل می‌کنیم. مرحوم دکتر نائل خانلری استاد زیان و ادبیات فارسی دانشگاه تهران و مدتی هم وزیر کشور کابینه اسلاملله اعلیم بود.

او در مقدمه کتاب زبانشناسی و زبان فارسی چنین می‌گوید:
وطن من این سرحدات سیاسی مصنوعی نیست، هرجا که فارسی صحبت می‌کنند، میهن من است!

-۱ Alessandro Bousani, The Persians, Elek Books Ltd., چاپ لندن - ۱۹۷۱، ترجمه از ایتالیائی به

J. B. Donne انگلیسی به وسیله

یعنی به جای آذربایجان، کردستان و خوزستان ایران، شمال افغانستان و تاجیکستان وطن ایشان است. دکتر خانلری شاگردانی دارد که اغلب آن‌ها کم و بیش از افکار او پیروی می‌کنند. در اینجا سوالی پیش می‌آید که اگر فرمایشات استاد فقید را ترک زبانان، کرد زبانان، عرب زبانان و ترکمنان ایران هم به عنوان اصول وطن‌خواهی پذیرند و میهن‌شان را حوزه زبان‌های مادری و قومی خود بدانند، آن وقت تکلیف کشور ما چه خواهد شد و وطن مشترک ما کجا خواهد بود و یا اگر اعراب و ترکان خارج از ایران به همین شیوه سرزمین ایران را قسمتی از خاک میهن خود بدانند، چه برخوردي باید با آنان داشته باشیم. در زمان رضاشاه مبلغین رژیم می‌کوشیدند اندیشه و احساسات پان ایرانیستی را به صورت شاهپرستی درآورند و شعار «خدا-شاه-میهن» به شعار رسمی دولتی تبدیل شد و به جای سرود ملی ایران سرود شاهنشاهی انتخاب شد که صبح و شام همه‌جا حتی در سینماها خوانده می‌شد.

ارکان ملیت ما باید مشترکات ما باشد، یعنی وطن (ایران)، اسلام، تاریخ بعد از اسلام که تا امروز تداوم داشته و تاریخ مشترک همه ایرانیان است، و همچنین احساس همبستگی و خواست همزیستی با هم و آینده مشترک. البته ملت بزرگ ایران باید یک زبان مشترک (فارسی) رسمی داشته باشد، ولی به مانند کشورهای آزاد و پیشرفته چند زبانی (سوئیس، بلژیک، کانادا و...) زبان‌های سایر اقوام ایرانی (ترکی، کردی، عربی، ترکمنی...) همچنان که در قانون اساسی ما تا حدودی پیش‌بینی شده، باید در مدارس تدریس شود، تا هم ستم ملی از بین برود و هم ضمن ریشه‌کن کردن بی‌س vadی، مردم زبان‌های یکدیگر را بهتر بفهمند.

جریان باستانگرایی و ناسیونالیسم آریانی با تکیه بر زبان فارسی به عنوان رکن اساسی وحدت ملی به علت ندیده گرفتن و حتی دشمنی با اقوام غیرفارس (ترکستیزی و عربستیزی) که اکثریت ایرانیان را تشکیل می‌دهند و همچنین به علت دشمنی با اسلام که دین و فرهنگ بیش از نو و نه درصد ایرانیان است و بیش از هزار و سیصد و پنجاه سال اساس وحدت و یکپارچگی ما را تأمین نموده و ما را به شکل ملت واحد درآورده است، بالاخره به شکست انجامید و انقلاب اسلامی پاسخی به تمامی این افکار و اقدامات ملی گرایانه و باستانگرایانه فاشیستی بود که بی‌پایه و اساس بودن آن را ثابت کرد.

حقیقت امر این است که فرهنگ امروزی ما با تلفیق فرهنگ ایرانی که مجموعه‌ای از فرهنگ‌های اقوام این مرزوبیوم است (نه یک قوم ویژه) و فرهنگ اسلامی شکل گرفته و هویت و ملیت ایرانی را تشکیل داده است.

ناگفته نماند که زبان فارسی یکی از زیباترین و شیرین‌ترین زبان‌های دنیاست و شاید بهترین

زبان برای سرودن شعر باشد. زبان فارسی قرن‌ها محمل عشق و عرفان و پیام‌آور محبت و دوستی و زیبائی بوده و با نیروی محبت و عرفان دل ترکان و پادشاهان ترک و مغول و دیگران را تسخیر کرده و زبان دربار پادشاهان ترک، هند (بابری‌ها) و ایران، عثمانی و مصر (ممالیک) و مردم با احساس این کشورها بوده و کوتاه سخن، زبان دل ما بوده و هست. متأسفانه در زمان حاکمیت پهلوی‌ها تحمیل به زور و تحقیر و جریمه جای محبت را گرفت و در نتیجه زبان فارسی تا حدودی شیرینی سابق خود را از دست داد. متأسفانه حالا هم ملی‌گرایان افراطی می‌خواهند به همان شیوه دوران پهلوی زبان فارسی را از دل ما خارج کنند و به زور به حلق ما فرو ببرند!

جای تعجب است که اکثریت قریب به اتفاق بینانگذاران باستانگرایی و ناسیونالیسم آریائی ترک و یا ترک تبارند و یا غیرفارس، مثلاً آخوندزاده، جلال الدین میرزا قاجار پسر فتحعلیشاه، میرزا ملکم خان (ارمنی) و در نسل بعد، سید حسن تقی‌زاده، حسین کاظم‌زاده ایرانشهر تبریزی، دکتر محمود افشار، سید احمد کسری، ابوالقاسم آزاد مراغه‌ای، تقی‌ارانی، ملک‌الشعراء بهار (گرجی تبار جدید‌الاسلام)، تیمورتاش، داور رضازاده شفق، فروغی (یهودی تبار)، میرزا رضاخان افشار بکشلو، دکتر جواد شیخ‌الاسلام زاده، یحیی ذکاء و ...

این در حالی است که شاهنشاه آریامهر پهلوی دوم (!) در کتاب خود وقتی که از پدرش تعریف می‌کند، وی را برخلاف پادشاهان قاجار که از نژاد ترک بودند، از خانواده اصیل ایرانی می‌شمارد.^۱ یعنی قاجار که از ترکان ایرانی و یا به قول بعضی‌ها ایرانیان ترک‌زبان بودند، به نظر شاهنشاه ایران از نژاد ترک بوده و از خانواده اصیل ایرانی نبودند. بنابراین شاهنشاه (!) ملی‌گرای ما به مانند دیگر ملی‌گرایان افراطی ترکان ایرانی و حتی پایه‌گذاران ملی‌گرایی و پان فارسیسم را هم ایرانی نمی‌دانند. البته به زعم خودشان حق هم دارند، چون آن‌ها ایرانی را معادل فارس می‌دانند و مانند دکترخانلری غیرفارس را ایرانی نمی‌دانند. البته در مورد نوابغ و پادشاهانی که کارهای بزرگ انجام داده و در تاریخ صفحات زرینی برای خود و ایران باز کرده‌اند، استثناء قائل شده و آن‌ها را ایرانی فارس تبار می‌خوانند و ترک بودن آن‌ها را انکار می‌کنند، مثلاً در مورد

فارابی (ابو نصر محمد ابن محمد ابن طرخان ابن اوزلوق)، سهروردی (شیخ اشراق) نظامی گنجوی، مولوی، عراقی، شاه اسماعیل، نادرشاه و... .

در خاتمه کلام سخنان خود را این گونه خلاصه می‌نمایم:

ملی گرانی اروپائی معمولاً به فاشیسم و دیگرستیزی می‌انجامد. هرچند در کشورهای حوزه بالکان و کشورهای عربی ملی گرانی سبب تجزیه امپراطوری عثمانی و استقلال این کشورها گردید، ولی بعد از تشکیل دولت‌های ملی، خود آن‌ها درباره اقلیت‌های قومی شیوه استبداد و سرکوب را پیش گرفتند که بهترین نمونه‌های آن را می‌توان در عراق در مورد کردها و ترکان کرکوک و یا در یونان و بلغارستان، در مورد ترکان باقیمانده در آن کشورها مشاهده کرد. در ترکیه نیز وضع اسف‌انگیز کردها داستان دیگری دارد. بنا بر این ناسیونالیسم اروپائی سکه‌ای است که یک رویش آزادیخواهی و استقلال طلبی و روی دیگرش فاشیسم و دیگرستیزی و سرکوبگری است.

این ضرب‌المثل فرانسوی را یکبار دیگر در اینجا تکرار می‌کنم: وطن‌خواهی عشق به خودی‌هاست و ناسیونالیسم نفرت از دیگران است.

در پایان از خداوند می‌خواهم همه افراد ملت ما را مانند همیشه در پناه خود نگه دارد و تحم نفاق را که دشمنان ایران و اسلام برای تأمین منافع استعماری خود در سرزمین‌های اسلامی با تبلیغ ناسیونالیسم قوم‌گرای افراطی کاشته و پرورش داده‌اند، از میان ما بردارد و به جای آن محبت و وفا را در میان ما ایرانی‌ها استوار و استوارتر سازد تا در سایه «وحدت کلمه» و وحدت (در کثرت) به زندگی بهتر و سعادت واقعی دست یابیم.

زنده باد ایران - زنده باد اسلام.

عاشق قۇل هارتۇن

كاظم عتاسى - توحيد، كىزادە دىلمقانى

سالماسدا صوفى - تكە عاشق گلهنگى نىن سۈن نۆمايندەسى، حضرت على(ع) اليىندن باده اىچىپ، شاعير اولان، شعرلىرى مۆسلمان تۆرك خالقى نىن ايناملارىنى گوئىستىن، حكمتلى سۈزلىر سۈئىلەين، آما چۈخ يىزلىرده هېچ تائىنمايان عاشق «قۇل هارتۇن/ هارتىن» اولمۇشدور.

اونون دۇغوم تارىخى كىكىن بللى دىكىلسە دە، ۱۸- جى عصرىن سۇنلاريندا آنادان اولما تارىخى فيكىريمىزجه دۇغرو اولا بىلر. بۇ تارىخە بىز هارتۇنون قىير داشى نىن قىلىغى و اونون باشقۇ تارىخلى قىير داشلارىلە توتۇشدورماسى و شاكىرىدى عاشق مىكائىلىن سالماسلىلار طرفينىندن درك اولماسىندان گىلدىك. نەدنسە دوكتور محرم قاسىمىلى اونون دۇغوم تارىخينى ۱۷-۱۸- جى عصر بىلەپ، بىزجە بۇ تارىخ قطۇعى دىكىل. اونون هارالى اولدوغو، اصل- نسبى و دۇغوم يىرى تام بللى اولمامىشسا دا، اون اۇزونو «سالماس»- لى بىلەپ:

آديم قۇل هارتۇنلۇر، وطنيم سالماس،
اثلىمە، وطنە خايىن دىكىلەم.

بۇ عاشقىن قىير داشى نىن سالماسىن «سارنا» كىندىنде اولماسى بىزە سارنانى اولماغانىنى خاطىپلادىر. اونون آداملارىندان، قۇھوم- قارداشلارىندان، اونونلا گۈرۈشوب اونو درك اندىنلەرن كىمسە قالمامىشدىر. عۆموم سالماس خالقى عاشقى صىنعتى ايلە اىلگىلى اولانلار خارىج، سالماسلى هارتۇندا خېلى دىكىلدىرلە.

فيكىريمىزجه بۇنون اصل سىبى، ۲۰- جى عصردە ارمەنلىرىن مۆسلمان تۆركلەرە قارشى ياراتدىقلارى جىنابىتلەرن آسىلىدىر. بۇ قاتلى سۈزى قىرىيملار ۱۹۱۴- دن باشلايىپ او تاي- بۇ تاي آذربايجاندا ۱۹۲۰- يە قدر داوملى ايدى. بۇ آجى حادىثە يە آذربايجاندا «جىلۇلوق» دىئىلەر. هارتۇنون حىيات جۆزئىياتىنى يىلمەدىيگىمېز اۆچۈن اونون دۇيغۇ- دۇشونجهلىنى و حىتا كىم اولدوغۇنو يالنىز ياراتدىغى شعرلىرىندن چىخارمالى يىق.

هارتۇنۇن شعرلىينى اوخوياركىن ايلك نۇوبىدە طریقت، تکە- صوفىلېگىن عۆنصورلىرى گۈزە
چارپىر.

«پىر»، «قول»، «بادە» و. س. عۆنصورلىرى بىلدىيگىنىزه گۈرە طریقىن اساس كلمەلىرىندىدىر. او اۇزونو
«قول» آدلاندىرماقاڭلا تۈرك صوفىزم طریقىنە باغلى اولدوغونو گۈستىرىر، او اۇزونو تانرىنىن قولو بىلىر.
تۈرك عاشقىنە صنعتىنە عاشيقىلارين اوزلىرىنى «قول» آدلاندىرما گەنگىنى ۱۲- جى عصرىن
صوفىسى «احمد يسوى»نىن تعلیماتىندان، ائلهجە دە اسکى قام/شامانلاردان بىلىرلر. «پىر- تۈركوستان»
آدلانان بۇ صوفىنىن عاشقىلىق تعلیماتى بىزتون تۈركوستان يۇرۇدۇنۇ آشىپ، قۇنشۇ خالقلارا دا گلىب
چاتمىشىدىر. قول هارتۇن بۇنۇن بىر اۇرنىگىدىرى.

هارتۇنۇن شعرلىينىدە اسکى صوفىزمە باغلى اولان «حۆزوفىليك» اىزلىرى دە گۈزولىور. آذربايچان
နېيلسوفى تېرىزلى نىعىمى و اوونون شاگىردى عماداردىن نىسيمى، حۆزوفىليك مaramى نىن آذربايچان قولۇنۇ
قورموشلار. هارتۇن دىئير:

اوچوموشام دۇرد كىتابى عربى، تۈركى، تاتار،
بىرمى سككىز حۆزوفۇم وار، ازىزىم دىلە قاطار.

اوونون بۇ شعرى بؤيووك شاعير «بۇنس امرە»- نىن شعرىنە بىنەيىر:
دۇرد كىتابىن معناسىن اوقدۇم، تحصىل انتدىم،
عشقە گلىچك، بىر اۇزون هىچە^۱ ايمىش.
دۇرد كىتابىدان مقصود دۇرد مۇقدس كىتاب قرآن، زبور، انجىل و تورات ايمىش.
قول هارتۇن اوز شعرلىينە «حرف»- دن بىلە سوْز آچىر:

«الف» آللە ياراداندى دۆزىيانى،
يىلدىي طېقەسى يانار صۆرىجە تك.
«ب» بۇلۇرت آلتىندا بىر زمىن، آسمان،
«خ» خۆزداملى، آسىماندا تىكتاك،

1 - هىچە=ھجا، اسکى بكتاشىلىك شعرلىينە دىئير مىشلر.

«خ» خۇدام خلقى- ائدىپ سماوه آل قوشو،
 بىردى «جىم» جىلدە، يۈخلىۋ تاي- توشى،
 «ح» حياتلدا بىش يۈزدى اوئون ياشسى،
 «دال» هادال وقتىنلە گىزرتىكانك.
 كىچە- گۆزندۈز من ائىلرمە تعرىف،
 سوتىنى يە، شىعە يە كعبەي- شريف،
 «ر» سەنلىك كىچە جىك بىر نىچە حۆزروف،
 «قااف» قادىرىدى هەزامانلا تىكانك.
 هارتوۇن دېئىر، نە شىرىپىسىن، آخ وطن،
 لەنت چىكىم، چۈغول چىخىسىن آرادان،
 يېرى، گۈزىي، عىشى، كۆرسو يارادان،
 تىك آلاھىدى هەزامانلا تىكانك.

بىلەلىكلە قول هارتۇنۇ سالماس، بلکە دە آذربايجانين صوفى- تىكە گەلەنگى نىن سۈن نۆماينىدەسى دىنمك هەنج دە يانلىش دېگىل. او هم اوستاد عاشيق يعنى ياردىجى عاشيق ايمىش، هم دە صوفىزم- تىكە عاشىغى. اوئون شاعير اولىماسى دا هە بىر آدلىم عاشيق كىمى افسانە يە چىورىلىميشدىر. نقل اوللور، بىر كىچە حضرت- على صوفىلىرىن پىرى- اوئون يۇخوسونا گلىر. اميرالمؤمنىن بىر بادەنلى اۇزىلى ئىلە هارتۇندا وئرىب، اىچىمك تكلىف ائدىر. هارتۇن بادەنلى اىچىر- اىچىمز شاعير اوللوب شعر سوئيلەمگە باشلايىر.

سالماسلى قول هارتۇن كاسىپ، عىنين حالدا ئىآچىق و سخى ايمىش. او، گىنچكەن دىيرماندا چالىشارميس. بىر گۈن ائلە باھالىق دۆشوركى، بۆتون يۇخسوللار آج قالىلار. بۇ گۆزىلە دۆست- دۆستو داها تائىميس. قول هارتۇن اوزو يۇخسوللاردا- اولا يۇخسوللاردا دا ياردىم ائدىپ، ئىنسىن گلن قدرى كاسىپلارا «اوۇن» وئررمىش. دېئىرلەر، او گۆزىلە دېئىر كىچە حضرت- على يىنە يۇخوسونا گلىر، اىليلر، هارتۇنون وئردىيگى اوئنلاردان فطىر يايپىپ، سۈنرا او فطىردىن قۇپارىب هارتۇنون آغزىنى قۇيىور، اوئندان سۈنرا هارتۇن شاعير، ائلەجە دە حق شاعيرى اوللور

قول هارتۇن عاشقىلەلا آد چىخاردىغىندا، او تاى آذربايچاندان آدى بىزه بلى اولمايان بير عاشقى هارتۇنلا دىئىشىمك اىستەيىر. او گلېپ سالماسىن سارنا كندىنە چاتىر. هارتۇنون اثوينى سۈرۈشور، دۆز اونون اثوينە گىدىر، هارتۇنون حىيات يۈلدۈشىندا سۈرۈر: عاشقى هارتۇن هاردادىرى؟ آرواد ايسە هارتۇنون چۈلەدە اولدوغۇنو سۈرۈلەيىر. عاشقى كىندىن كىارا چىخىب، تارلااردا گۇردوگو آدامسالاردان هارتۇنون هارادا اولدوغۇنو سۈرۈشور. نهايت گلېپ، بىر جۇتچوھىيە چاتىر جۇتچوودن هارتۇن خبر آلېر.

- هارتۇنۇ نىليلىرسىن؟

- اشىتىمىش گۈجلۇ عاشقىدىرى، اىستىرم اونونلا باغلاشام.

جۇتچو، اوّنا «گۇر منم، بىل منم، تانى منم» - دىئىر. عاشقى باشا دۆشىمەدىكىنىدىن جۇتچو سۈزۈزۈن اۋچ يۈل تىكار اندىر. سۈندا «چىخ گىت، سىن هارتۇنلا باغلاشا بىلەمسىن» - دىئىر. عاشقى سېبىنى سۈرۈدۈقدا دىئىر: سىن بىر سادە سۈزۈن معناسىنى بىلەمدىن، من دىئىم، «گۇر، منم، بىل، منم، تانى، منم». اوّندا سىن نە سىياق اوّنونلا باغلاشا جاقسان؟ عاشقى ايسە اونون دۆزگۈن صىنعتكار اولدوغۇنا اينانىسب، گىرى دۇنور.

قول هارتۇنون تۆرك مۆحىطىينىدە ياشادىغىينا گۇرە، اوّنون شعرلىرى تۆرك مۆحىطى نىن عنعنه، ايناملارى ائلهجە دە آذربايچان ايدىئولوژى عۆنچۈرلىرىنىڭ قابقاڭلارنى. اىسلام پىغمېرى حضرت- على (ع)، ايمام حسین (ع)، كىربلا شەھىدلەرى شۆپەھىسىز او زامان دا سالماس و آذربايچان ايناملارىنىدا ساپىلىرىدى. دىمك او زامانلاردا مذھبى اقلېتلەر آذربايچانىن غربىينىدە ياشاسايدىلار دا، حاكىم مەتىت تۆرك- اىسلام مەتىتىنى اولموشدور.

داد، فلک، سىنин الىيندن، گۆزلىرىم قان آغلادى،
من كى قان آغلاما زىيەدىم، جىسمىمەدە جان آغلادى.
بىر تۆركىمز دردە دۆشىلەم، مەچ بېلۇنماز چارەسى،
آشكاردا آچا بىلەمەدىم، سىر پېزىھان آغلادى.
ابراھىم قىردى بېتلىرى، اوّزو يانمادى نارە،
ايوب بىر دردە دۆشىلەم، لەمان بۇلمادى چارە.
يەھى دا كەمچىدى سرىينىدىن، ذكىرىدا دۆشىلە تۆرك،
عىسى چىكىلىدى چارەيىخا، جۆملە جەھان آغلادى.

قوم خالقى يېغىشىدىلار، حەقى دىلدىن سالدىلىار،
اھل-كوفه بىچىلار ايمام اوستە گىلدىلەر.
يېتىميش اىكى شۆھەدا جمعى شەھيد اولىدۇلار،
كىسىلەدى حسینىن باشى، عرش، آسمان آخىلادى.
يۈز يېرىمى دۇرد مىن پېغمەبر، بىشى اۇلۇغا عزىزىدى،
پېغمەبر آخر الزَّمان او بىزە شفاعتىدى.
قۇزۇلوب عرصات - محشر، دىئيرلەر قىامتىدى،
بىنچارا سالماسلى هارتۇن ائتىدى داستان آخىلادى.

مۇسلمان ايناملارى اساسىندا دىيىلمىش شعرلە گۈرە آذربايچان عاشقىقلارىندان چۈنخو اوپۇ
مۇسلمان بىلەرلەر. خاطىرلاتمالىيىق كى، قول هارتۇن اوپىلنىدە اوپۇن نىشى اۋچ - دۇرد گۈن يىشىدە قالىر،
چۈنكى ارمىنلەر اوپۇ تۈرك (و مۇسلمان)، تۈركلەر اىسە اوپۇن ارمنى (و مسيحى) بىلەردىلەر، آنجاق ارمىنلەر
اوپۇ يېردىن گۇئىتۈرۈپ مسيحى شىوهسى ايلە قۇيىلاپدىلار. بۇنا گۈرە اوپۇن قېير داشى ارمىنچە يازىلەمىشدىر
و اوپىزىرىنده خاج علامتى واردىر.

هارتۇن اينسانلارىن ايشلىرىنە، نە ساياق اوپتۈرۈپ - دۇزمالارينا، داۋرانمالارينا گۈرە اوپىزلى
دۇشونجەلەر صاحىب ايمىش. اوپۇن اۋىيۇدلەرلى ان منطىقى و حكمتلى اۋىيۇدلەردىن سايىلەردى. نقل اوپلۇر
كى، قول هارتۇن زئوھەجىك داغلارينا چۈنخ كىدرمىش. بىر گۈن دە زئوھەجىك داغلارينا¹ كىدىر. اوزادا
طبيعت احوالاتىنى دۇشونمك استەيىر. داغدا بىر كىشىيە راست گلىر. سۈرۈشۈرۈش: «سن كىمسىن؟
نەچىسىن؟»

- من اوپسونچىويا، ايان توپتارام.
هارتۇن - بۇ بىر صنعت دىگىل، بۇراخ بۇ اىشى - دىئير و رەد اوپلۇر، چۈنخ كىچىمەيىر، داش دىيىنلىدەن
بىر ايان چىخىپ، ايان توپتاني سانجىر. كىشى دۇشوب اوپلۇر. هارتۇن بۇنۇ گۈرەر كىدرلىپ دىئير:
ناشى باغان، باغا واردىن، بارىنان ايشىن نەدى?
آلماسىن در، هئيواسىن در، تارىنان ايشىن نەدى?

1 - بۇ داغلار سالماس شەھرىنىن جنوبۇندا يېرلىشىن مۇحتشم داغلاردىر. زئوھە اسکى صوفى تىكە گەلنگىنە باغلى عيادت
يېرىدىر.

شىشا بېزلىپول چە- چە وۇرار قىزىپيل گۈلۈن عشقىنىه،
سەن كى گۈل آلان دېگىلسەن، خارىنان ايشىن نەدى؟

بىر باغا گىرە بىلەمەسەن، گىرىپ، سىئىران ائىلەمە،
بىر گۈلۈ درە بىلەمەسەن، درېپ خەندان ائىلەمە،
بىر گۈزلى سەۋونەمەسەن، آلىپ، بىلەنام ائىلەمە،
سەن كى يار آلان دېگىلسەن، يارىنان ايشىن نەدى؟

بىر مجلىسىه گىتىمە گىنەن، اوْردا دۇرا بىلەمەسەن،
بىر گۈپۈلۈ بېخماگىتىان، بېخىپ ھۆرە بىلەمەسەن،
اۇزۇن دېلىن قىسا اوْلار، جاواب وئرە بىلەمەسەن،
يۇخسۇلسان آلچاقدان پېرى، وارىنان ايشىن نەدى؟

سالماسلى قول ھارتۇن دېتىپ: يازىلار گىلدى باشا،
ايچىدىم پېرىمعىن ئىتىن قايانادىم گىلدىم، جوشما،
سەن زۇرون سىناما مىشىدان ياپىشما آغىر داشما،
سەن كى اوْرسۇنكار دېگىلسەن، مارىنان ايشىن نەدى؟

يىنە دېتىلر، ھارتۇن بىر نفرە قۇناق ايمىش، قۇناق صاحىبى اونون قاباغينا مىيىوھ قۇزىبور، مىيىوھلر بىر
آزجا كال ايمىش. حىطە باخىپ گۈرۈر، بىر قۇرۇو ارىك آغاچى وار. ھارتۇن بۇ تضادى گۈرۈر كەن
طېبىتىن خزانى يادىنا دۆشور:

بىر آغاچ كى، كامىل اولسا، ايتىلدا كۆكىدىن قۇرۇر،
قىنیم اوْغلان نظر سالسا، قۇدرتلەن پېرىپ.
شۇكىر اولسون اول خۇدايد، قۇرۇ آغاچ بار وئىر،
مىيىوھسى اينسان اۆچۈندور، كالا مەھمانم بوكۇن.

دۇردىكتىبى بىر بىلەنلىرى صىدقى ايلىن حىنى تاپار،
 ذىرەجە عقللى اولانلار آرىيدان معرفىت قاپار،
 آرى يىغازمىن چىچىكى، اوئۇنلا معجون ياپار،
 مومو شامدانلاردا يانار، بالا خىيرانم بوجۇن.

هارتۇنون دئىيگىنە گۆرە او تخمىنا ۶۵ ايل عاشيقلىق ائتمىشدىر.

۵۶ ايل ائلەدە اولموشام عاشيق،
 ايندن بىلە داها اولانىمام عاشيق،
 تار اوپلۇ، گۈزۈمدەن گۈرۈدو كوم ايشيق،
 كىسيلىپ طاقىدىن دىزلىرىم منيم.

چىرخ - فلك منى گىندى زىنەرار،
 گۈزۈلۈمۇ غم ايلىن چىكىيدى دارا،
 سالماسىلى هارتۇن دئر، اوئىنلىن سۈرە،
 قۇرخورام كجه دونە سۈزلىرىم منيم.

او تخمىنا ۸۰ ايل ياشامىشدىر، اوئۇن قىير داشى سالماسىن سارنا كىدىنده هله ده دۇرور. مقالەنى حاضىرلاياندا بۇ مزاردان گۈزۈش كېچىرىدىك. مزارىن اوستوندە اليىندا ساز اولان هارتۇنون شكىلى گۈزۈنور. ساز داها دۇغروسو بىر تكە تانىپراسىدىر. اسکى زامانلار تۆرك عاشيقىلارىنىن مزار داشلارى اوستوندە «ساز» شكىلى قازما دېي چۈخ يايقىن ايمىش. زنگەزور ماحالىندا قۇيىلانمىش «سارى عاشيق» - بىن مزار داشىندا دا ساز شكىلى وارمىش. قىيد ائتمەلى يىك كى، بىلە ناخىشلار تۆركلەرن «قىدىم» عنعنه سىلە باغلىدىر. بۇ عنعنه يە گۆرە اوئلن آداملارин قىيرلىرى اوستوندە قوچ، آسلام و يا داشى اوستوندە اوئۇن شكىلى يا پىشەسى ايلە علاقىدار شكىللەر (كۆزە، نىزە، اوخ...) قازارمىشلار. ايندى قول هارتۇنون شعرىينىن نۆزمەنلەر و ئىزلىرىك: بۇ شعر خالق و عاشيقىلار دىلىينىن آلينمىشدىر:

سارالبیان هئیوا کیمی بیر اوْزگىدەن سوْلمادىم،
من بیر ناشى صراف ايدىم، لعل قدرىن بىلەمدىم،
لعلى وئردىم بير نادانا، آلا بىلەم نىيلايم.

خۇدام بىندەسىنە كمال وئرنىدە،
نەندىدىر، بعض آدام آز آلدى، گىتىدى؟
اوستاد محضرىنە طالىب اولانلار،
عېرفان مجليسىنەن سۈز آلدى گىتىدى.

كل بىچارا عاشيق هارتۇن، نە ئىكىرىسن تېرىزى،
قىيسمت اوْسا، يار باغىندا درىن گۇلۇ، نىركىزى،
ايلاھىدان امر اوْلۇنو، كىلر رۇحوم قابىضى،
كىلسە اجل، وئرمىز ماجال، قالا بىلەم نىيلايم.

سىنەندەن آچىلار جىتىن درى،
اوپىناماقدىر گۈزلىرىن هوئىرى،
جمالىن گۈرسىتىدى سالاطين پرى،
حوسنان زكاتىندا گۈز آلدى گىتىدى.

آدمەن اىرلى، نىيدىن بىرى،
ئىچە اىيام، ئىچە ايللەريتىدى،
ئىچە بېغمىرلەر، ئىچە اوْولىا،
موسى كىمى عمران دىللەريتىدى.

آدام واردى، بۇ دۆزىيا يە گلىيدى،
آدام واردى، يېنگى جوان اوْلۇيدۇ،
آدام واردى، ماللار آلتىدا قالىيدى،
آدام واردى، كەڭىدەن قازىلدى، گىتىدى.

هانى داود اوْغلو، يۈسۈف، سليمان؟
گىتىدى قەھرمانلار، بۇش قالدى مىشىدان،
مئشىلەر آسلامى شىئىر- كىرگىن،
رۇستىم اوْجاغىنidan زاللار ايتىدى.

پاپىز عزىزلىرىم، بۇزولۇر باغلار،
كەچى اوْلۇر يايلاقلالار، دار اوْلۇر داغلار،
سالماسلى قول هارتۇن ها دئىيب آغلار،
چادىرىن طنابى بۇزولىدو گىتىدى.

هانى يعقوب اوْغلو محىوب سالاطين؟
آيا، گۈزە بىنزر يۈسۈف صىقىتىن،
دمىرى تك بىرك انتىدى اوْز حۆكمىتىن،
نادر كىمى قەھرمانلار ايتىدى.

گۈزىدەن اىكى ملک يىتىدى، بىرى دىلىلى، بىرى لال،
دىلىلى نىن جاوابىن وئردىم، لا لا بىلەم نىيلايم،
بىرى جانە قىصد ائىلەدى، بىرى مالىم اىستەدى،
مالىمى تقدىم ائىلەدىم جانە بىلەم نىيلايم.

سالماسلى قول هارتۇن، درىن بۇيالاما،
دايازدا دۇرگونان، درىن بۇيالاما،

غواص اوْلۇب، درىن - درىن دىريالرە دالمادىم،

قۇزۇل ھارتۇن اۆستۈنلە دار اوچىر گۈزىلۇم.

باھار فصلى بۇ گۈلشەنە گلنە،
شىشىدا بېزلىبۇ نالە چىكىر شىش ھاشش،
عرش اۇزۇنلە شوئىلە چىكىر ماھتاب،
«الف» اۆستە «ب» يازىلمىش شىش ھاشش.

فلکىن چىرخى ايلە شىرتى باغلاما،

سەندىن يادە بۇنلار ايدى

علمىن درىاسىندا ان اۆزۈپ چىخىمىشام،
دایازام، هەلە چۇخ درىن دېگىلم.
اۆستىاد ھۆتىگىنلە من دۇرلۇمۇشىم،
ايىرسىيىم، هەلە نارىن دېگىلم.

بەھىشتىن قاپىسىن بىزىتلەين يازى،
توڭىك ترلان عاشقىق اوچولىدور سازا،
بىر اينسان صىدق ايلەن دۇرسا نامازا،
آنخىرە مطلبىن آلار شىش ھاشش.

آغاڭ بادە وئىرىپ، من دە دۇلۇيام،
اۆستادلارىن ھەم ساغى، ھەم سۇلۇيام،
شاھىزىلرین غۇلامى يام، قۇلۇيام،
آياغانىم ھەلە، سەرين دېگىلم.

بەھىشتىن قاپىسىن بىزىتلەين گۆلە،
حق اۇزو وئىرىپىدى قەھرى بېزلىبۇلە،
آللاھدان اىستە دىن مۇۋلادان دىلە،
خلق اندىب، يارادىب اۇزو شىش ھاشش.

بۇ چىرخ - دۇرلەندى ھا گلەپ - كەچەر،
بىردىن يۇخسۇل، بىردىن بار اوچور گۈزىلۇم،
بىردىن گۆز ائۇرىنلە دۇنیا دار اوچور،
غم - محنت چولغا يوب دار اوچور گۈزىلۇم.

ھارتۇن دئير، ايشىم آه و زار اوچىلى،
درد اليندن قره باغىرىم يارىلدى،
كەنئىم يېچىلىدى، قېرىم قازىلدى،
دۇشمن گۆلر، دۇستلار آغاڭلار شىش ھاشش.

گل دلى - دىوانە گۈزىلۇم، سىزىلدار جانىن سنىن،
اۇزۇن يېتىر بىر لەمانە بىلسىن درمانىن سنىن،
گىرىدىش وۇزان، قرار تۇتماز چىرخ - دۇرلەندى سنىن،
عمران دىلىن بىنە دۇشىر، بىلەز دەھانىن سنىن.
تاوشىر حەقىن اماتى، جىسىدە جانىن سنىن،

دم گۈزىل لالەدى، گۆللەر آچىلى،
دم ساعتەدە مىن خىاللار كەچىرى،
دم گۈزىل شىشىدە سىنار پوج اولى،
دم آه و زار ايلە قارا اوچىر گۈزىلۇم.

دم قۇجالدىم قىدا - دالىم بۆكولىدۇ،
آندى دىدەم ياشى، سۇئەرمۇم سۇزكولىدۇ،
دم ائل گىلدى، مىليمە سۇ تۈكۈلەدۇ.

او نه ديلدی، دويماق او لماز دويوندان،
نه بولبولدی، گيلينيلدي خويوندان،
نه بولاقدى ايچمك او لماز سويوندان،
هر دم جوشما گلر آياغى يىددى؟

ئىچە مىن قىعەدى، ئىچە مىن حاصار،
ئىچە مىن ملكلەر دفترىن يازان،
مسجىلى، منبرى تمام لالزار،
او كىيمىن تختىدى، آياغى يىددى؟

سالماسلى هارتۇنام، دىندىم يىددىسىن،
يىددى دال، يىددى باغ، يىددى يىددىسىن،
يىددى چاغ، يىددى آخى، يىددى يىددىسىن،
او نه ديلدی، دئير دو داغى يىددى؟

قاياناقلار

- ۱- افندى يىنف، پاشا، آذربايچان شفاهى خالق
ادبياتى، باكى ۱۹۹۲
- ۲- ملکزاده ديلمقانى، توحيد، سلماس در سير
تارىخ و فرهنگ آذربايچان، سلماس - ۱۳۷۸
- ۳- وارلیق درگىسى
- ۴- سلماس عاشيقلارىنىن شفاهى اىفادەلرى.

او خوموشام دورد كيتابى عربى، تۈركى، تاتار،
بىرمى سككىز حۆرۇفوم وار، ازىزىم دىلەد قاطار،
پناھىمىسان پروردىگار اسراريم ائيلەم تار،
جەنمىن آتشىندان عزىز بىنەيىن قوتار،
يىتمىش اىكى مىلتىم وار، توتار دامىن سىن.

سن كى منى خلق ائيلەدین گۈزۈم ياشى آخىنېر،
شىمسى- قمر عرش اقزووندە بىر- بىرىنە توخۇنۇر،
ظۇرۇمت نورە غالب اولور، شب- تارە ياخىنېر،
گۈزىندرىپىس دورد كيتابى ائل اىچىنەدە اوخۇنۇر،
دىل جوابى عرض ائىلرم؛ انجلىق- قرآنىن سىن.

او يىما شىطىغانىن فعلىينە بابال گلېپ قالانار،
كىملەر دىئر، كىملەر گۈزىل، كىملەر گىندىپ ساللانار،
يىتىشىرلەر حسابىنا نالدن عرشه داييانار،
بىر گۈزىن اولار، صور چالىيانار، كۈزىل- مخلوق اوييانار،
كىچىرسىن پۇزىل- صىيراطدان، او لاسا اعمالىن سىن.

اول حەقىن درگاھىندا شىطان اولىدو شەرمىنە،
صىدقى- دىلدىن چاغىرانلار هېچ واخت او لماز درمانىدە،
حەقىن مىن بىر آدى واردىر، گىچە- گۈزىدۇز دىللەرە،
بېغىلار كۈزىل- مخلوقات، سوآل اولور مەشرىدە،
كىل بېچارا عاشيق هارتۇن، نىچ او لار حالىن سىن.

بىزىن سلام او لىسون عاريف او لانا،
او ئىچە دريادى آياغى يىددى؟
اوج يېز آتىمىش آلتى شەمدان اىچىنەدە،
يانار، شۇعلە وئرر چىراخى يىددى؟

- ۱۳۳۷- جی ایله ایدی، یاز فصلن نین ۴۵ -

ندن سوئزرا بیر جومعه آخشامی، ایکیندی چاغی
۳۰ نفرلیک دوستلار سعدی خیوانی نین
مخبرالدوله کیشمه سی نین قوزئی - گونباتان
تینینه تپلاشیب، گونلوک آزیغیمیزی گوتوروب
ماشینلی دوستلارین ماشینلارینا یۆکله يیب، یۇلا
دوشدوک. او زامان تهران ایندیکی نین یاریسینجا
اولا- اولمايیدی. آما بیر بىلە ایستیلى - توستولو،
شولوق، قالابالیق دا دگىلدى.

بیر خاطیرە، بیر غزل

ح. م. ساوالان

مَخَصْ، اوْ گُون اوْشون- فَشَمْ يَايَلَاقْلارِينَا
ساري يوللاندىق، آشاغىسيندان گۈز ياشى كىمى
دۇم دۇرۇ چاي آخان يام - ياشىل بىر دۇشىدە
كاروان و اوپامىزا اوتراق و ئىرىك و يۆكلەرى
ائىدىرىدىك، دۇشەمە لىلىرىمېزى دۇشە يىب،
قوْرمالىمېزى قۇرۇق، دوستلاردان ات
دوغراماق، سوغان سۈيماق، اوچاق قۇرۇب،
چاي دملەمك و بۇ كىمى باشقا ايشلەرە
باشلادىلار، چالغىچى قرۇپۇ دا موسيقى آلتلىنى
قابلارىندان چىخارىب، كۆكىلە يىب- سازلاما
ايشرىنە باخىردىلار.

آنچاق يارىم ساعاتدان سوئزرا مجليسىمېز
دوزىلدى، هامى صىميمىتلە يان- يانا آيلاشىب، او
سرىن و تميز هاوادا دېتىلە (اوnda موسيقى و
موغاما داها چۈخ حۈرمە وارىدى) آذريايغان
موسيقى و موغامالارينى دىنلى بىردىك و

تاخىندا ۱۳۳۸- ۱۳۳۷- لرده يازىن قىرخ
بىشىنەن سوئزرا تهراندا ھاوا لار ياواش- ياواش
قىزىشىب اىستىلەشمگە باشلاركىن بىز بىر قرۇپ
آذريايغانىن مۆختتىف كند و شەھىلرېندن گلىپ
تهران ساكىنى اولانلارىمېزلا ھر جومعه
آخشاملارى تهرانا ياخىن يايلاقلارا (كى ايندی
چۈخو تهرانىن اىچرى محدودەسىنە يېرىشىرلر)
گىدىب، سرین بىر ياشىللىقىدا، تميز و آچىق
ھاوادا حال- ھاوا مىزى دېشىدىرىب،
بۇرغونلۇغۇمۇزو آلىب، دېنجلەدىك.

بۇ دوستلار آراسىندا قىلم صاحىبى، اديب،
شاعير، ضيالى و ياخشى تانىنمىش موسيقى
صنعتكارلارى، اوستاد موسيقى خادىملىرىندن
تمنائىز دوستجاسينا بىزە قوشلوب بىرلىكده بىر
گىچەلىك يايلاغا گىدردىك.

من ده بیر آز نیگران، آیاغا دوْردوْم. گُوزوم
ایشله دیکجه تپه جیک، دره جیک، داغ- دوش، هر
یانا باخدیم کی، بلکه ایتن و آختارانلاری گئرم.
بشن- اون آددیم اوْزاقلاشدیدقا بیردن گؤزل
ایفادا تار سیسی قولاغیما گلدى و جانیما
یاپیلدی، بئینیم اینجه- اینجه گؤزل دویغولاری
دویماغا باشладی.

اٹله اوْرادا دوْردوْم، تىز دۇنوب يېغىنجاغا
گلدىم، مرحوم داستانپور اوْزو اوْچۇن تار
چالىردى (البته بۇ اوْزو اوْچۇن تار چالمانىن
باشقىا بىر سوْز- صۇجىتى وار). گشت- گىندە
هامى اىتنىر و آختارانلار نە و اختسا اوْستادىن
دۇرەسىنە يېغىلمىشدىيلار و كىمسەنىن جىنتىرى
چىخىمادان قولاق آسىرىدىلار.

مرحوم داستانپور «شور» موْ GAMİ نىن اينجه-
لىكلىرىنى گزىشىركەن اوْنون واله- واله ايفاسىندا،
باش، ال- قول، چىگىن، بىدن، بارماقلار،
مىضراب، سىملىر و پىردىلىرىن بير- بىرینە اوْيىغۇن
حركتلىرى ال- اله و ئەرمىشدىيلر، سانكى موْسیقى
و موْ GAMAM دۇزىياسى نىن ان يۆكىسک گۈزىلرىنىدە
ملكلە ال- اله و ئەرمىش، معبودونا دوغرو
گىتتىمكده ايدى. اٹله اوْ حالدا اٹله بىل بىرى منه
دىنى: «باخ بۇرادا بير شىنى يازمالىيسان». من ده
بىر شعر يازماغا باشلاديم. سۇنرا همان شعر بۇ
غزل اولىدۇ:

دينجلیب، موْسیقىدىن حظ آلماقلا هفتە
بۇرغونلۇغومۇزو چىخارىردىق.

هردن بير چالغىچىلار آرا و ئىرنىدە دوْستلار
بىر- بىريلە سوْز- صۇجىت ائديردىلر. شامدان
سۇنرا شعرلى، غزللى، موْ GAMAM- موْسیقىلى مجلسى
يىشە داوم اىتدى.

گىت- گىدە هاوا سرىنلەشمەكدىن كىچىب
سوْيوجا دۇنوردو، اٹله كى بعضى پېنچىكلەرىنى
چىخارىميش دوْستلار گىتىنىب، بير- بىرلىرىنە داها
يانخىن اۇتۇرور دولار و ياخشى دەلىنىميش اىستى
چاي دا آدامىن جانينا سىنيردى.

ساعات اوْچىندا كىچىنده بىردن گۈزدوک
دوْستلاردان ايكىسى يۇنخدۇ، بير نىچە نفر دە
اونلارى آختارماغا گىتدىلر، قالان دوْستلار دا
تلىىدىن، پۇزدان بير شىنى تاپىب چىمن- اوْستونە
سرىب، اوْستونە اوْزانمىشدىيلار. چالغىچى
دوْستلار دا اوْ ساعاتا كىيمى بير چۈزخ ماھنى،
موْ GAMAM، تصنىف- رىنگلەر چالماقدان
بۇرۇلۇشدىولار. اوْزىلرى بير- بىرلىلىه موْ GAMAM
موْسیقى حاقيىندا دانىشىرىدىلار. صۇجىت بۇزدان
گىندىرىدى كى، موْ GAMAM ھانسى موْسیقى آلتىندا
ياخشى و دۆزگۈن ايفا اولا بىلر؟ بۇ سوآلا
مرحوم اوْستاد على داستانپور بىلە جواب وئىدى:
«آذربايچان موْ GAMAM اوْچۇن آذربايچان تارىندان
باشقا موناسىب، يارارلى و يىتلەپ بىر موْسیقى
آللى تانيمىرام».

اورگ کیم شوژه گلیلدیر، اشندیب تار سسین،
 بیز عجب تار، نه دئییم بلکه او شاهکار سسین.
 قوژلاق آس، گوژر نججه میضراب ایله بیداد اتلے بیز،
 دوغرو عاشقی کیمی گوژستردن گیرفتار سسین.
 گز موغام شواعبه لرین گوژرنه چالیر داستانپور،
 چکه خوش لحنی اینسان اونا هموار سسین.
 قامچلیر دیغوم سوزو گوژرنه گوژلیکلرلاره،
 سئیر اتلے چوول- چمنی، بیتکی سسین، سار سسین.
 او سے گاهیلے، چاهارگاهی مهارتلے چالان،
 هوژلانار کیم اشندیده بایات- قاجار سسین.
 ائی گوژروم، دیقت اتلے، شوژر چالیر داستانپور،
 گوژر کسی احسنچون او جالدیب نججه حرظدار سسین.
 شوژر- شهناز، سیماي- شمس، حیجازیلے چالیر،
 دوز ردیفان گزیشیر گوژستریر هوژیار سسین.
 حوژریلر جتنی ترک ائیلر اگر داستانپور،
 چالا ماھور، چیخارا تاردادکی اسرار سسین.
 مر بیلیک اهلی دئییر مو؎سیقیده حمکت وار،
 برو گنجه اتلدی بیزه حکمتین آشکار سسین.
 قوژرو ای تانری بیزیم خالقی، موغام ساتمیزی،
 دینلے یک تار سسین، یاخشی صنعتکار سسین.
 ساوالان، سئوگیلیمین ده اتلے بیز خوش سسی وار،
 او دا «عـوزالی» گزیشـین اشـنیدک یار سسین.

اولموشدور، چونکی او دایما تک
یاشامیشدیر. من بیر گون اوستاناد ایفاچی
و بسته کاریمیز «علی گرزلزاری»- دن
سوزروشدون:

- علی آقا، سن کی مرحوم علی
داستانپورلا چوخ یاخین ایدین، دئ
گورک، بو رحمتیلیک هنج عؤمروندہ
اثولنمه میشدی؟!

او بثله جواب وئردی:

- رحمتیلیک علی داستانپور
جوانلیقدا اولنمیشدی. آنچاق بو
اثوللیلیک اوْزون سوْرمە میشدی. بو
قیساموْدتلى اثوللیلیگىن حاصىلى «شەھلە»
آدلی بیر قىز اولدو. بۇشانما زامانى قىزى
آناسى آپاردى. منىم بىلدىگىم بير بثلەدیر.
ایندى بىز آللاده تبارك و تعالادان
بۇيۈك تار اوستاناديمىز علی داستانپورا
رحمت دىلە يېرىيىك، قىرى نۇرلا
دۇلسونا...

ح. م. ساوالان

مرحوم داستانپور مۇسیقىنى و تار
چالماغى باكىدا اوئىرنىب، واختىله تايىسىز
بىر تار اوستاناسى اوللموش و تهراندا
راديو قۇرولان ايللىرىن لاب اوئللىرىندن
آذربايچان اوْركسترینه رەھبىلىك
ايندردى. سۇنرا اىكىنچى دۇنيا ساواشى
زامانى آذربايچانىن اوْزوندە، تېرىزىدە بو
ايىشلە مشغول اولوب، داها سۇنرا يىشە
تهراندا آذربايچان اوْركستریندە ھم
رەھبر، ھم دە تار اوستاناسى كىمىي ايىشلە
يىب، سۇنرا لار يىشە تېرىزىدە اوْركستر
رەھبى اولوب، تېرىزىدە و اۇرمىيەدە،
بۇتون عۇمرۇ بۇيىو وۇرغونجاسينا
سەودىيگى تارىلە ياشامىشدیر. اوْنون ان
سەۋىيملى اىستكلىسى تار اوْلموشدور. او
تارىنى باغرىنا باسىب دوش و اوْرگىنە
ياخين توپوب، دىئلىسى پنچەسەيلە
مېضـ راپىنى تارىن سـىملىرىنە
تۇخوندوروب، سۇل بارمارقلا پىردىلى
گزىشىپ سەحرلى نغمەلر اىفا اىندىدە
دېنجلىرىميش. اوْنون كۆنۈل سەۋىگىسى
آذربايچان مۇسیقىسى و سەۋىگىلى تارى

دیل حاقیندا دوشونجەلر

دوكتور ايشيق سؤنمز، كؤلن

دیل اينسانين بير باجارىغى كىمى ديرلنديرلىر. دیل ايله اينسان آراسىندا اولان ايليشكىنىن اوزونه مخصوص چالارلارى و تۆر باخيمىندان بليرلە يە بىلمە يە جىگىمۇز ايشلۇرى واردىر. دئمك، دىلى بىر اورقانىن طبىعى حرکتى نىن نتىجەسى، نفس آلمان، يېرىمە و باشقا عمللەر كىمى ديرلنديرمك اولىماز. بۇ دئىيكلەرمىزە باحىما ياراق بىللە اورقانلارى دانىشيق و سىلەسى كىمى تانيملايرلار. بۇندان علاوه ھەر اورقانىن اوزونه مخصوص و آيرى؛ اورنك اوЛАراق آغىزىن يېشك، بۇرون دىلىكلىرىنىن نفس آلماق اوچۇن و باشقا ايشلۇرى اولدوغونو دا قبول ائدىرلەر. بىشىن كۆزەسى بىر چۈخ زامان دانىشماق يۇخسا دانىشما گۆزجونون آزالماسىنا نەدن اولىور. بۇندان يانا دانىشما قابليتى نىن مركزى نىن بىشىنده اولدوغو تخمىن ائدىلىر. آنچاق بۇنۇ ثايت اتمك اوچۇن يېتللى دليل بۇخدور!

بىلە بىر دۇرۇمدان يولا چىخاراق دیل اينسان مۆسىسەلرىنىن سيراسىنا آلىنir. اينسان مۆسىسەللىرى اينسان ياشايىشىنى تمل آلاراق ادارە اولىرنورلار. بۇ گۆزونتو دیل اوچۇن دە كىچىرىدىر. دیل اينسانلار آراسىندا بىر آنلاشما و سىلەسىدىر. اينسانلار مۆختتىلif باجارىقلارىنى ايشلەك دۇرۇما كېرىمك- اورنك اوЛАراق بىر تۈپلۈمدان باشقا تۈپلۈما گىتىمەدن بىر اىشى يولا سالماق- اوچۇن دىرىتىرلىر. دیل دە اينسان تۈپلۈمونون تەلىنى اولوشدوران مۆختتىلif عايىلە فۇرماسى كىمى بىللى بىر مکاندان آسىلى اولماياراق ھە يېرde اوز ايشلۇينى مۆختتىلif فۇرمالاردا يېرىنە يېتىرىر. دىلى باشقا اينسەتىتىتلاردا آيىران اوۇنۇن بىر و سىلە اولماسىدىر. دىل بىر اىرتىبىاط و سىلەسىدىر. اورنك اوЛАراق، آذربايجان تۆركىجەسى بىر و سىلەدىر، بۇ و سىلە آذربايجان دىلىنى بىلەنلە بىر- بىرى ايله رايىطە قۇرماق اوچۇن اىيجازە و ئىرىر.

زامان كىچىدى ايلە ھە دىل اوزونو جاميعەنин احتىاجىنا گۆزە دېشىدىرەر ك تۈپلۈما اوْيغۇنلاشدىرىر. دئمك، جاميعەنин احتىاجى اولدوغو بىر ملزە باشقا بىر جاميعەدن آلىنirسا، تۈپلۈم او ملزەمە اوچۇن اوز دىلىنى دايالى آد و ئە بىلمەسە. او ملزەمە اوزولىلە گلدىگى تۈپلۈمون سوۇز وارلىغىنى دا كىرەر ك زامان

1 - مۇلکىفەن بۇ فيكتىرى ايلە راضىيلاشماق چىتىندير، آرتىق دۆزىيا سوېھىسىنە دانىشيق قابلىقىنىن بىشىنەن نشأت آلدигى قطعى

شىكىدە قېزىل ائىدىلىشىدىر (ابراهيم رفف).

گندیشی ایله ایستر صنعت، ایستر سه ده ادبیات اوْلسون، اوْ تۆپلومو باشقا تۆپلوما آسیلی بیر دۇرۇما سالماغا، دیل و مدتىت اوْلاراق عىئىلشىدىرىمگە سۆرۈكلىه يە جىڭدىرى.

آدین جۆملەدە دۇرۇمو

وارلیق ژورنالى ساي ۱۲۱-۲ و ۱۲۲-۳ و ۱۲۳-۴ - جو نۆمرەلریندە دولغۇن و زىنگىن مقالەلرى اوْخوركىن، سايغىلى مۆھنەدىس ابراهىم رفف جنابلارىنىن قىمى ایله دىلىمېزىن قرامسى اۆزىزه دېقته لايىت گۈرۈشلىرىنىن فايدالاندىق. اوْنلارىنىن گۈرۈشلىرىنى بەناهە ئىدەرك من دە بۇ دۇغۇلتسودا گۈرۈشلىرىمى اوْخوجولارىن دېقتنىن چاتدىرىمانى اوْيغۇن حساب اندىرىم. دئىچەجىلىرىمى راحات آنلاماق اۆچۈن «آد»، «صىفت»، «ظرف» و «كۆمكچى فعل» دىئىملىرىنى آچىقلاماغى مقصىدە اوْيغۇن حساب اندىرىم:

آد^۱ (المانجا Name, Noun, Substantiv اينگىلىسجه)

جۆملە قۇرۇلۇشونو دېرلەندىرىمە دن اۇنچە پەريدىكاتىپ (prädikativ) اوْلا بىلەن كلمەلرى باشقالارىنىدان آپىرد اىنده يىلمەلى يىك. اوْرنىك اوْلاراق المانجا: Paul ist gut (پائۇل ياخشىدۇر)، روْسجا: Dom nov (انو تازادىر) جۆملەلریندە كى «ist» و «nov» كلمەلرى داورانىش سوْز جوڭو (فعل) اوْلمادان پەريدىكاتىدىرلار. بۇنۇ دىئىركىن كلمەلرین صىنيفلاتىرىلىماسى گۈز آردى اندىلىمیر. زامان و ياناشما تۆرۇنو اىفادە اىندىن بىلەرلى كلمەلر داورانىش سوْز جوڭو (فعل)، ساي و يىيەلىك تۆرۇنو اىفادە اىندىن كلمەلر اىسە «آد» دئىه تانىملانىر (تعريف اوْلۇنور).

صىفت (Adjektiv)

بىلەنديگى كىمى مۇنەملەر (Moneme) (آدلانىدىرلان يى signifikat و آدلاتان يى Signifikant) دۇرۇم و نىچەلەنلىكىلەر گۈزە بىر چۈخ زامانلار پەريدىكاتا دايالى بىچىمىدە ايشلەنەمە قۇدۇرتىنە صاحىبىدىرلر. اوْرنىك اوْلاراق «انو گۈزلىدىر» و «دان يىشى آغارماشى» جۆملەلریندە «گۈزلى» و «آغ» مۇبىتدىانى (subjekt) وصف اتىسىن دئىه اۇنۇن اکچەرە كىچىرك ايشلەنە بىلەر. بىلەلىكە «گۈزلى انو...» و «آغاران دان يىشى....» اىفادەلرى (پەريدىكاتا دايالى اوْلمایان بىرلەشمىش كلمەلر بىچىمىنىدە) اشىدىلىر. بۇ دۇرۇمدا بىر عمل گۈستەرن

۱ - دىلچىلىكىدە «آد» و «ايسىم» مقولەسىنى عىئىلشىدىرىمك دۆزگۈن بىر عنەن دېلىدىرى. گۈرۈندوڭو كىمى المانجادا, Substantiv سوْزلىرى آنلامداش اوْلا بىلىمیر. بىر يېنىجىسى عۆمومى آدلارا (اينسان، خىوان، جىماد) دلات ائلەدىگى حالدا، اىكىنچىسى بىر قراماتىك اىفادەدىر، بىلە كى im Namen Gottes (تائزىنىن آدى ايلە) اىفادەسىنى im اىفادەسى ايلە دېيشىمك اوْلماز. هەمین سېيدىن اينگىلىسجه دە اىكى فرقلى اىفادە، يعنى, Substantiven Gottes Name ايشلەنەكىدەدىر.

عوضوه (فعله) احتیاج دویولور. بو عوضو، آدین (Substantiv) هانکی بیچیمده، هانکی جینسیتده و هانکی سایدا اولدوغیلا باغلی اولمالی و بیر نیسبی ضمیر ایفاده ائتمه گزجونه صاحب اولمالیدیر: (اون، او کی گۆزل [دیر]....). بو گۇرۇنتو بیر چۈخ دىللرە صیفین اززونه خاص وارلیغیندان خبر و تیرر و صیفت اولاراق داورانیش سوْزجوگو (فعل) و آد (Subdtantiv) تۈرلری باخیمیندان دىللری بیر- بیرى ایله قارشىلاشدیردیقىدا فرقلىنir.

ظرف (Adverb)

ظرف مۆختلیف زامان، مکان واحىدلرىنى و داورانیش سوْزجوگونون^۱ (فعلىن) گروندىوم (Gerundium) بیچىمىنى اىچرمىكىدە دىر. جۆملەدە ظرف ايشلەنдиكە پەدىكەت گىنىشلىنir. پەدىكەت بىر عمل ایله مۆطابىقت ائتسە، ظرف (Adverb) بو عملىن وۇسعتىنى گىنىشلىدیرر. اۇرنىك اولاراق «او تىسىك گىتدى» جۆملەسىنده «تىسىك» فعلىن هانکى بیچىمده كىچدىگىنى و عملىن وۇسعتىنى ایفادە ائدىر.

كۆمكچى فعل

بىر چۈخ دىللرە اولدوغۇ كىمى، تۈرك دىللرېنده دە كۆمكچى فعل گۈزۈنۈكىدە دىر. كۆمكچى فعللار اىكى فعلىن، بىر آدلا بىر فعلىن، بىر صيفتلە بىر فعلىن بىر قصد و نىتى بىان ائتمك اوچون آرايا گلمەلرى ایله آنلام تاپار. بىلە بىر دۇرۇمدا بىر چۈخ زامانلار كۆمكچى فعل اصل معناسىندا دىگىل، بىر ایفادەنى آنلاشىلار بیچىمده بىان ائتمك اوچون دە ايشلەدிலر.

- 1- كۆمكچى فعل اصل فعلىن خىدمتىنده، اۇرنىك اوچون بىلەك (بىر شىئىن نە و كىمەن كىم اوالدوغۇن بىلەك = دانستن). گۈزە بىلەك = گۈزە مۇوقۇيىتىنده و باجاريغىندا اولماق. گىشە بىلەك = گىشە دۇرۇموندا و باجاريغىندا اولماق، يۈزرا بىلەك = يۈزرا گزجونه صاحىب اولماق و
- 2- بىر آدی فعل دىئىمەنە اويغۇنلاشىدىرىماق قصدى ایله بىر فعلدن فايдалانماق. اۇرنىك اوچون گلمەك (بىر يىردىن و مکاندان بىر يىرە و مکانا گلمەك = آمدن). دىلە گلمەك، (بىر- بىرى ایله) يۈلا گلمەك، گىشە

1 - « فعل» سوْزونو « داورانیش سوْزجوگو » شىكلىنده تىدىم ائتىگى فابدالى حساب اتىميرىك. حۇرماتلى مۇلەندىن سۇرۇشمالى اولوروق كى، گۈزە سن « فعل» سوْزوندە هانسى چاتىشمازلىق وارميسى كى، اونتو « داورانیش سوْزجوگو » ایله عوض ائتمك مجبورىتىنده اولمۇشلار. بىز قرامر بىلەمەنە « خالىص دىل » باراتماڭى اولدوقجا جىسارلى بىر اىش و هەمین جىسارلى اىشى اولدوقجا فايىداسىز بىر اىش حساب اتىميرىك (ابراهيم رفف).

(بیر پردن بیر پره گتمک=رفن) هوشدان گتمک=اوزوندن گتمک؛ کورپو سالماق و ... بو ایفاده- لرده کی «گلمک»، «گتمک» و «سالماق» کومکچی فعل اولاراق ایشلنیشلر. پتری گلمیشکن، آدلا سایسیز کومکچی فعلین بیرلشمه‌سی و فعلین اصل آنلامیندان فرقی بیر آنلام و ایفاده‌نین اورتایا چیخه‌ماسینی خاطیرلاتمالی‌بیت؛ اورنک اوچون دوشمک (بیر پردن بیر پره دوشمک=افتادن) دیلدن دوشمک، آبیردان دوشمک. وترمک (بیرینه بیر شئی وترمک)، حرکت وترمک و باشقا....

-۳- بیر صیفتی فعل دیئیمه اویغونلاشدیرماق قصدیله بیر فعلدن فایدالاتماق، اورنک اوچون اولماق (بیر دورو مدان باشقا دورو ما کتجمک=شدن)، وارلى اولماق، ياخشى اولماق؛ دۆز گلمک؛ اوچادان گولمک (موثیت آنلامدا: هیریلداماق) و باشقا...^۱

سايغيلي رفر بىين بيرينجى يازىسندىدا اوخويوروق: «بو اصلى تانىيىاندان سۇنرا آيدىن شكىلده گۈزوروك كى، آراجىلىق و اشلىك وضعىتىنى ايسىمین حالى كىمى تانىماق مۇشكىلدور، چۈنكى من اوتونلا دانىشمىشام سۈزوندە يېھلىك حال و فرض ائلهدىكىمiz اشلىك حال ياناشى ايشلەنمكىدە دىرى (اۇنون+لا)، بو ايسە قانۇنومۇزا قارشىدىر» (باخ: ابراهيم رفر، وارلىق ژورنالى، ۲۳-جو ايل، ياي و پايزىز، ۱۳۸۰، ساي ۲-۱۲۱، ۳-۱۲۲، صحىفە ۳۵).

بۇرادا مۇلۇك نعمت رحمتى نىن يازىسينا ايرادى پېرىنده توپاركىن اوزو دە يانلىش يولا يۇنلەمىشدىر. مۇلۇفين تخمىن اتىدىگى يېھلىك حال منجه دۇغرو دىگىلدىر. بو يانلىشلىق بير داها ايكىنجى مقالەسىنده تىكىرار اندىلەميش، اوخويوروق: «...بىزىم يېھلىك حالىنى باشقا بير مقولىدە داخل اتىمك منطىقى اولار. باشقا طرفدن دە يېھلىك حالى نىن بير حال كىمى قبول اولۇنماسى سىب اولور كى، ايسىمین باشقا اهمىتلى حاللارى قىراغا قۇيولسۇن. مىثال اوچون من اونسونلا سىنامايا گىتىدىم جۆملەسىنده هم يېھلىك خۇصوصىتى، هم دە اشلىك خۇصوصىتى وار و ايسىمین سادەجە بير حالدا چىخىش اندەبىلەجىكىنى نظرە آلاراق، بۇنلارين بىرىنى حال مقولەسىنەن اىستىشا اتىمكىمiz لازىم گلىر. من بۇسونلا پۇئى قىزانىرام جۆملەسىنده دە يېھلىك و آراجىلىق (Instrumentalis) خۇصوصىتى مۇوجوددور (ابراهيم رفر،

۱ - سايغيلي يازارىن بۇرادا «کومکچى فعل» مقولەسىنە باخىشى مۇباھىيە دۇغوران بير باخىشىدىر، چۈنكى نظرە گلن «کومکچى فعل» (آلمانجا *Hilfsverb*) بۇرادا ذاتاً همان «فعل» (آلمانجا *Hauptverb*) آنلامىندا ايشلىر. تۈرك دىلىنده کومکچى فعل دىنىكىمiz زامان «گله بىلەك»، «شاد اولماق»، «تقىدим اتىمك» كىمى مىثاللاردا ايشلىن فعل نظرە توپلۇر (ابراهيم رفر).

وارلیق ژورنالی، ۲۳- جو ایل، قیش ۱۳۸۰، سای ۱۲۳-۴، تهران، تۆرك دیللریندە ایسمىن حال مقولەسىنە بیر باخیش، صحیفە ۷۹).

منجە مۇلۇغىن اوستەكى چتىنلىك چىكىيگى عىبارتلارده يالنىز اىشارە (اۋ و بۇ) خىمېرىلىرى و باغانلاج سايىلان «ایلە» نىن اوئنلارلا قایناشماسىندا سۈز گىنە بىلەر. دىمك معنا باخىمېنىدان «اوۇنۇلا» و «بۇنىنلا» كلمەلرى نىن اىچرىسىنە بىيەلىك حال دىئە بىر سورفم (Morpheme) يۇخدۇر. بۇنىنلا= بۇ ایلە، اوۇنۇلا= او ایلە دىمكدىر^۱. «اۋ» و «بۇ» كلمەلرى نىن يېرىنە «آد» قۇيىساق، مۇلۇغىن يانلىش يۈلەدە اولدوغو داها آيدىنلاшىر. من احمد ایلە دانىشمىشىام، من حسن ایلە سىناما يا گىتىدىم. من ايشچىلىك ایلە پۇل فازانىرام.

دىمك «اوۇنۇلا»، «بۇنىنلا» و «اوۇنلار» كىيمى كلمەلرین اىچرىسىنە «نون، ن» گۈزۈنتوسو حرفلىرىن ارىيەسى ایلە اوزرتايا چىخمىشىدىر. بىرىنجىسىنە «اۋ» اسکى تۆركىچە «اۋل»+«ایلە»؛ ايكىنچىسىنە «بۇ»+«ایلە» قایناشماشىلار و اوچونجوسو دە يىشە اسکى تۆركىچە «اۋل»+«لار» (جمع علامتى، ۳ - جو شخص، چۈخلۈق) حىصەلری نىن قایناشماسى ایلە اوزرتايا چىخمىشىدىر. بۇ دىنديكلىرىمېزى آيدىنلاعتاڭ اوچون خالق دانىشىق دىلىنىن باشقا مىتاللار و ئەرەك فيكىرىمېزى يكۇنلاشتىرىماغا چالىشا جايىق. نىركىيەن محمد باجى- قىرىشىدىلەر (نۇرىگىس ايلەن محمد باجى- قاراداشدىرلار، نىركىس ايلە محمد باجى- قاراداشدىرلار). عباستان كاظىم اوپوشىدلەر (عباش ايلەن كاظىم اوپوشىدلەر، عباش ايلە كاظىم اوپوشىدلەر). دەدەين بالا قۇجاقلاشىدى (دەدە ايلەن بالا قۇجاقلاشىدى، دەدە ايلە بالا قۇجاقلاشىدى). تۆلکۈين خۇرۇزون نە آلىب- وئەجاخى؟ (تۆلکۈ ايلەن خۇرۇزون نە آلىب- وئەجەجى؟ تۆلکۈ ايلە خۇرۇزون نە آلىب- وئەجەجى؟). اوئنان گلىن مەnim يانىما (اۋ ايلەن گلىن مەnim يانىما، اۋ ايلە گلىن مەnim يانىما). دېقت: «اۋ» و يا اسکى تۆركىچە «اۋل»+«ایلە» ادبىيات دىلىنىدە «اوۇنۇلا» بىچىمېنىدە يازىلماشىدىر و

۱ - آنلاشىلان بۇرادا «مورفم» سۈزۈ يېرسىز ايشلىنىشىدىر، چوتىكى اىسمىن حالىنى مورفم آدلاندىرىماق اولماز. مورفملار دىلىن ان كىچىك معنا يا قراماتىك واحدىلرىنە دىئىلەر. اۇنو دا قىيد اتىمك لازىمىدىر كى، مۇلۇغىن من اوۇنۇلا سىناما يا گىتىدىم كىيمى جۆملە دە بىيەلىك حالى نىن اولدوغۇنو اينكار اندەرك /اوۇنۇلا سۈزۈنö سادەجە «اۋ+ایلە» شىكىنلىنە تقدىم ائدىر، حال بۇ كى مەnim، سىنەلە، اوۇنۇلا، بىزىمەلە، سىزىنلە، اوئنلارىنلا كىيمى مىتاللاردا كىشكىنلىكە حال مقولەسى وار. بىلدىكىمېز كىيمى قۇشمalar اىسمىن مۇعىن حالىنى طلب ائدىر: تېرىزە دوغۇرى، ياشاردان اوئىرى، بعضى قۇشمalar اىسە اىسمە قۇشولاندا و عوضىلەگە قۇشولاندا اىسمىن مۇختىلف حاللارىنى طلب ائدىر: حسن اوچون، اوۇنون اوچون، ياشارلا، اوۇنۇلا...

اونخونناسينا باخهابياراق / اونون خالق آغيزلاريندا آغىرلىقلى اولاراق «اوننان» بىچىمىنده اىفادە اولوندوغو گۈرۈنمكىدەدیر.

اۆستە گۈرۈندوگو كىمى «ايىلە» كلمەسى باشقا كلمەلرلە قابىناشاراق مركب كلمەلرde «— نن / — نان؛ ننان / نن، ينن / ينان» بىچىمىنده گۈرۈنه بىلر. دئمك، بۇ اۇرنىكلەر اۆچۈن دە يۇخارىدا كلمە بېرىلشىمەسى اۆزىزه يېرىتىدىكىمىز فيكىرلەر كېچىرىدىر.

مۆلىف نعمت رحمتى نين آذربايجانجا-آلمانجا سۆزلىك كىتابىنى دېرىلنىدىرىزكەن آدین جۆملەدە كى آلتى (آدىلىق، يىيەلىك، يۇنلوك، تائيرلىك، يېرىلىك و چىخىشلىق) دۇرۇمۇندا بىتىقىدەدەر (ابراهيم رفرف، وارلیق ژورنالى، ۲۳- جو ايل، ياي و پايزىز، ۱۳۸۰، ساي ۱۲۱-۲، ۱۲۲-۳، صىحىفە ۲۳). آنجاق اىكىنچى مقالەسىنده باشقا دىلچىلىرىن فيكىرى اىله حرکت اشىدرىك اىسمىن [جۆملەدە] بىش اساس (يىيەلىك، تائيرلىك، يېرىلىك، يۇنلوك، چىخىشلىق...) دۇرۇمۇن ئالە آلىر. سۇنرا ايسە يېنە قرامىر درىسلەكلىرىنى نظرە آلاراق آدین جۆملەدە آلتى (آدىلىق، تائيرلىك، يېرىلىك، يۇنلوك، چىخىشلىق و يىيەلىك) دۇرۇمو وار دىئە، اىلك نظرىنى يېكۈنلاشدىرىپ (ابراهيم رفرف، وارلیق ژورنالى، ۲۳- جو ايل، قىيش، ۱۳۸۰، ساي ۱۲۳-۴) تەھران، تۆرك دىللەرىنде اىسمىن حال مقولەسىنە بىر باخىش صىحىفە ۷۵). گۈرۈندوگو كىمى مۆلىف باشقا دىلچىلىرىن گۈرۈشۈن ايتىقاد گۈزۈلە دىگىل، اولدوغو كىمى سرگىلەمىشدىر. من ايسە مۆلەپەن بىرىنچى و اۆچۈنچۈچ گۈرۈشۈنە قاتىلاراق تۆرك دىللەرىنده آدین جۆملەدە آلتى دۇرۇمو وار دىئەرک بىر داها بۇ دۇرۇملارى اۇخوجولار اۆچۈن سرگىلەپيرم:

آدىلىق يۇخسا يالىن آد (Nominativ)، تائيرلىك (Akkusativ)، يۇنلوك (Dativ)، يىيەلىك (Genitiv)، يېرىلىك (Lokativ) و چىخىشلىق (Genitiv).

مۆلىف سۆزۈنە آرتىراراق يازىر: «ايىسمىن حاللارىنى بۇ شىكىلدە آدلاندىرىماق اۇنلارىن فيزىيكتى وضعىتىنەن تائيرلىن بىر آدلاندىرىما سىستېمىدىر. آنجاق بۇ آدلاندىرىما مۇزفولۇزى سوئەسىنە دۇغۇرۇ اولسا دا، سىتاكىس سوئەسىنە بۇيۈك چاشقىنىيەقلا ياناشىدىر. مىثال اۆچۈن من اوچادان دانىشىدىم جۆملەسىنە چىخىشلىق وضعىتى مۇ موجود دىگىلدىر» (باخ: اوزارادا، ص ۷۶).

آنلاشىلىقى كىمى مۆلىف اۆستە كى متىنده «اوچا» كلمەسىنى بىر آد (ايىسمى) اولاراق دۇشۇنور. بۇ دا اونو يانلىشىپ يولا سۇزو كەلەپەرک چاشقىن دۇرۇملا اۆزلىشىدىرىپ. «اوچا» كىمى كلمەلرلى آد دىئە، دېرىلنىدىرىمك تۆركىيە دىلچىلىرى آراسىندا دا يابىغىنلىرىپ. «اوچا» كلمەسى سىن اىلە اىلگىلى اولاراق آلمانجا laut، اينگىلىسىجه loud ترجومە اىدىلە بىلر. بىلىندىبىكى كىمى laut و laut كلمەلرلى آد دىگىل،

صیفت اولاراق قبول ائدیلیر.^۱ صیفت ماهیتلى کلمه‌لری ایستر بالنیز، ایستر سه ده آک (شکیلچى) واسیطه-سی ایله فعله باغلى اولسا، قرامر باخیمیندان ظرف سایمالى بىق. بۇنون يانى سيرا دىللرده قالبیلاشمىش ایفاده‌لر وار. بۇ ایفاده‌لرده صیفت و ظرف ماهیتلى کلمه‌لر آد اولمادىقلارى اوچون «دان/ دن» شکیلچىرىنى قبول ائتمىلە چىخىشلىق ایفاده ائتمىز. «من اوجادان دانىشدىم» جۆملەسىنە «من» ضمير، «اوجادان» ظرف، «دانىشدىم» كۆمكچى فعل اولاراق دىرنىدىرىلەمەلidiir. بىلەلىكىلە «اوجادان دانىشماق» باشقا بىر فعل آنلامىندا اىشىنكىدەدیر. دىمك بۇ ایفادەنى بىان ائتمىك اوچون ساده فعلين اولمادىغى سوز صاحىبىنى بىلە بىر تشبۋە زورلامىشدىر. بىلەلىكىلە «اوجادان+دانىشماق» گۈزلەنلىن وظيفەنى اوز بۇنونا گۈزىرموشدور. بۇ و بۇنلارا بىززە دۇرۇملاز اوززە يۇخارىيدا كۆمكچى فعل باشلىغى آلتىندا آچىقلامسا وئرىلەميشدىر. بۇ دۇغۇلتودا داها آرتىق فيكىر يېرىتىمك اولار.

حال مۇزىضۇعسو مۇلۇفى داها آرتىق سېخىشىدىرىاركىن مۇلۇف بىلە يازىر: «ياشىار اوجادان گۆللىدۇ جۆملەسىنە اوجادان سۆزونو ظاھىرى علامت اساسىندا چىخىشلىق حالا منسوب ائتمىك و سماتىك وضعىتى سايغىسىز قالماق يانلىشدىر. فىزىكى سماتىك وضعىت بىزه آنلايدىر كى، اوجادان گۆللىمك بىر نۇوع گۆللىمك طرزىدىر، بۇ ايسە آتريپوتىو علاقەدیر. ايسىمین ايسە رۇلوندامى، يۇخسا ظرف رۇلوندامى اولدوغۇنۇ آيىرد ائتمىك اوچون جۆملەنин هانسى سۈرگۈيا جاواب و تەرمىگىنە فيكىر وئرمىك لازىمدىر. اوجادان گۆللىمك مىثالى تىچە سۈرغۇسو ايلە باغلىدىر، حال بۇكى ايسىمین حال كاتقۇرىسى كىيم، كىيمە، كىيمىلەن، كىيمى، نەمى و بۇ كىمى سۈرغۇلارلا باغلىدىر» (باخ: اوزادا ص ۸۲).

يۇخارىيدا اىشارە اىتدىكىمiz كىمى مۇلۇف «اوجا» کلمەسىنى اىسىممى يۇخسا صىفتىمى اولدوغۇنۇ آيىرد ائتمىكىدە گۆجلەرك داها دا يانلىش مجرابا يۇئلىشىش، بۇ دا اوئۇن كۆمكچى فعل مۇزىضۇسوندان و كۆمكچى فعل واسىطەسى ايلە جۆملەدە يارانان وضعىتىن يايىنماغا زۇرلامىشدىر. اوستەكى ایفاده‌لرده ده «اوجادان» ظرف، «گۆللىدۇ، گۆللىمك» كۆمكچى فعل اولاراق گۈزۈنەمەلidiir.

سۆز ياردىجىلىغى مۇزىضۇسوندا اوخويوروق: «باشقا بىر مىشالا فيكىر وئرك: بىرلىكىدەلىكىمiz سعادتىمizدەر. بۇ مىثالدا «بىرلىكىدەلىك» سۆزو دۆزلىتمە بىر ايسە كىمى (صىفتىن عملە گلن بىر ايسە

۱ - حۇزىمنلى يازىچى اينگىلىسىجهدن و آلمانجادان مىثاللار (laut, loud) كىتىرەرك تۈرك دىلىنىدە صىفتىن ايسە كىمى چىخىش ائته قابلىقىنى كۆلگەدە بۇراخىر. بىلدىكىمiz كىمى، صىفتىن ايسە رۇلوندا چىخىش ائتمىسى تۈرك دىلىنىدە چۈخ يايىندىرىز: آھىن آدى وار، قارانىن دادى، گۈزىلە هە نە ياراشار. صىفت ايسەمە مخصوص اولان شکىلچىلىرى قبول ائتمىلە بۇيوك اىمكانلارا مالىك اولور. مىثاللار: گۈزىللىر، گۈزىلدن، گۈزىلە، گۈزىلین ... (ابراهيم رفف)

کیمی) وظیفه گوزستریر (فیکیر و ترین: گوزل‌لیک، ارنلیک....). بو او دئمکدیر کی، «بیرلیکده» سوژو صیفت رولوندا چیخیش اندیر و صیفتله منحصوص اولان شکیلچینى قبول ائتمکله ایسم بارادیر» (باخ: اورادا ص ۸۳).

منجه بۇرادا مۇلیفین «بیرلیکده» کلمه‌سینه صیفت رولو و ئرمەسى ده يانلىش اولمايدىر. «بیرلیکده» کلمه‌سیندن سوژ گىدرىكىن، بىر عمل و داۋرانىشلا اۆزلشىرىك. بو دا «بیرلیکده» کلمه‌سینه ظرف ماهىتى قازاندىرىر. آنجاق بو ظرف کلمه‌سینه صیفتىردن آد دۆزلتىم آكى (شکىلچىسى) يايىشدىرىماق واسىطەسى ايله اوپۇ آد دۇنۇنا بۇرون دورمىنин ده بىر آنلامى يۇخدۇر، دىئه دوشۇنورم. دئمک، «بیرلیکده‌لیك» يېرىنە «بیرلیکده اولماق» اىشلتىمەمىز جۆملەدە باشقا بىر دىيшиمە يول آچىمادان مۇلیفین قىصد اتتىيگى آنلاما گلر. «بیرلیکده اولماقىمىز سعادتىمىزدىر». ^۱

قرامر باخيمىنداڭ ايسە «بیرلیکده‌لیك» کلمه‌سینه بىنر کلمە «گۈنلەلیك» - دىرى. «گۈنلەلیك» عربىچە «يومىھ» و فارسجا «روزانه» کلمەلىرىنە مۇعادىل اولاراق ترجۇمە بولۇپلا اورتايما چىخمىشدىر، دئىشك، يانلىش فيكير يېرىتىمەمىشىك. «يومىھ» کلمەسى ظرف، «روزانه» کلمەسى ايسە يالىزلىقدا صیفت، فعل ايله بىرلیکده اىشلىنسە، ظرف ماهىتى داشىيار، بىلىنىدىيگى كىمى ادبىيات و مطبوعاتىمىزدا «روزنامە» يېرىنە «گۈنلەلیك قىرت» (عربىچە: جىرىدە يومىھ)، «ھفتەگى» يېرىنە «ھفتەلیك» و «سالانە» يېرىنە «ايلىك» گۈزۈن مىكىدە دىرى. بۇنلارا باخما ياراق، «بیرلیکده» و «گۈنلە» کلمەلىرى صیفت دىگىل، ظرفدىرىلر. سۈن اولاراق مۇلیفین دىلىمۇزىن قرامىر مسالەلرى ايله اوغراشماسىنى بۆكىشك دىرىلنىدىرىرەرك چىكدىكلىرى زەمتلىرى اوچۇن اوپا و بو ساحىدە قىلمۇر دىلداشلارا باشارىلار آرزو لا يېرىق.

ايشىق سۇئنمز، كۈلن، ۲۰۰۲/۹/۲

۱ - دېقىنه لايىق بىر مسالە ده اوندان عىبارتدىرى كى، حتاً گۈزل‌لیك كىمى بىر کلمەدە دە فعل آنلامى وار، بىلە كى، بۇنۇ گۈزل اولماق شکىلبنىدە دوشۇننىك مۇمكۇندور (ابراهيم دەرىف).

سیچانلا پیشیک (فارس‌سجادان ترجمه)

عبيد زakanى

ترجمه اندن: محمد اشراقى

آدینى چكديگىمiz كيتاب، تيريزده «انتشارات آزادى» طرفيندن ۵۰۰۰ تيراز ايله چاپدان بوراخيلميشدير. كيتاب آقاي «محمد اشراقى» طرفيندن هم لاتين، هم ده عرب اليفاسي ايله آنا ديليمىزه ترجمه اوْلونموشدور. كيتابين اوْلىنده عبيد زakanى حاقيندا قيساجا معلومات و نريلىيدير. بو شاعير قزوين شهرىنده آنادان اوْلوب، بير موْدَت شيرازدا ياشايip و -۷۷۱

جي ايلده حيانا گوز يوْمودور.

عبيد زakanى سیچان-پیشیک شعرىنده ۸-جى عصرده ظاهيرپرسليك، رياكارليق ايله تانينىش و يالانچى زاهىدنـمالارى افشا اندىر. اوْشاقلار اوْچون ترجمه انديلن بو كيتاب چوخ ايرى و اوْخوناقلى بير خط ايله ترتيب انديلميشدير. كيتاب آذربايجان تۈركجه سينه گۈزىل و آخىجي بير صورتىدە ترجمه اوْلونوب. بو ترجمەدن نۆمونه اوْچون آشاغىدا ايکى

بىت نقل اندېرىك:

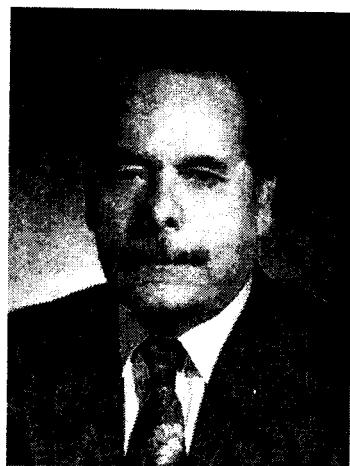
قوئشون قاچدى، سیچان شاهى تك قالدى،

قۇرخوسوندان سیچان كىمى تۈك سالدى.

فىل ده گىتىدى، فىلە مىين سیچان دا،

شاهلىق اندىب، ائل وارىنى يىغان دا.

يئنى نشرلرلە تانىش اولاڭ

عزىز محسنى

اثر ۴۹ حکایه دن عیارت دیر. کتاب لاتین الیفباسیله تانیش اولانلار اوچون چوخ اوخومالی و فایدالیدیر. بو اثر آغ کاغیذ اوزرینده چاپ اوژوب. اثربن سونوندا کتابدا فارسجا گئدن سوئزلرین بیزیم تۆركجه میزده معناسی و تریلیدیر.

کتابین سونوندا تۆركجه بعضى چتین لۆغتلر آچیقلانیدیر. کتاب گۆزل شکیله، آغ کاغیذ اوزرینده چاپ اوژوب. بیز بۇرادا آقای اشراقى - يه اليـن - قولون وار اوـلسون دـىـهـ، اوـنـونـ يـاخـينـ گـلـهـ جـكـدـهـ اوـشـاقـ اـدـيـرـيـكـ سـاحـهـ سـيـنـهـ يـشـىـ اـشـلـرـىـنىـ گـورـهـ جـكـيـمـىـزـ آـرـزوـ اـنـدـيـرـيـكـ وـ بـوـ کـيـتابـيـنـ اـخـوـمـاسـىـنـىـ وـ طـنـ بالـلاـرـىـناـ تـؤـصـىـهـ اـنـدـيـرـيـكـ.

قارا بالاجا باليق

ترجممه ائلن: محمد اشراقى

انتشارات آزادى، تبريز، ۵۰۰۰ نسخه

کتاب قودرتلى يازىچىمiz صمد بەرنگى نىن «ماھى سىاه كوجولو» اثرى نىن ترجمەسىدیر. کتاب تېرىزىدە «انتشارات آزادى» طرفىندن ۵۰۰۰ نۆسخەدە چاپا بۇراخىلىدىر. کتابيندە صورتىدە بەرنگى نىن شرح- حالى قىسا يىچىنە صمد بەرنگى نىن شرح- حالى قىسا صورتىدە و تريلمىشىدیر. کتاب عرب و لاتين الیفباسى ايلە گۆزل صورتىدە، گۈرمەلى شىكىللە چاپ اولونوب، سونوندا بعضى لۆغتلر آچىقلانىشىدیر. بیز بۇرادا بۇ اىردن اىكى بىش نقل اندىرىكى. اومىد اندىرىكى كى، اىستر بۇ تايىدا، اىسترسە او تايىدا ياشابان بالالارىمیز بۇ قىمتلىي کتابدان فایدالانسىنلار، بیز آقای محمد- اشراقى يە بۇ يولدا مۇققىتىلار آرزو لايريق:

سېزى گۈرۈم ياخشى بۇ نەزەر گۈرە سېزى،

لسان الطير

محسن نصيري

آذربایجان مىلی علمى اىنستيتۇتى، آكاديمىاسى

محمد فضولى آدینا علملىرى اىنستيتۇتى، باكى آدینى چىكىدىگىمiz کتاب شىمالى آذربایجاندا باكى شهرىنده آذربایجان مىللى علملىرى آكاديمىاسى، محمد فضولى آدینا علملىرى اىنستيتۇت طرفىندن لاتين الیفباسى ايلە نشر اوـلـونـبـدـورـ. کـيـتابـيـنـ مـوقـىـمـەـسـيـنـدـهـ بـئـلـهـ يـازـيـلـىـرـ: «...كـلاـسيـكـ، بـدـيـعـىـ نـشـرـيمـىـزـينـ قـيـمـتـىـ اـيـنـجـىـسـىـ اـوـلـانـ بـوـ دـىـلـ آـيـدـىـهـسـىـنـىـ نـىـنـ مـؤـضـوـعـسـوـ گـتـنـىـشـ يـاـيـلـمـىـشـ «طـوـطـىـ نـامـ»ـ کـيـتابـيـنـدـانـ گـئـتـورـلـموـشـدـورـ. اـرـىـ سـفـرـهـ گـتـنـىـشـ گـنجـ قـادـىـنـ مـؤـدـرىـكـ طـوـطـىـ قـوـشـوـ هـرـ گـئـجـهـ بـىـرـ مـارـاقـلىـ نـاغـىـلـ سـوـئـىـلـهـ مـكـلـهـ اـوـنـوـ پـىـسـ بـوـلـدـانـ چـكـىـنـدـىـرـىـرـ...».

کیتابدا آدم و حوا، قاییل و هاییل، نوحون
گمیسى و قرآن- کریمده گشدن بیر پارا
حکایه‌لردن دانیشیلر. لاتین حرفى ایله تانیش
اولان و طنداشلاریمیزا خۆصوصیله عزیز و
سەریملی بالالاریمیزا بۇ شریف و ایلامى
حکایه‌لرین اوخوماسینى تۈوصىيە ائدیرىك،
بۇنۇ دىتمەلى يېك كى، بۇتون بۇ حکایه‌لر، ساده
بیر دىلده، چۈخ گۈزل، آخىجى و روان شكىلده
ترجمە ئاندیلمىشىدیر.

آذربايجان شعرى نىن قدىم دۇورو ترلان قۇزىلى يېف

ناشىن: نۇرلان نشریاتى، باكى
رداكتور: فلسەنە علملىرى دۆكتورو پروفېسور
آغايان شۆكۈرۈف
آدىندان آيدىن اولدوغو كىمى، بۇ اثر آذربايجان
شعرى نىن كىتجىدىكى انىكىشاف يۈلۈنۈن
مرحلەلرinden دانىشىر. بۇ اثر قدىم دۇورون شعر
خۆصوصىتلىرىنى اوزۇندا عكس ائتدىرن
«کیتاب- دە قۇرقۇد» شعرلىرىنى و ھابىلە
محمد كاشغىرى نىن «دیوان- لغات الترک»
اثرىيندە كى شعر پارچالارىنى تدقىقاتا جلب
اندەرك، وزن و قافىه باخىمېندان تحليل ائدیر.
کیتابدا گۇستەرلىپ كى، «دە قۇرقۇد»- دان
سۇنرا شعرىيەز بۇئۈك بير مرحلە كىچمىش و

درىين دىنiz، دۇرۇ سۇدا /اۆزەسىز.
اون دوقۇز مىن دوقۇز بېز بala باليق،
«كىچەن خىشىر» دىلدىلر، «قوچا باليق»!

قرآنىن حکایەلرى

ترجمە و ترتىب ائلنە: محسن ناغى سۈزىلۇ
رداكتورلار: فىيلۇلۇزى علملىرى دۆكتورو،
پروفېسور امكىدار علم خادىمى: جەنگىز
قەھمانۇف، ایلاھىيات علملىرى نامزىدى: محمد

باپاشوف، نشر بىرى باكى
كىتابىن اون سوزۇندا عزىز بالالارا خىطاباً
دىللىر:

«... ایلاھى كیتابدا، «قرآن كریم»- دە كى معنوى
دىزىلر هر بىر اىنسانا سۇ كىمى تىمىز و صاف،
پۇلاد كىمى مۇحىم و اىرادەللى اولماغانى
اۋىزىدىر.».

داها سۇنرا بۇئۈك شاعير نىظامى نىن دىلىنىدىن
اۆخۈبوروق:

قۇرۇت علمدەدىر، باشقا جىزىر مىچ كىس،
مئچ كىسە اۆستۈنلۈك ائلە يە بىلەز.

كىتابىن مۇقىيەتىسى بۇ سوزۇلە سۇنما چاتىر:
«قوزى بۇ کیتاب سىزە گەلەجىك حىات يۈلۈلارىندا
ھىمىشە داياق اولسۇن، اۆمىدىلى صاباحىنiza نۇز،
ايشقىق ساچسىن».».

نهايىتىدە، بۇ اينكىشافىن نىتىجىسى اولاراق، كاشغى شعرلىرى مىيدانا چىخمىشىدىر. كىتابدا عروض اولچولرى و هېجز بحرى و رمل بحرى كىمى مقوله لر حاقيىندا دانىشىلىر، كىتابىن مۇلۇقىنىڭ گۈزە بعضى تدقىقاتچىلار شىفاهى خالق ادبىياتى نىن مۇعىن منظوم نۆمۇنەلىرىنە عروض كىمى باخىرلار و اونلارىن عروض وزىنинде دىئىلىدىگىنى گۇمان اندىرلر. مۇلۇقىن فيكىرىنچە بۇ مسالە يە بىر قدر احتىاطلا ياناشماق گىرەكدىر.

اثر آغ كاغىذ اززىنده اىرى خىط ايلە چۈخ گۈزۈل بىر شىكىلدە چاپ اولوب. بۇ مۇضۇعلاما علاقەلرى اولان اۇخوجولارا بۇ اشرين اوخوماسىنى تۈوصىيە اىدرىك، آرزو اندىرىپك كى، دىيل و ادبىياتىمىز بارەدە داها مۇختوالي و معنالى اثرلر ايشقى اوزو گۈزىسون و هېچ اولمازسا، ياخىن گله جىكىدە دىلىمىز و اوونون پارلاق كىچىمىشى بارەدە يىنى - يىنى معنالى و هەر بىر غرضىن اوزاق اولان اثرلر الده اندك. سۆز يۈخ كى، بۇ شىرىن آرزو لار يالنىز خوشبخت بىر گله جىكىن ارمغانى اولا بىلر.

اسكى كوتول، بىر آرزو
اسماعيل محمد ثانى (متلى)
بىرینچى چاپ، تبريز ۱۳۸۰
۱۰۰۰ جىلە، رۆقىعى، ۱۷۹ صحفە

قىمت: ۱۰۰۰ تۆمن
كتاب بىر چۈخ معنالى شعرلىرى احتوا اندىر،
آنا دىلى شعرىندىن بىر پارچا نقل اولور:
اولكەم آذىرى ياجاندىر،
داش تۈرپاڭى مرجاندىر،
شىرىن دىلى، آنانىن،
منه اوركىدىر، جاندىر.

گۈلشنىم وار، اتلىيم وار
بۆكۈلمەين بىلىم وار،
دۇشман اوزۇن يۈرماسىن،
اوۇدولماز دىلىم وار.

دۇرئالار قايداندا

اسماعيل محمد ثانى (متلى)
بىرینچى چاپ، تبريز ۱۳۸۰

قىمت: ۱۰۰۰ تۆمن
كتابدا موختليف مۇضۇعلامارلا باغلى معنالى و

موختوالي شعرلر واردىر، اۇرنىك اوچۇن بىر اىكى بىتىسى اوخوجولارىمىزىن نظرىنى
چاتدىرىپىق:

باز آچىلىپ، گۈل اولار،
بۇلاق قايانار گۈل اولار،
تاخىلىمىز بۈل اولار،

دۇكتور اکبر بىزىگ امین ايستعدادلى عاشيق و
سئويملى شاعيرلىرىمىزدىرى. بو كىتابچادا اوىزدان
بىر نىچە قوشما، گرايلى، باياتى و جىفالى
تجىىسلر اوخويىرۇق. اونىون «گۈرددوم»
عۆزىوانلى قوشماسىندا دۇردد مىصراعىنى
اۇرنك اۆچۈن گۇشتىرىرىك:
محبىت باغچاسىين، سئورگى گۆلشنىن،
هر زامان چىچكلى، بۇداقلى گۈرددوم/
دۆز عشقىن اوغروندا، يۈل گىلنلىرىن،
آياغانىن هر يېرده، قاداقلى گۈرددوم/

دۇرالار قايىدالاندا.

آخان آراز چاغلاپار،
يارامىزى باغلابار،
دۇشمان قلىپن داغلاپار،
دۇرالار قايىدالاندا

كوجەھاى خىال

ماندانا كېرى

منىم يايىم
ناشىر و مؤكىف: ابوطالب اللھيary (تونقۇن)
مؤسسە فەجر، تېرىزىز
رۆقىعى، ۱۹۰۰ صحىھ، ۲۰۰۰ جىيل، ۱۲۰۰ تۆزىن
تونقۇن «منىم يايىم» آدلاندىرىدىغى كىتابىندا
شىرىن مۇختىلۇق نۇوعلۇرىنىن صحىھلەر
آچىب، غىللەر، قوشمالار، دۇرلۇكلى، گرايلى و
بىشىلىكلى، ھابىلە سربىت شەعرلەر سۈنمۇشدور.
ايىندى اۇرنك اولاراق «وطىن» عۆزىوانلى
شىرىنندىن بىر نىچە مىصراع سىلسىنلىرىرىك:
باغلانان قوللارىم، دارتىب آچارام،
بۇرددوم دئىيە سە دوغۇرۇ قاچارام،
اوغلۇم دئىس، قانادلانىب، اۇچارام،
چىچكلىنىب، بۇيۇن تېرم وطن.

موسسه نشر فرهنگ هزاره سوم
چاپ اول، قطع رقعي، ۵۷ صفحە

كتاب به زيان فارسي و شامل يك مقدمه و سى
طرح (sketch) با بيان نشري شاعرانه است.
نويسنده معروف م. ا. به آذين نيز در سال ۱۳۶۱
كتابى به نام «نقش پرند» با چىنин طرح هائى
انتشار داده است. طرح هاى اين كتاب زىبا و
خواندنى است.

يازا عاشىغام

مؤكىف و ناشىر: اکبر بىزىگ، امین (جنون)
بىرىنجى چاپ: اروميه، ۳۳۰۰ جىيل
قىمت: ۷۵۰ تۆزىن

بۇغۇلموش خۇمۇلار

مؤلف: يوسف بەنەمۇن (دالغىن)
بىرىنچى چاپ، رۆقىعى، ۱۴۷ صحفىه، ۲۰۰۰
جىلد

كتاب ۱۷ قىسا حكايىدەن عىبارتىدىر. كيتاينىن
ايچىنinde بىر پارا نصويرلر دە گىندير. داستانلارин
دىلى، سلىس، آخىجى و اۆزگە ياتاندىر، آنجاق
بعضًا تۆركىيە توركىجهسى دە ايشلەنئىر: ناسىل،
مۇتلۇلوق، بولماق... آنا دىلمىزدە خالق
آراسىندا بۆتون بۇ ايشلەدىلەن سۈزلىرىن
قارشىلىغى واردىر. بۇ خىردا نۆقصانلارا
باخمايىاراق داستانلار اوخوممالى و
فايدالانمالىدیر.

خودآموز زبان ترکى قىشقائى و مبانى دستور آن

اسدالله مردانى رحيمى
چاپ اول، ۱۳۸۱، ۳۰۰۰ نسخه، ۱۰۰۰ تومان

كتاب به زبان فارسى نوشته شده و برای کسانى
که بخواهند ترکى قىشقائى را بیاموزند، بسیار
مفید است. در مقدمه كتاب آمده است: زبان
ترکى يكى از كھترین و قدیمیترین زبان‌های
دنيا است که به قول «هومل» دانشمند و
زبانشناس مشهور آلمان ارتباط مستقیم با زبان
سومریان (قدیمیترین قوم متمدن بشرى) دارد.

اونىدا كى للرىسم چاتىمادى سنه،
اۆزگىم قانىنى، قاتىمادى سنه،
او زامان كى، دىلىم ياتىمادى سنه،
دىلىمى كۆكۈندىن اۆزىرم وطن.

حىدر بابا يلا شۇخلۇق

محمد رحيمى (تېرىزلى مەمى)
بىرىنچى چاپ ۱۳۸۱
رۆقىعى، ۴۴ صحفىه، ۱۰۰۰ جىلد

كتابا فارس دىلىنىدە «آمەنن صەمد رەمانى
خىاولى» واسىطەسىلە مۇقدىمە يازىلىبىدىر.
حقىقتىدە مؤلۇف حىدر بابا ايلە چۈخ گۈزىل و
اۆزگە ياتان شىكىلە شۇخلۇق اندىبىدىر. نە قدر
سەممەلى و لەذت آپارمالى:

بايرام يېلى چارداقلارى بىخاندە،
زۇرلۇدورسا، زۇرسوز پايان تىخاندە،
زۇرلۇلارا يالتاق هايان چىخاندە،
كاش من دە بىر دانىشايدىم، دىنە يەدىم،
ھەركە دە حق آتىنا مىنە يەدىم.

قىبىلەمېز بۇردا قۇرۇب اۇجاغى،
آختارمىشام هەرنە كى وار بۇجاغى،
بۇش قالىبىدىر يېنە كىندىن قۇجاغى،
كۆچن كۆچوب، بۇردد- بۇواسى بۇش قالىب،
ئىچە قۇجا، بىر ئىچە ناخوش قالىب.

آذر شهر

حسن م. جعفرزاده

ویراستار مطالب ترکی: حسن راشدی

چاپ اول، ۱۲۰۰ تومان

کتاب در فصل اول از وجه تسمیه و سابقه تاریخی سخن گفته و در فصل دوم موقعیت جغرافیائی، زمین شناسی، منابع آبی، آب و هوا و چشممهای معدنی را تشریح نموده است. کتاب در سوابق فرهنگی، مشاهیر، مراکز آموزشی، روستاهای گوناگون و همچنین از کارخانه‌های جدید الاحاداث کشاورزی و باگدازی سخن به میان می‌آورد و آذر شهر را به طور کامل به خوانندگان می‌شناساند. کوشش و اهتمام آقای جعفرزاده در شناساندن قسمت کوچکی از این میهن پهناور شایان همه نوع تقدیر است.

به نظر همه زبانشناسان ترکی قشقانی لهجه‌ای از زیان ترکی آذربایجانی است. به نظرم این کتاب هم برای آذربایجانی‌ها و هم برای فارسی زیانان مفید است.

آغلیرام سکوت

یعقوب تقوی (تؤغان)

بیرینجی چاپ، تبریز، یای ۱۳۱۰، ۱۰۰۰ جیله، ۸۰۰ تومان

کتاب بیر قیسا اوئن سوئ ایله باشلانیر و ۸۳ شعری احتوا اندیر. شعرلر سربست یازیلیب و شعریت و دیل باخیمیندان گؤزل و اوزگه یاتاندیرلار. بیز بوزادا اوژونک اوچجون «آی اولار» باشلیقلی شعرینی نقل اندیریک:

آی اولار

دۇزنانلاريم اوچجوب گىلسە،
حسرتلىرىم كىچىپ گىلسە،
اوزلوگۇنو سەچىپ گىلسە،
آى اولارا

بیز بۇ ذىرلى و گۈزىل كىتابچانىن اوخوماسىنى
هامىيا تۈوصىيە اندىرىيک.

آچىق سۆزۈن حىكىمى

ولايت قوللى يىنف

۵۲۰ صحيفه، باكى، لاتين يېپىاسىلە

کتاب ادبیات باره‌سینده مۆختلیف مقالەلر ایله چىخىش اندىر. بیرینجى فصىلە ادبیاتىن تارىخى، عۆموم تۈرك مەدنتىت، آذربایجان فولكلورو، ادبى ترجۇملار... اىكىنچى فصىلە

ایدئولوژی و فیکیر آیریلیقلارینا با خمایاراق دیزلندریر. ان شخصیتلره علمی و ادبی روتبه لری ايله یاناشی، وطنه با غلیق و خالقینا خیدمتارینه گؤرە قیمت و تیریر. دوكتور هیئت يازدیغى اوزن سوْزون سوْنوندا اورگى نىن درینىندىن قوبان بىر جۆملەنى، چۈخ صمیمى و قلېه یاتان بىر دىلە بىلە قلمە آلىر: «...بۇ کتاب عنىنى زاماندا شىمالى آذربايچانىن سوْن اىكى عصرلىك ادبى - مدنى و ايجىتىماعى تارىخى ساپىلىر. آنچاق اىستردىم كى، محمد امين رسول زادەنин ترجومەسى - حالى بۇ کتابين بىرىنچى صحىفەلىرىنده چاپ اوْلۇنسون...».

کيتابىدا بىر چۈخ عالىم، شاعير، موسيقى شۇناس و آراشدىرىيچىلاردان سوْز گىشىر، آما حىدر حسینوفون حياتى چۈخ غەلى و فاجىھەلىدىر. «شخصىت طریقتى» دۇرۇوندە بۇ بۇسوک ايدىبات شۇناس عاليمى و آذربايچان خالقى نىن ايفىخارى اوْلان لياقتلى، ىصادلى و مۆدرىك اىنسانى بۇسوک بىر گۇناھلا ايتىهام اندىرلار: «...چۈنكى او، تۈركىيەنин و اينگىليستانبىن جاسوسو اوْلان شامىلى ايدىاللاشىدىر ماق فيكىرىنە دۆشمۇشدور».

«...حسینوفو ايجىتىماعى و فلسفى علملى ساحه سىنە بىر نۆرمەلى مۆتخصىص سايردىلار. دايىم قايىسىننا قالىرىدىلار. لakin بۇتون بۇ

مۆختلیف مۇرسۇعالار، او جۇملە دن قرامىرىن يارانما تارىخى، ايگىرەنچى عصرىن اوّللرىنىدە آذربايچان ادبى، ايجىتىماعى و فىكىرى جريانلارى، مۆعاصير شرق شوناسلىق علمى، خالقىمىزىن اوْلۇ مەدىنىتى و ... بارەدە سوْز گىشىر. اۆچۈنچۈر فىصلەدە مىرزا فتحعلسى آخونىززادەنин يارادىجىلىغى بارەدە ۸۴ ضحىفە دن آرتىق بىحث اندىلir. كىتاب هر باخىمدان او خومالى و اىستىفادە اتىمەلىدىر. لاتىن ئىفباسىلە تانىش اوْلان و ئەنداشلارا بۇ كىتابىن مۆطالىعەسىنى تۈوصىيە اندىرىيک.

تارىخىدە اىز قۇزىيان آذربايچانلىلار

ولايت قۇلى يىنف

كۈچۈرن: امير عقىقى بخشاشىشى
بخشاشىش نشرىياتى، قم

بىرىنچى چاپ ۱۳۶۱، وزىرى، ۲۰۰۰ نۆسخە،
۲۰۴ صحفە

جناب دوكتور هىشت بۇ كىتابا يازدیغى
اون سوْزىدە بىلە اىفادەسى - كلام اندىر:

... مۇلۇفين تانىنمىش شخصىتلىرى بارەدە يازدیغى مقالىلردا اوْلدوقجا يىشى مطلىپلر و كىزلى قالمىش حقىقتلر وار... ولايت مۆعلمى ترجومەسى - حاللارىنى يازدیغى شخصىتلىرى

تبریز شهر اولین ها

صد م سرداری نیا

ناشر: کانون فرهنگ و هنر آذربایجان

چاپ اول ۱۳۸۱، وزیری، ۳۰۰۰ جلد، ۲۵۰۰

تومان

مؤلف در تدوین و تألیف این کتاب که ۷۸۲ صفحه است، مرارت و زحمت زیادی کشیده است و با کوشش خستگی ناپذیر، ساعتها و روزها از منابع مستقیم استفاده کرده است. در این کتاب درباره تأسیس نخستین چاپخانه و ترجمه نخستین کتاب خارجی در تبریز سخن می‌رود، سپس از طالبوف تبریزی و میرزا فتحعلی آخوندزاده اولین نویسنده نمایشنامه به سبک اروپائی سخن به میان می‌آید. درباره تأسیس نخستین کتابخانه عمومی و نخستین دایرة المعارف در شهر تبریز سخن گفته می‌شود و نشان داده می‌شود که تبریز زادگاه شعر نو و نقد ادبی بوده است. در صفحه ۳۹۵ زیر عنوان «تبریزیان طلایه‌داران پزشکی مدرن بودند» از پروفسور یحیی عدل، دکتر لقمان، پروفسور حبیب عدل و آفای دکتر جواد هیثت مدیر محترم مجله وارلیق سخن می‌رود: «...چند روز است جراید تهران مملو از اخبار و گزارور ماشین آلات طبی جدیدی است که اخیراً از طرف یکی از لایقترین جوان‌ها و دانشمندترین دکترهای تبریز از بهترین کارخانجات آلمان

زحمتلر هدره گشته‌است. اونون حرکتی با غیلانماز سهو دگیل، جینایت‌دیر.»

بئله ایتیهاملار قارشی‌سیندا سارسیلان حیدر حسینوف ۱۹۵۰-جی ایل آوقوست آیسی‌نین ۱۵-نده ایتیحار اشتدی. دوغرودان دا او قارا گونلر چوخ دوزولمز ایدی. ولايت قولی یشف بو صحنه‌لری سندلی بیر صورتده اونخوجونون گؤزلری اونوندە جانلاندیریر.

عئینی زاماندا بو عالیم و تدقیقاتچی، حیران خانیم، باکیخانوف، سید ابوالقاسم نباتی، عزیر حاجی بیگلی و باشقا شاعیر، عالیم و خالقی- میزین داهی صنعتکارلاری حقیندا درین، سندلی و مؤحتوالی معلوماتلار و تریر.

امیر عقیقی بخشایشی بو کیتابین الیفامیزا کوچورمه سینده زحمت چکیب، کیتابدا گشتن چتین لوغتلری و ها بئله آلینما سوئزلری چوخ دیقتله ایضاح اندییدیر. کیتاب چوخ گؤزل و یارالی بیر شکیله چاپدان چیخیب و دئمک اولار کی، کیتابدا چاپ سهولری چوخ آزدیر. کیتاب اعلا کاغیذین اوزریندە ياخشى بیر کیفیت ایله نشر اولونو بدور.

پاریس رفت. بعداً ابتدا روی سک‌ها که تا آن زمان در کشور ما بی‌سابقه بود، ماشین قلب و ریه مصنوعی را به کار گرفت و بعد از عمل جراحی روی ۲۵ سگ در بیمارستان شهریانی از سال ۱۳۴۷ ماشین فوق‌الذکر را در جراحی قلب انسان با موفقیت بکار برد و در اندک مدت اعمال جراحی تعویض دریچه آثورت و میترال را انجام داد. این اظهار آقای دکتر محمد مهدی موحدی است.

«پایه گذار جراحی قلب در ایران اولین کتاب آموزش جراحی را در سال ۱۳۴۴ تحت عنوان «جراحی عمومی» در ۶۲۳ صفحه تألیف کرد. در آن موقع که کتاب‌های پزشکی به زبان فارسی کمیاب بود و این کتاب با ارزش محسوب می‌شد، پروفسور یحیی عدل بر این کتاب مقدمه‌ای نوشته است.

«در سال ۱۳۷۶ نیز کتاب «درس‌های جراحی» را تألیف کرد که از سوی مرکز انتشارات علمی دانشگاه اسلامی منتشر شده است. پروفسور یحیی عدل در مقدمه این کتاب می‌نویسد:

«این دومین باری است که آقای دکتر هیئت برای تألیف جراحی خود از من خواسته است تا مقدمه‌ای برای کتابش بنویسم. یک بار ۲۱ سال قبل (۱۳۴۴) کتابی که در ۶۲۳ صفحه به عنوان جراحی نوشته بود که در آن موقع اولین تألیف کلاسیک جراحی به زبان فارسی بود و

خریداری و وارد تهران گردیده است. چون مفاخر عملیات فوق در حقیقت عاید جامعه آذربایجانی بوده و بالغاصه اهالی تجلد پرور تبریز در افتخارات آن سهیم می‌باشند، معهذا یک خلاصه از جریان افتتاح رسمی مؤسسه و ماشین آلات فوق را برای خوش وقتی خوانندگان خود از جراید تهران ذیلاً نقل نموده و از این موفقیت اظهار خرسندي مینمائیم...».

«...از دیگر پیشکسوتان تبریزی علم‌البدان، دکتر جواد هیئت می‌باشد. دکتر موحدی، شرح حال و ابتکارات این پزشک نام‌آور را تحت عنوان «استاد جراحی و پایه گذار جراحی قلب در ایران» در جلد دوم اثر خود آورده و نوشته است:

«در اندک مدت، ضمن اعمال بزرگ جراحی، شروع به جراحی قلب نمود، در سال ۱۳۳۳ تا ۱۳۴۱ اعمال مختلف جراحی قلب بسته را به موفقیت انجام داد و در سال ۱۳۴۱ برای اولین بار جراحی قلب باز را با به کار بردن هیپوترمی (سرد کردن بیمار درون آب یخ) در بیمارستان دادگستری شروع و بیماری را که مبتلا به تنگی مادر زادی دریچه شریان ریوی بود، با این متد جراحی نمود و چون با هیپوترمی تنها تعداد محدودی از بیماری‌های قلب قابل عمل بود، برای راه اندازی ماشین قلب و ریه مصنوعی و به کار بردن جریان خون از قلب ۸ بار به

...دکتر هیشت بموازات مطالعات و تالیفات پژوهشکی در تورکولوژی و فلسفه و اسلامشناسی نیز صاحب مطالعه است و بعد از انقلاب با همکاری چند نفر از دوستان صاحب قلم خود، مجله وارلیق را به زبان‌های ترکی و فارسی منتشر نموده و در زمینه تورکولوژی شخصاً بیش از صد مقاله در این مجله نوشته است.» دکتر هیشت در زمینه تورکولوژی در جهان شناخته شده و بزرگترین شاهکار او «سیری در تاریخ و لهجه‌های ترکی» است که چند بار به زیور طبع آراسته شده است.

آقای صمد سرداری‌نیا در دبیله مقاله از قول پروفسور عدل ادامه می‌دهد: «...دکتر هیشت که به سال ۱۳۴۱ عمل قلب باز را با هیپوترمی انجام داده بود، سال‌ها مشغول یادگیری و تجربه جراحی قلب باز با به کار بردن جریان خارج از بدن (ECC) روی سگ‌ها بود و بالاخره بعد از رفع نواقص موجود و اندوختن تجربه کافی موفق شد، تیمی هر چند متواضع در بیمارستان شهریانی تشکیل و عمل جراحی قلب باز را در انسان با موفقیت انجام دهد و آنچه را که در آن زمان غیر ممکن می‌پنداشتند، ممکن سازد....

من در مقدمه آن کتاب نوشته بودم که «کتاب حاضر نتیجه تجربیات جراحی کارآزموده‌ای است که سال‌ها بطور مداوم دست‌اندر کار مطالعه و معالجه بیماران بوده است.».

ضمناً مقدمه مزبور با جملات زیر به پایان می‌رسد: «وقتی در مجمع نگاه می‌کنم، این کتاب را ارزنده‌ترین کار در این رشته دقیق پژوهشکی می‌دانم و موفقیت مؤلف را حتمی می‌دانم...».

آقای صمد سرداری‌نیا در دبیله مقاله از قول پروفسور عدل ادامه می‌دهد: «...دکتر هیشت که به سال ۱۳۴۱ عمل قلب باز را با هیپوترمی انجام داده بود، سال‌ها مشغول یادگیری و تجربه جراحی قلب باز با به کار بردن جریان خارج از بدن (ECC) روی سگ‌ها بود و بالاخره بعد از رفع نواقص موجود و اندوختن تجربه کافی موفق شد، تیمی هر چند متواضع در بیمارستان شهریانی تشکیل و عمل جراحی قلب باز را در انسان با موفقیت انجام دهد و آنچه را که در آن زمان غیر ممکن می‌پنداشتند، ممکن سازد....

«امروز دکتر جواد هیشت در زمرة اساتید با تجربه جراحی ایران به شمار می‌رود و مجموعه حاضر نشان می‌دهد که هنوز با عشق و علاقه دیرین به کار جراحی ادامه می‌دهد و از یادگیری و یاد دادن خسته نشده است...»

ددهم قۇرقۇد

فارسجايا ترجىمه ائدن: بەزاد بەزادى

بۇ اثر بۇيوك فولكلورىك حىمىسى - لىرىك شاه ائرىمېز اولان دده قۇرقۇد كىتابىنى فارس دىلىنە ترجومەسىدىر. مۇلۇف ائرىن اۇن سوئزوندە اىشارە ئىللەدىگىنە گۈرە بىر چۈخ قۇرقۇدشۇناس عالىملارин تجرۇقىلەرىنىڭ دە يارارلانمىشىدىر.

حۇرمتلى بەزادى ائرىن ۱۴ صحىفەلىك اۇن سوئزوندە ائرىن خطى نۆسخەلرى بارەدە، ھابىلە بۇ گۈنە قدر دونيانىن مۇختىلف اولكەلىرىنى دە ايشلنەن و نشر ائدىلەن دده قۇرقۇد كىتابلارى بارەدە ذىرىلى معلومات و تىرمىش و ائرىن آنا خطىنى فارس دىللى و طنداشلارىمىزا گوستەرە بىلەمىشىدىر.

مۇلۇفين يازىدىغىنا گۈرە، او بۇ فولكلورىك شاه ائرى فارس دىللى خالقلارا تانىتىماق مقصىدى ايلە بۇ اىشى عەمەسىنە آلمىشىدىر. ۲۵۳ صحىفەلىك بۇ ائىر ۱۳۸۱- جى اىلدە تهراندا يېرىلىشىن «انتشارات نحسنتين» طرفينىن رۇقۇمى اولچىسۇدە، ۱۵۵۰ نۆسخەدە و ۱۶۰۰ تۆمن قىمتىلە نشر ائدىلەمىشىدىر.

يېنى نىشرلىلە تانىش اۇلاق

حسىن م. گۆنثىلى

اثلیمیزه با غلیلیق، وطنە سئوگى، اینسانلارا
محبّت سطیر - سطیر شعرلىرىنە دالغانلىزى. بىلە
شاعيرە مىنلر آلقىشىن، مىنلر عشق اولسون.
قوشمالار كىتابىنىدان بىر ايکى بىتىسى
اوخويوروق:

سینەسى آلۇولۇ چنىك بولۇدوق،
يازارلى داغلاردىن سینەسىن يېزدوق،
يانىب قۇرتارمايان اوچاڭىقى، او دوق،
ھلە كۆل آلتىندا كۆزۈمۈز قالىرى.

سنى قايلارا چاڭىر اجاڭام

يازارى: قىباس نعمت پور «وقار»

بو شعر مجموعەسى سینەسى سازلى - سۆزلو
گنج شاعيرىمىز وقارين بىرىنچى شعر
مجموعەسىدیر.

شاعير و تدقىقاتچى ائل اوغلۇنون همین اثرين
مۇقدىمەسىنە يازدىغىنا گۈرە شاعير وقار
آذربايجانىن قاراداغ بولگەسى نىن كلشىر شهرى -
نىن «زىريان» كىندىنە دونبىايا گۈز آچمىشىدیر،
آما ايندى تهراندا ياشايىر.

شاعير وقارين كىتابى نىن اوست قايدىغى بابك
قالاسىنى باشىندا ساخلايان داغلاردىن شىكىلى
ايله بىزنىمىش، ايچى ايسيه همین داغلاردان

قوشمالار

يازان: ائل اوغلۇ

شاعير ائل اوغلۇنون بو شعر مجموعەسى
1381 - جى ايلده، تهراندا يىشلىشىن «انتشارات
نحسىن» طرفىندن ٢٠٠٠ نۆسخىدە، رۆتىنى
قطعدە، ٩٦ صىحىفەدە، ٧٥٠ تۆمن ساتىش قىمتى
ايله نشر ائدىلمىشىدیر.

اثرين اوئن سۆزۈنۈ يازان حۇرمىلى محمدىرضا
كىرىمى چۈنخ دا اوزۇن اولمايان بو اوئن سۆزدە
عۆمومىتلە شعريمىز، شعريمىزىن مۇحتواسى و
داشىدىغى رسالت، ھابىلە شاعير ائل اوغلۇنون
شعرى، دۆشونجهسى و دۆنيا گۈروشۇ بارەدە
معلومات وئرمىش، بو بارەدە شاعيرىن
شعرلىرىنەن دە اۇرنىكلەر كىتىرمىشىدیر. بو اىرددە
شاعيرىن حىاتى و ائلىرى بارەدە معلومات
ۋئىرلەمەمىشىدىرسە، اوئون باجاريقلى بىر شاعير
اولدوغو حالدا بىر شعرشۇناس، تنقىدچى،
مهارتلى بىر بازىچى و بىر سۆزلە سۆز صرافى
اولدوغۇندان سۆز گىتمىشىدیر.

مۇقدىمەدە اوخويوروق:
ائل اوغلۇ، شعرىلە اۆزىكلىرە يۈل آچىر، اۆزىكلىرى
بىزە بىز، دىللەرە نىمە اوپلور ..

ولى»- نین دۇيغۇلارى، دوشونجهلىرى، گۈزوب- گۇتوردوكلىرى و آرزو- دىلكلرىنى بۇتون دىلداشلارينا دۇيدوران و بىلدىرن بىر شعر تۈپلۈسۈدور.

بۇ اثر ۱۳۸۱-جى ايلده ۱۰۰۰ نۆسخەدە و ۱۲۰۰ تۆمن قىمتله يابىلمىشىدیر. بۇ كىتابىن ايملاسى تۆركىچەمېزىن اۇرتوقرافىسيه اولدوقجا اوپۇغۇنلاشمىشىدىر. آرزو اندىرىك كى، بۇتون قىلداشلارىمېز دا اۇرتوقرافىمېزى منىمسە سېنلەر و بۇتون ائرلىرىمېزىن واحد ايملا ايله بۇراخىلماسىنا شاهىد اولاقدا.

اثرین بىرىنجى اۇن سۆزۈنۈ دوكتور حسین محمدزادە صدique، اىكىنجى اۇن سۆزۈنۈ حسین. م. گۇنئىلى بازىمىشىدیر. گۆلددورلۇ ولى بە داها آرتىق باشارىيالار آرزولاياراق، عاشيق ادبياتىمۇزلا سىلسەن و صىممىت دۇيغۇلارى داشىيان بۇ شعر مجموعە سىنەن بىر پارچانى سايىن اوخوجولارا تقدىم اندىرىك:

حۇرۇمتنىن قىۇرويام مەربان ائلىن،
آچام اۆزىكلىرە محبت سەشلىن،
ايمكانىيم اولا كى، حىرىتلىر ئىن،
ۋئرم بىر- بىرىنە، نىئىلەيىم، اولمۇر.

دایانىش، دۇيوشكىنلىك، بىراۋىزلىلوك، سەنگى و محبت ايلهامى آلمىش شعرلر ايله دولودور. گنج شاعيرىن بۇ شعر تۈپلۈسۈ خالقىمىزىن طالعى نىن آيناسى كىمىدىر. بىز اۇنا اوغۇرلار آرزولاياراق، اىكى بىتىنى بىرلىكده اوخويوروق:

منى داش قۇينۇنا سىخىبىدىر كۆلک،
باشىما دۇرد آللى قار تۆكۈپ فلک،
بىر سىنىق قاتادام، بىر قىرىتى لىك،
هارايمدان دئىيم، مايمىدان دئىيم؟
بۇ اثر ۱۳۸۱-جى ايلده «اندىشە نو» نشرىياتى طرفىنندن ۹۶ صىحىفەدە، ۷۵۰ تۆمن قىمتله چاپ و يابىنلانمىشىدىر.

آغلۇ داغ

يازان: ولى شاه محمدى «گۆلددورلو ولى»

ناشىن: مۇزكىف

۱۳۸۱-جى ايلده ۱۹۲ صىحىفەدە رۇقۇى اۇلچودە تهراندا يابىنلانان بۇ كىتاب مؤختىم قاراداغ بۇلگەسىنە يېرىلشن كەڭىشىر شهرى نىن ياخىنلىغىندا اولان «آغلۇ داغ»- دان آد آلمىشىدىر. بۇ اثر، آغلۇ داغىن سىنە سىنە سۇئىكەن «گۆلددور» كەندىنلە دونيايىسا گۈز آجاراق، ايندېلىكده تهراندا ياشايان «گۆلددورلۇ

غۇرۇتىدە اوزوم دە اوزوملە يادام،

يانىرام خالقىمىن دردىنى مۆدام،

خالقىمە ئەمگىكىن، خالقىمە شادام،

دۆزونو ياخشىدان، ياماندان سۈرووش!

قارتال

نشر يىرى: دانشگاه پىام نور، مرکز مفان
(گرمى)

بىرىنچى ايل، بىرىنچى ساي

باش يازان: محمد على بىكس

سۇئىملى اوخوجولار، بىلدىكىنiz كىمى
اوپىرنجى نشىيەلر ئىمپيزىن سايى گشت - گىدە
آرتماقدا دىر. سۇن گۇنلەر «قارتال» آدلى
نشرىتىن دە بىرىنچى نۆرمەسى ئىمپيزە چاتدى.
بۇ نشىيە دە باشقا اوپىرنجى نشىيەلر ئىمپيز كىمى
دىلىمپيز، ادبىاتىمپيز، تارىخىمپيز، و فۇلكلور موز
ايلە باغلى مقالەلر و شعرلىرى اىچىنە آلماقدا دىر.

قارتال نشىيەسى دە اىمكى دىلەدە يعنى تۆركىجە
و فارسجا بۇراخىلماقدا دىر.

قارتال درگىسى نىن چالىشقا يازارلارى و
سايغىلى امكداشلارينا آرتىق باشارىلار و
مۇوفقىتلىر آرزو لاپىرىق.

بىزە نە بايرام؟

يازان: بشير فرض اللهزاده «درد او غلو»

۱۳۸۱- جى ايلدە ۱۱۰ صەھىفەدە، رۇقۇس
اۋلۇجودە، ۸۰۰ تۆمن قىمتىلە، ۱۰۰۰ نۆسخەدە
يابىنلانا بۇ شعر تۈپلۈسو ۱۳۴۶- جى ايلدە
قاراداغ بۇلگەسى نىن كلىشىر شهرەستانى
تركىيەندە اولان «جعفر قولۇ او شاساغى» كىندىنده
دونىيا ياكى ئۆز آچان، ايندىلىكىدە تەراندا ياشىيان
شاعير بشير فرض اللهزاده «درد او غلو» - نون
نشرە بۇراخىدىغى ايلك شعر مجموعەسىدیر.

اثرىن رداكىورو و اوون سۇزۇنۇ يازان ح. ۴.
گۇنئىلى نىن اوۇن سۇزىدە ايشارە ئالىدېكىنە
اساساً، شاعير درد او غلو شەرىمەزىن چىشىدىلى
قالىلىرىندا، او جۆملەدن قۇشىما، گرابلى،
اوستادىنامە، گۈزىلمسە و حتاً او شاق شەرىنده
طبعىنى سىنامىشىدىر. داما چۈنخ عاشقىق
شەرىمەزىلە سىلىشنى بۇ مجموعەدە خالقىمەزىن
آرزو - اىستكلىرى، سۇوكى - نىفرتلرى صىميمىتىلە
و آچىق - آيدىن ترئۆم اندىلىمېشىدىر.

بىز دە شاعير درد او غلو نا آرتىق باشارىلار
آرزو لاپىر، تۆركىجە مېزىن اور توقرافىسى
اساسىندا ترتىب اندىلىمېش بۇ اىردىن اىكى بىشىت
شعر تىدىم اندىرىيىك:

۳۸- جى مىلتلر آراسى طىب تارىخى
 كۈنگەرسى سپتامبر آيى نىن ۶-۱- جى
 گۇزىللىرى آراسىيندا اىستانبۇلون سوپىس
 ھۇتلىنەدە كېچىرىلدى. كۈنگەرە اىستانبۇلدا
 جرâح پاشا طىب فاكولتهسى طىب تارىخى
 اوستادى خانىم پروفېسور نىل سارى و
 ھىكارلارى، اوچ جۆملەدن قۇرولتايىن كاتىمى
 خانىم دۆكتور يشىيم ايشىل طرفىندن
 حاضىرلائىپ بىرپا اندىلىمىشدى. كۈنگەرە دە
 توپكىيەنин طىب تارىخى مۇتخصىيىصلارى و
 خارىجى مۇتخصىيىصلار دە اىشتراك
 اندىرىدىلر. ايراندان بىر نىچە نفر اوچ جۆملەدن
 من دە كۈنگەرە دە دعوتلى اولاراق بىر
 معروضە ايلە اىشتيراك اتتىمىشدىك.
 قۇرولتاي ياخشى شرایيطةدە ايدارە اۇلۇنور
 و قۇناقلار يۈكىك سوئىدە آغىرلائىرىدىلار.
 قۇرولتايىن اساس مۇوضۇ علارى،
 آسکى أوروپا- شرق و اىسلام طىب
 تارىخلارى نىن تارىخى اينكىشافى، بۇنلارىن
 منشائى و بىر - بىرىنە اولان تائىر و
 مۇناسىيىتلرى، خۆصوصىلە اۇرتا شرقىن
 طىيى، توپكى طىيى نىن شرق و غربىلە
 علاقەللىرى و بۇگۈنكۈ طىيىن ئۆھورۇ و
 اينكىشافى ايدى.

۳۸- جى مىلتلر آراسى طىب تارىخى
كۈنگەرسى

دۆكتور جواد هيئت

۲۰- جى عصىرەدە ايراندا طيئين

اينكىشافى^۱

ايرانلىلارين مىتؤلۇزى و تارىخلىرىنىڭه
حىكىملىك زىردىشت رەھبىرىگى اىلە (مژدىستا
مكتېبى) بۇ گۆنکو آذربايچان تۈرپاقلاريندا
باشلامىشىدىر. بىر مكتېبىن اساسى
يانخشىلاشىدىرماق (بىھى بخشى) اولموش و
خىستەلىكلىرىن سىبىي ساغلىق قايدا-
قانۇنلارى نىن رۇعایت ائدىلەممەسى و پىس
ايشلەر و آنگەرەمنو (پىسىلىك تانرىسى) نۇن
وسوسمەرى تانىنىمىشىدىر.

مۇعاليجە اۆچۈن اۇنچىنە فايدالى
اوئتىلاردان فايدالانماق و اىكىنچى مرحلەدە
جرائىسى و سۈن اۇلاراق گۈزىل و مۇقاتىس
سۆزلىر و آھۇرا مىزدايا دۇغا اتىمك متۈدلارى
قىبول ائدىلەمىشىدىر.

مژدىستا مكتېبىنىڭ سۇنۇرا «اكباتان
مكتېبى» ۶۰۰ ايل مىيلددان اول مژدىستا
مكتېبىنىڭ ايلەم آلاراق قۇزولەمىشىدۇر.

ەخامىشىلىرى دۇورۇندا سارايدا و
حاكىمىتىدە اولان طبىقە داها چۈزۈ خارىجى

منىم معروضىم (۲۰- جى عصىرەدە
ايراندا طيئين اينكىشافى) بارەدە ايدى.
قۇزولاتايىن علمى پروقرامى دۇرد گۆن داوام
ائىتدى و طىب تارىخىنە عايىد بىر چۈزۈ
ماراقلى و دىئرلى معروضەلەر اوخوندو.
كونفرانسلار اىستانبۇلون بىرىنجى درجه
ھۆتللىرى نىن شايد بىرىنجىسى اولان سۈپىس
ھۆتللىنىن سالۇنلاريندا كېچىرىلەرك،
معروضەلەر داها چۈزۈ اينگىلىسىجە، تۈركىجە
اوخوندور، آنجاق باشقۇ دىللەر دە
اوخويانلارين معروضەلەر دە ئىنى زاماندا
ترجومە ائدىلەرىدى.

قۇزولاتايىن علمى پروقرامىندان باشقا
ايچىتىماعى و تۈرىستىك برنامەلرى دە
ماراقلى ايدى. اىستانبولا اىلک دفعە گلنلىر
بۇ اسلامى جامعلەر شەھرىنى و اوونون
تارىخى يېزلىرىنى گۈرمىگە چۈزۈ ماراق
گۈستەرىدىلر. او نوتىمامالى يېق كى،
ايستانبول ۱۵۰۰ ايل پايتخت اولموش و
اسكى بىزانسلار دۇورۇندن باشقۇ اىسلامى
دۇوردىن قالما بىر چۈزۈ تارىخى بىنالارى و
شاھ اثرلىرى اۇزوندە ساخلايان مۆستىنا بىر
شەهدىر. آشاغىدا معروضەمەن
خولاصەسىنى نقل ائدىرم.

۱ - بۇ معروضە كۈنگەرەدە تۈركىيە تۈركىجەسىلە
سۇنۇلمۇشدور.

آراسینداکى تعادقولون (دېگەزىن) پۇزولماسىندا گۈروردو و خستەلىكلىرى اورقانىك (جىسمى) و روھى خستەلىكلىرى بۇلوردو.

اورقانىك خستەلىكلىرى ده مؤسى - بۇلۇخوجو و مؤسى - يۇلۇخوجو اولمابان خستەلىكلىرى آيىرسىدى. بۇ مكتبىين بىر دە عۆزمومى خستەخاتاسى واردى.

ایسلام طېيىسى بىر زامانلار پارلاق طېب مكتبى كىمى بۇتون آوروپادا يايىلدىغى حالاھ آوروپادا رۇنسانس و علمىن اينكىشافىلە گئرىدە قالدى و سوتىنى و يا قديم طېب آدилە، مۇنزۇى بىر شىكىلەدە مەلە دە ياشامىنا داوام اتىمكىدە دىرى.

ایراندا طېب علمى و حكيملىك بۇ قدر آسکى تارىخ و عنعنە يە مالىك اولىدۇغو حالىدە يىشى (moderne) آوروپا طېيىسى ۱۹- جۇ عصرىن ۲ - جى يارىسىندا قۇرولموش و كەچىن عصىرەدە گاڭىشمىش و بۇ گۆن بىر چۈخ بۇلۇملارده، مىشلا جىراحىلە آوروپا سوئيەسىنە يۆكسلەيدىرىن.

آوروپا طېيىسى ايلك دفعە ۱۹- جۇ عصرىن بىرينجى يارىسىندا قاجار ولۇعەدى عباس ميرزا زامانىندا تېرىزىن آوروپا يَا گۇئىدرىلەن طلبەلىرىن ایرانا قايداندان سۇزرا حكيم كىمى ايشە باشلامالارىلە باشلامىش،

حكىملىردن، خۆصوصىلىيە يۇزانلى و مىصىرىلى حكىملىردن فايدالانمىشلار. ساسانىلر دۇرۇندا خوزستان اياقىنلەدە، اىكىنچى شاپور (م ۳۷۹-۳۱۰) زامانىندا جندى شاپور طېب فاكولتهسى قۇرولموش و بۇ مكتب بغداد، ايسلاھى طېب مكتبى نىن قۇرولماسىنا قدر، يعنى ۶۰۰ ايل اورتا شرقىن آن اوئنلىكى طېب مكتبى كىمى ياشامىنا داوام اتىمىشىدىرىن.

بۇ مكتبىين قۇرولۇشوندا، ادوارد براون يەن يازدىغىنا گۈرە، بشش اولكەزىن مۇتخصىص حكىملىرى يعنى يۇزانلى، هېنەللى، ايرانلى، سۇزۇريانلى و ايسكەندرانلى حكىملىر اىشتىراك اتىمىشلر. تىۋىدوروس اىكىنچى شاپورون اۋزىل حكيمى بۇ مكتبىين قۇرۇخولارىندا، ھەم دە بىرينجى صادرى اوْلموشلۇر.

مكتبىين سۈن مۇددىرى و اوستادى انوشىروانىن (۷۹-۵۳۱) حكيمى و وزىرى حكيم بىزۇيە اولموش، بىزۇيە هېنەدەستاندا يېتىشمىشىدىرىن (م ۵۲۹).

جندى شاپور مكتبى خستەلىكلىرىن سېبىرىنى و زىجىدون مايىلەننەدە كىسى (humeurs) دېشىكىلەدە و اوئنلارىسىن

دوكتور عباس لقمان ادهم (اعلم الملک) بیز موقت تبریز صحیه سینی ایداره اندیب، او را داد خسته خانای قورموش و سوزرا مظفر الدین شاه ایله تهرانا گلمیش و تهراندا بُیوک قارداشی دوكتور محمد حسین لقمان ادهم (لقمان الدوله) طرفیندن قورولان پنی طیب فاکولته سینده داخیلی خسته لیکلر اوستادی (پروفسور) او لموش و باریم عصره قدر تهرانین مشهور حکیمی او لموش دور، اعلم الملکدن سوزرا پنه تبریزی دوكتور علی و کیمی ۴۰ ایسل داخیلی خسته لیکلر کورسونون (کافدراسی نین) صدری او لموش دور لقمان الدوله بیز موقت رضا شاهین حکیمی او لموش و رضا شاه ایش باشینا گلمهدن، ایراندا باش ناظیر اولان و شوق الدوله لقمان الدوله حقینده یازدیغی قصیده ده او نو ملح انتمیشدیر، بُو قصیده نین مطلع تورکجه دیر:

بايرام مويارك او ليسون لقمان ادهمه،
بادا هميشه داير و معمور محکمه.

يعني محکمه سی (مطیی) شولوغ او ليسون.
ایراندا پنه جراحتی نین قوروجوسو تبریزی پروفسور دوكتور یعنی عالدیدر، عدل پاریسده او خوموش و او را دا پروفسور آگرژه (دانشیار) او لدوقدان سوزرا ۱۹۳۸- ده ایرانا قایتمیش و تهران طیب فاکولته سینده جراحتی

سوزرا ناصر الدین شاه بیز طرفدن آوروپایا طلبه گوندر مگه داوم اتمیش، بیز طرفدن ده دار الفنونون قوزولما سیله ایراندا آوروپا او صولویلا حکیم پیشیدیر مگه باشلانمیشدیر، قاجار شاهلاری تورک او لدوقلاری از چون ولیعهدلری تبریز ده او سورور دولار، ولیعهد تبریزده پاشارکن سارایينا ضیایلاری و ساوادلی - عالیم آداملازی (تبریزی) توپیار و شاه او لدوغو زامان او نلاری او زویله بیز لیکله تهرانا آپارار و او را داونلارا مۆهموم وظیفه لر و نرددی، بُو شکلده تهراندا کی حاکمیت و ضیایی صینیفی داما چوخ تبریزی و آذربایجانلیلار دان تشکول اند ردی.

کچن عصرین او للرینده قاجار شاهی مظفر الدین شاه ایله تهرانا گلن تبریزی حکیمی تهراندا پنه طیبی گلشیدیر مگه باشلادیلار و ایران طیبینی او زون ایللر اداره اندیدلر، آوروپا دا تحصیل آلمیش لقمان ادهم عایله سی تهران طیبی نین او زون ایللر بايراقداری او لموش دور، رضا شاه و او غلو زامانیندا تبریز آسکى پارلاق مژوقعینی آلدن و نردیگی حالده تبریزی حکیمی تهراندا طیب علمی و طبابتی تعیش اتمیشلر و بُو دۇرۇم کچن عصرین سوئنلارینا قدر داوم اتمیشدیر، تبریزدن گلن لقمان عایله سی و او نلارلا قوه موم او لان مالیکلر بُو ایشین بايراقداری او لموشلار.

مۆنخصىيىسى، كارديولوژىست، راديوولوژىست، لابراتوار مۆنخصىيىسى، صىزىنلى اورك- آغ جىبيرى چالىشىدىر ان مۆنخصىيى و تجربىلىسى پرسنلار بىرگە چالىشىلار. بىز بۇ قىروپۇ ايراندا ايلك دفعه اولاراق شەھرىياسى خستەخاناسىندا بىر ايل ايتلر اۆزىرىنلە عمليات آپارماقلا قۇرا بىلدىك و يېتىرى قىدر تجربى بىلدىكىلەن (اىلە كېتىزىلەن) سۈزۈرا اينسان اۆزىرىنلە عمليات آپارماغا باشلادىق.

بىز ايتلر اۆزىرىنلە اورك كۈچورمه عملياتىنى باشارىلە آپاردىقىدان سۈزۈرا اينسانلاردا داهى بۇ عملياتى آپارماق اۆچۈن يعنى اولسۇرلۇن قلب چىخاردىپ خستەلەيمىزە كۈچورمك اۆچۈن قىم شەھرىنلەكى آيت الله لارдан اىجاحازە اىستەدىك. او زامان (1349- 1970) بىزە بۇ اىجاحازەنى وئرمەدىلىرى، آنجاق 25- ايل اوندان سۈزۈرا مرحوم امام خىمىنى بۇ اىجاحازەنى وئردى و نتىجەدە سۈز ايللەرده يېتىشىن گنج قلب جەڭىزلىرىمۇز بۇ ايش تېرىز، شىرار و تەراندا باشارىلە آپارا بىلدىلىرى، اىلە كى، بۇ گۈز ايراندا اورك جەڭىزلىرى رۇتىن (ھەرگۈن اولان) جەڭىزلىرىنىڭ حالىنى ئالماشى و بۇئىرك، قلب و قارا جىبير (شىراردا)، كۈچورمه عملياتلارى تەران و دىگەر بۇئىوك شەھىلرددە يۇكسىك سۈزىدە باشارىلە آپارىلماقدادىر.

مۆذرىسى و سىينا خستەخاناسىندا جەڭىزلىرىنىڭ دىرىكتىرۇرۇ اولمۇش و عدل جەڭىزلىرى مكتىبىنى قۇرمۇشلۇر. او 40 اىلە ياخىن بىر مۆتكىلە يۈزلىرە جەڭىزلىرىنىڭ دىرىكتىرۇرۇنىڭ سەناتور عەنىنى زاماندا شاھىن حكىمىسى و سەناتور اولمۇش و ايندى دە 94 ياشىندا و ساڭدىر!

ايراندا اورك جەڭىزلىرىنىڭ دىرىكتىرۇرۇنىڭ آچىق آپارىلماشى (پەيكەردىت كۆنسترىكتو، آشۇرت قاپاساغى دارلەيىسى)، 1972- دە هېپۇتىرىمى- سۈزۈرلە مەتھۇرلۇلا آچىق قلب جەڭىزلىرىنىڭ باشلانمىش، 1977- دە صىزىنلى قلب- آغ جىبير ماشىنى اىلە، اوچىجە ايتىردى و بىر ايل سۈزۈرا (25) اىت اۆزىرىنلە عملياتىدان سۈزۈرا) اينسانلاردا آچىق قلب عملياتلارى آپارىلماشى و عەنىنى اىلە اورك قاپاقلارى دىشىدىرىمە عملياتلارى، سۈزۈرا ايتىردى اورك دىشىدىرىمە (ترانسپلانتاسىون) عملياتى و اينسانلدا بۇئىرك دىشىدىرىمە عملياتلارى طرفىمۇزدىن آپارىلماشىدىر. بىسە بۇ چەشىد عملياتلار تجربىلەن بىر قىروپ طرفىنلەن آپارىلىرى، بۇ قىروپدا جەڭىزلىرىن باشقا تجربىلەنى ناركۈز

۱ - تائۇفەلە گۈزكەلى شەخصىت پروفېسور عدل سۈز گۈنلەردىن اورك خستەلېگى سېيىنلەن حىاتا گۈز يۇرمۇشلۇر.

قانونی بودن فعالیت‌های احزاب قومیت‌ها و خلق‌های مختلف ایران گفتگو کنند.

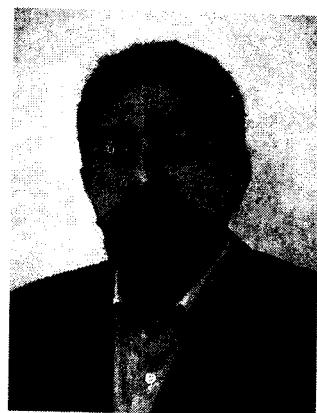
در این میزگرد که روز پنجم شنبه هجدهم مهرماه ۱۳۸۱ در ساختمان شماره ۲ وزارت کشور تشکیل شد، یوسف عزیزی بنی طرف از عرب‌های خوزستان، دکتر جواد هیئت از ترک‌های آذربایجان، دکتر تقیب زاده استاد دانشکده حقوق دانشگاه تهران، دکتر احمد رضائی از مؤسسه مطالعات ملی و دکتر نصرالله حجازی مدیر کل دفتر مطالعات و تحقیقات سیاسی وزارت کشور شرکت داشتند.

سعید حجاریان، محسن آرمین، حمید احمدی، و دکتر عبدالله رمضان زاده (از سوی کردها) نیز قرار بود در این میزگرد شرکت کنند که حضور نیافتند.

در مجمعنگی بنی طرف و هیئت و رضایی در موافقت با فعالیت سیاسی احزاب قومی یا احزاب خاص قومیت‌ها و خلق‌های ایران صحبت کردند، اما تقیب زاده مخالف این امر بود و آن را مقدمه تجزیه ایران می‌دانست. دیدگاه وزارت کشور که توسط حجازی ابراز شد، نیز - از جنبه نظری - تلویحاً موافق چنین فعالیت‌هایی برای احزاب قومی ترک‌ها، کردها، عرب‌ها و... بود.

فعالان قومیت‌ها گرچه طی ۲۳ سال گذشته از تعلل و اهمال مستمر دولت در

احزاب قومی و نطفه نشو فاشیسم در ایران

متن سخنرانی

یوسف عزیزی بنی طرف

در وزارت کشور

نقل از روزنامه همشهری، یکشنبه ۸ دی ۱۳۸۱

مقدمه

چندی پیش وزارت کشور از فعالان سیاسی و فرهنگی خلق‌های ایران و شخصیت‌های سیاسی و دانشگاهی دعوت به عمل آورد تا درباره مساله قانونی یا غیر

من ابتدا مساله قانونی بودن فعالیت احزاب قومیت‌ها را از دیدگاه قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران بررسی می‌کنم و سپس به توضیح سایر مسائل می‌پردازم.

از آنجا که مبنای عمدۀ بحث‌های این سمینار - که البته قرار بود کارگاه باشد - قانون اساسی ج.ا.ا است، لذا نقطه عزیمت ما در باره احزاب قومیت‌ها یا ملیت‌های ایران امروز، طبیعتاً همین قانون اساسی است.

اما پیش از پرداختن به این موضوع یادآور می‌شوم که دوران ما، دوران دموکراسی، حقوق بشر و جامعه مدنی است. لذا هیچ جامعه‌ای و به خصوص جامعه ایران که سابقه یکصد و چند ساله برای دستیابی به آزادی و مردم سالاری دارد، بی نیاز از این اصول نیست:

اکنون ملت‌ها در جهان - و از جمله ملت ایران - با زبان، دین یا نژاد خاصی مشخص نمی‌شوند، بلکه در تعریف آن‌ها، مقوله‌های پیشین نقش عمدۀ ای دارند.

ملت ایران همانند بسیاری از ملت‌های کره زمین، تک فرهنگ، تک زبان و تک ملیت نیست. ایران در تاریخ چند هزار ساله خود همواره یک کشور کثیر الملل بوده است. از این رو قانون اساسی ج.ا.ا با علم به تنوع قومی در ایران بخشنی از حقوق فرهنگی و اقتصادی قومیت‌ها یا خلق‌های ایران را مشخص کرده

اجرای کامل اصول ۱۵ و ۱۹ قانون اساسی خبر داشتند اما برای آگاه سازی مسؤولان و نیز توده‌های مردم ایران در این میزگرد شرکت کردند و سخنان خود را به سمع دیگران رساناندند.

در اینجا سخنان کامل یوسف عزیزی بنی طرف را که طی چند نوبت در این میزگرد «ایراد شده است، می‌آوریم»

قانون اساسی و فعالیت احزاب قومی
 قبل از هر چیز بگوییم که من اصطلاح «احزاب قومگرا» را که در دعوتنامه وزارت کشور آمده است، چندان نمی‌پسندم و اصطلاح «احزاب قومی» را ترجیح می‌دهم، زیرا از نظر لغوی حزب قومگرا - بر وزن ملی گرا - بدان معناست که ایدئولوژی این حزب، ناسیونالیسم قومی است و گرایش‌هایش صرفاً منحصر به قوم خاصی است. گرچه این امر اشکالی ندارد، اما در بین ملیت‌ها ممکن است احزابی باشند که قومگرا نباشند و لیبرال، دموکرات، جهان وطن یا مثلاً چیزی غیر ناسیونالیستی باشند، اما فقط در میان قومیت‌ها فعالیت کنند. همان طور که در عرصه سراسری کشور نیز همه حزب‌ها ملی گرا نیستند. لذا پیشنهاد می‌کنم، از اصطلاح «احزاب قومی» به جای «احزاب قومگرا» استفاده کنیم.

به نظر می‌رسد، اگر اصول مردم سالاری و دموکراسی رعایت نشود و به احزاب خلق‌های ایران یا شاخه‌های قومی احزاب سراسری اجازه فعالیت داده نشود، گرفتار فعالیت‌های زیرزمینی و مخفی خواهیم شد.

فعالیت‌ها اگر آزاد باشد، امکان پرسش و پاسخگویی احزاب و جمعیت‌های سیاسی در برابر ملت و دولت منتخب ملت وجود خواهد داشت.

ما در ایران از نظر تاریخی در کنار احزاب سراسری، احزاب قومی هم داشته‌ایم. از انجمان‌های غیبی گرفته تا تجربه شیخ محمد خیابانی و سپس احزاب قومی دهه بیست در آذربایجان و کردستان و خوزستان.

اکنون نیز، تا آنجا که خبر دارم، شماری از احزاب خلق‌ها و قومیت‌های مختلف کشورمان - از جمله عرب‌ها، ترک‌ها و کردها - از وزارت کشور تقاضای مجوز فعالیت سیاسی کرده‌اند.

همان طور که گفتیم، اعطای اجازه فعالیت به احزاب خاص قومیت‌ها مطابق متن قانون اساسی است و منافاتی با آن ندارد و می‌تواند به حل مسالمت آمیز مساله ملی در ایران کمک کند، مساله‌ای که از انقلاب مشروطیت تاکنون بخشی از انقلاب رهایی بخش مردمان ایران و کوشش آنان برای ثبات دموکراسی در این

است که متساقنه این ظرفیت‌ها - به دلایلی که می‌توانم ذکر کنم - تاکنون از قوه به فعل در نیامده است.

قانون اساسی ج.ا.ا درباره حقوق قومیت‌ها و ملیت‌های ایرانی ورفع تبعیض قومی از آن‌ها گاهی با صراحة و گاهی به طور عام صحبت کرده است. این‌ها به نظر من مکمل یکدیگرند. ابتدا از اصول عام آغاز می‌کنم که عبارتند از: اصل سوم (بند ۷ اوایل ۹)، اصل نهم، اصل بیستم و اصل سی و هفتم، و اصول خاص شامل اصل پانزدهم و اصل نوزدهم. اصول عام - خاص. این‌ها در واقع اصول عامی هستند که به خاص نیز دلالت دارند، نظیر اصل بیستم و اصل بیست و ششم و اصل چهل و هشتم.

استنباط من از این اصول چندگانه قانون اساسی این است که فعالیت احزاب قومی مجاز و یا حداقل بلا مانع است.

علاوه بر آن در زمینه حقوق اقلیت‌های قومی و دینی، نوعی عرف دموکراتیک در سطح بین‌المللی وجود دارد که در برخی از کشورها این حقوق پیشرفته‌تر است، نظیر سویس، کانادا، هند، پاکستان، آمریکا، انگلستان و لبنان؛ و در برخی دیگر در حال تحقیق و تطور است، نظیر عراق، ترکیه، افغانستان، الجزاير، مغرب و مقدونیه.

پنجاه در صد از مردمان ایران باشد و نباید به سادگی از این قضیه گذشت.

بیینید، من یک مثال خیلی ملموس در زمینه باز شدن فضای سیاسی ایران و تاثیر آن روی زندگی سیاسی و فرهنگی قومیت‌ها عرض می‌کنم. پس از پیروزی انقلاب بهمن ۵۷ ما شاهد یک رشته برخوردهای خشونت آمیز از طرف حاکمیت و برخی گروه‌های قومی در ترکمن‌صحراء، خوزستان و کردستان بودیم. در مورد استان خوزستان که به هر حال حوزه فعالیت‌های پژوهشی من است و آن را خوب می‌شناسم، لازم می‌دانم، مقایسه‌ای بکنم بین حوادث سال‌های ۵۸ و ۵۹ شمسی و اکنون. بیینید، در آن هنگام چه قدر لوله نفت براثر آن برخوردها منفجر شد و چه میزان از اعمال خشونت آمیز انجام گردید؟ حال نمی‌دانم آیا باید حاکمیت را مقصراً بدانیم که تازه به قدرت رسیده بود و تجربه نداشت و شناخت نداشت یا گروه‌ها یا طرف ثالث را؟ به هر حال این وضع را مقایسه بکنید با دوره پس از سال ۱۳۷۶ که آقای خاتمی توسط مردم به ریاست جمهوری انتخاب شد و فضا باز شد و دیگر ما به ندرت شاهد چنین اتفاقاتی در خوزستان هستیم.

آیا این سؤال را از خود کرده‌ایم که علت این تحول چیست؟ من فکر می‌کنم دلیلش فقط

کشور بوده است، یا حداقل می‌تواند از پتانسیل خطرآفرین آن بکاهد.

من لازم می‌بینم اشاره‌ای به صحبت‌های آقای حجازی بکنم که گفتند آذربایجانی‌ها و کردها طی سال‌های گذشته در باره تدریس زبان‌هایشان نامه‌هایی به آقای خاتمی نوشته‌اند و نامی از عرب‌ها نبردند که تا کنون در این زمینه چندین نامه به مستوان و از جمله به آقای خاتمی نوشته‌اند که آخرینشان نامه‌ای است با امضای ۷۷۰ تن از نویسنده‌گان، فرهیختگان، نماینده‌گان مجلس، روشنفکران و دانشجویان. این نامه را عرب‌ها، ترک‌ها، کردها و ترکمن‌ها امضا کرده‌اند که حدود یک سال و نیم پیش یعنی در اردیبهشت سال ۱۳۸۰ به دفتر ایشان ارسال شد. باید بگوییم که بیش از ۵۰۰ امضای این نامه مربوط به عرب‌های خوزستان است.

عربهای خوزستان در گذشته و حال

من فکر می‌کنم بخشی از مشکلاتی را که آقای نقیب زاده درباره قومیت‌ها و تشکیل احزاب سیاسی خاچشان گفتند، ناشی از دو گانگی حاکمیت در ایران است و این نافی تدوین یک قانون یا یک آئین نامه یا چیزی از این قبیل نیست. چون به هر حال این امر می‌تواند مبنای فعالیت سیاسی برای بیش از

همکاری می‌کند، چشم‌ها دیگر متوجه خارج مرزها نمی‌شود و دیگر کسی محلی به صدام و امثال صدام و رسانه‌های آن سوی مرز نمی‌گذارد. چرا؟ چون حس می‌کند که اینجا یک حاکمیت هست که به بخشی - ولو اندک - از مطالباتش پاسخ می‌دهد. در نتیجه هر کاری بکند، در داخل می‌کند.

در دهه بیست عرب‌های خوزستان حزبی به نام حزب سعادت داشتند که توسط شیخ عبدالله پسر شیخ خرغل در اهواز تشکیل شد. وی قصد داشت بین عرب‌ها فعالیت سیاسی انجام دهد. شاید بتوان این حزب را با سایر احزاب قومی که در آن دوره در کردستان و آذربایجان تأسیس شدند، مقایسه کرد. دکتر رضایی امروز در صحبت‌هایشان به این حزب اشاره نکردند. حزب سعادت حتاً با اتحادیه عشایری قوام‌السلطنه هم متحد شد و در واقع گرایش‌های عشایری داشت با فرم قومی عربی. بعد از سال ۱۳۳۲ که مصدق برکنار و سرکوب شاهنشاهی، همه نیروها و احزاب سیاسی و قومی را در برگرفت، فکر مبارزه مسلحانه به تدریج رواج یافت؛ که البته در اواسط دهه چهل شکل عینی به خود گرفت. عرب‌های خوزستان و روشنفکرانشان در آن برهه به گفتمان ناسیونالیستی روی آوردند. برخی به عراق و پاره‌ای به مصر و سوریه

این است که با آمدن آقای خاتمی فضا قدری باز شد. البته آقای خاتمی هم با قدرت ما آمد، زیرا قدرت ایشان ناشی از قدرت توده‌های مردم ایران اعم از فارس، عرب، کرد، ترک و دیگر قومیت‌ها و خلق‌هاست. چرا؟ به دلیل این که اگر در سال ۵۸ چند روشنفکر عرب می‌خواستند، مثلاً شب شعری بگذارند، به آن‌ها می‌گفتند، شما عامل عراق هستید یا شما تجزیه طلب هستید. می‌گفتند آقا، ما می‌خواهیم شعر بخوانیم، می‌خواهیم فولکلورمان را عرضه کنیم، ادبیاتمان را رشد بدیم. اما متاسفانه آن برخورد را کردند که عاقبت به آن درگیری‌ها و برخوردهای خرمشهر کشید. من می‌خواهم بگویم که بازشدن فضای سیاسی و دموکراتیزه شدن جامعه ایران فضای خشونت آمیز را تلطیف می‌کند. اکنون وقتی شهروند عرب می‌بیند که استانداری یا اداره ارشاد به او اجازه تجمع فرهنگی و ادبی می‌دهند - البته کاهی هم نمی‌دهند واذیت می‌کنند - و شب شعر و نمایشگاه‌های هنری می‌گذارند و حتاً در مناسبت‌های انتخاباتی می‌تینگ برگزار می‌کنند و امر به جایی رسیده که می‌توانند حزب سیاسی تشکیل دهند یا نهادهای فرهنگی عربی را در اهواز و سایر شهرهای عرب نشین ایجاد کنند یا وقتی می‌بینند می‌توانند در عرصه فرهنگ قومیشان نفس بکشند و حاکمیت با آن‌ها

با اصلاحات همگام شدند یا از قضیه استقلال خواهی دست کشیدند.

قومیت‌ها و گفتمان نیز فاشیستی

اما مساله‌ای هست که گاه گاه در باره تجزیه طلبی و استقلال خواهی و همانند آن گفته می‌شود و آقای نقیب زاده نیز به آن اشاره کرده‌اند. من این موضوع را نفی نمی‌کنم و نمی‌کردم. من گرایش در آذربایجان هست، در کردستان و در خوزستان هم هست. ولی اکنون که زمینه‌هایی برای فعالیت فرهنگی و سیاسی خلق‌ها و قومیت‌های ایرانی ایجاد شده، به نظر من گرایش‌های استقلال خواهانه از ۲۰-۱۵ درصد فراتر نمی‌رود. این نسبت حتاً در مورد آذربایجان نیز صدق می‌کند چون من خودم دوستان آذربایجان دارم و حتاً به دعوت نهادهای مدنی آذربایجان در مراسم قلعه بابک امسال (تیر ۱۳۸۱) شرکت کردم و دیدم و مقاله نوشتم و گفتم که در آنجا نیز این نسبت ناچیز است.

من فکر می‌کنم اگر دولت اصول پانزده و نوزده قانون اساسی و آزادی احزاب قومیت‌ها را واقعاً اجرا کند، این نسبت باز هم پایین خواهد آمد و استقلال خواهان خلخ سلاح خواهند شد.

وفلسطین رفتند. البته در آن زمان جنبش ناسیونالستی و ضد استعماری عبدالناصر در اوج خود بود و نه تنها عرب‌های خوزستان، بلکه بسیاری از نیروهای مبارز ایرانی نظیر نهضت آزادی و آیت الله طالقانی و نواب صفوي نیز به این سو روی آوردند. گروه‌های یاد شده اغلب استقلال خواه بودند. البته برخی از این‌ها در این اواخر یعنی پیش از پیروزی انقلاب از ایده استقلال خواهی دست کشیدند و از عراق به سوریه رفتند و پس از انقلاب به میهن‌شان باز گشتند تا در داخل فعالیت بکنند. اما دیری نپایید که بین حاکمیت و گروه‌های قومی سوء تفاهم ایجاد شد و حاکمیت - حتا در حد اصول قانون اساسی - به مطالبات مردم جواب نداد والبته برخی از گروه‌های قومی هم اشتیاهاتی کردند و قضیه به خشونت کشیده شد.

در دوره ریاست جمهوری آقای رفسنجانی فعالیت برخی از گروه‌های قومی بین درون و بیرون نوسان داشت تا این که دوم خرداد ۷۶ پیش آمد و اغلب گروه‌های قومی عرب کار خودرا در درون و در خوزستان متمرکز کردند و یا جریان اصلاح طلب همنوا شدند. من این را قاطع‌انه می‌گویم که دست کم ۸۰-۷۰ درصد گروه‌های روشنفکری و گروه‌های مرجع روشنفکری عرب خوزستان

ایترنی و حتا در اروپا شعبه هم دارند؛ گیرم که تعداد افراد آنها از چند نفر تجاوز نمی‌کند.

به باور من پان ایرانیست‌ها، حزب ملت ایران و جناح تندرو جبهه ملی از گروه‌های هستند که بر آمدن نوعی نوافاشیسم در ناصیه آن‌ها دیده می‌شود و این برای آینده ایران خطرناک است. در نتیجه از این زاویه هم می‌شود به قضیه نگاه کرد که اگر وزارت کشور به گروه‌ها و احزاب قومی وطن‌خواه اجازه فعالیت بدهد، برای ایجاد تعادل سیاسی در جامعه ضروری است، زیرا با فعالیتی که هم اکنون گروه‌ها و احزاب ناسیونالیست پان فارسیست می‌کنند، اگر گروه‌های قومی را منع کنیم، این تعادل ملی به هم خواهد خورد و برای کشور خطرساز است.

به باور من اگر این نیروهای افراطی ناسیونالیست از خطاهای نیروهای حاکم بهره بگیرند و زمانی قدرت را به تهایی در این کشور به دست گیرند، چیزی شبیه حاکمیت صرب‌ها را در ایران خواهیم داشت که در این صورت کار این مملکت با کرام الکتابین خواهد بود. در نتیجه اگر حاکمیت مسی خواهد خردمندانه با قضیه احزاب برخورد کند، باید به گروه‌ها و احزاب سیاسی قومیت‌ها و خلق‌های وطن‌خواه- که به اعتقاد من ۸۰-۷۰ درصدشان این گونه هستند- اجازه فعالیت

نکته دیگری که می‌خواهم به آن اشاره کنم، در واقع پاسخی به برخی صحبت‌های آقای نقیب زاده است، اصولاً ما در ایران دو سه نگاه اصلی نسبت به قضیه قومیت‌ها داریم: یک نگاه ناسیونالیستی فارس‌گرا هست که اصولاً منکر وجود چیزی به نام قومیت‌ها در ایران است و حتا برخی از رهبران این گروه‌ها که هم اکنون به نام فعالان سیاسی در داخل کار می‌کنند، ایراد می‌گیرند که چرا اصل ۱۵ در قانون اساسی آمده است. این‌ها تا این حد تنگ نظرند. این گرایش شاید در حاکمیت حضور نداشته باشد، اما در برخی از وزارت‌خانه‌ها نفوذ دارد و افرادی از آن‌ها به عنوان کارشناس و مشاور در این وزارت‌خانه‌ها کار می‌کنند. همان طور که گفتیم، این گونه افراطی‌های ناسیونالیست منکر تنوع فرهنگی و قومی در ایران و معتقد به یک جامعه تک فرهنگ، تک زبان و تک قومیت هستند.

این‌ها زمانی دم از مخالفت با رضاشاه و محمدرضا شاه می‌زدند اما در زمینه سرکوب قومیت‌ها با گفتمان شاهنشاهی اختلافی ندارند و متاسفانه برخی از این‌ها خود را میراث خوار مصدق هم می‌دانند.

شماری از این گروه‌های افراطی پان فارسیست هم اکنون بولتن‌های حزبی منتشر می‌کنند و فعالیت‌های انتشاراتی و سایت‌های

سویسی و چک و بلژیکی با خلق‌هایشان چه رفتار انسانی دارند و لیبرال‌های ملی گرای «وطنی» ما چه رفتار شووینیستی از خود نشان می‌دهند. در واقع حتاً لیبرالیسم ما نیز ناقص الخلقه، عقب مانده و غیر دموکرات است. آقای نقیب زاده گفتند، با وجود تراکمات قومی اگر احزاب قومی ایجاد شوند، خطر ساز خواهند شد و افزودند که امریکا برای تجزیه ایران فعالیت می‌کند. ما سال‌هاست که این حرف‌ها را می‌شنویم. شاه هم وقتی می‌خواست از ایران برود، می‌گفت ایران پس از من ایرانستان خواهد شد. این گفتمانی است که متسافانه - خواسته یا ناخواسته - زیر تاثیر همان گفتمان نتفاشیستی است که دارد در جامعه ایران شکل می‌گیرد. این گفتمان، آریایی پرستی و نژاد آریایی را در این جامعه تبلیغ می‌کند و متسافانه برخی از نهادهای دولتی ما زیر تاثیر این گفتمان قرار گرفته‌اند. من چند روز پیش سروडی را از رادیو (صدای ایران) می‌شنیدم که صحبت از آریایی‌ها و «ما آریایی‌ها» و این خزعبلات می‌کرد. این نشانگر نفوذ این‌هاست. من فکر می‌کنم این اتهامات نوعی آهنگ کهنه و فرسوده است که در عصر ما بی‌رونق شده است. لذا ما باید هر چه زودتر خودمان را با شرایط زمانه، شرایط جهان و شرایط منطقه هماهنگ کنیم.

بدهد که دست کم این توازن فرهنگی و سیاسی ایجاد شود.

هم چینین آقای نقیب زاده صحبتی در باره احزاب قومی در جهان داشتند و مثالی در مورد حزب ملی اسکاتلند زدند که فکر می‌کنم اشتباه باشد. زیرا حزب ملی اسکاتلند چنان تاثیری در جامعه بریتانیا داشته که پس از سال‌ها مبارزه توانست یک مجلس ملی برای اسکاتلندی‌ها تشکیل دهد. این گونه حزب‌های قومی در جامعه خود مؤثرند و نقش مهمی ایفا می‌کنند. همین نقش را احزاب قومی در اروپا - در سویس، بلژیک، اسپانیا و فرانسه - بازی می‌کنند.

و اما در باره جامعه اروپا باید گفت که این جامعه گرچه اکنون جامعه متعدد و یکپارچه‌ای است، اما این اتحاد با تنوع قومی همراه است. این را نباید اشتباه کرد. اگر در آنجا مرزها را برچیده‌اند، اما حقوق قومی‌ها را هم رعایت کرده‌اند. در نتیجه، آن اتحاد، تناقضی با تنوع و کثیر قومی در اروپا پیدا نکرده است. در اغلب این کشورها احزاب قومی فعال‌اند؛ حتاً در فرانسه که در قیاس با بقیه کشورهای اروپایی نسبت به مساله قومی‌ها محافظه‌کارتر است.

باییلد لیبرالیسم آن‌ها را با لیبرالیسم خودمان بستجیم که لیبرال‌های انگلیسی و

نیز از آن بسی نصیب نمانده‌اند. این نوعی فرافکنی است. بیایید صورت مساله را پاک نکنیم و مشکل را بدون پیش داوری بررسی کنیم.

بیینید، پادشاه مغرب فرمانی صادر می‌کند که زبان آمازیقی در کنار زبان عربی در مدارس تدریس شود و بدین ترتیب زبان اقلیت «بربر» در مغرب رسمی می‌شود؛ در صورتی که در مقابل ۱۸ میلیون عرب دو سه میلیون بیشتر نیستند. این به باور من نوعی خردمندی و خردورزی است، نه توطئه امریکا.

نیز این گفته که «معلوم نیست فعالیت احزاب قومی در چارچوب قانون اساسی باشد یا نباشد» در مورد احزاب سراسری هم صدق می‌کند؛ تازه حزب قومی که از نظر جغرافیایی و مکانی محدودتر است.

ایشان صحبت از وفاق کردند و من می‌پرسم این وفاق بر چه مبنایست؟ بر این مبنای که به عرب و ترک بگوییم: آقا تو الا بالله نباید به زبان خودت درس بخوانی، گرچه قانون اساسی گفته که تو حق داری به زبان مادری انت درس بخوانی، ولی این قانون اساسی برای ما پشیزی ارزش ندارد. قانون اساسی حق تشکیل حزب را به توی عرب و کرد و ترک می‌دهد یا لا اقل مانع تشکیل آن نمی‌شود، اما تو

موج قوم‌گرایی در منطقه و جهان

بیینید، این موج قوم‌گرایی - درست یا نادرست - روز به روز در حال تطور و گسترش است. اگر از اروپای غربی بگذریم، که دست کم صد تا صد و پنجاه سال پیش این مساله را به طور نسبی حل کرده است؛ هم اکنون نمودهای آن را در اروپای شرقی نیز می‌بینیم که واپسین حادثه از این نوع در مقدونیه رخ داد که با خردورزی حل شد. این موج به سوی جهان اسلام هم حرکت کرده است. مساله ملی البته در منطقه ما ریشه پیشین دارد و این را امریکا ایجاد نکرده است. پیش از هشتاد سال است که کردها در عراق به خاطر حقوق قومی خود مبارزه می‌کنند. هشتاد سال پیش آمریکا قدرتی نبود. البته آمریکا ممکن است از هر چیزی استفاده کند و مساله منحصر به قومیت‌های غیر فارس نیست و اصولاً چرا مساوی و دردهای کهنه خودمان را به دست خودمان حل نکنیم تا نوبت به دخالت دیگران نرسد.

مساله قومیت‌ها در مغرب و در الجزایر وجود دارد و حاد هم هست. الجزایر و مغرب که دیگر دشمن آمریکا نیستند. ما نباید همه چیز را به این و آن نسبت دهیم. اکنون هم تهمت ارتباط با امریکا را مثل نقل و نبات توزیع می‌کنند و حتا اصلاح طلبان در حاکمیت

دادش برسید، چگونه می‌توان این مطالبات را از هم جدا کرد.

این که آقای نقيب زاده می‌گويند، «ما سر فرصت به قضيه قوميت‌ها پيردازيم»، به نظر من به معنى باز هم شيره ماليدن و مستعمالی کردن مساله قوميت‌ها و خلق‌های ايران است که دست کم از دوره مشروطيت به اين سو مطرح بوده است. در انقلاب مشروطيت ترک‌های آذربایجان - که نقش عمدۀ‌اي در آن داشتند- توانيستند انجمنهای ایالتی و ولایتي را وارد قانون اساسی مشروطه بکنند، که در واقع شبیه شوراهای استان و شهرستان قانون اساسی جمهوری اسلامی است. در آن هنگام همین ناسيوناليست‌ها باز آن ميان آقای مصدق و فاطمي - با تمامي احترامي که برای مبارزاتشان دارم - مانع اجرای اين قانون شدند. آقای رزم آرا در سال ۱۳۲۹ می‌خواست ماده مربوط به انجمنهای ایالتی و ولایتي را اجرا کند.

لذا ما به اسلام دموکراتيک اميد بسته‌ایم. به نظر من اسلام چون نگاه انترناسيوناليستی دارد، مناسبترين گرينه برای ايران است. يعني اگر آقای مصدق نيز اکنون سرکار بيايد، با آن نگاهش به مساله قوميت‌ها چيزی را حل نخواهد کرد. پنجاه سال پيش ايشان يك چهره ملي ضد استعماری بود ولي اکنون پنجاه سال از آن زمان گذشته است و زمانه ما زمانه

نمی‌توانی حزب تشکيل بدھی تا مطالبات را کاناليزه کنی.

اتهام‌های پان‌ترکيسم و پان‌عربيسم بحث‌هایي هستند که نخنما شده‌اند. ما در برابر اين واژگان می‌توانيم واژه پان‌فارسيسم را به کار ببريم که تاكيد دارد فقط يك قوميت مسلط - که كمتر از پنجاه درصد ساکنان اين کشور هستند - از تمام نعمات اين مملكت استفاده کند. يعني فقط اين قوميت از نهادهای مدنی، نهادهای فرهنگي و حزبي و اقتصاد و ثروتش برخوردار باشد. اين همان پان‌فارسيسم است که توسعه طلب هم هست و به بهانه حوزه تمدن ايراني به تاجيكستان و افغانستان نظر دارد و البته می‌تواند مبناي نفو فاشيسم در کشور ما باشد و بويش را ما قوميت‌ها بيش از ديگران می‌شنويم.

این که گفته می‌شود، ما به مسائل اقتصادي قوميت‌ها - بدون توجه به مسائل سياسي - پاسخ بدھيم، نوعی خلط مبحث است. مگر می‌شود مسائل اقتصادي، فرهنگي، سياسي و اجتماعي قوميت‌ها را از هم جدا کرد. اصلاً سياست، بيان فشرده اقتصاد است. فرضاً اگر عربی خواستار تشکيل حزب يا انجمنه فرهنگي گردید يا اگر خواستار برچيدن طرح سياسي و ضد عربی توسعه نيشکر شد يا اگر گفت فلاں شهر خوزستان ويران است، به

تجزیه طلب نباش، فلان نباش، بهمان نباش. مگر نباید مردم عرب خوزستان از نعمت فرهنگ برخوردار شوند و در حد هموطنان فارس خود قرار بگیرند؟ این کار چگونه انجام خواهد گرفت؟ مگر نه این است که بگذاریم، مطبوعات به زبانشان متشر شوند و عربها بتوانند زبانشان را در دوره ابتدایی بخوانند.

ما می گوییم، باید فرهنگ مردم عرب خوزستان را بالا ببریم، اما تاکید می کنیم، این کار با زبان دوم مشکل است. دوستان به ما نگویند، اینها به فارسی بخوانند، نه این کار امکان پذیر نیست، دشوار است و کاربرد زبان عربی در میان عرب‌های خوزستان که زبان دوم مادری آن‌هاست، از زبان فارسی که زبان دوم آنها به شمار می‌رود، به مراتب بیشتر است. ما زبان عربی را در کنار زبان فارسی می‌خواهیم. من در اینجا سعی کردم، دست روی زخم بگذارم. این‌ها مسائل و مشکلاتی است که باید دیر یا زود حل شوند و تاخیر پذیر نیستند. بخشی از راه حل با دادن امکان فعالیت به احزاب سیاسی به خلق‌ها و قومیت‌ها امکان پذیر است.

فراموش نکنیم، کشور ما قبل از این که به کشور شاهنشاهی ایران تبدیل شود، «مالک محروسه ایران» نام داشت، یعنی مجموعه‌ای از چند مملکت بود. حتا شیخ خزعل هم منصوب

دیگری است، زیرا تحولات شگرفی در این پنجاه سال رخ داده که چهره دنیا را عوض کرده است.

مسایل مبرم عرب‌های خوزستان

بد نیست، در پایان اشاره‌ای به مسائل خوزستان هم داشته باشم و بگویم که در این استان میزان نالمنی نسبت به سایر استان‌ها بسیار بالاست، آلودگی محیط زیست، محرومیت، فقر، سوء تغذیه و تحقیر و تبعیض قومی در میان عرب‌های بومی بیداد می‌کند. این را فقط من نمی گویم، خود نمایندگان مردم در مجلس شورای اسلامی هم این را می گویند. آبادان و خرمشهر (محمره) تنها حدود بیست تا سی در صد بازسازی شده‌اند. میزان جرم، جنایت، اعتیاد و دزدی در خوزستان پنج برابر اصفهان است؛ در صورتی که جمعیت استان خوزستان از استان اصفهان کمتر است. آیا کسی درباره دلایل این‌ها تحقیق کرده است؟ بخش عده این قضایا ناشی از ستم قومی و عدم پیشرفت و توسعه متوازن میان جامعه عرب خوزستان از یک سو و سایر مناطق ایران - به خصوص مناطق فارس نشین - از سوی دیگر است. یعنی به عرب خوزستانی نه روزنامه، نه رادیو، نه تلویزیون و نه حزب می‌دهیم؛ نه آب شربش و نه اقتصادش را درست می‌کنیم و بعد به او می گوییم، آدم نکش، سرقت نکن،

در پایان می خواهم اشاره‌ای به نقش عوامل خارجی در احزاب قومی اشاره کنم که آقای رضایی روی آن تاکید کردند. نقش عامل خارجی می‌تواند در احزاب سراسری هم باشد. مگر ما در ایران حزب‌های سراسری کم داشتیم که به خارج وابسته بودند. این وظیفه حکومت منتخب مردم است که بر این امور اشراف داشته باشد. اصولاً هر دولتی مایل است که در حزب‌های دیگر کشورها نفوذ داشته باشد یا آنها را زیر مهمیز خود بگیرد. مگر جمهوری اسلامی ایران این کار را نمی‌کند؟ مگر حزب الله لبنان را ما حمایت نمی‌کنیم؟ مگر مجلس اعلای انقلاب عراق در خود ایران مرکز و تشکیلات ندارد؟

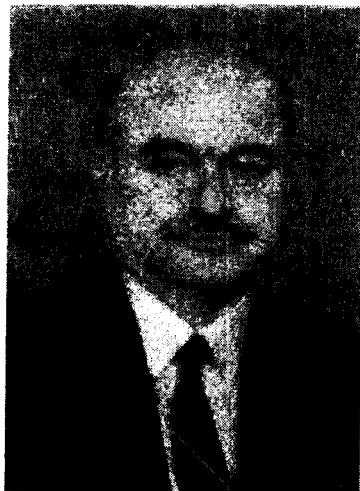
این امری طبیعی است که هر کشور و هر دولتی می‌کوشد، حزب‌ها و گروه‌هایی را که از نظر ایدیولوژیک یا از نظر سیاسی با آن‌ها همخوان و هماهنگ است، حمایت کند. به نظر من ناید هیچ یک از این‌ها بهانه‌ای برای کنار گذاشتن اصول دموکراسی و مردم سالاری باشد و تنها دموکراسی است که می‌تواند وحدت ملی و وفاق ملی را تحکیم کند و دیکتاتوری واستبداد و سرکوب و نا دیده گرفتن حقوق خلق‌ها و قومیت‌های ایران به هیچ وجه ما را به جایی نمی‌رساند.

شاهان قاجار بود و با این که از خود مختاری کامل برخوردار بود، خود را ایرانی و وابسته به ایران می‌دانست.

مسئله دیگر آن که حزب‌های قومی می‌توانند به پروسه حزبی شدن انتخابات در ایران کمک کنند. یعنی ما باید به سوی برویم که انتخابات را حزبی بکنیم؛ چه در مقیاس سراسری و چه محلی.

ما در ایران نباید تجارب جهانی را نادیده بگیریم؛ و من می‌پرسم؛ آیا ما صد وینچاه یا دویست سال پیش، حزب یا سه قوه یا پارلمان داشتیم؟ یا مثلاً در زمینه فرهنگی رمان یا سینما داشتیم؟ ما همه این‌ها را از غرب گرفتیم. این‌ها همگی زاده عقل بشر ویرای بهبود و آسایش زندگی انسان ایجاد شده است؛ حال چه در غرب باشد، چه در شرق. اگر مثلاً قوانینی برای قومیت‌ها یا حقوق قومیت‌ها در اروپا وضع می‌شود، همگی زاده ذهن بشر و برای حل مشکلات بشری است. ما هم در ایران باید استفاده کنیم؛ درست همان گونه که در انقلاب مشروطیت استفاده کردیم. وقتی در اروپا حزب قومی یا نظام فدرالیسم یا مسایلی از این قبیل ایجاد می‌شود، ما می‌توانیم آن‌ها را با شرایط داخلی خودمان تطبیق بدھیم و از آنها بهره بگیریم.

**بؤیوک اینسان، گۈزىملى عالىم و ادبيات شوتناس پروفessor ياشار قارايىف-ين
واختسيز اولومو موئناسېتىلە.**

پروفessor ياشار قارايىف

بۇ ياخىنلاردا عزىز دوستومۇز پروفessor ياشار قارايىف نىسبتاً اوزون سۆرن بىر خىستەلىكىدىن سۇنرا دونياسىنى دېشىمىشىدىر. ياشار مۆعەليم چاغىمۇزدا چۈخ آز گۈزولىن شخصىتىلەرنىڭ يەرىسى. او ناڭىسى عۆلۈي اينسانى خاصىتىلەر گۈزىش كىمى پەرلايان علمى نىن دە اوستۇنلەيدى. ياشار بىگ گۈزىل و مەربان بىر اينسان ايدى. او، يۆركىشك قابىلىتىلى علمى، ادبى دۇها صاحىبىي، آما آلچاق كەنۇللۇ بىر عالىم ايدى. او نون ادبى و نزاكتى علمى شخصىتىن بىزىكى ايدى. من او نونلا اىكىرىمى ايلدن چۈخ دوست اولموشام و همىشە او نون دوستلۇغۇ ايلە فخر اتتىمىشىم. او نو هەر كىس شۇرۇ و حۆرمەت ئىدردى. ايراندا او نو تانىيانلارىن ھامىسى او نو شۇرۇ و بۇ بؤیوک ايتكىلەن آغىز شكىلە تاسوفلىنىمىشىلەر. من او نون حاقيىندا او نا لايىق بىر نىكىرلىۋىزى يازماغانى دۆشۈنۈركەن، او نون دوستو و هەمكارى، ھم دە او نون كىمى قىلم صاحىبىي و عالىم دوستوم آكادېيك بىكىر نېمى يېنىمى مۇئناسىب گۈزىدوم. وارلېق يازىچىلارى دا منىمەلە راخصىلاشدىلار. من دە حۆرمەتلى دوستوم بىكىر بىگە زىنگ ائله دىم و او ندان بۇ بارەدە بىر يازى يازماسىنى رىجا اتتىدىم. ساغ او لىسون، بىكىر مۆعەليم منىم خواهىشىمى قبول اتتىدى و آشاغىدا نقل ائله- دېكىمۇز مقالەنى يازىب گۈزىلەردى.

من او زوم و وارلېق يازىچىلارى آدينا او لۇ تانرىيان او مرحوما رحمت و باغىش و حۆرمەتلى عايىلە افرادينا ساغلىقى، صىبىر و او زون عۆمۈر دىلە بىرم. روحۇ شاد او لىسون.

بؤیوک عالیم و علم تشكیلاتچیسی،
گوئزل اینسان، عزیز دوستوموز، قارداشیمیز
یاشار واحد اوغلۇ قاراینېف يارادىجىلىغى نىن
پارلاق مقامىندا دونىاسىنى دىيشىدی و اوڭلو
تائزى نىن رحمتىنه قۇروشدو.

آذربایجانداكى مۆعاصىر ادبى - علمى
گىثىشاتىن واجىب مىللەرى نىن مۆعەيىلشمە -
سىنەدە مېقىاسلى نظرى پروېلملەرن اىرەلى
سۆرولوب حل اىدىلەمە سىنەدە فيلۇنگىا علملىرى
دۇكتورو پروفسور، آذربایجان مىللى علملىرى
آكادمىياسى نىن مۆخbir عۆضوو ياشار قارايىفەن
قىرخ ايللىك فاصلەسىز يارادىجىلىق و علمى
تشكىلاتچىلىق فعالىتى نىن اوزونە مخصوص
پىرى و دىرى واردىر. تىقىدچى، نظرىيەچى،
عالىم، ادبىيات تارىخچىسى ياشار قارايىف مىللى،
عنەنەوى آذربایجان ضىاپەلىغى نىن اصىل فداكار
بىر خادىمەنە مخصوص زىنگىن، چۈنچەھتلى
حيات و يارادىجىلىق يۈلۈ كىچمىشىدی. ظاھيرأ
بو ترجومە - حال اوئۇنلا همیاش قلم
دۇستلارى نىن صنعت و عۇمور يۈلۈندان او
قدر دە سەچىلىميردى. ياشار اوز ھەمكارلارىندان
يالىز بۇ عۇمور كاروانىندا كلاسيك يۆكۈن
تىكچە اوونا مخصوص اولان سانبىالى و مېقىاسى
ايلە فرقلىيردى.

كلاسيك و مۆعاصىر آذربایجان ادبىياتى -
نىن تارىخى و نظرىيەسى ساحەسىنە عالىمەن
ايگىرمى ايکى كىتابى، اوچ يۈزدن آرتىق مقالە -
سى وار. بىزىم علمىمېزىن اساس اىستيقاماتلىرى:
بىدىعى اوسلوب نظرىيەسى، ايتىيە و

ادىيات شوتناسلىق علمى نىن

فدايسى

پروفسور بىكىر نېنىيەنف
آذربایجان مىللى علملىرى آكادمىياسى نىن

حقيقى عۆضوو

يازىمېزا كۈچورەن: ح. م. ساولان

اینکیشافین، مرحله تصنیفی و بدیعی
تیپولوگیاسی حاقیندا یعنی قناعت ایلک دفعه
اونون «تاریخ: یاخیندان و اوزاندان» (۱۹۹۶)
کیتابیندا ایرلی سوزرومودور.

۵- قارایيف بیر تشکیلاتچی کیمی ده
تقتیدده و نظری فیکریده یعنی مرحله‌نین و یعنی
نسلين تشکّل‌ونده مؤهوم رول اوینامیشدیر.^{۳۰}
علم‌نامزدی و ۵ علم‌دوكتورو بلا واسیطه
اونون رهبرلیگی آلتیندا یتیشیب. عالیمین سون
اون بشش ایلده رهبرلیک اندیگی ادبیات
انستیتوسو ایله قوشو یاخین شرق اولکه‌لری-
نین، آوروپا و روسيه‌نین علمی مرکزلری
آراسیندا امکداشلیق علاقه‌لری داوملى سجىھے
آلیشدیر. او تهران، آنکارا، باکی؛ ماسکوا،
تاشکند، بیشكىك، عاشق‌آباد، دوشنبه و باشقما
شهرلرده كنجيريلن بين‌الخالق علمی گونگره و
سمپوزيوملاردا (بعضىلرى نين تشبّثكارى و
تشکیلاتچىسى كىمى) هېيشە یاخیندان
ايشتراك اتمىش، درين مضمونلو معروضلرله
چىخىش ائتمىشدير. آذربايجاندا ساوت
بىرلىگى نين موختليف شهرلرinden باش توتموش
بين‌الخالق رئالىزم و رىگونال فولكلور
موشاويره‌لری، ادبى ايلين يكىنلارينا حصر
اولونسان «ادبى پروفسىس» سىلسىلەسىندن
- كونفرانسلار و مجموعه‌لر، یعنى علمى-
تشکیلاتى قۇروم كىمى فولكلور، علم و مدتىت
مرکزى، «فولكلور آنتولوگىالارى» سىلسىلە-
سىندن نشرلرده ى- قارایتفين تشبّثو و

معاريفچىلىك، ادبیات تارىخچىلىكىنده
آنالitic- نظرى اوسلوب بىلاواسىطه بۇ
تدقىقاتلارين ايشتبراکى ايله فورمالاشمىشدىر.
خۆصوصاً یاخين شرقده رئالىزمىن گىزىسى،
تیپولوگیاسى باره‌ده ياشار قارایتفين فيكىرلرى
عۆموم شرق علمى ميقايسىندا همین پروپلىمين
حلىنىدە اهمىتلى رول اوینامىشدیر.

عالىمین اثرلىرى روسىيا، اوكرابىا،
گۈرجىستان و تاجيكىستاندا، كىچمىش س.
س. س. رى نىن بۇتون جۇمهورىلرinden، ایران،
توركىيە كىمى یاخين و أمريكا بىرلشىش
ايشتاتلارىندا، اينگيلترە، فرانسا، آلمان كىمى
اوْزاق خارىجى اولكەلرده ترجومە و نشر
اولونوب. ان چۈنخ جىلدلى «دونيا خلقلىرى
ادبیاتى تارىخى»- نىن «س. س. س. رى
خالقلارى ادبیاتى تارىخى»- نىن، «تۈرك
دونياسى خالقلارى نين ادبیاتى تارىخى»- نىن،
«آذربايجان ادبیاتى تارىخى»- نىن ان فعال و
محصولدار مۇلۇقلىرىندن بىرى ايدى. ياشار
قاراييف «آذربايجان ادبیاتى تارىخى»- نىن
ايلك كىتابلارى نين آرتىق نشر اوچۇن تىقىيم
اولونمۇش سون چۈنخ جىلدلىلىكىن ده
مۇلۇقلىرىندن و رداكتورلارىندان بىرىدىر. اونون
«فاجىيە و قەرمان» (۱۹۶۵)، «پۇنژىيا و نشر»
(۱۹۷۹)، «آذربايجان رئالىزمى نين مرحلەلری»
(۱۹۸۳)، «ادبى اوْفوقلر» (۱۹۸۶)، «معيار
شخصىتىدىر» (۱۹۸۸) و. س. كىتابلارى يۈكىك
پىشە كارلىق ايله، ايجىتىمائى - مدنى و مىلى
دىرى ايله سىچىلىرى. آذربايجاندا ادبى

آذربایجان ادبیاتی نین ایستیقلالی، حرکاتی نین تاریخی، بو تاریخین آپاریجی حادیشلری، آبیده‌لری، درسلری و اونلارا وئریلن قیمتلىر علمى - نظرى مۇقۇعدىن اینچەلئىر و يىشى دن دىئرلەندىرىلىر. آذربایجاندا تاریخى - بدیعى ترقى باراھە سوۇن اون اىلەدە يىشى مىللى قناعتىن يارانماسىندا بو كىتابىين دا مۆھوم روپلو واردىر. اوڭكەمېزدە مىللى ادبى ترقى نین مرحلەلری حاقيقىندا يىشى قناعت اۆز مۆسنتىقىلىگىنە قۇروشموش آذربایجاندا بىلە مېقايسلى و نىظاملى شكىلده اىك دفعە محض بو كىتابدا اىرلەسى سۆرولۇمۇشدور. بۇرادا اوستاد صىنعتكارلارا تاریخى ياناشما طرزى نین و مۇعاصير ادبى گىتدىشاتىن تحلىلى نین هر جوڭ آيىتى و اىفراطلاردان تىمىز، نظرى، اىستىك معيار و پرينسىپلىرى ايشلەنیب حاضيرلۇنىشىدۇر. مرحوم همكارىمېزىن ۱۹-۲۰ يۆز ايللىكىلار ادبىياتىمiza حصر اوْلۇنۇمۇش سۇنۇنجو كىتابى دا بو باخىمدان اىستىشا دىگىل. اورك آغريسى ايلە قىشىد اندىرىم كى، وفاتىندا بىر نىچە گۈن اوْل ياشار مۇعلىم دالىمجا باغا آدام گۈندرىب، منى يانىنا چاغىرمىش، مندن بعضى شىلەر خواهىش ائتمىش، ايندى بىلە دئمك اوْلار كى، منه بعضى شىلەر تاپشىرمىش و بلکە دە سوۇن دفعە لىنە قىلم آلاراق رداكتورو اوْلۇدۇغۇم همین كىتابىن ايلك آغ صحىفەسىنە خاطىرە سۆزلىرىنى يازىپ، منه باغيشلامىشىدۇ. من ائله همین آخشام كىتابى صحىفلەمگە باشلادىم و بىر نىچە ساعتىلەك تماسيم نىتجە -

بىلاواسىطە ياخىندان ايشتىراكى ايلە حىاتا كىچىرىلىب.

هم اوْزونىن قاباقكى كلاسىك علم كۈزىفىتلىرى نين، هم ده بىلاواسىطە مۇعىلەرى على سۇلطانلى، محمد عاريف، محمد جعفر، جعفر جعفرۇف، مهدى محمدداۋ، عباس زامانوف كىمىي ادبىيات شوتناسلىق علمىمېزىن اينكىشافىندا، عۆمومىتىلە، مەننەتىمېزىن تارىخىندا بۇيىوك خدمتلىلە شۇھەرتلىن شخصىتلىرىن ياشار قارىيەتلىرىن يارادىجىلىغى نين تکامۇلۇندا، پۇختەلشمەسىنە مۆھوم روپلو اوْلمۇشدور. محض بو مىللى زىمنىدە عالىمین اىستىدادى چۈزخ شاخەلى كىفيتلىلە اۆزە چىنخىمىش، بۇيَا - بۇيى كۈزۈنۈمۈشدور. اوستادلارىندا بحث اىدرىك تىز - تىز ايشلەتىگى «ثابت»، «مۆدرىك» صىفتلىرى ائلە ياشار قارىيەتلىرى اۆزۈنۈن بۇيۇن بىچىلىمېشىدۇ.

بو گۈن ادبىيات تارىخىمېزىن ائلە بىر كۈكلىپ پروپلىمى يۇخىدوركى، اۇزىن ارشادىرىلماسىندا ياشار قارىيەتلىرىن هېمىشە ناراحىت، آختىاران تەككۈرونۇن ايشىغى كۈزۈنەمىسىن. «تارىخ ياخىندان و اوْزاقدان» كىتابى آذربایجاندا مىللى بدیعى ترقى نين قاياناقلارىنى، تشكۈل و اينكىشاف منظرەسىنى احاطە اىندىن، نظرى و تارىخى باخىمدان بىر - بىرىنى تاماملايان و داوام انتدىرىن اىكى اساس بولمەدن: «بادداشدا فيرلانان تارىخ - ادبىيات تارىخى» و «آذربایجان ایستىقلالى - ياخىن و اوْزاق تارىخلەر» - دن عىبارتىدىر. بۇرادا

کیتاب حقیقتاً ده مۆکمل بیر آذربایجان ادبیاتی تاریخی نین بوتون، یئفچام، یاشار قارابایف موڈلیدیر.

تصویرچیلیک، ادبی حادیثلرین قۇزوجا سادالانناسی، سوژچولوک اوونون اثرلرینه ياد اىدی. هانسی خالقا، هانسی دۇوره عایید اوّلدوغونون فرقینه وارمایان یاشار مۆعلیم ادبی گنديشاتین ماھیتىنى، كۆكىرىنى چۈخ بئىوک سريشته ايله آراشدىرىر، اوونون بير چۈخلارى- نين وارا بىلەمەدىكلرى اينجەلىكلىرىنە دالىر، اوّز فيكىرلىرىنى اياناندىرىرىجىلىق قۇۋەسىلە اساسلاندىرىرىدى. اوونون چۈخ قىمتلى بىر علاقەدار اوّلاراق، یاشار ھېمىشە خۆصوصى آراشدىرىمالار آپارار، آذربایجان، ایران، روسىيە، تۈركىيە، اوروپا علمى نين سون نتىجەلىرىنە اساساً هەمین اىصطىلاحلارا اوّزونون طراوتلى فردى مۇناسىتىنى آچىقلابار، يالىز بۇزىدان سۇنرا اوّنلارдан يېرلى- ياتاقلى اىستيغادە اىشەرك اوّز علمى قناعتىنى مىيدانا قوياردى. سون كیتاب دا بۇ باخىمدان اىستىشنا دىگىل. بۇنا اينانماق اۆچۈن هەمین كیتابدان، چۈخ دەميرم، ائله تكجه سومىر مەدىتىنى، صوفىزم، عيرفان، ژنتىك كۈد، تۈركچولوک آنلايىشلارى اطرافىنداكى اينجە- لمەلرلى اوخوماڭ يېرىلىدیر.

خاطىرلاتىدىغىمىز اثرلرە بۇتۇلوكىدە خاص اوّلان اوّزونە مخصوص دستخخط، اوّسلوب، فردى يازى طرزى یاشار مۆعلیمى كۆرکىملى عالىم و تقدىچى كىيمى سجىئەنلىدىرىن

سىنده گۇرдум كى، ياشار مۆعلیم كىچىن تقرىباً ايل يارىم عرضىنده اوّز اثرى اوززىرىنده يىشىدىن اىشلەميش، اوْنۇ خىلى تكمىللەشدىرىميش، بىر سىرا چۈخ ماراقلى علاوه و دۆزلىشلىر ائتمىشىدیر. كیتاب «آذربایجان ادبیاتى: ۱۹ و ۲۰ يۆز يىللەر» آدلانسا دا، اصلينە اوّز دىنداكى واخت اولچولىلە محدودلاشمایان يىنى، مۆختصر بىر آذربایجان ادبیاتى تارىخىدىر. مارقلىدىرىكى، مؤلیف مۆرسۇسونون اساس ترکىب حىصەلىرىنى تشکىل ائدن ۱۹- ۲۰ جو عصرىن و ۲۰- جى عصرىن ايجتىمائى- بدېعى فيكىر تارىخىنە خۆصوصى سانباللى فصىللە آيېرماقلارا اوّز و ظيفەسىنى بىتمىش حساب ائتمەمىشىدیر. اوّ مۇقدىمىدەن سۇنراكى ايلك فصىللە آذربایجان- تۈرك اساطىرلارىندن، فولكلور قايىقاclarinidan باشلامىش، اوّرتا عصرلىرىن گۈرکىملى سۆز و تفکۈر صاحىلرى نين ياردىجىلەيغىنى قدر بۇتون ادبیاتىمiza يۆكسك علمى اساسلارا سۇبىكتن مۆكّمەل بىر اىجمال و ئېمىشىدیر. ۲۰- جى عصر ادبیاتىنى آراشدىرىدىغى فصىلين اوّز حۆددەلارى ايله اىكىنچى رسپوبليكا دۇورو ادبیاتىنى رېرسىيا (بۇغونتو) قۇربانلارىنى، مۇھاجىرت ادبیاتىنى، ادبى- بدېعى تىقىدى، ایران آذربایجانىنداكى ادبى پروفسىسى، ۶۰- ۷۰- جى اىللەرە ادبیاتا گلن، ايندى هر بىرى سانباللى ياردىجىلەغا مالىك گۈرکىملى صنعتكارلار كىمى تانىنان بۇتون گۈرکىملى ادبى سىمالارى احاطە ائتمە- سى ده دئمگە تام اساس وئرير كى، اليمىزدەكى

واختیندا اوز شفافلیغینی ایتیرمهین سای-
ستچمه ضیالیلاریمیزدان بیری ده محض یاشار
موعلیم ایدی. اوونولا صوحتدن هر کس اصل
ضیالی عۆلولیتی دۇیا بیلیردی. یاشار قارا یش
عینى زاماندا فعال وطنداش یانقىسى،
مۆباريزىلىگى، فداكارلىغى ايله بۇتۇلشن نادىر
قلم صاحبىلرىنندن ایدى.

علم تشكيلاتچىسى و كادر
پشىشىدىرىجىسى كىمى ده یاشار مۆعلیم چۈخ
مسؤلىتلى ایدى. اوونون رهبرلىك ائتىدىگى ادبى-
علمى مۆحيطده تام بىر دموکراتيا و ضيالىلىق
حۇكىم سۈروردو. ايمضاسىنا خاص اولان
طراوتلى اۆسلوب، علمى نۆفوذون، فردى
پشەكارلىقدا صلاحىتىن، علمده، اىشىدە شخصى
نۇمنە رۇلونون مأمور بروكرات داورانىشى
اۆزىرنىدە تام اوستونلۇگو تشكيلاتچى - رهبر
كىمى ده اوونون اساس دستخطىدىر. ايداره-
اثتمەدە دفترخانا بروكراتىاسىندا، آمرانە-
ايىضىاطلى گۈرۇنتۇدن و زەمتىندا اثر-
علامت يېنخ ایدى. بۇ رۇحدا پتىرىدىگى
شاگىردىرى ده اوونون اوز علمى مكتبى نىن
لياقتلى داوماچىلارىدیر.

بيزىم ادبيات شۇناسلارىمېز بىر عنعنه
اولاراق نامزدىكى، دۆكتورلوق دىسرتاسىالارى-
نىن مۇھىم سەھىپىلەرنىڭ، بۇ ساحده نشر
اثتىرىدىكلىرى كىتاب و مقالەلردىن سايىنا و
سانبالىنا گۈرە ادبيات تارىخمىزىن آيرى - آيرى
ساحەلرى اۆزىزه گۈركىلى اوتۇرۇتلىرى كىمى
تائينىلار. علمى آخтарىشلارىنى ادبيات نظرىيە-

اوزل كىفيتلىر ايدى. اوونون اۆسلوبو بو
علمىلىككە بىدىعىلىگى عۆضوى وحدتىدە،
اوغرولا بىرلشدىرىر - دىسم، منجه آرتىق
عۆممىلشىش ادبى - ايجىتىماعى فيكىرى ايفادە
اتتىش اولارام. بىرى گلدىكەدە تمكىن، مۇحىكم
منطىقىت، يىرى گلدىكەدە ايسە اوپرازلى
مۇحاكىمە، قىيدسىز - شرطسىز اولاراق،
اوخوجودا اوونون اثرلىرىنە هېمىشە بۇيوك ماراق
دۇغوروردو.

یاشارىن ياردىجىلىغىندا آنا دىلىمېزىن
اولىدۇقجا زنگىن ايفادە ايمكانلارى آچىلىر.
آذربايجان تۈركىجەسى نىن گۈزىللىك و عظمتى
گۈزىنور، اينجەلىگى، شىرىنلىگى، موسىقىسى
دۇيولوردو. هم ده ائلە بۇ كىفيتلىرىنە گۈرە
یاشار مۆعلیم گىنىش عۆممۇ خالق مەجىتى
قازانمىش عالىملارىمېزدن و تىقىدىچىلارىمېزدن
بىرى ایدى، مۇعاصير ادبى مۆحيطە اىستېقامت
ۋىرە بىلەن بىلە يارادىجى ضيالىلارى بىزىدە
بارماقلا سايماق اولار.

بيزىم اۆچۈن فرح منبىعىدىر كى،
آذربايغان جۆمھورىسى نىن جۆمھور رئىسى
جناب حىدر على بىشىكىدە كى سۈن
گۈرۈشۈنە او بولگەدن نشأت اتتىش بۇيوك
آذربايغان عالىملارى سىراسىندا ياشار قارايانى -
دە قدىر شۇناسلىقلا ياد اتتىشىدىر.

یاشار قارايانى بىر شخصىت كىمى ده
بۇتۇ و يېتكىن ایدى. اوونون خاراكترىنندە
فيطرى بىر صەميمىت و اينجە تواضۇعكارلىق
وارىدى. زمانەننин بىلە بولانىب - دۇرۇلما

چالیشدیغیم اوزون ایللر بۇيو هم آذربایجاندا، هم کىچمیش ساوت مکانیندا، هم ده اوزارق- ياخین خاریجىدە كىچىرىلىن مۇعتعېر علمى مجلىسىلرده اونسو دىنلەيركىن دونە- دونە اینانمیش و همیشە اوز دۇستوملا فخر اتمیش. سۇن واختىلاردا گىتدىش- گلىش ايمكانلارى نىن گىنىشلەنمەسىنندن سۇنرا ياشار قارايىفەن ایرانداكى علم اوچاقلارى و همكارلارى ايلە علاقىلرى تقدىرە لايق ايدى. او، ۱۹۹۰- جى اىللە قۇمدا كىچىزىلىن، ۱۹۹۲- ۱۹۹۷- جى اىللەرde تەراندا و تېرىزىدە كىچىرىلىن شەھىyar مراسىملىرىنده، ۱۹۹۷- جى اىللە اورمىدە كىچىرىلىن «اۇرتا عصرلىرىن فارس دىلىسى پۇنۇزىاسى نىن اينكىشاۋىندا آذربایجان اوسلوبو» سىمپوزىوموندا و قۇنشو اوڭىكەدە كى دىكىر ادبى- مدنى تىدىپىلرde ياخىندا ايشتراك اتمىش، بىر- بىرىنندن ماراقلى معروضەلر اوخوموشدور.

عئەرونون و ثىمرەلى علمى يارادىجىليق فعالىتى نىن علامتدار چاغىندا سىئالارىمېزى واختىزىز تىرك اتىمىش آذربایجان رىپوپلىكاسى نىن دۇولت مۆتكافناتى لاورىياتى، امكىدار علم خادىمى، داها بىر سира چىشىدىلى شرفلى آدلارين داشىيىجىسى پروفېسور ياشار واحدى اوغلو قارايىفەن پارلاق خاطىرەسى اوونون همكارلارى، دۇستلارى، طلبەلرى، سايى بىلىنمهين اوخوجولارى اوچون همىشە عزيز اولاراق قالا جاقدىر.

۲۰۰۴/۱۲/۷

سى مسائلىرى، ادبى جريانلار اوزىرىنinde جىمعلشدىرەن مۇتخصىيەلىرىمېز ياخود عئەرونون بۇ و يا دىكىر صنعت باھادىرىندا (مثلاً، نظامى يە، فضولى يە) حىصىر اتىمىش عالىملارىمېز دە وار. بۇ باخىمدان، آرتىق گۈردوگوموز كىمى، پروفېسور ياشار قارايىف علمىمېزىن او نادىر سىمالارىندا بىرى ايدى كى، يارادىجىليقى مۇ موضوع و ماراق حۆزددو تانىميردى.

ياشار مۇعلمىي ادبىيات تارىخى، فولكلور شۇناسلىق، ادبىيات نظرىيەسى، جارى ادبى گىتدىشات و ادبى علاقىلر ساحەسىندا يېنى مۇرفقىتىلە چالىشىر، بۇ ساحەلرین هر بىرىنە دايىر اوز شخصى آخىتارىشلار و مۇشاهىدەلرى اساسىندا تزە سۇز دئىمگى باجاريبدى. بىلە اولدوغو اوچوندور كى، بىز، قلم و مسلك يولداشلارى اوئونون «كتاب دده قۇرقۇد» داستانلارى نىن عظمتى حاقيىندا مۇلاحيظەلرىنى نىچە ماراقلا اوخوبىر دوقسا، مۇعاصير اولان بۇ و يا دىكىر صنعتكارىن ان يېنى ائرلىرى، تزە تئاتر تاماشالارى حاقيىندا مقالەلرىنى دە عئىنى ماراقلا نظردىن كىچىرىر، فردوسى، نظامى، فضولى، واقيف، م. ف. آخونىلزادە، جاوىد، شەھىyar كىمىي كلاسيكلىرىن صنعت دۇنياسى حاقيىندا مۇعتعېر مجلىسىلرده كى معروضەلرىنى دە عئىن ماراقلا دىنلەيردىك. سبب ياشار قارايىفەن بىلىكى نىن زنگىنلىكى، ادبى فاكت و حادىشەلرى قىمتلىنىدىرمك معيارى نىن دېقىلىكى، بىر فېلۇلوق كىمىي پىشەكارلىق سوئيەسى نىن بۆكىسلىكىي ايدى. من دىكىلرىمە ياشارلا بىرگە

طول کشید، فرهنگ اسلامی رشد کرد و فقههای مختلف مذهبی مانند معتزله، اشعری و ... پیدا شد.

گفتنی است، تا اختلاف و فتور در دولت خاندان عباسی رخ نداده بود، حکمرانان همه معالک اسلامی از جمله آذربایجان از طرف خلیفه گمارده می‌شد. ولی از اوایل قرن سوم هجری که قدرت خلافت عباسی رو به ضعف نهاد، در آذربایجان از جمله اران هم گردن کشانی قد علم کرده و بنیاد حکمرانی مستقلی گذارند. حتی از همان عشیره‌های عرب که در صدر اسلام به آذربایجان آمده و نشیمن کرده بودند، مردانی سرکش قد برآفراشتند و خاندان هایی از آنان در این سرزمین فرمانروایی کردند. پس در واقع از اوایل قرن سوم هجری فرمانروایی آذربایجان و نواحی آن به دست همین گردن کشان بومی بوده و خلفای بغداد تسلطی بر این مناطق نداشتند.^۱

کسروی در اثر خود «شهریاران گمنام» می-نویسد:

«بر دانایان و آشنایان فن تاریخ پوشیده نیست که تازیان که در صدر اسلام ایران را بگشادند، استواری و نیرومندی ایشان در این سرزمین تا اوایل قرن سوم هجری بود. پس از

تجزیه قلمرو خلافت و پیدایش حکومت‌های محلی

صمد سرداری نیا

پس از آن که خلافت خلفای راشدین به سر آمد، امویان در حالی قدرت را تصاحب کردند که قلمرو دنیای اسلام غیر از عربستان شامل ایران و مصر نیز شده بود. خلفای اموی تا سال ۱۳۲ هجری حکومت کردند. در دوران حاکمیت ۸۰ ساله و به عبارتی هزار ماهه سیاه بنی امیه ضمن گسترش سرزمین‌های اسلام تا اسپانیا، عمال آنها هر جنبشی را سرکوب می-کردند. در این سال‌ها اکثریت قریب به اتفاق مردمان هر دو سوی ارس مسلمان شده بودند و فرمانروایی این نواحی نیز در دست حکام بنی امیه بود و آذربایجان خود از مهمترین سرزمین‌های دنیای اسلام به شمار می‌رفت.

از سال ۱۳۲ هجری سرزمین‌های تحت سیطره امویان نصیب خلفای عباسی شد. در عصر خلافت بنی عباس که حدود ۵۰۰ سال

^۱ - دکتر جمال الدین فقیه، آنورپاتکان - ص ۱۳۶

شدند و به نام او به این سرزمین دست یافته بودند.

«ولی مرزیان، به زور بازوی خود کشورگشایی کرده و در حکمرانی نیز از هر حیث، آزادی و استقلال داشت و خواهیم دید که چه قدر از پادشاهان و گردنکشان بومی، فرمانروائی و باجگزاری او را پذیرفته بودند».^۲ و مادلونگ در این زمینه این اطلاعات را به دست می‌دهد:

«انقلاب بابک، تنها موقتاً از قدرت رؤسای عرب در آذربایجان کاسته بود. ظاهراً برخی به منظور کاستن از استقلال آشوب‌انگیز این رؤسای و پاره‌ای به قصد جلوگیری از نفوذ پادشاهان خاندان باگراتید (پقراطی) ارمنستان بود که خلیفه معتمد در سال ۲۷۶ هـ. ق، ۹۰-۸۹ میلادی یا به احتمال بیشتر در سال ۲۷۹ هـ. ق.، ۸۹۲ میلادی، محمد بن ابی الساج را که یکی از بزرگترین فرماندهان سپاه خلیفه بود، ولایت آذربایجان و ارمنستان داد. خاندان ساج از مردم اشروسنه^۳ آسیای میانه بودند و احتمالاً خاستگاه سغدی (و یا ترکی) داشتند.

«ابو الساج دیواد دپودشت، پدر محمد در سپاه عباسی به فرماندهی افشین، در جنگ

آن فرمانروایانی از خود ایرانیان (غزنویان و دیلمیان) در این گوشه برخاسته، کم‌کم بساط حکمرانی تازیان را از ایران برچیدند و هنوز قرن چهارم به نیمه نرسیده بود که سراسر ایران به استقلال خود برگشته، دیگر نه کسی از بغداد به حکمرانی اینجا می‌آمد و نه دیناری باج از اینجا به خزینه بغداد فرستاده می‌شد، بلکه ایرانیان بر بغداد و عراق نیز حکم می-رانند و از خلیفه جز نامی در میان نبود».^۱

وی سپس نخستین سلسله‌ای را که با استقلال بر سرزمین آذربایجان و از جمله اران آن روز و قره‌باغ امروز حکم رانند، سالاریان و شاخص‌ترین فرد آنان را سalar مرزیان معرفی کرده‌است. لیکن او تصویر می‌کند که: «پیش از سalar مرزیان، تنها دو پسر ابی الساج که هر دو سرداران خلیفه بودند (محمد افشین و برادرش یوسف) توانسته بودند به سرتاسر این ولایت [آذربایجان، اران، ارمنستان] حکم رانده، بر همه این سرکشان تسلط یابند و مرزیان سومین ایشان بود... بلکه باید گفت مرزیان در زور و نیرو پیشی و بیشی بر پسران ابی الساج داشت. زیرا ایشان اگرچه بیشتر زمان‌ها یاغی خلیفه و خودسر بودند، لیکن به هر حال فرستاده و گماشته خلیفه شمرده می-

۲ - احمد کسروی- شهریاران گمنام- ص ۹ و ۶۶

۳ - شهری بود در مواراء‌النهر میان سمرقند و سیحون

(فرهنگ معین- ج ۵- ص ۱۴۱)

۱ - احمد کسروی- شهریاران گمنام- ص ۹ و ۶۶

به طاعت ولاتی که حکومت خلافت بدان سرزمین می‌فرستاد، نداد...».

کسری سالاریان و مرزبان را چنین معرفی می‌کند:

«سالاریان معلوم است که شاخه‌ای از کنگریان ترک بودند، ولی نام «کنگری» یا نام دیگری برای ایشان در تاریخ‌ها دیده نشده و در زمان خودشان نیز به «سالاری» معروف بودند. سالار مرزبان، بنیادگذار ایشان، یکی از فرمانروایان بزرگ و به نام روزگار خود بود و کارها و جنگ‌های او که خوشبختانه خبر و داستان بیشتری از آن‌ها در دست است، هوشیاری و خردمندی و دلیری و مردانگی او را به خوبی نشان می‌دهد.

«هر یک از آذربایجان، اران و ارمنستان، سرزمین پهناور بزرگی است و همواره این ولایت‌ها نشیمن نژادهای گوناگون و کیش‌های رنگارنگ بوده و از گفتن بسی نیاز است که حکمرانی بر این سرزمین‌ها کارآسانی نیست.

«به ویژه در آن زمان که گذشته از ارمنستان و داستان‌های تاریخی این ولایت با تازیان و دیگران، در آذربایجان و اران نیز اواخر قرن

نهانی با بابک خود را به شهرت رسانید و در ولایات مختلف خلفا را خدمت کرد. پس از مرگ او در سال ۲۶۶ هـ. ق.، ۸۷۹ میلادی، دو پرسش محمد و یوسف خطأ مشی پدر را دنبال کردند. نخستین وظیفه محمد در آذربایجان فرو خواباندن شورش عبدالله بن حسن حمدانی و از قرار معلوم رئیس حمدانیان آذربایجان بود که مراغه را تصرف کرده بود. در سال ۲۸۰ هـ. ق.، ۸۹۳ میلادی محمد با زینهار دادن به عبدالله وی را به تسلیم وادر کرد، اما بعداً اموال وی را مصادره نمود و خود او را به هلاکت رساند. محمد مراغه را تختگاه خود کرد، ولی بعداً بیشتر ایام خود را در برده عه گذراند... محمد به سال ۲۸۸ هـ. ق.، ۹۰۱ میلادی به مرضی واگیر در برده عه در گذشت.

«چون محمد در گذشت، سپاهیانش دیوداد را به جانشینی وی برگزیدند. اما پس از پنج ماه عمش یوسف بن ابو، اساج وی را از فرمانروائی برداشت.... پس از مرگ یوسف، خلیفه برادرزاده وی ابوالمسافرالفتح، پسر محمد بن الافیش را ولایت آذربایجان داد. ابوالمسافر را یک سال و نیم یعنی در سال ۳۱۷ هـ. ق.، ۹۲۹ میلادی یکی از غلامانش به زهر کشت. اگر چه سلسله ساجیان با مرگ ابوالمسافر پایان یافت، اما آذربایجان، دیگر تن

حوقل می‌گوید که در این ایام شمار زیادی از مردم ولای باطنی مذهب بودند.

«در این هنگام مرزبان بر سراسر آذربایجان و شرق مauraی فرقان فرمانروانی یافت. بنا بر سکه‌های موجود، وی از سال ۳۳۳ هـ ق، ۹۴۵ میلادی، دوین را نیز متصرف گردید».^۲

(شکوه و نیرومندی عمدۀ سالاریان در زمان خود سالار مرزبان بود. پس از مرگ او به جهت دشمنی و دو تیرگی میانه فرزندان او با برادرش وهسودان و به جهت‌های دیگر چندان شکوهی نداشتند و دیری نپائید، از میان رفتند، چنان که حکمرانی این چندان از آغاز تا انجام بیش از چهل و اند سال نبود).^۳

چنان که اشاره شد، در زمان اقتدار مرزبان پادشاهان و امراء چندی در این منطقه حکمرانی می‌کردند و همگی خراجگزار مرزبان بودند. کسری با استفاده از کتاب حقوقی، درباره این حاکمان محلی، معلومات ارزش‌های ارائه می‌دهد و نام و حدود قلمرو حکمرانی ۱۳ تن از آنان را قید می‌کند که سه تن از آنان بر نقاط مختلف اران حکومت می‌کردند.

ابن حقوق نخست در نام بردن از کوه‌های فرقان می‌نگارد: «این کوه‌ها را پادشاهان و خداوندانی بود که نعمت بیکران و زمین‌ها و

دوم گردن کشان فراوانی برخاسته و در هر گوشه‌ای بنیاد حکمرانی گذارده شده بود...».^۱

«توان گفت که سالار مرزبان شیعه مذهب نخستین کسی است که در آن برده، نه تنها در آذربایجان با استقلال حکمرانی کرد و نفوذ خاندان عباسی را از این مرز و بوم برانداخت، بلکه در برابر روس‌های مت加وز نیز که به اران حمله نموده و پس از کشت و کشتار برده را با خاک یکسان کرده بودند، ایستادگی کرد.

«مرزبان که خود اسماعیلی نو مذهب بود، وزارت خود به جعفر بن علی داد و به او اجازه داد که آشکارا تعیین اسماعیلی کند. جعفر از وی دستوری خواست که به تبریز رود. در آنجا از دیسمبر کندر دعوت کرد که به وی بپیوندد و به کمک اهل تبریز رؤسای دیلمی را به قتل رساند.

«چون دیسمبر به تبریز در آمد، همه کندران که مرزبان آن‌ها را از خود رنجانده بود، بسیاری فراز آمدند. مرزیانان با سپاه دیلمی خود آن‌ها را بشکست و تبریز را حصار گرفت...

«جعفر پیش از سال ۳۴۴ هـ ق.، میلادی که ابن حقوق در آذربایجان سیاحت می‌کرد، به وزارت بازگشت. ظاهراً وی در دعوت اسماعیلی کامیاب بوده است، زیرا ابن

۲ - تاریخ ایران - پیشین - ص ۲۰۲

۳ - کسری - پیشین - ص ۶۶

۱ - کسری - پیشین - ص ۶۵

نگاران آن زمان برده‌اند و ناحیه‌ای از اران بوده، ولی درباره ابوالقاسم، آگاهی در دست نیست.
۳- سنتخاریب، خداوند خاچین- خاچین نام دزی و روستائی در آرچاخ (قراباغ کنونی) بوده و این سنتخاریب یا سنکریم و دیگر فرمانروایان آنجا در تاریخ‌های ارمنی معروف هستند.^۲

از کتاب ابن حوقل چنین مستفاد می‌شود که ایالت اران در آن روزگار، شامل مناطق مختلف، از جمله «اویدی» که همان «اوتسی» است، خیزان و آرچاخ می‌باشد. آرچاخ گویا همان آرناسخ است که بنا به نوشته ن. قولیف «بخشی از داغلیق قاراباغ و میل دوزرو را احاطه می‌کرد». ^۳ گفتنی است که نام اران که به مرور جای خود را به قره‌باغ می‌دهد، این اسمی نیز به تدریج از بین می‌رونده.

از جمله فرمانروایان بومی که با جگزار سالار مرزیان بود، «شروانشاه احمد پسر محمد ازدی» است که ابن حوقل او را از بزرگترین پادشاهان آن نواحی می‌شمارد. مسعودی نیز ۱۲ سال پیش از ابن حوقل (در سال ۳۳۲) شروانشاه زمان خود را بزرگترین پادشاه کوهستان قفقاز شمرده، می‌گوید: «گذشته از

۲- کسروی- پیشین- ص- ۱۰۰- ۱۰۳

۳- ن. قولیف- از پیدائی انسان تا رسائی فنودالیزم در آذربایجان- اقتباس و ترجمه دکتر حسین محمد

زاده صدیق- ص ۲۹

دزهای پریها و اسبان و ستوران داشتند... بر این پادشاهان باج و بدنه معین بود که سالانه برای پادشاه آذربایجان می‌فرستادند. بدنه سبکی که از پرداخت آن باز نمی‌ایستادند. چه پادشاهان این نواحی که ایشان را پادشاهان اطراف می‌خوانند، فرمانگزار پادشاه آذربایگان، اران و ارمنستان بودند. پسر ابی الساج به اندکی از ایشان قانع بود و آنچه می‌گرفت، به عنوان هدیه می‌گرفت. ولی چون پادشاهی به مرزیان، معروف به سالار پسر محمد پسر المسافر رسید، برای این بدھی‌ها دیوان‌ها برقا کرد و قانون‌ها گذارد که بازپرس باقی مانده می‌نمایند و ربح می‌طلبند...^۱

سپس سه تن حکمرانی را که در نقاط مختلف اران حکومت می‌کردند و تابع مرزیان

بودند، بدین شرح معرفی می‌نماید:

۱- سُغیان پسر موسی- موسی یا موسس نامی که نزدیک به این زمان، در نواحی اران و ارمنستان فرمانروایی داشته، حکمران «اویدی» از نواحی اران. باید گفت، در اینجا پسر او مقصود است. ولی کلمه «سُغیان» به هر حال غلط است و درست آن معلوم نیست.

۲- ابوالقاسم خیزانی- نام خیزان را مسعودی، بلاذری، یاقوت و دیگر جغرافی-

۱- کسروی- پیشین- ص ۱۰۰- ۱۰۳

«یزید دویار ولایت آذربایجان و ارمنستان یافت (۲-۱۷۱ هـ. ق، ۹-۷۸۷ میلادی و ۵-۱۸۳ هـ. ق، ۷-۹۹۰ میلادی) و در جنگ با خزران خود را پرآوازه ساخت. پس از وی سه پرسش و نوهاش محمد بن خالد بارها به حکومت آذربایجان، اران و ارمنستان فرستاده شدند. محمد بن خالد در سال ۲۴۵ هـ. ق، ۶۰-۸۵۹ میلادی، گنجه را به قلمرو اسلام برگرداند و مقطع موروثی آن شهر و پاره‌ای املاک دیگر شد.»^۳

«در اوایل قرن چهارم سلسله دیگری به نام کسرانی که به قول مسعودی مؤسس آن محمد بن یزید از تخته بهرام گور بود، در این سامان تشکیل یافت و به مناسبت همین نام (یزید) است که خاقانی شروانشاهان را یزیدیان و آل یزید می‌خواند، آنجا که در مدح اخستان گوید:

از گهر یزیدیان زاد علی شجاعته،
کز سر ذالفقار او زاده قضای راستین.
محمد در بند را نیز ضمیمه متصرفات خود
کرد و به قول اولیاء چلبی به مسافت یک ماهه
راه حکم می‌راند و شهر شامانخی را پایتخت
خود قرار داد که این شهر از این پس مقر
مثلوک شروان بود.»^۴

شروانشاه احمد پسر همین محمد بود که همروزگار و باجگزار سالار مرزبان بود.

شروان، بر اران و سرزمین مغان نیز دست یافته بود. از میزان باج که ابن حوقل به نام او نوشته نیز پیداست که سرزمین بزرگ پهناوری را زیر فرمان داشته است.»^۱

شروانشاهان که قلمرو آنان ولایت شروان، واقع در شرق رود کُر و ما بین این رود و دریای خزر بود، از دوران انشیروان ساسانی تا عصر سلطنت شاه طهماسب صفوی با عنوان شروانشاه بر این سرزمین حکمرانی کردند. حکمرانان این سلسله از قوم‌ها و طوایف مختلف بودند و گاهی تابع اعراب، زمانی دست نشانده سلجوقیان بودند و موقعی نیز به استقلال فرمانروائی می‌کردند.

«پای تازیان به این سرزمین نیز در عهد خلیفه دوم باز شد. تا این تاریخ شاهان شروان را استقلالی بود. از این پس دیگر تابع حکام عرب گشتند که از دریار خلافت معین می‌شد. مع هذا همین عنوان به طور عموم برای کسانی که در شروان حکومت می‌کردند، همچنان باقی بود. چنان که شخصی به نام هیشم بن خالد از اعقارب یزید بن مزید الشیبانی که خود از نژاد عرب و امیر شروان بود، این عنوان را داشت و سلسله مستقلی که این هیشم از اواسط قرن سوم تا نیمه قرن چهارم در قسمتی از شروان بنیاد آن را گذاarde بود، به «یزیدیان» معروف است.»^۲

۳ - تاریخ ایران- پیشین- ص ۲۱۱

۴ - دکتر فقیه- پیشین

۱ - کسری- پیشین- ص ۱۰۳ - ۱۰۰

۲ - دکتر فقیه- پیشین

یارادان تانری نین آدی ایله

وارلیق

۲۴- جو ایل، قیش ۱۳۸۱، سایی ۴-۱۲۷

بۇ ساپىمېزدە:

ایلام اولکەسى و مدنىيىتى حاقيىندا، مير هدايت حصارى.....	۲
يئنى توّرك دىللرى دؤورو (۳)، دوكتور جواد هيست.....	۱۶
ای فضولى، كاميل نريمان اوغلو	۳۷
علم و فرهنگ در دوره اتابکان آذربايجان، مجید رضازاد عمۇ زينالدىنى	۵۲
ددە قۇرقۇدون توکنیز خزینەسیندن، ح.م. گۆنئىلى.....	۵۶
نامها و واژه‌ها، مهندىس على فتحعلی زاده.....	۶۰
آذربايغان توّركىجەسیندە مۇرفوسىتاتىكى حادىشلەر، ابراهيم ررف.....	۶۶
در سوک پروفسور يحيى عدل پدر جراحى نوين ایران، دوكتور جواد هيست.....	۷۲
بىر مكتوب، كريم مشروطەچى (سوئنمز).....	۷۵
حئىيف اولدو! حسن راشدى.....	۷۷
لئو قۇمۇلىيۇفون بىر سھوی بارەدە، يادىگار ائل توّرك	۷۸
خود مختارى قره باغ در سال ۱۹۲۳، صمد سردارى نيا.....	۸۵

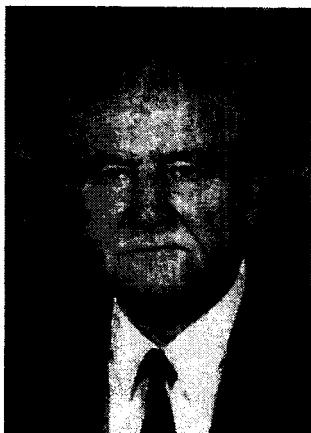
وارلیق درگىسى اور توقرافى قۇزاللارى اساسىندا يابىنلانىر.

وارلیق

فصلنامه فرهنگی فارسی - ترکی

تۆركجه - فارسجا فرهنگی درگى

۱۳۸۱-۴، قىش ۱۲۷-۴، جو ايل، سالى

ايلام اوڭىھىسى و مدنىيەتى حاقيىندا

مير ھدایت حصارى

ايرانين اسکى (تارىخىدىن اونجىھىكى) دۇرۇنون خالقلارى بارەدە چۈخ معلوماتى اللە يۈنخىدور، آنجاق تارىخچىلەرنىلارى قافقاز خالقلارى آدلاندىرىمىشلار. لاکىن ايرانين جنوب - غربىنده بختىيارى داغلارىنىدا «كۈزانقۇن» (Kuzangun) آدلى بىر يىرde تاپىلان ۲۵۰۰ - ايل مىلاددان اونجىھى يە (۴۵۰۰ - ايل بۇندان قاباغا) عايىد اولان بىر داش قازىتىلى لۇوحىدە ايرانين ۴۰ - نفر ايلىك يېرىلىرىنىن ناخىشلارى گۈرۈنمكىدەدیر.

آركۇلوقلار اوئلدارى دا قافقازلى بىلمىشلر. بعضى تارىخى سىنلەر گۈرە اوڑال - آلتاي منشائى اولان بۇ قافقازلىلار (اياملىلاردا شامىل اولىر) ۵۰۰۰ - ايل مىلاددان اوئل (۷۰۰۰ - ايل بۇندان اوئل) ايراندا اولىوب و ايلىك دفعە اوچاراق اوزادا اكينچىلىكىله تانىش اولموشلار.^۱

او ايلىك يېلىرىدىن يادىگار قالان آنجاق تقرىباً ۳۰۰ متر اوچالىغى اولان يۆزىزلىك تېلردىر. بۇ تېلر غالىيأ تارىخىدىن اونجىھىكى ايلىك كىدلرىن و شهرجىكلىرىن يېلىرىدىر. اوئلارىن بىتلارى پالچىقدان اولدوغۇ اوچون دفعەلرلە خاراب اولىوب، اوستت - اوستتە تۈكۈلوب، سۇئرا يېنىدىن اوئلارىن اوستوندە اشولر سالىنib و ياشايىش باشلاتىپ و يىنى مدنتىت اوزرتايما چىخىب و نهايت اوزونە تې شىكلى آلمىشدىر.

۱ - ایران از نظر خاورشناسان، رضازاده شفق (دونالد ویلبردن ترجمەمە)، تهران ۱۳۳۵، ص ۲

اودورکی، بعضاً تورپاق یاغیش اثربینده بیویولدوقدا اسکی دئورون ساخته‌لری و مؤهور کیمی شیلر اوزه چیخیر. بو ایسه او تپه‌لرده گئرونن ان عۆمومی منظره‌دیر.

همان تپه‌لرین بعضیلریندن قازیتی و آختاریش نتیجه‌سینده تقريباً بير عصر بۇندان قاباغاجاق تائینماز قالان اسکی دۇنیانین ان بئیوک مدنیتلریندن بېرى يعنی ايلام مدنیتى كشف اوْلدو. نتیجە‌دە اينديكى ایران تورپاغى نىن گۈنئى باتىسىندا اوستون بىر مدنیتە مالىك اولان ايلام آدلى بىر دئولتىن وارلیغى آشكارا چىخارىلدى. بو دئولت ایراندا تشکيل اولان ايلك سیاسى قۇرولوش و دۇنیانين گەنئىش حاكمىتە مالىك اولان ايلك فدرال حۆكمىتى و ایران ساحه‌سینده قۇرولموش اولان ايلك مدنیت ايدى. سومئر (شومئر) - لرى و اوئلارین داواچىلارى اولان بايلىلری ايکى چاي آراسىندا (بىن‌النھيرىنده) اوْلدوقلارى اۆچون ایرانين سیاسى تارىخىنە داخل ائتمك و يا ایران مدنیتى كىمى قبول ائتمك اوْلماز. آما ايلاملىلارى اينديكى خۇزۇستاندا اوْلدوقلارى اۆچون ایران تارىخىنە ايلك دئولت قۇرولوشۇ و ايلك مدنیت كىمى نظره آلماق اوْلار.

بو دئولت، قۇنشۇلغۇندا اولان سومئر، بابل، اكد و آشور كىمى قۇدرتلى دئولتلرین قارىشىسىندا ۲۲۱۰ ايل (میلاددان اونجە ۶۴۰-۲۸۵۰) اوْز وارلیغىنى قورۇويوب، حتاً اوستون و مۆستقىل بىر مدنیت و سیاسى قۇرولوشا مالىك اولا بىلمىش و آشور ايمپریاسى كىمى تجاۋۆزكار بىر دئولتىن قاباغىندا عصرلرچە دايىناراق، اوئون شرقە سارى داها دا ايرەلەمەسینە مانع اولموشدور، هرچند كى نهايىتە آشور شاهى «آشور بانپاڭ» - يىن الى ايله (میلاددان اونجە ۶۴۰) دئورىلەمىشدىر.

تايسۇفلودور كى، الده اولان معلوماتىن آزىلغىنا گۈرە بو دئولتىن سرحدلىرىنى آنجاق تخمىن ايلە مۇعىن ائتمك اوْلار. اوئون آوان، سىماش، انسان (انزان)، بارافشا كىمى شهرلىرى نىن ده هارادا اوْلدوغۇنو يقىنلىككە تعىين ائتمك اوْلماز. آنجاق اوئون بىر زامان (میلاددان اونجە ۱۲-۱۳ - جۆ عصىرلر) خۇزۇستاندان علاوه پشت كوه، بختىارى، پارس اىالتى نىن بىر حىصەسى و ایران كۈرفىز ساھىلیندە يېرلىشىن اينديكى «بوشهر» - شهرى نىن «لييان» آداسى حۆددۈندا قدر گەنئىشلىنىيگىنى بىلەرىك. بو اولكە ايزانىن ان اسکى مدنیت مرکزى و اوئون پايتختى اولان شوش شهرى او مدنیتىن مركزى اولموشدور. يۇنان و روم تارىخچىلارى شوش شهرى نىن اهمىتىنە گۈرە بو شهرە شامل اولان سوزيان اىالتى نىن آدینى ايلام اوْلکەسى نىن اوستونه قۇيماشىدۇلار.

بو اولكەنин مۆختتىف آدلارى اولموشدور: دۆزلىككە ياشايان سومئرلر داغلىق اوْلدوغو اۆچون بۇرايا ايلام (داغلىق) و اهالىسىنە ايلاملىلار (داغدا ياشايانلار) دئىميشلر. بو آد سۇنرا اكىلره و داها سۇنرا

بایبل تمدنو واسیطه‌سی ایله تؤوراتا دا چاتمیش و اورادان «عیلام» شکلینده عربلره کوچموشدور. هخامنیشلر (پارس‌لار) بۇرایسا هوواجا (Huwaja) و ایلاملارین اوزلری ایسه اوز اوْلکه‌لرینه هلتمنتی (Haltamte) (تانری بۇردو) دئییرمیشلر. خوزوستان ایسه آدینی اورادا یاشایان، ایلامین ان مۆھوم طایفاسی اولان «خوزو» آدیندان آلمیشdir. قاجار زامانیندا ایسه اهالیسی عرب اولدوغونا گۈرە اورايا عربیستان دئییلمیشdir. بۇجۇر دیشیکلیکلرین ساییقه‌سی تاریخدە آز دگىل. مثلاً مصربن ساکینلری اسکى تاریخدەن بۇ گۈنە قدر سیراسى ایله اسکى يېلىلر، قېطىلر، یونانلىلار و نهایت عربلر، عراق اوْلکه‌سی نین ساکینلری ایسه سومئرلر، هوریانیلر، بایلیلر، آشور (آسوری)لار، آرامیلر و ایندی ده عربلر اولموشلار.

ایلامین باش‌کندى اولان شوش شهرى ۵۰۰۰-۵۱۰۰ ایل عۆمۇر ائتمیشdir (میلاددان اونجە ۲۸۰۰-دن بۇ گۈنە قدر). بۇ شهر سومئر تمدنوندن تأثیرلنسە دە، اوزلو گۈننە دۆنيا تاریخیندە اوْزىل و قاباقجىل اولان بىر مدنیتىن قۇروجوسو اولموشدور. ایلامین بۇتون قۇدرتى و شۇوكىتى اورادا بىغىلەمیش ایدى، بىللە كى، آورۇپا تاریخچىلرى غالىباً خوزوستان يا ایلام يېرىنە شوش آدینى ايشلەرلر، چۆنکى ایلامین بارەسىنده الده اولان معلوماتلار بایبل قایناقلاریندان باشقا بۇتونلوكلە شوش شهریندە آپارىلان آختارىشلار و قازىتىيلارдан تاپىلەمیشdir.

اسکى دۇورىدە اوچولوغون خالت ياشايىشىندا اوئىملى يېرى تۇتدوغونا باخما ياراق، مالدارلىق و اكينچىلىك ده اوْزىلرینه گۈرە چوخ اهمىتلى ایدى. ایلام اوْلکەسی تاخىل و مئيە آنبارى كىمى تانىنىمىش و شوش شهرى نین اوْزو ایسه ایلامین ان مۆھوم تاخىل مرکزى كىمى سايىلەدى.

بۇ مۆحتشم شهر تىجارت مرکزى اولاراق، ايرتىباط يۈللارىنى قۇنشو اوْلکەلرە و بۈلگەلرە گىنىشلىنديرمگە چالىشىپ و بۇ چالىشىمادا ایرانين مرکزى شهرلرینه او جۆملە دن اصفهانا و كاشاناداڭ قاباغا گىتتىمىشdir، نىچە كى كاشان شهرى ياخىنلىغىندا اينسان مدنىتى نین ایلک نىشانەلرینى اوْزوندە قۇرويان «سېلک» (Siâlk) تېسى نین اسکى خرابەلری اوستە ایلاملىلارین سالدىقلارى بىنالارین اثرلىرى قالماقدادىر.

شوش شهرى نین تمدۇنون سومئر مدنىتىنдин تمامىلە آيرى اوولدوغونو گوسترن نىشانەلردن بىرى ده بۇ تمدۇنون مىصر پادشاھلىغى دۇورونىن قاباق او اوْلکە يە تأثیر قويدوغودور. ایلام دۇولتى دىزچىلىكىدە و پارچا توخوماقدا دا هر يېرde مشھور ایدى. ایلامین اېنچە صنعتى ده مدنىتى و خطى كىمى اوْزونە مخصوص ایدى. شوش صنعتكارلارى حىخارلىغا (داش يۇنما صنعتىنە) ده آرتىق علاقە گۇستربىپ

و مهارت تاپمیش و چوخلو اثرلر یاراتمیشدیلار، بئله کى، بو باخیمدان اۇرانى يوننان شەھرلرى ايلە مۇقايسىسە ائتمىگ اولا.

شوشدا تاپیلان ایلام اینجە صنعت ايشلىرى نىن چۈخۈ مىلاددان اوچنجە اوچونجو مىن اىللىيگە عايىد اولىور. ایلامىن سوزيان اياالتىندىن ساوايى بير نىچە آيرى اياالتى دە وار ايدى. بۇنلار فدرال سىستىمى ايلە ایلامىن مرکزى دۇولتىنىن باغلى ايدىلر. لاكىن بىر زامان مرکزى دۇولت ضعيفىلەشتىدە اوئىلار مۇستقىل صورتىدە داۋارانىب، حتاً باشقا اياالتلەر دە حۆكم ائدرىمىشلر، اوئا گۈرە دە ایلام شاھلارينى ساياندا هر زامان بىر اياالتىن سۆلالەسىنى سايىرلار.

سوزياندان (بعضاً ایلام يېرىنە دە ايشلەنیر) باشقان، ایلام اياالتلەرنىن شوشون شىمال-غribىنەدە واقع اولان آوان (ایندىكىي دزفول) اياالتى نىسبتاً مۇھومدور. بو ایالت دز و كىرخە چايالارى ساحىلەندە واقع اولموشدور.

اوئىدان سۇنرا خۇزۇستانىن شىمال-شرقىنە اولان سىماش اياالتى ايدى. بو ایالت ایلامىن داغلىق بۇلگەسى ايدى. سۇنرا ایلامىن اشان يانىزدان دىئىلەن چۈخ مشھور اياالتى ايدى.^۱ بو ایالت بختىارىدا «مال امير» (ایندىكىي اىيذە شهرى)- يىن گۈنىشى دوغوسوندا واقع اولموشدور. سۇنرا دا پارسوماش آدلانان اياالتىدىر. بو ایالت ايندىكىي «مسجد سليمان» شهرى نىن اطرافينا شامل اولىرمۇش.

ایلامىن بۇيۈك تانرىلارىندان بىرى نىن تاخىشى فارس اياالتىنە («نقش رستم») آدلانان بىر يىرددە قىيىدە آلىنمىشدىر. بو ناخىش ساسانىلەر طرفىندىن تخرىب و محى ائدىلەمىشدىر. و هەمین مىسالە دن ایلاملارىن بىر زامان اوزادا حاكمىتىدە اولدوقلارى آنلاشىلىر.

ایلام اوڭىكىسى بۇللىق و معدنى مادەلەرە مالىك اولدوغۇ اوچون واخت آشىرى گۈچلۈ قۇنشۇلارىن، سومىزلىرىن، بابىللەرن، آشورلارىن تەهاجۇملەرنە معروض قالىپ، دفعەلرلە دۇولتلىر طرفىندىن مۇوقۇتى اولاراق اىشغال و يغما اولموشدور. بعضاً دە ایلام دۇولتى قۆدرت تاپىقىدا او اوڭىكەلەرە ھۆجوم آپارىپ اوئىلارى اىشغال ائتمىشدىر.

۱ - ناصر پور پىرارىين دىنلىكىنە گۈرە (۱۲ قىرن سۆكوت، ص ۱۵۴) اشان يانىزدان همان پارس اياالتىدىر (حۇرمەتلى عالىم دوكتور هيست دە بۇنو تأييد ائدير)، لاكىن بۇ نظر ايلە مۇخالىف اولانلار دا چۈخدۈر. الده اولان معلوماتىن آزىزىنە گۈرە بو بارە قەطىعى حۆكم اتىمك اولماز.

ایلاملار ایقتیصاد باخیمیندان

داها چوخ اکینچیلیگه دایاندیغى اوچون ایلام تۈپلۇمنۇن ایقتیصادىندا يشرين (زمىنن) نە قدر اهمىتلىي اولىدوغو معلومدور. يش مالكىتى اوچ نۆوع اولا بىلردى: شاھىق يېرىلىرى، پىستىشگاه (زىگورات)-لارين يېرىلىرى، عۆموم خالقىن خۆصوصى مالىك اولىدقىلارى (خاندانى) يېرىلىرى.

الده اولان سىدلەرە گۇرە خۆصوصى يش مالكىتى خاندان (عايىلە) و عايىلە باشچىسى يعنى آتا (بعضًا آنا) ئىنده اولمۇشدور، بعضاً ده آتا اوز مالىنى آروادىنا، حتا قىزىنا باغيشلايارميسىش. بو گۇستير كى، هله آناسالارلىق (آنا اركى) دۇرۇموندان آتساسالارلىغا كىچىرن قادىنلارين جامىعىدە رۇلۇ بۆتونلوكلە آرادان گىتمەمىشىدى. سىدلەرە گۇرە بىر كىشى اوئىنده بىتلانى (آنا) عايىلە باشچىسى كىمى تانىنرىميسىش.

هر حالدا عايىلە بېرىلىگى و ياشايىشى ایقتیصادى قۇرۇلۇشون اساسىنى تشکىل ائدىرىميسىش. لازىم گلدىكىدە (ايىشلەرە ياردىم ائتمىگ اوچون) اوزگە شخصى «قارداشلىق» عۆنوانى ايلە عايىلە قۇرۇلۇشونا داخىل ائتمىگ اوچارميسىش. بو گۇستير كى، مالىكىت عايىلە قۇرۇلۇشونا بااغلى اولمۇشدور و اىشلەمك و چالىشماق عايىلە عۆضۇلىرى نىن بېرىلىگى چىرىچىو سىينە معنا تاپىرمىش و يېلىرى عايىلەنىن ايشتىراكى مالكىتىنە اولورموش. عايىلەدن اوستۇن ايسە شهرى خىدەتلىرى تشكىلاتى دۇرۇرموش. هر عايىلە اوز محصولۇنون بىر حىصە سىنى شەھىن خىدەتلىرى نۆمامىنەسىنە (پىستىشگاھا و حۆكمەت مأمورلارينا) و ئەرمەلى ايمىش.

بو آرادا پىستىشگاھلار (زىگوراتلار)- يىن سىاسى و مذھبى مۇقۇغىتىرىنندن علاوه ایقتیصاددا اولان رۇللارى دا اوئىملى و آپارىجى ايدى. بو معبدلر، ان بؤيوك مۇلکدارلار ايدىلر. اوئىلارين چۈخلۈ ثروتلىرى اولىدوغو حالدا بؤيوك مىقداردا زېمىلىرى وار ايدى.

اوئىلار اكىن اكىب، محصوللارينى يېغانەمك اوچون يېلى اهالىنى لازىم اولىقدا اوچىرسىز اولاراق اىشلەمكە (بېگارىلىغا) مجبور ائدىرىدىلر. بو معبدلر اللرى داردا قالان كىندىلىرە «رېبىلى بۇرچ» و ئىرېب، واختىندا اودىنلىمەدىكىدە، اوئىلارين يېلىرىنى ضبط ائىرىدىلر. بعضاً ده يېلىرىنى كۇئلوللو اولاراق معبەد باغيشلايانلار دا اولاردى. بىتلەلىككە اكىن يېلىرى نىن چۈخۈ معبدلىرىن اىختىارىندا اولوردو. بعضاً «اكل ايلى» (تائزى يېرى) و «اكل آتاب ايلى» (تائزى نىن سۇلۇ يېرى) كىمى اىصتىپالاحلار معبدلىرىن يېلىرى دئمك ايدى.

معبدلىرىن يېغجام (مرکزى) تشكىلاتلارى يۇخ ايدى. آلالاھلارين، چۈخلۈغۇ و هر يشرين اوزۇنۇن پىستىشگاھى اولىماسى مرکزى تشكىلات قۇرماغا مانع اولوردو و همین داغىنېقلەق دا دۇولتىن ایقتىدارى-

نین آرتیاسینا سبب اولوردو.

میلاددان اوئنجه ۲- جى مین ايلدردە بۇ معبدلر، اللرىنده اولان منقول و غىير- منقول ثروتلرى ايله ايلام تۈپلۈمونون اىقتىصادى، سىياسى و ايجىتىماعى دۇزوموندا اوئىملى تأثير قۇبوردو و ايلام اشرافىتى حاكمىتىن اساسى سايىلدى.

بۇ زىگوراتلاردا خۆصوصى ايله چۈغازنىيلدە اولان ثروتىن نە حىدە اولىدۇغۇنو بىلمك اۆچۈن آشور شاهى آشور بانپالىن (میلاددان اوئنجه ۶۴۰ - ۶۳۱) ايلاما ھۆجوم اشىدip، شوش شهرىنى ويران اشىدip، زىگوارتلارى تالادىغى بارەدە يازدىرىدigi فتحنامە كىتىبىسىنى و اوزادان آپاردىغى شىلىرى نظردن كىچىرمگ اولار. او كىتىبەد بىلە يازلىلir: «من موقدىس سايىلان شوش شهرىنى، اوئىلارىن تانزىلارىنىن مىسکىنى و اوئىلارىن اسېرلىرىنى يېتلىرىنى آشور و ايشتار»- يىن خواهىشى ايله فتح انتدىم. لاجوردە لۇعابلانىشى كىرىچەر ايله قايرىلەمىش شوش زىگوارتىنى و اوزادا اولان صىقىل و ئىرىلەمىش مىس ايله قايرىلەمىش جۆرە جۆر تزىيىناتى سىينىدیردىم. سېرىلى يېرde اىقامت اىندىن و كىمسەيە نەجۆر آلاھلىق اىنتدىگى بىللى اوۇلمىان «شوشى ناكى» تانزىبىسىنى و سومو و لاگامار كىمى ايلاھلىرى، زىتلىرى و ثروتلرى ايله بىرلىكىدە بۆتونلوكە غىيمىت آلاراق آشور اوڭىلەسىنە گتىردىم. آتون، گۆمۈش، مىس و آغ مرمردىن دۆزلىدەمىش ۳۲ عدد شاھلىق ھىكللىرىنى آشورا كۆچۈرۈدۈم. «شىدۇ» (دئولر) و لاماسولارىن (معبد قاراوللارىنىن) ھامىسىنى محو انتدىم. دروازالارىن زىتى اولان ھىتىلى اوکۇز ھىكللىرىنى يېتلىرىندەن قۇپارىب، داغىتىدىم. ايلام معبدلىرىنى يېلە بىر انتدىم. تانزىلارى و ايلاھلىرى باد- فنايە و ئىرىدىم. منيم عسگرلىرىم اوئىدان قاباق هەنج بىر بىگانەنин آياغى بىلە دىيەيەن موقدىس اورمانلارا گىردىلر، اوئىن سېرىنى آچىپ و اوئۇ آتشە ياخدىلار».

بىلەلىككە گۇرونور كى، ايلام تاپىنالقلارى (معبدلىرى) مصرىن معبدلىرىنىن عكسىنىه اولاراق آخىرادىك اوز قۆدرتلرىنى ساخالىيا بىلىپ، شاھلىق اىقتىصادىدا قارىشىماشىدىلار.^۱

عۆموم خالتى مالكىتلىرى بارەدە دە اوزىل قانونلار وارىمىش. او قانونلارين بىرىنە اساساً كىمسە زمى- سىنى بىگانەلەر ساتا بىلەمىزدى. يېر آلانلار اوزانىن اوز اھالىسىنندەن اولىوب و شوش شهرىنى دۈرد محللە- سىنى بىرىنە ساكنىن اولمالى ايدى. بۇ دۈرد ناحىەنин آدلارى بىلەدىر: بال اوروداك (Bal Urudak)، بال اىگى اوروكا (Bal Igi Uruka)، بال گال (Bal Gal) و بال گولا (Bal Gula).

يۇسۇفۇف بۇ دۈرد ناحىەنى بىلە ترجۇمە اتتىشىدىر: مسكونى ناحىيە، مسكونى ناحىيەدن قاباق،

بئیوک ناحیه و گولا ایلاهه‌سی ناحیه‌سی.^۱

سون واختلاردا «موسیان» یاخینلیغیندا «علی کوش» خرابه‌لرینده آپاریلان آراشدیرمالاردان بئله معلوم اولموشدور کی، اورا ۸۰۰۰ ایل بوندان قاباق مسکونی اولوب و دوئنائین ایلک اکینچیلری نین ایزی بۇرادا تاپیلمیشdir.^۲

ایلامارین خطّلری و دىللری حاقيندا

تاریخه گۇرە چیوی (مېخى) خطّین ایختیراعسى سومئرلە منسوبدور. ایلامارین چیوی خطّى ایسه سومئرلەن ایلهام آلمىش اوسلادا، سومئر خطّىندن باشقادىر. ایلاملىلار چیوی خطّى آسانلاشدیرىپ و سادەلشىدىرىرەك اوئنو دىيىشىرىپ، اوز دىللرینه اویغۇن گلن اوژل بىر خط دۆزلىتمىشلر. لاكىن چیوی خطّىن رمزلىرى بىزىم عصرىمىزدە آچىلىيدىرسا، ایلاملىلارين ایلک دۇورده اىشلتىيكلرى چیوی خطّى و ایلک تصویرى خطّلرینى اوخوماڭ هلە دە چىتىلىككە اوزىبە اوزدور. اوئا گۇرە دە ایلام تارىخىنин اوزامانكى حىصەسی كامىلاً قارانلىقدا قالمىشىدىر، بىر حالدا كى همان دۇور ایلام مدنىتىنىن پارلاق بىر دۇئىمى ايدى. (تمام آراشدیرماچىلار دىئيرلر کى، ایلام هلە دە تانىنماز قالماقدادىر).

تاریخه گۇرە ایلاملىلارين سطرى خطى مىلدادان اوئنجه ۴- جۇ مىن ايللىكىن سۇنلارى و يا ۳- جۇ مىن ايللىكىن اوئلرلەن باشلانمىشىدىر. ھiroقلىف خطّى ایسه اوندان قاباق يعنى لاب آزى ۴- جۇ مىن ايللىكىن اىكىنچىي يارىسىندا مىدانا چىخمىشىدىر. ایلام خطىنин يالىز بىر نىچە ايشارەسسى سومئر- اكىد خطّلری ايله اوخشارلىدىر.

ایلامارین چیوی خطّى اوئلدارдан سۇنرا مادايىلارا و اوئلدارдан دا هخامنىش دۇولتىنە كىچمىشىدىر. بىلدىيگىمiz كىمى، هخامنىشلىرىن اۆچ دىلde يازدىقلارى كىيەلرین بىر دىلى ایلام دىلىدىر. تخت- جمىشىدە تاپىلان پالچىق (كرپىچ) لوحەلرین يازىلارى دا اسکى پارس دىلىنە و ایلام خطّى ايله اولموشدور. بۇنو دا دئەملىيىك كى، اسکى پارس (پارسى- باستان) دئىيىكە فارس دىلى يۈخ، ذاتا اسکى پارس خالقىنин دىلى دئەكدىر و او دىلى ايندىكى «فارسى- درى» دئىيلن دىلىن قدىم شىكلى

۱ - همان قايىناق، (ص ۱۵۱)

۲ - تاریخ ایلام، پىر آمیه، ترجمە شىرىن بىانى، تهران ۱۳۴۹

کمی تائیماق موبایلیشیدیر.

بوتون دا دئمهلى بیك کى، چوغازنیبلە اولان ایلام خطى ايله يازىلماش مينارجه كريچىلەر ھله ده بوتونلوكلە اوخونمايىب و خۇزۇستانىن گور ياغىشلارى آلتىندا قالىپ، آرادان گىتمىكىدەدىرى. بىلەرىك کى، مىصردە هېروقلېف خطى و چىنده کى تصویرى خەس سومۇرلىرىن مىخى خەتلەرنىدىن سۈنرا وۆجودە گلمىشىدىرى.

ھېروقلېف خطى نىن تاپىلىشى بارەدە بىلە نظر وئىلىرىر کى، اىلک اينسانلاردان بىرىسى تصادۇفى اوڭلاراق بىر يۈلدۈشىنا پېيغام وئرمك اوچون اوز منظۇرونۇ عكس انتدىرىن بىر شكىلى يىرددە رسم ائتمىش. سۈنرالار او شكىللارين سايىنى آرتىراراق آرتىق پېيغام وئرمك اىستەمەيش، بىلەلىكەلە هېروقلېف و تصویرى خط آرایا چىخىميش و سۈنرالار تکامۇل تاپىمىشىدىرى.

يونان، لاتىن و اىسلام خەتلەرى (ھابىلە عرب، عىبرى، آرامى و پەلۋى خەتلەرى) «فېنىق»-لىرىن اىران كۈرفىزىدىن تىجارت قىسى ايله آوروپاپا مۇسافىرت اتىدىكلىرى زامان اىسداع اتىدىكلىرى خەطدىن تۈرئىمىشىدىرى.

«اوېلبر دونالد» اليفبانىن تاپىلىشى بارەدە ماراقلى بىر نظر وئىرىر. او دئىسر کى، اسکى اينسانلار ساخىسىنى اللرى ايله (گۇبود حالدا) قايراردىلار. سۈنرالار ساخىسى قايرماق چىخى (تەكىرى) اورتايى چىخدىقدا ايش آسانلاشىپ، ظريفلىشىپ، ساخىسى قابلاردا سادە شكىller رسم اوپورموش. بۇ شكىller اينسانلارين طېيىتىلە باغلىقىلارى نىتىجەسىنە اطرافلارىندا اولان اشىالار بارەسىنە اولان خىاللارىندان دۇغوردو، مثلاً اىنسان، حىوان، گۈن، آى و. س. بعضى شكىller همان خىاللار نىتىجەسىنە بىر شكىلىدىن آىرى شكىلە دۇنە بىلەرى. مثلاً آىسى ھىلال شكىلىنى چىكدىكىدە، او و بۇنىزۇندا اوخشاشداراق شكىلىنى دىشىدىرىمىشلەر. همان دىشىكلىكلىرى نىتىجەسىنە نهايىتىدە اليفبا حرفلەرى آرایا چىخىميشىدىرى.

ماراقلىدىرىر کى، اسکى قايناقلارдан بىلە معلوم اوپور کى، قدىم پارسلار كۈچرى و يازى مەدىتىنىنى مالىك اولمايان بىر قۇرم ايمىشلەر. نىتجە کى، شاهنامە يە گۈزە تەمۇرث، شاهنامە دە دۇ آدلانان يېرىلى اهالىنى قىرىپ، بىنە چىكدىكىدە اوئنلار جانلارىنىن قارشىسىندا اوئنلارا خەط و علم اوپىرىتەمگى تىكلىف اتىدىلەر. بۇ گۈسترىر کى، اىرانيين يېرىلى اهالىسىنىن علملىرى و يازىلارى وار ايمىش، بىر حالدا کى، آرایا مۆھاجىملەرنىن بۇنلارين ھەنج بىرىسى يۇخ ايمىش. اوئنلار يېرىلى اهالىنىن ياردىملىرى و اىلاملىلارين چىوي خەتلەرى ايله اوزىلرىنە دىوان، دفتر دۆزلىتىدىلەر. اوذور کى، اوزون مۆدەت، ايدارى و دىوان ايشلىرى

ایلام دیلی و خطی ایله یازیلاردى، چونکى پارسلارين دیلی نین کیتابت ایستعدادى يوخايدى.
فردوسى دئىير كى، دئولر (پېتلی اهالى) جانلارينى قۇرتارماق اوچون تەمۈرئە بىلە بىر تكىيف
اىتدىلە:

كە ما را مكش تا يكى نور هنر،
بىاموزى از ما كت آيد بە بىن:
كىي نامىر دادشان زىنھار،
بدان تا نەھانى كند آشكار.
چو آزادشان شىد سر از بند او،
بجىتنىد ناچار پىوند او.
نىشتن بە خىسرۇ بىامۇختىن،
داش را بە دانش بىرافروختىن.

بۇ گۇئىتىرىر كى، خىسو اۋزو دە خط و بىلىمدىن خېرسىز ايمىش و عكسىنە اۇلاراق پېتلی اهالى
علملى، ساوادىلى و خط صاحىيلرى ايمىشلەر.

ايلاملىلارين دىللرى نين سومىر دىللى ایله قوهوملوغو و تۆرك دىللى ایله بىر منشادىن اوْلدوغو بارەدە
اکثر آوروپا عالىملرى مۇثبت نظر وئرمىشلەر. بۇ بارەدە اىرج اسکندرى نين يادداشلارينا ایستىناد اىتمىك
ايشىمىزى داها دا آسانلاشدیرا بىلە:

«عدهاى از مورخان ئظىر سرپرسى ساكس (تاریخ ایران، ص ۱۷۵ و ۱۷۱ و ۱۶۵) و جرج سارتەن
(تاریخ علم، ص ۶۴)، ويل دورانت (تاریخ تمدن، ص ۱۷۹)، ساموئيل كرامر (الواح سومرى)، زبان
سومرى و ايلامى را با توجه به ساختار آن دو زبان (التصاقى بودىش) [كذا فى الاصل] و نيز وجود لغات
و اصوات متشابه، جزو زيانهای اورال-آلتاي (نظير تركى و مغولى) [كذا...] محسوب مى دارند.»^۱

ها بىلە اىرج اسکندرى دوكتور ضياء صدرالشرافى نين دىلىنىد بىلە نقل ائدير:

«چون زيان سومريان و ايلاميان بنا به نظر تمام مورخان و زيانشنانان نه سامي است و نه آريايى، و
تشابه ظاهري و صوتى و گاه يكسانى معانى بعضى از اسمها و كلمات زيان ايلامى با زيانهای اورال-

۱ - در تارىكى هزارهە، اسکندرى، تهران، ص ۱۶۳

آلتابی برخی از مورخان و باستان شناسان را بر آن داشت که احتمالاً در مورد منشأ مهاجرت اقوام ایلامی (سومری) [کذا...] از مناطق کوهستانی قفقاز و آذربایجان [غار آزیق] و آسیای مرکزی [نظر مساعد] بدهند». سونرا دا ایلام دیلی ایله تورک دیلی آراسیندا چوخلو اوخشار کلمه‌لرین اولدوغونا ایشاره ائده‌رک بیر نچه کلمه ده نومونه گتیریر و ایضاح اندیز: «او جو مله‌دن آدا (آتا)، آثار، آت، تاش [شکلچی]، خان، سو، گزن...».^۱

ایلاملارین دینی شرایط‌لری

شوشدا و چوغازنبیله تاپیلان سندلردن گۇرونور کى، ایلاملارین آللاھلارى نين سايى چۈنخ اولوب و چۈنخلارى نين دا اوزلىيەن مخصوص و اوز آدلارى ایله تائينميش تاپیناق (عيادتگاه) لارى وار ايمىش. او جو مله‌دن پىنه‌گير (Adud)، آدود (pinegir)، ناپارتىن، شاله (ساله) و. س. كىمى تاپیناقلاردان آد چىكمك اولار. اله گلن بالجىق لووحىلدە بعضى مۆھۇم آللاھلارىن، او جو مله‌دن «اين شوشى ناك» (شوش شهرى نين اوزل آللاھى)، روکوزاتىر (Rukuzatir) وليان (ایندىكى بوشهر) بۈلگەسىنى نين ایلاملارى (قادىن آللاھلارى) اولان خۇمپان (khumpan) ایناننا (Inanna)- نين آدلارى چكىلىميشدير. آيرى سۆزلە بىر سира مۆھوم ساييلان اورتاق تانزىلارдан سواپى بعضى يېرىلى تانزىلار سۆلالەسى نين ده اوز تاپیناقلارى و اوزل مراسىملرى ده وار ايمىش. حتا هر خاندانين دا اوزونون اوزل تانزىسى اوزلىب و اوونون اوچون مراسىم توْتوب و اوونا آند ايجىرمىشلر. مثلاً شوشدا، اين شوشى ناكدا و ايشمه‌كارا يادا (مال اميرده) اين شوشى ناك و شاله آدى تانزىلارا آند ايجىلەمىش. آند ايجىلەن تانزىلارдан آند ايجىن آدامىن هارالى و هانسى خانداندان اولدوغو دا آنلاشىلاردى. حتا هر طايغا اوزونون اوزلىب كىچمىش بابالارينا دا تاپینار مىشلار.

اولىرده ايلك شهر حاكىملرى نين روحانى جنبه‌لرى وار ايمىش. سونرا شاھلار و حؤكمانلار دا روحانىت تاپىدىلار. بۇ دىيىشىكلىكلىر اوئلده کى دموکراتىك طايغا تشكيلاتى نين ضعيفلىشمەسىنى و اشراف طبقة‌سى نين تاپىلىشىنى گۇستىرير. چۈنكى مىلاددان اونجە ۲-جى مىن ايللىكىن ايكىنچى يارىسىنادىك دموکراتىك شرایيط دوام اندىرىميش. مۆھوم اىشلر باره‌سىنده تصعىم توْتماق خالق شوراسى (يعنى يېتكىن آداملار- آرواد ياكىشى) واسىطەسى ایله اولسوردۇ. دينى مراسىملرى اجرا ائدىنلرى سئچمك ده او

شورانین وظیفسی ایدی. سندلره گوژه میلاددان اونجه ۴- جز و ۳- جز مین ایللىکلرده طایفا رهبرلرى- نین ایشىراکى ايله قibile شوراسى دا تشکىل اوچارميش.

اورال- آلتاي دىللرى بارەدە

تارىخچىلر و تدقىقاتچىلار اپراندا اسکى خالقلارين دىللرى بارەدە دانىشاركىن اوئنلارا قافقاز دىللى كاسپىن يا كاسپى دىللى يا آزياتىك كىمى عۇنوانلار و ئىرلر. هامىدان آرتىق اوئنلارى آلتاي دىللى و بعضاً دە دېتىسىزلىك اۆزۈندىن اوست- اوستە اوْرال- آلتاي دىللى خالقلار آدلاندىرىلار. بعضاً دە اوئنلارين هامىسى نين عوضىتە اوئنلارا ايلتىصاقى دىللىلر دىئىرلر. بو ايسە اوخوجونو چاشدىرىر. اوْنا گۈرە مسالەنى آيدىنلاشىرىپ ماق اوچون بىر پارا اىضاحلارين و ئىرلەمىسى لازىم گۈرونور.

آزياتىك- يعنى آسيالى. فرانسللى «گىرشنم» بۇ بارەدە دئمىشىدىر: «بۇ نىزاد (حالى) نە سامىدىر، نە هيىند- آوروپالى، و بعضىلرى بۇنلارى قافقازلى آدلاندىرىمىشلار». بىلەلىككە بۇ اوچ آدین بىر معنادا اوْلدوغو بللنير. خۆصوصى ايله میلاددان اونجه ۴- جز مين ایللىكىدە كۈچوب گلن مۆھاجىرلە آزياتىك دئمىشلر. هر حالدا بۇنلار اوْزىل بىر اتنىك خالق يۇخ، ذاتاً بىر سира اتنوسلارا (طايفالارا) عۆمومى آد كىمى تطبق اندىلىمىشىدىر. بۇنلارين هامىسى بىر- بىرلىرى ايله و هامىسى دا ايلاملىلارلا قوهوم ايدىلر.

اسكىندرى ايلاملار بارەدە بىلە دئمىشىدىر: ايلاملىلار ۵- مين ايل میلاددان اونجه تۆركوستاندان يا آذربايجانداكى «آزىق ماغاراسى» اطرافىندان اوْرايا گىتمىش و سومىرلە بىر منشائى خالقدىر.^۱

بۇ خالقلارين عۆمومىتىدە اسکى يۈرۈدارى آلتاي داغلارى اوْلدوغونا گۈرە بعضى آراشدىرىپ ماچىلار بۇ آدلارين هامىسى نين يېرىنە اوْرال- آلتاي دىللرى دئمگى مۇناسىب گۈرۈرلر. بعضىلرى دە بۇنلارا ايلتىصاقى دىللى خالقلار دئمگى داها دا مصلحت گۈرۈرلر. ايرج اسكىندرى دە بۇ بارەدە دىئىر: «اوْرال- آلتاي اىصطيلاحى يېرىنە ايلتىصاقى دىللر دىئىلسە، ياخشى اوْلار». ^۲ بىلەلىككە بۇ اىكى كلمەنinin معناسى- نين بىر اوْلدوغو آيدىنلاشىر، آيرى سۆزلە بۇ دىللرىن هامىسى نين ايلتىصاقى اوْلدوغو معلوم اوْلۇر.

اوْنا گۈرە تدقىقاتچىلار اسکى پۇوتۇتۇرك خالقلارا اوْرال- آلتاي منشائى خالقلار دىئىرلر. آما نە اوچون اوئنلارا تۆرك دئمىرلر؟ بىر حالدا كى بىلرىك، لۇلۇبىلر، قۇتىلر و لۇرۇستاندا ساكىن اوْلوب حۆكم

۱ - در تارىكى هزارەھا، ايرج اسكىندرى، تهران، مقدمە

۲ - همان قابقان

سوزن کاسلار (**Cassite**) اوغۇزلارلا بىر مىشائىلى اولوب، ماننا و ماداي كىمى دۇولتلىر قۇرموشلار (ايندى ده اوپۇرلار، خاكاسلارا كاس دئىيلر). بۇنون سبىي بۇندادىر كى، مىلادى ۶-جى عصردن اول سوزن دۇورده تۈرك كلمەسى يۇخ ايدى. بىلەلىكە او خالقلارا تۈرك دئمك معناسىز اولاردى. لakin اوّرال- آلتاي دئمك منطىقى اوّلا بىلر. مسائلنى داها دا آيدىنلاتماق اوچون آرتىق اىضاح وئرمگى لازىم گۈزوروك:

۱- اوّرال- آلتاي دىل گۈزدەسى ايکى دىل عايىلەسىنە بۇلۇنور.

الف- اوّرال دىل عايىلەسى: فىن- اوغۇر دىلى (فىن دىلى، اوغۇر دىلى)- سامۇنيد دىلى

ب- آلتاي دىل عايىلەسى: تۈرك دىلى (و مۇغۇل، مانچۇ، تۈنقۇز، كۆرە دىللرى^۱). بىلەلىك كى، اوّرال دىل عايىلەسى آسياينىن شىمالى و آوروپاينىن شىمال- شرقىنده اولمۇش و ایرانا سارى گلمەمىشدىر. بىر طرفدن دە تۈرك دىلىنە شامىل اولمادىغىنا گۈرە تۈرك تارىخى تشكۈلۈنە دخالتى اولمامىشدىر. آيرى سۈزلە ایران و اوّرتا شرقىن اسکى تۈركلىرىنەن دانىشاندا آنجاق آلتاي اىصطىلاحى ايشلىلمەلەيدىر.

تارىخە گۈرە پروتوتۈرك دىلى مىلاددان اوّنچە ۳- جۆ مىن اىللەكىدىن چۈخ اوّل پرآلتاي دىلىنىن آيرىلەمىشدىر.^۲ بىر حالدا كى مۇغۇل- مانچۇ- تۈنقۇز دىللرى اۇزون مۇۋەت بېرىلەتكە فالدىقدان سۇنرا آيرىلەمىشلار.

بىلەلىكە تۈرك اتنوسلارى اسکى آلتاي قروپۇندان آيرىلېب، دونجا بۇيونجا حرکە گلەرك ایراندا و اوّرتا شرقىدە يېڭىشىشلار، بىر حالدا كى او بىرى آلتاي اتنوسلارى اسکى ایراندا اولمامىشلار. حتا مىلادى ۱۳- جو عصردە موغوللارین ایرانا گلمەسىنە گۈرچىكە مۇغۇل عۆنصورو چۈخ آز اولمۇشدور و مۇغۇل اتنوسلارى وطنلىرىنەن اوْزاقلاشىماغا راضى اولماياراق يارى يولىدان قايىتمىشلار. مۇغۇل سرکرەتلەرنىن حۆكمو آلتىندا هۆجوم كېرىب، ایرانى آلانلار چۈنخۇقىدا مۇغۇل يۇخ، ذاتاً تۈركلر ايدىلر. اوّنا گۈرە ايندى ایراندا او زاماندان قالان يىش و شىخسى آدلارى و اىصطىلاحلار تۈركىچەدىرلر. بىلەلىكە دئىيگىمىز بۇلگەلدە (ایران و اوّرتا شرقىدە) آلتاي آدى و ئىريلەن اسکى اتنوسلار يالىز تۈرك اوّلا بىلرلر. آيرى سۈزلە ایراندا و اوّرتا شرقىدە آلتاي قروپۇ يا ايتىصاقى دىللى آدلانان هر اتنوس ھېچ بىر دليلە احتجاج اولمادان آنجاق تۈرك اوّلا بىلر.

۱- تارىخىدە تۈرك، پروفېسور رازۇنىسى، ص ۱۰

۲- آذربایجان دىلىنىن تشكۈلۇ، غىب الله يېنف، ص ۲۲۳

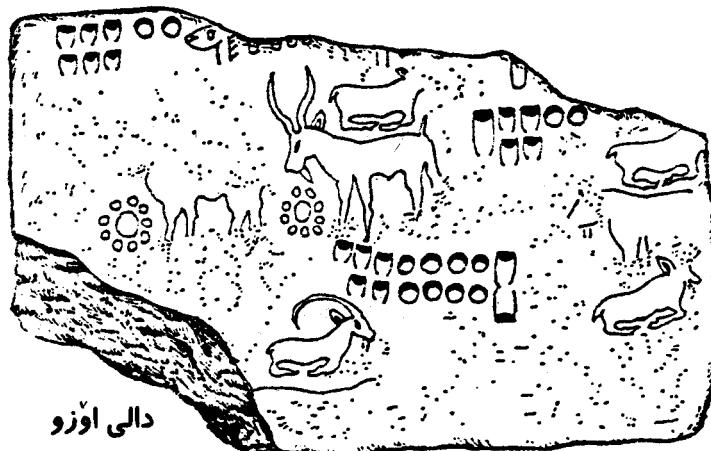
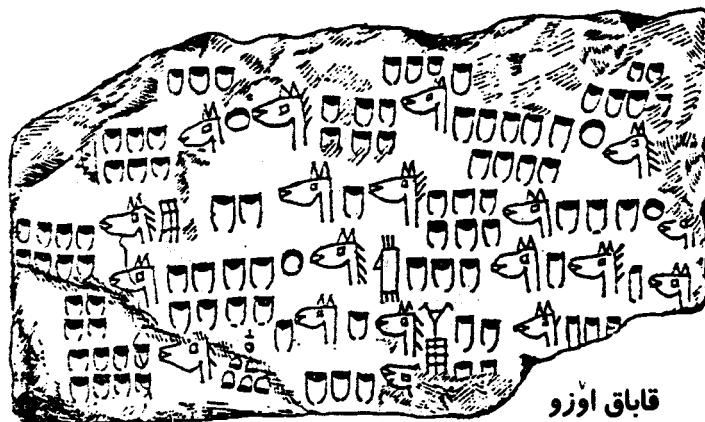
بۇنو دا دىمەلى يېك كى، آلتاي آدى او اتنوسلامن اوزلرىنە وئىدىكلىرى آد او لمایىپ، ذاتاً عالىملى طرفىندان اونلارا وئىرىلمىشىدىر. آلتاي داغى اطرافىندا اسکى دۇورلىرده چۈخلىو اتنوسلامن ياشايىپ و هامىسى نىن دىللرى ايلتىصاقى او لموشدور. بۇ اتنوسلامن چۈخالدىقجا اوزرادان آيرىلىپ زامان- زامان كۆچھەزك آيرى بولگەلەر گىتمىشلر. بۇ كۆچمەلر بعضاً كۇئنلەلەر بعضاً دا ايجبارى او لموشدور.

بۇ كۆچمەلر تارىخىن ايلك چاغلارىندان باشلايىپ عصىرلر بۇيۇ دوام اتتىمىشىدىر. بۇ كۆچرى اتنوسلامن بعضاً ده اوزال و اوزتا آسيادان او لموشدور. بۇ كۆچرى قىيلەلر و اتنوسلامن دۆنیانىن بىر چۈخ حىصەسىنى قاپسايىپ و تارىخىن چۈخ حىصەسىنى اونلار قۇرموشلار. بۇنلارين چۈخىو دا آت بىلىنده او لوب و مالدارلىق ايله مشغۇل او لدوقلارينا گۈرە «آتلى چۈبانلار» آدلانمىشلار. بۇرادا بۇ سۈرەغۇ قاباغا گلىرى كى، بىر بىلە آدام هارادان گلىرىدىلر. نە اوچون شرقىدە اينسانلار بىر بىلە مۇتراكىم او لوب، غربىدە ايسە بۇنجا بۇشلوق گۈرۈنۈردو؟

عالىملر ايلك اينسانىن تاپىلىشىنى آفرىقادان بىلىرلر و اوزرادان آوروپا و ساييرە يېرلەر كۆچدۇكلىرىنى ايدىغا اندىرلر. بىلە او لسا گىركى چىنдин (آلتايىدان) زامان- زامان غربە كۆچنلر او لجه آفرىقادان او رايما گلىب و اوزرادا ساکىن او لوب و سۇنرا اوزرادان غربە سارى كۆچمگە باشلايىلار. بىر حالدا كى بىز بىلە بىر حادىثەنин اىزىنى و شاهىدىنى هەنج يېرده گۈرموروك. آفرىقا قارا درىيلەرىنىن نە واخت چىنە گلىب رنگلەرنى دىيىشىپ، آغ ياسارى درىلى او لدوقلارينا دا هەنج بىر قانع اندىجى نىشان گۈرە بىلمىرىك. بۇرادا بىلە بىر فرضىيە قاباغا سۈرمك او لار (البته بۇ نەيم او ز شخصى ئىزىمىدىر و لازىمېنچە دە دليلىم واردىرى): اينسانلار دۆنیانىن اىكى نوقطەسىنە تاپىلىميشلار، بىر نۇوعو آفرىقادا (قارا درىلى)، بىر نۇوعو دە چىن آتلەكەسىنە و آلتاي داغى (يا تانرى داغى) چىورەسىنە (آغ درىلى) تاپىلىميش و او رادا دۇغۇب تۈرەيپ، قاينار قازان كىمى دايىما داشىپ، تۈكۈلوب، هە يانا آخماقدا او لموشدور.. شرقىن قالابالىغىنى و غربىن بۇشلۇغۇنۇ آنجاق بۇ جۇز تۈزۈجىه اشىمك او لار.

ايلام تصویرى خطىپىندىن نۆمونە

سومۇرلەدە و ايلاملاردا تىجارتى حسابلارى قىيد اشىمك اوچون چۈخلىقدا پالجىق لۇوحە لەدن اىستىفادە او لونوردو. تصویرىدە كى هەر اىكى او زو گۈرۈن بىر لۇوحە دە آتلارىن سىيەھىسى وئىرىلمىشىدىر. بۇرادا آنجاق آتلارىن باشلارى چكىلىميشىدىر. ئىشىن حالدا هە زاد آيدىنلىرى. مىڭلا باللارى يۇخارىيَا قۇزوغانان آتلار اركك و آشاغى ساللانانلار دىشى (ماديان) و ياللارى او لمىانلار دايلاق (دایچا)

دېرلار آتلارين سوول طرفينده اولان بارماق شكيللىرى بىر عددى نىن و داييره لر ۱۰ عددى نىن علامتىدىر. ايلاملىلارин تصویرى خطرلىرى نىن ۱۵۰ علامتى واردىر. لakin اونلارى مۇختىلف شىوه لرلە تر كىب انتىمك دە اوّلار.

لۇزىھەنин دالى طرفى نىن شكيلىنىدە (اورتادا) آتلارين جمعى نىن ۱۸۵ اوّلدوغۇ گؤستىرلىر (ساغ طرفده بىر دنه ۱۰۰ علامتى و ۸ داييره يعنى ۸۰ و ۵ بارماق يعنى ۵). اوّل شكيللىرى ايسە سندىن اۆستونە وۇرولان مۇھورلىرىدىر و سندىن رسمي اوّلدوغۇنۇ گؤستىرلىر. بۇ خط سۇنزاalar تارىخ ايلە هئىجايى خەطى چىرىلىپ و ۲۹۰۰ م. اۋ. سادەلشەركى تك خەطلى يازى نىن مىيدانا چىخىماغىندا يۈل آچمىشىدىر.

يىئنى تۆرك دىللرى دۇورو (۳)

(۱۶- جى عصردن بۇ گۈنەدك)

دۇكتور جواد هيئت

- تۆرك دىللرى نىن سۈن دۇورو ۱۶- جى عصردن باشلانىپ، بۇ گۈنەدك داوام اتتىمىشدىر.
- چۈراش دىلى دە داخىل اوْلماق اوْزىز بۇ گۈنەنکو تۆرك دىللرى آلتى فونم اوْزىزىنده بۇ لۇنورلار.^۱
- ۱- رېز، لەش فونم دىيىشىملىرى، مىڭلە چۈراشجا، تىھير=عۆزومى تۆركجه توقۇز (تۆكۈز)، چۈراشجا، هېل=عۆزومى تۆركجه قىش (كىش).
 - ۲- سۈزىباشى «ە» فونمى نىن دۇرۇمو: ھاداق (خليج تۆركجه)-آداق، آتاخ، آزاخ-آياق.
 - ۳- سۈزىباشى و سۈزسۈنۈ «د» فونمى نىن دىيىشىملىسى: آداق، آتاخ، آزاخ، آياق.
 - ۴- «لېغ» سىس قروپۇنون (ھىچاسى نىن) دىيىشىملىسى: تاغلىق، تاغلىق، تاغلى، تاولى، داغلى.
 - ۵- «أغ» سىس قروپۇنون (ھىچاسى نىن) دىيىشىملىسى: تاغ، تاو، تو، داغ.
 - ۶- سۈزىباشى «ت» فونمى نىن دۇرۇمو: تاغلى، داغلى...
- بۇ آلتى فونم اوْلچوسونە گۈرە تۆرك دىللرى ۱۲ قروپىا آيرىلىرى:

۱ - «ر» و «ل» قروپۇ، چۈراشجا:

- چۈراشجا زوش دىلى اوْلان آنا تۆركجه نىن قارداشى، آنا بولغا زجانىن داۋامى و بۇ گۈنەنکو «ر»، «ل» قروپۇنون نۆماينىدەسىدەرى. چۈراشجانىن اساس خۇصوصىتلىرى بۇنلاردىر:
- عۆزومى تۆركجه دە «از» فونمى «ر» تەلۋەت اندىلىرى: اوْكۈز=ويقىر، قىز=ھىر.

- عۆمومى تۈركىچەدە «ش» فۇنمى بىر سىرا سۈزلىرده «س» تلفۇظ اندىلىرى: باش = پۇس.
- عۆمومى تۈركىچەدە «د» فۇنمى نىن «ر» ايله دىيىشىمىسى: آداق = اوْرا. (آياق)
- سۈزباشى «ى» فۇنمى نىن «س» ايله دىيىشىمىسى: يارۇق = سىلىخ (گۇناھ)، يىتى = سىچچى (يىددى)، بىل = سوْل.
- «ج» فۇنمى نىن «س» ايله عوضلىنمىسى: چىچك = سىكك، اوْلچ = ويس، اوچ = ويىس.^۱
- (I) اوْنوندەكى «س» فۇنمى نىن «ش» ايله دىيىشىمىسى: سىنك = شىنا، سىنوك = شىمى (سۆمۆك).
- (I) اوْنوندەكى «ت» فۇنمى نىن «ج» ايله دىيىشىمىسى: تىل = چىلەھ (دىل).
- اوْزون سىلىلەرنىن اوْنجه باشدا «ى» تۈرەمىسى: آت = يات (آد). آچى = يۇس. (آجىماق، تۈرشاماق)، اوْوا = يۇوا.
- يۇوارلاق سىلىلەرنىن اوْنجه باشدا «و» = تۈرەمىسى: اوْن = وۇنى، اوْزون = وىرىم، اوْل = وىل، اوْلچ = ويس، اوْرت = وىت.
- اسكى وۇلقا بولغارلارى نىن نومىرى اوْلان چۈرواشلار بۇ گۈن اساس وۇلقا چايى نىن اورتا مجراسىندا اوْلان چۈرواش مۇختار جۆمهۇرىتىنە ياشايىرلار و سايىلارى اىكى مىليونا ياخىنلىرى.
- چۈرواشلار اوْرتودوکس خرىستيانىدىرلار. آتalarى وۇلقا بولغارلارى مۇسلمان ايدىلر. اىلك دفعە ۱۷۳۰ - دا رۇس اليفباسىلە يازماغا باشلادىلار. بۇنلارين اىلك قرامىرى ۱۷۶۹ - جۇ ايلدە حاضىرلانتىش و اىلك اوْزل اليفبالارى ايله ۱۸۷۱ - دە نشر اندىلىمىشدىر.
- چۈرواشجانىن اساس اىكى لهجهسى واردىر.
- ۱- يۇخارى لهجه و يا ويرىال (Viryal) لهجهسى، ۲- آشاغى و يا آناترى (Anatri) لهجهسى، يازى دىلى آشاغى لهجه يە دىيانىرى^۲.
- يۇخارى لهجهنин باشلىجا اوْزلىكلىرى: اىلك هىنجادا «لـا او» يېرىنە «لـا او» واردىر: پۇر (وار) = پۇز، اولتى (آلتى) = اولتى (يۇخارى لهجه).
- سىلى آهنگ قانۇنۇ داھا يايغىنلىرى.

۱- سەرقەن ئەتىنداكى علامىي فۇنمىن اوْزىلوغونو گۇستىرىر.

۲- هاداق قروپو: خلچ دیلى

خلج تۆركجهسى قىdim اوزلىكلىرى ساخلايان مۇستقىل بىر دىلىدىر. خلجلر تهرانين ۲۰۰ كيلومتر گۈنىنى باتىسىندا همدان اىلە قم آراسىندا خلچىستاندا ياشاييرلار.

خلج تۆركجهسى نىن باشليجا اوزلىكلىرى بۇنلاردىر:

۱- آنا تۆركجه سۆزباشى «ه» فۇنمى نىن سىستىلى اولاراق قالماسى: آنا تۆركجه هار (بۇرولماق)= هارگان (هارقان): يۇرغون (آرقىن).

۲- آنا تۆركجه «د» فۇنمى نىن قۇرۇنماسى: هاداق=آياق. اندى (صاحب)=ائىدى. آنا تۆركجه =قۇدرۇق (قوزىرقى)=قۇدرۇق.

۳- آنا تۆركجه دەكى بېرىنجى اوزون صايىتلەrin قۇرۇنماسى يا دا اىكىزلىشىمەسى: آت (آد)=آت، آنا تۆركجه ائىن=ائىن (ائىنكى)، ائىت=ائىت، آنا تۆركجه ھۆل (ايسلاق)=ھەئىل.

۴- آنا تۆركجه ny (نى) فۇننى نىن «ن» اىلە دىيىشىمەسى: قۇنى kony =قۇن (قوزىون).

۵- چىخىشلىق حالى نىن (دن، دان) يېرىنە اوزخون تۆركجهسىنده اولدوغو كىمى (دا، دە) شكىلچىلەر يە دە قۇرۇلماسى: يىسىنە (الىنەن)، اوغلى كۆتىنە=اوغلۇ آرخاسىنдан.

۶- اسکى تۆركجه گىلى- غىلى- قىلى (alla- gilli) فعلى صىفت شكىلچىسى نىن گىلى- قىلى اولاراق قالماسى: كىلگىلى (گەن)، ھىخلاقىلى (آغلايان).

۷- «دا»، «دە» يېرىنە «چا»- «چە» اىشلەنمەسى: ھەچە (آدامدا) مىيدانچا (مىيداندا)، شام اىستىچە (آخشام اوستو).

۸- نفى بىلدىرەن «داغ» (دگىل) سۆزو عىباً قالمىشىدىر: من شركە كلن داغام (من شەرە گلن دگىلەم). يۇل ھاۋۇل داغ ارتى (يۇل ھamar- ياخشى دگىلدى).

۳- آتاخ قروپو: ياقوتچا، دولقان لهجەسى

ياقوتتار تۆرك دۆنياسى نىن ان قوزىنى دۇغۇ اوجوندا ياقۇت مۇختار جۇمھورىتىنە ياشاييرلار. اوزلىرىنە سانخا (ياقا) دىئىلر. رسمى دىنلىرى خرىستيان اولماقلا ياناشى قىdim دىنلىرى اولان شامانىزم ھە دە آرالارىندا ياشاماقدادىر.

ياقوتچا دا قدىم خۇصوصىتلىرىلە مۇستقىل بىر تۆرك دىلىدىر. لەن چۈنخ تۇزا تۆركجهسىنە ياخىندىر، آما تۇزا تۆركلىرى دە ياقوتچانى آنلايا بىلمىرلەر.

ياقۇنجادا يېزىدە اللى حۆددۈدندا مۇغولجا سۈزلىر واردىر.

ياقۇنجانىن باشلىجا اوْزىللىكلىرى بۇنلاردىر:

۱- آنا تۆركىچە دە «د» فۇنىمى نىن «ت» سىسىنە دىيىشىمەسى: **هاداق**= آتاخ (آياق)، **آدغىر**= آتىر (آيغىر)، **اندگو**= اوْتۇر (ایبى = ياخشى)، **تۇد**= توت (دويماق).

۲- آنا تۆركىچە دە «أَغ» سىن قروپۇ «تىيا» اىلە دىيىشىر: **تاغ**= تىا (داغ)، **باغ**= بىا.

۳- اىلک اوْزۇن سىلىلىرىن قورۇنماسى و يا كاپىزلىشىمەسى:

آت= آت (آد)، **بىش**= بىش (بىش)، **قىز**= قىس، **ھوت**= اوْوت (اوٹ)، **تۈرت**= تۈرۈت (دۈرۈد)، **بۇز**= بۇس. **كۆچ**= كۆس (كۆچ).

۴- سۈز باشى «س» فۇنىمى نىن دۆشىمەسى: **سن**= ان، **سەكىز**= آغىس، **سۈز**= اوئىس.

۵- سۈز باشى «ئى» فۇنىمى نىن «س» اىلە دىيىشىمەسى: **ياز**= ساس (باھار)، **يۇل**= سۈزۈن (أىل)، ياشىل= ساهىل.

۶- سۈز اىچى و سۈز سۈنۈ «س» فۇنىمى نىن «ت» اىلە دىيىشىمەسى: **ايىسرى**= ايىرسىر (دىشىلەمك). ياستۇق سېتىتىك.

۷- آنا تۆركىچە «چ»، «ش»، «ز») فۇنملرى نىن صامىت يانىندا و سۈن سىسىدە «س» اىلە دىيىشىمەسى: **چىرىگ**= سىرى (اوردۇ)، **ساج**= آس، **بىش**= بىش (بىش)، **يېز**= سۈس.

۸- اىسمىن اشلىك حالى نىن وارلېغى: مىن آغالىن= من آتمالا بېرىلىكىدە، مىن كېنلىن= من اونونلا بېرىلىكىدە.

۹- عۆمومى تۆركىچە سىز- سىز شىكىلچىلىرىن يۇخلىوغۇ: اىيە تە سۇفۇخ اوْغۇ= آناسى يۇخ اوْشاق، تىل آسوْفۇخ= دىلىسىز (لال)، اۇتا سۇفۇخ سىر= سۇيپو يۇخ يېر.

۱۹۲۰- دن سۇنرا يازى دىلى اولان ياقۇنجانىن اۆچ لەجەسى واردىر:
۱- نام- آلدان لەجەسى: خاتىن (قادىن)، سرىن= سرىن.

۲- كانگال- ويليوى (Vilyuy) لەجەسى: خۇتۇن (قادىن)، سۇرۇن (سرىن).

۳- دۇلقان لەجەسى: كاتۇن (قادىن)، سېرۇن= سرىن.
ياقۇت يازى دىلى كانگال- ويليوى لەجەسى اوْزىرىنلە قۇرۇلموشدور. ياقۇتىستاندان چۈخ اوْزاقدا، تايمور يارىم آداسىندا (شېھجزىرە سىينىدە) دانىشىلان دۇلقان لەجەسى داها قدىم اوْزىللىكلىرى گۇستىرىن.

۴- آداق - داغلیغ قروپو: توواجا، کاراگاس لهجه‌سی

توواجا، اوئنا چۈخ ياخىن تۇفالار (كاراگاس) لهجه‌سی ايله بېرلىكىدە تۈرك دىللرىنىن آيرى بىر قولونو تشكىل اندىر. تووالار اۇزلىرىنە تىواكىيى و يا تىوالار دىئىلر.

تۇوا آدى قدىم چىن منبىلىرىنە تۇ- پا بوى آدىنداڭ گلىرى. دوغۇ ھون كۇنقدىراسىيونونا باغانلى اولان تۇ- پالار شىمالى چىننە اىكى يۆز ايله قىدر توبىا وئى (Topawei) دۇلتىنى (۶-۴ - جى عصرلر) قۇرمۇشدولار.

تۇوا تۆركچەسى باشلىجا روسييە فدراسىونون تۇرا مۇختىار جۆمهورىتىنە خالقىن دىلىدىر. تۇوانىن پايتختى قىزىل شهرىدىر. اۇنلارين سايىلارى اىكى يۆز مىنин اۆستۈنلەدىر.

بىرده شىمالى مۇغولىستاندا، بۇرىيات مۇختىار جۆمهورىتىنە و چىننە اوپغۇر مۇختىار بۇلگەسىنە كىچىك تۇوا تۈپلۈوقلارى وار. تۇوالىلارين دىنى تېت بودىزمى ايله شامانىزىمین قارىشىغىدىر.

تۇواجانىن باشلىجا اۇزلىلىكلىرى بونلاردىر:

۱- «د» فۇنمى نىن صايىتلەر آراسىندا قالماسى و هئچا و سۆز سۈنۈندا «ت» ايله دىيىشىمەسى: آنا تۆركچە هاداق = آداق (آياق)، آدېغ (آيى)، اوڈى (اويماق = خواب)، بىندىك (بىكىك)، آنا تۆركچە كۇد = كۇت (تۈكۈك)، تۇد = تۇت (دۇيماق).

۲- «أغ»، «ايغ» و «ايگ» سىن قروپلارى نىن قالماسى: تاغ = داغ، باغ = باغ، (قايسىش، كمر، كمند)، تىرىيگ = دىرىيگ (دىرى).

۳- اوزون صايىتلەرين قىسالماسى و قىسا صايىتلەرين قىرتالق صايىتلەرىن دۇنەمىسى:

آت = آت (آد)، آنا تۆركچە تۆش = دوش (رۇيا، يۇخو)، آنا تۆركچە: تۆش = دوش (دۆشىك، ائتمك).

۴- سۆز باشى «ى» فۇنمى نىن «چ» ايله دىيىشىمەسى: آنا تۆركچە ياش = چاش (گنج، جوان)، يش = چىش، بىل = چىل، يۈل = چۈل.

۵- سۈن سىن «چ» فۇنمى نىن «ش» ايله دىيىشىمەسى: آچ = آش، بىچ = بىش، آنا تۆركچە هوچ = اوش (اوج)، آنا تۆركچە اوچ = اوش.

۶- «ز» فۇنمى نىن هىچجا و سۆز سۈنۈندا «س» ايله دىيىشىمەسى: آنا تۆركچە آز = آس، قىز = كىس، بىز = بىس، تۆز = دۇس (دۇز)، كۆز = كۆس (گۆز).

۷- بىرىنجى و اىكىنچى سىسىدە «ش» فۇنمى نىن سىسىلىر آراسىندا «ز» ايله دىيىشىمەسى: آنا تۆركچە آشور = آزىز (آشيرماق)، آنا تۆركچە انشىك = ائژىك (قاپى)، آنا تۆركچە كىشى = كىزى، آنا تۆركچە هاچوق =

آزىك (آچىق)، آنا تۈركىجە قۇچاق - قۇشاق = كۈزاق (قوجاق).

- پ فۇنمى نىن سىسىلىر آراسىندا «و» ايلە دىيىشمەسى: تاپان = داوان (اوچ - آياق)، تۈپرەق = دۇوزراك، آنا تۈركىجە كۈپرۈگ = كۈزۈرۈگ (كۈرپۈ).

تۇرا دىلى سۇوت حاكمىتى زامانىندا يازى دىلىنە صاحىب اولموش و دۆرد لەجەسى واردىر. اورتا، باتى، قۇزىنى - باتى و گۇزىنى - باتى لەجەلرى. يازى دىلى اورتا لەجە اوئزىرىنە قۇرۇلموشدور.

كاراگاس و يا تۇفا لەجەسى ٦٠ نفرىن دىلىدىر و تۇرا دىلىنە چۈخ ياخىندىر و اوئونون بىر لەجەسى سايىلا بىلر. بۇنلار سايىان داغلارى نىن قۇزىنى ياماجلارىندا ياشايىلار.

۵- آراك - تاغلىغ قروپۇ:

هاكا سىجا، اورتا چۈلەم، مراس و يۇخارى تۇم لەجەلرى؛ سارى اوپۇغۇزجا، فۇيۇن قىرقىزجاسى.

بۇ قروپۇ سۇوت رئىمى زامانىندا يازى دىلىنە صاحىب اولان هاكاسجادان باشقۇا بۇ لەجەلرده داخىلدىر: اورتا چۈلەم، مراس و يۇخارى تۇم لەجەلريلە چىنин قانسۇ اىالتىنە دانىشىلان سارى اوپۇغۇزجا و فۇيۇن قىرقىزجاسى.

هاكا سىجا روسىيە فدراسىونونا باغلى هاكاس مۇختار بولگەسىنيدە يىنىسى ئاباكان و چۈلەم چایلارى نىن اورتا مجراسىندا ياشايىان خالقلارىن دىلىدىر. بۇنلار قدىمدان ئاباكان تاتارلارى و يىنىسى تۈرکلىرى آدلانىرىدىلار. يازى دىللەرى ساقاى - بلتىر لەجەسىنە دايانيز. سايىلارى يۈز مىنە ياخىندىر.

هاكا سىجانىن باشلىجا اوزلىكلىرى بۇنلاردىر.

- «د» فۇنمى نىن «ز» ايلە دىيىشمەسى: اسکى تۈركىجە آداق = آزاخ (آياق)، اسکى تۈركىجە آدىر = آزىز (آىيرماق)، اسکى تۈركىجە بىندۈك = پۈزىك (پوكىك).

اسکى تۈركىجە قۇدرۇق و يا كۈدرۈك = خۇزۇزۇخ (قۇبۇرق)، اسکى تۈركىجە اودى = اوزو (اويماق، يۇخلاماق).

- آغ، اىغ سىن قروفۇنون قۇرونماسى: آنا تۈركىجە تاغلىغ (داغلى، داغلىق)، آنا تۈركىجە باڭ = پاڭ (باڭ، اىپ)، اسکى تۈركىجە قاتىغ و ياكاتىغ = خاتىغ (قاتى، سخت).

- سۆز باشى «ى» فۇنمى نىن تۇراجادا اولدوغو كىمى «چ» ايلە دىيىشمەسى: اسکى تۈركىجە ياخشى = چاخشى (ياخشى)، اسکى تۈركىجە ياداڭ = چازاخ (يایا = پىادە)، اسکى تۈركىجە بىل = چىل، اسکى تۈركىجە يۆگۈر = چۆگۈر (قاچماق، يۆگۈرمىك).

هاکاس دیلیندە عرب و فارس سوژلری بۇخىدر، مۇغۇلچادان آلينما سوژلر ده تۇوا، آلتاى و ياقۇت دىللريلە مۇقايسىدە آزدىر. لakin ۱۷-جى عصردن بىرى رۇس سوژلری گىرمكە باشلامىش و بۇ گۈن چۈخ سايىدا رۇس سوژلری واردىر.

- «ج» فۇنمى صايىتلەر آراسىندا «ج» سىسى و باشقۇا يېئىلدە «س» سىسى و ئىرىپ: آنا تۆركىچە چاڭ = ساخ (چاخماق)، آنا تۆركىچە چاپ = ساپ (وۇرماق)، اسکى تۆركىچە چىرىگ = سىرىيگ (اۇردو)، آنا تۆركىچە آچ = آس (آچ)، آنا تۆركىچە هاج = آس (آچماق). - هەنجاسۇنو و سوژسۇنو «ش» فۇنمى نىن «س» ايلە دىيىشمەسى: آنا تۆركىچە باش = پاس، آنا تۆركىچە بىش = پىس (بىش)، آنا تۆركىچە اوچشاش = اوچشاش (اوچشاماق، بىزەمك)، آنا تۆركىچە تاش = تاس (داش).

- صايىتلەر آراسىنداكى «ش» فۇنمى نىن «ز» ايلە دىيىشمەسى: آنا تۆركىچە آشۇرۇ = آزىرا (آشىرى، اېفراط)، آنا تۆركىچە كىشى = كىزى، آنا تۆركىچە بىشىك = پىزىك. - سوژ باشى «ب» فۇنمى نىن «پ» ايلە دىيىشمەسى: آنا تۆركىچە بار = پار (وار)، آنا تۆركىچە باسا = پازا (يېنىدىن، تازاشدان)، آنا تۆركىچە بىش = پىس، آنا تۆركىچە بىش = پىرس = وئرمك، آنا تۆركىچە بۇل = بۇل (اولماق).

- ايلك هەنجاداکى فتحە و كىسرە (é) فۇنملارى نىن (اي=i) ايلە دىيىشمەسى: آنا تۆركىچە كىچ = كىس (كىچمك)، اسکى تۆركىچە كىس = كىس (كىسمك)، آنا تۆركىچە بىش = پىرس، آنا تۆركىچە بىش = پىس. - ايلك هەنجاداکى أ، ا (اي=i، اي=e) فۇنملارى نىن قىسا أ ايلە دىيىشمەسى: آنا تۆركىچە بىر = پىرس. آنا تۆركىچە هىن = اين (ھىن، نىن)، آنا تۆركىچە اىيچ = ايس (ھىس)، آنا تۆركىچە ايركك = ايرگك (اركك، كىشى)، آنا تۆركىچە اىسيق = ايزيق (ايستى).

- آرخا صايىتلەر اوئوندە كى سوژياشى «ق»، «ك» فۇنمى نىن «خ» ايلە دىيىشمەسى: آنا تۆركىچە قادىن = خازىن (قاينىن، قۇدا)، آنا تۆركىچە كادىنگ = خازىنگ (قاينىن آغاچ)، آنا تۆركىچە قىز = خيس (قىز)، آنا تۆركىچە قۇل = خۇل، آنا تۆركىچە قۇجاچ = خۇجاچ.

- سۈن سىن «ق»، «ك» فۇنمى نىن «خ» ايلە دىيىشمەسى: اسکى تۆركىچە آداق - آزاخ (آياق)، اسکى تۆركىچە ياقشى = چاخسى، آنا تۆركىچە يوق = چۈخ (يوق، يوخ). هاكاس يازى دىلى بۇلگەدە ۱۹۴۴ ايلينە قدر بىر يازى دىلى اولان شۇرجانىن يېرىنى آلمىشدىر.

اوزرتا چۈلپىم، ماراس، يۇخارى توم لەھەملەرى:

- چۈلپىم تۆركىجەسى اۇنى چايىن ساغ قۇلۇ اولان چۈلپىم چايى بۇزىونجا ياشایان خالقىن دىلىدىر. آشاغى چۈلپىم لەھەمىسى بىر آياق لەھەمىسى اوولدۇغۇ حالدا، اوزرتا چۈلپىم لەھەمىسى ھاكاس يازى دىلى كىمى بىر آزاق (آياق) لەھەمىسى دىر.

ماراس و توم چايلارى وادىلرىنده دانىشىلان شۇر لەھەملەرى ھاكاس يازى دىلى كىمى آزاق لەھەملەرىدىر و بۇ اۇزلىكلىكلىرى ايله كۈندۈم و آشاغى توم لەھەلریندن فرقلىنيرلر. شۇرلار قدىم ادبىاتدا قارا اورمان تاتارلارى آدلانىرىدىلار.

سارى اوپقۇرچا:

سارى اوپقۇرلار چىنин قانسۇ اىالتىنинدە ياشارلار و سايىلارى اون بىش مىن حۆددۈنۋىدا دىر. بۇنلار بۇدىستىرلر. سارى اوپقۇرجانىن باشلىجا اۇزلىكلىرى بۇنلاردىر:

- «د» فۇنمى نىن «ز» ايله دىيىشىمىسى، مثلاً اسکى تۆركىجە آداق= آزاق (آياق). اسکى تۆركىجە ائدر= ائزىر (يەھر)، اسکى تۆركىجە بىندۇڭ= پىزىك (بۇئۈك، يۆكىك)، اسکى تۆركىجە اوۇدى= اوۇزو (اوپوماق، يۇخلاماق).

- آغ، اىغ سىن قروپىلارى نىن قۇرۇنماسى: اسکى تۆركىجە تاغلىق= تاغلىغ (داغلى)، اسکى تۆركىجە اوۇلۇڭ= يۇلۇڭ (اوۇلۇ).

- «ش» فۇنمى نىن «س» ايله دىيىشىمىسى: آنا تۆركىجە بىش= پش (بىش)، آنا تۆركىجە تاش= تاس (داش)، اسکى تۆركىجە تاش= تاس (دېش)، آنا تۆركىجە ياشىل= ياسىل (ياشىل)، اسکى تۆركىجە اشىك= سىئىك (قاپى)، اسکى تۆركىجە قىش= قىس (قىش).

سوز باشى «ب» فۇنمى نىن «پ» ايله دىيىشىمىسى: باغ= پاغ، اسکى تۆركىجە بار= پار (وار)، اسکى تۆركىجە بالىق= بالىق (شەھر).

سوز باشى «ئى» فۇنمى نىن قۇرۇنماسى: ياشىل= ياسىل، ياغى= ياغى (دۆشمان)، اسکى تۆركىجە يانگى= يىشنى، اسکى تۆركىجە يىغلا= يىغلا (أغلاماق)، اسکى تۆركىجە يۇلتۇز= يىلتۇس (اولدۇز)، اسکى تۆركىجە يۇنگ= يۇنگ (يۇن)، اسکى تۆركىجە يۆز= يۆس.

فوئۇن قىرقىزجاسى:

فوئۇن قىرقىزلارى بۇ گۈن چىن و منچوريا بۇلگەسىنinde، هاربىن- يىن ۱۶۰ کيلومترلىكىنinde ياشايىلار و سايىلارى مىن جىوارىنۋىدا دىر. بۇنلار يىشنى سىئى بۇلگەسىنندە منچورىيَا ۵۷- ۱۷۵۵ - دە كۈچمۇشلر.

- بۇ لهجه هاکاسجايلا تعریباً عئیندیر. فۇيو قىرقىزلارىنин دىنلىرى ده شامانىز مدیر و لامائىزمىن ده تأثىرى اوْلموشدور. بۇ لهجه نين هاکاسجادان فرقلرى بۇنلاردىر:
- سۆز اىچى سىسىلىر آراسى غـ- گـ سىسى بعضى سۆزلەرde حذف اوْلموش و اوْندان اوْلۇكى سىلى اوْزانمىشىدیر: اسکى تۈركىچە آغىز= آىر (آغىز)، اسکى تۈركىچە آغىز= آز (آغىز)، اسکى تۈركىچە يىگىت= جىت (جوان).
 - سۆز سونو گـ- ق سىلىرىنин «ھـ» اوْلماسى: اسکى تۈركىچە تاغ= تاه (داغ)، سارىغ= سارىح (سارى)، اوْلۇغ= اوْلۇھ (اوْسلۇ، بۇيۇك).
 - «ىـ»- نين «جـ» ايله دىيىشىمىسى.
 - سۆز باشى «جـ» فۇنمى نين «شـ» ايله دىيىشىمىسى: اسکى تۈركىچە چاپ= شاپ (وۇرماق).

٦- آياق - تاغلىق قروپۇ:

- آلتايجانىن شىمالى لهجهلىرى: آشاغى چولىم، كۈندۈم و آشاغى توم لهجهلىرى. آلتاي يازى دىلى آلتايجانىن جنوبى لهجهلىرى اوْزىزىنه قۇرولموشدور (اصل آلتاي، تىڭىتى و تىڭىكتە). بۇ لهجهلىرله شىمال لهجهلىرى آراسىندا مۆھوم فرقلر واردىر. بۇ فرقلرىن باشىندا «آغـ» و «ايغـ» سىس قروپىلارى گلىرى. آلتاي يازى دىليندە «تاغلىق» سۆزو «تۈلۈ» تلفۈظ اوْلونور، حال بۇكى شىمال لهجهلىرىنده توۇوا و هاکاس دىل قروپىلارىندا اوْلدوغۇ كىمى «تاغلىق» دىئىلىرى.
- آياق - تاغلىق قروپۇنون باشلىيغا اوْزىللىكلىرى بۇنلاردىر:
 - «دـ» فۇنمى نين «ىـ» ايله دىيىشىمىسى: آياق، آيقىر، تونى و سـ.
 - «آغـ» و «ايغـ» سىس قروپىلارى نين قۇرۇنماسى: تاغ (داغ)، تاغلىغ (داغلىق).
 - اىلک هىچجادا فتحە و كسرە أـ (ايـ) سىسىنە چىورىلىر: اسکى تۈركىچە بىك= بىك، اسکى تۈركىچە بىل= بىل.

- يۇوارلاقلاشما يۇندىرۇر: كۈرگەن (گۈرموش)، پۇلقان (اوْلموش).
- سۆز باشى «ىـ»- نين اوْزىنندن سۆنرا بىر «نـ» و يـا «نـگـ» وارسا، «نـ» ايله دىيىشىمىسى («ىـ»- نـ دىشىمىسى)، مىلاً اسکى تۈركىچە يالنگوس = ناقىس (تىك، يالقىز)، اسکى تۈركىچە يانگاك = ناك (ياناق).
- سۆز باشى «جـ»- نين «شـ» ايله دىيىشىمىسى: چاناق= شاناك، چاپقان= شاپقان.
- سۆز باشى «بـ»- نين «مـ» ايله دىيىشىمىسى: بۇرۇ= مۇرۇ (قۇرد)، بالچىق= مالكاش (پالچىق).

- صایتلر آراسیندا «م» فونمی نین «ب» ايله دیشمهسى: تمیر = تپیر (دمیر).
- «دان»، «دن» يشىنە «دین»، «دېن» ايشلئەمىسى: مندىن (مندن)، اوڭدىن (انۇندن).

۷- آياق - توپلو قروپو: آلتايجا

آلتايجا، داغلىق آلتاي مۇختار بولگىسىنده ياشايان اوپرۇت، تىلنىكىت و تىلۋىتارلە قۇزىنى آلتاي لهجهلىدە دانىشان توبىا، كوماندى و چالكاندۇلارين يازى دىلىدىر و ۱۹۲۲ - ۱۹۴۸ د يازى دىلى اولمۇشدور. آلتايجا با قدر اوپرات دىلى ئىتىلىرىدى. آلتاي يازى دىلى گۈزىنى لهجهلىرى (اوپرات يىدا اصل آلتاي، تىلنىكىت و تىلۋىت) اوزرىنە قۇرولمۇشدور. آلتايجانىن قۇزىنى لهجهلىرى آلتاي يازى دىلىنىن چۈخ فرقىلىدىر. اوپراتلار اوزلىرىنە اوپرات و يا آلتاي كېزى دىبىرلر. قۇنشولارى اونلارا داغ كالموکلارى و يا آق كالموکلار دا دىبىرلر. اوپراتلار شامانىستىدىرلر. تىلنىكىتلر شامانىستى، خريستيان و لامائىستىدىرلر. تىلۋىتلر تىلنىكىتلرىن ياخىن قوهوملاريدىر. آلتايجا دانىشانلارين سايىسى يۆز مىنە ياخىنيدىر.

آلتايجانىن باشلىجا اوزللىكلىرى بۇنلاردىر:

- ايلك هىچجادا «آغ» سىن قروپونون (او، او) ايله دیشمهسى، مثلاً اسکى تۆركىجە تاغ = تو (DAG), اسکى تۆركىجە باغ = بو، اسکى تۆركىجە ياخ = دو (ياغ).
- سۆز سۇنۇنداكى «ايغ» او و «ايغ» او تلفوظ اندىلىرى: اسکى تۆركىجە تاغلىق = توپلو (داغلىي)، آرىغ = آرو (تميز)، قاتىق = كاتۇ (قاتى)، يىلىق = ديلو (ايليق)، تىرىگ = تىرۇ (دىرىي).
- باشدادا «ى»، «د» دیشمهسى: ياش = داش (جوان)، يىل = دىل، يىلان (دىلان).
- كىزى صامىتلىرى قۇنشولوغوندا باشدادا «ى» سىسى «ن» سىسىنە چىورىلىرى: اسکى تۆركىجە يانگاكى (نانگاكى).
- ايلك هىچجادا «اوغ» و «اوغ»، اوو، اوو (او) اوللور: بىنۇغ = بو (بۇغماق)، اسکى تۆركىجە قۇو = كۇ (قۇوماق)، توغ = تو (دۇغماق)، سۇو = سۇ (سۇ).
- ها بىلە «اۆك»، «اۆگ» سىلىرى او تلفوظ اندىلىر: اۆگرن (اوپىرنىمك)، اۆگ = او (يىغماق).
- ايلك هىچجادا «ايغ» ايى (iy) اوخونور: اسکى تۆركىجە دەيغلا = ايتىلا (آغلاماق).
- ايلك هىچجادا «اگ»، «اڭ» iy (ايى) اوللور: بىڭ = بىي (biy)، تىڭ = تىي (tiy) (دىيمك).
- سۆز سۇنۇ «آغۇ» او تلفوظ اندىلىر: بۇزاغۇ = بۇزۇ (بىزۇو) و «اگۇ» او تلفوظ اندىلىرى: بىلەگو = بىلۇ (بىلگى)، كۆرگو = كۆپۈ (گۈزىنى - كۆرەكىن).

- ایکینجی هئجادا «او» سىنى نىن مۇوجودلۇغو: بۇلقان = بۇلماقانلار = بۇلمۇقۇندۇر
(اولمايانلار)، كۆچكار = كۆچكۈر (كۆچ، قۇچ)، كۆللەر = كۆللۈر (گۆللەر).

۸- آياق - تۈلۈ قروپۇ: قىرقىزجا

قىرقىزلار آدلارى اوزخون كېيىملىيندە تىز - تىز كىچىن قىدىم بىر تۆرك خالقىدىرى. ۸- جى عصرىن اولىنىدە كۆڭمن (سايان) داغلارىنىن شىمالىيندا يېرلىشمىش ايدىلر. اۇنچە گوک تۆركلەر، سۇنرا دا اوپغۇرلارلا حاكمىت مۇجادىلەسى آپاران قىرقىزلار ۹- جو عصرىن اورتالارىندا (م ۸۴۰) مۇغولىستانداكى اوپغۇر حاكمىتىنە سۈن قۇرمۇشلار. بۇنلارين دا حاكمىتى ۱۲- جى عصردە مۇغوللار طرفينىن سۇندا چاتمىشدىر. اۇززون مۇدەت ئاتاي داغلارى بۇلگەسىنده ياشايان قىرقىزلار ۱۶- جى عصردە ايسىق گۈل بۇلگەسىنده كى بۇگۈنكۈ يۇردىلارينا كۆچمۇشلر. قىرقىزلارين اكتىرىتى قىرقىزىستانين پايتختى اولان يېشكىكە ياشايرلار. لاكىن قىرقىزىستاندان باشقادا، اۇرپىكىستان و تاجىكىستان و شىمالى افغانىستان، پاکىستان و اوپغۇرستاندا قىرقىزلار ياشاماقدادىلار. ساپىلارى اۆچ مىليون حۆددۈندەدەر.

قىرقىزجا تۆرك دىللەرى اىچىننە ان چۈنخ آلتايجايا ياخىنىدىر. باشلىجا اۇزلىكلىرى بۇنلاردىر:
- «د» فۇنمى نىن «ى» ايلە دىيىشىمىسى: مىلاً اسکى تۆركىچە آداك = آياك، آياق، اسکى تۆركىچە تۆز = تۆزى (دۇيماق).

- چۈنخ هئجالى سۇزلىرين سۇنۇندىكى «ايغىر»، «اوغۇ» سىس قروپىلارىنىن اۇززون «او» سىسىنە، «ايگىر»، «اوگىر» سىس قروپىلارىنىن دا اۇززون «او» سىسىنە دىيىشىمىسى: مىلاً اسکى تۆركىچە تاغلىغى = تۈلۈ (داغلى)، اسکى تۆركىچە تېلىغى = جىلۇ (ايلىق)، اسکى تۆركىچە اۇلۇغ = اۇلۇ (بۇبۇك)، بىلىگ = بىلۇ، چىرىگى = چىرۇن، اسکى تۆركىچە اۇلۇگ = اۇلۇ (اولۇ)، اسکى تۆركىچە تېرىگى = تېرىق (دېرى).

- سۇز باشى «ى» فۇنمى نىن «ج» ايلە دىيىشىمىسى: اسکى تۆركىچە ياش = جاش (جوان)، يېشل = جىشل (ایل)، يېشل = جىشل، يېزل = جۈزل، يېزىك = جۈزۈك (اۆزىك).

- بعضى بىرىنچى هئجاداکى اۇززون صايىتلەرين قالماسى: اسکى تۆركىچە: بارى = بارى (هامىسى)، اسکى تۆركىچە يَا = جا (يائى)، اسکى تۆركىچە يۇ = جۇ (يۇماق).

- مۇختىلif كىلمەلىرىن اىچىننە و يَا سۇنۇندا «غ»، «گ» سىسلەرنىن حذفى نىتىجەسىنە اىكىنچى صايىتىن اۇزونلاشماسى: اسکى تۆركىچە تاغ = تۇ (داغ)، باغ = بۇ، باغىر = بۇر (قارا جىيگەر، بۇر)، آغىز = اۇز، آغىر = اۇر، ياغى = جو (دوشمان)، بۇزاغۇ = مۇزۇ (بىزۇو)، بىرگۇ = بىرۇ (بىرىسى، كىمسە)، تۇغ = تۇ (دۇغماق،

دوغولماق)، يانگاک=جاڭاک، يوغان=جوون (كۈچ آدام)، انگك=أك (چنه).
- دۇداق صرفى (او- آ= او- او، او- آ= او- او، او- آ= او- او) واردىر، مثلاً:
جول (يۈل)، جولىدۇر (يۈللار)، جولىدۇردو (يۈللاردا)، كۈل؛ كۈلدۈر (گۈللەر)، كۈلدۈردىن (گۈللەرن)،
يۈزگى= جۈرۈڭ- جۈرۈككۈۋۇر (اۆركلەر)، جۈرۈككۈردىڭ (اۆركلەدەكى).

۹- آياق- تاولى (قىېچاق) قروپۇ:

قىېچاق قروپۇنا بۇ تۈرك دىللەرى و يا لهجه لرى داخىلىدىر: تاتارجا، باشقۇرتقا، قازاقجا، قارا قالپاقجا،
نۇقاتقا، قۇمۇقجا، قارچايجا- بالكارجا، كريم تاتارجاسى، كارايمىجە يا دا كارايجا.
بۇ قروپۇن عۆمومى خۆصوصىتلىرى: اسکى تۈركىچە «د» فۇنمى نىن (ى) ايلە، «أغ» سىن قروپۇنون «آو»
(جوقت سىلى كىمى) ايلە دىيىشىمىسى و چۈزخەنجالى سۈزلىرىن سۈنۈندىكى (گ)، «غ» فۇنمى نىن
دۆشىمىسى: اسکى تۈركىچە آداق و يا آداك= آياك، تىزد= تۆزى، تاغ= تاو، تاغلىق= تاولى، سارىق= سارى،
تىرىگى= تىرى (دېرى).

قىېچاق قروپۇنون يازى دىللەرى ايلك ھەنجاداکى گىنىش يۇوارلاق (دۇداقلانان) صايىتلە «ش» صامىتى نىن
دۇرۇمونا گۈزە مثلاً: اىچىنە «او» و «ش» اوغان كوش (قوش، قوشماق يعنى علاوه اتىمك) فعلى اۇلچو
سايىلاراق اۆچ قروپۇ آېرىلىرىلار:
- كوش قروپۇ (تاتارجا، باشقۇرتقا).
- كۆس قروپۇ (قازاقجا، قارا قالپاقجا، نۇقاتقا).
- كۆش قروپۇ (قۇمۇقجا، قارچايجا- بالكارجا، كريم تاتارجاسى، كارايمىجە).

تاتارجا: تاتار آدينا ايلك دفعە اورخون كېيىھلىرىنە (يازىتلارىندا) راستلانىر: اوتوز تاتار، تۈقۈز تاتار.
لakin بۇ انتىك آدلارين مۇغول بۇيلارينا عايدىم اولدوغو قبول ائدىلىمكىدە دىر. بۇندان سۈنۈرا تاتار آدېنى
كاشغارلى مۇمودون ديوان لغاتىنىڭ كېتايىندا گۈرۈرۈك. كاشغارلى مۇمود تۈرك خالقلارى
خريطەسىنە تاتارلارى باشقۇرتىلارلا بېرىلىكىدە خزر دىنizi نىن قوزىنە، بۇلغارلارين قوزىنى دوغوسوندا،
آشاغى- يۇخارى بۇ گۈن ساكنىن اولدوقلارى ايدىل- اۇرال بۇلگەسىنە گۈستەر.

تۈركىچە دانىشان تاتارلارين اوز آدلارىلە اۇرتايى چىخمالارى آتسىن اوردو دۇنمىنە راستلار. بۇ گۈنكۈ
تاتارلار بۇيۈك بىر احتىمالا گۈزە مۇسلمان وۇلقا بۇلغارلارى نىن چىنگىزخان اوردولارىنىداكى قىېچاق و
مۇغول بۇيلارىلە قارىشماقلارىندان عملە گلمىش بىر تۈرك خالقىدىرلار.

تاتارلار كىچىن عصرىن اور تالارينا قدر يازى دىلى اوپلاق چاغاتاي تۈركىجه سىنى ايشتمىشلر. ۱۹- جو عصرىن سۇنلاريندا اوز لەھەلرى يعنى قازان تاتارجاسىلە يازماغا باشلامىشلار و بۇگونكى تاتار يازى دىلى نىن تىملىنى قۇزمۇشلار. ۱۹۲۷- يه قدر عرب حرفلىلە و سۇنرا ۱۹۳۹- جو ايلە قدر (۱۲ ايل) لاتىن حرفلىلە و سۇنرا كىريل يفباسىلە يازمىشلار. تاتارجانىن بىر چۈخ لەھەلرى واردىر. بۇنلارى اۆچ قروپدا تۈپلاماق و اىضاح ائتمك مۆمكىنдор:

۱- باتى (مېشىر و بۇ كىمي) لەھەلرى - اورتا لەھە (قازان تاتارجاسى و بۇ كىمي) ۳- دوغۇ لەھەلرى (باتى سىيرى لەھەلرى: تۈپۈل، تۈرۈز، قازانلىق، بارابا، تۇمن، تارا، تۇم، و بۇھارلىق). يازى دىلى اورتا لەھە (قازان تاتارجاسى) اۆزۈرىنە قۇزولموشدور.

تاتارجا دانىشانلارين اكتىرىتى تاتارىستان مۇختار جۇمھۇرىتىنده ياشايىرلار. تاتارىستان خارىجىنده باشقۇرۇ، چۇواش و مۇزدۇز و مۇختار جۇمھۇرىتىلە قۇزىكى، اوپيانزو اورنبۇرق، وولقاقراد، آستاراخان، اۇم و تۇم و كىروف اوپلاستىلاريندا مۆھوم سايىدا تاتار تۈپلۈلۈقلارى واردىر. سايىلارى يىددى مىليون حۆزددۈندەدىر. روسىيە فدراسىيون خارىجىنە، رومانيا (۲۴۰۰)، بولغارىستان (۱۱۰۰)، تۈركىيە (۱۰۰۰) و فينلاندىيا و آمرىكادا دا كىچىك تاتار تۈپلۈلۈقلارى واردىر.

تاتارجانىن باشلىجا فۇنم اوپلىكلىرى بۇنلاردىر:

- اىلک هىجادا گىنىش يۇوارلاق (دۇداغلانان) صايىتلەر دارالماسى: اسکى تۈركى بۇل = بۇل (اولماق)، تۈك = تۈك (تۇخ)، بۇل = بۇل، سۈز = سۈز.
- اىلک هىجادا كى دار يۇوارلاق (دۇداقلانان) صايىتلەر گىنىشلەمەسى: قوش = قوش، كۆن = كۆن، يۆز = يۆز.

- اىلک هىجادا كى فتحە و كىرسەنин ۱ (ايى) ايلە دىيىشمەسى: بىر = بىر (وثرمك)، بىش = بىش، كىل = كىل (گلمك)، كىچ = كىچ (گىچ)، كىت = كىت (گىتمك)، كىرگ = كىرگ (گىرك).
- «اوغ»، «اوچ»، «اوو» سىن قروپلارى نىن «او» ايلە دىيىشمەسى: سوغىك = سوغىك (سوپىق)، توغ = تو (دوغماق، دوغولماق)، سۇو = سۇ، اوو = او (اووماق).
- اىلک هىجادا كى «ايغ» سىن قروپونون «ايى» (iy) و يا «اي» (i) ايلە دىيىشمەسى: سىيغىر = سىيغىر (دایاز)، سىيغىر = سىيغىر (ايىك)، يېغلا = يېلا (آغلاماق).
- داها چۈخ (1، i) و سىيغىر كى اوپلاق فتحە و كىسرە اوئۇننە كى سۆزبىاشى (ى=y) فۇنمى نىن «ج» ايلە دىيىشمەسى: يېلىغىر = جىتلى (ايلىق)، يېز = جىتىر (ماھنى)، يېز = جىزىر، يائى = جىشى (يىاي)، ياداڭ = جىيەو (يىاي).

پیاده).

باشقۇرۇدجا: باشقۇرۇد آدینا ايلك دفعە «ديوان لغات الترك»- دە «باشقىرىت» شىكلىنده راستلانىر. باشقۇرۇدلار سوْرت دۇرۇنندە يازى دىلىنە صاحىب اولمۇشلار و ۱۹۲۹- جۇ ايلە قدر عرب ئىفباسىنى و اوئىدان سۇنرا اوئن ايل لاتىن ئىفباسىنى ايشلتىمىشلار و ۱۹۳۹- دان سۇنرا مجبورى اولاراق كىريل ئىفباسىنا كىچمىشلەر.

باشقۇرۇدجا باشقۇرۇد جۆمهۇرىتى نىن رسمى دىلىدىر. باشقۇرۇدلارىن سايى ۱/۵-۲ مىليون قىدردىر. باشقۇرۇجانىن اساس اىكى لهجىسى واردىر: ۱- دۇغۇر و يا كۇواكان لهجىسى ۲- گۈنئى و يا يۇرمات لهجىسى. بۇ لهجهلىن ھې بېرى نىن بشش آغىزى واردىر. دۇغۇر لهجەسىلە گۈنئى لهجىسى آراسىندا مۆھوم فونتىك فرقىلەر واردىر. باشقۇرۇجانىن تاتارجادان باشلىجا فرقىلى بۇنلاردىر:

- كلمە و شكىلچى باشىنداكى «س» فۇنمى نىن «ھ» ايلە دىيىشىمىسى: تاتارجا سارى، باشقۇرۇدجا ھارى، تاتارجا سىن (سن)، باشقۇرۇدجا ھىن، تاتارجا سۇنگ، باشقۇرۇدجا ھۇنگ (سۇن)، تاتارجا بولسا، باشقۇرۇدجا بوللها (اولسا)، تاتارجا آتاسى، باشقۇرۇدجا آتاهى (آتاسى).

- «ج» فۇنمى نىن «س» ايلە دىيىشىمىسى: تاتارجا چىك، باشقۇرۇدجا سىتك (سيخ)، تاتارجا اوچىن، باشقۇرۇدجا اوئسۇن (اۋچون)، تاتارجا كېچ، باشقۇرۇدجا كىس (آخشام)، تاتارجا چىچ، باشقۇرۇدجا سىس (ساج).

- دۇداق صرفى نىن وارلىغى: تاتارجا بولىت، باشقۇرۇدجا بولۇت (بۇلۇت)، تاتارجا بۇركى، باشقۇرۇدجا بۇركۇ (فيشىقىرماق)، تاتارجا يۇلدىز، باشقۇرۇدجا يۇندۇز (اولدۇز)، تاتارجا يۇرىي (yöriy)، باشقۇرۇدجا بۇرۇئى (بىرىيپەر).

- باشدا تاتارجادان فرقىلى اولاراق «ى» فۇنمى نىن قالماسى و «ج» فۇنمىنە دىيىشىمەمىسى: تاتارجا جىيدى، باشقۇرۇدجا بىتى (ينددى)، تاتارجا جىير، باشقۇرۇدجا يېير (گۈندرىمك)، تاتارجا جىيلى، باشقۇرۇدجا يېلى (ايلىق، ايستى).

- عربىچە و فارسجادان آلينما سوئزلەدە «ج» فۇنمى نىن «ى» فۇنمىنە چىورىلەمىسى: تاتارجا جاواب، باشقۇرۇدجا يَاواب (جواب)، تاتارجا جۇمقا. باشقۇرۇدجا يۇما (جمعە)، تاتارجا جەنمەت، باشقۇرۇدجا يەمەت (جماعەت)، تاتارجا جان، باشقۇرۇدجا يەن (جان).

- لۇڭاتىف و آبلاتىف (چىخىشلىق حالى) شكىلچىلىك كىچمىش زامان شكىلچىسى نىن سوئز باشى «د» سىسى نىن صايىتىن سۇنرا «ن» فۇنمىنە دىيىشىمىسى: تاتارجا بالادان، باشقۇرۇدجا بالانان (اوشاقدان)، تاتارجا

اوکیدى، باشقۇردىجا اوکىنى (اوچودو).

- شكىلچى باشىنداكى «د» فۇنمى نىن «ز»، «و»، «ر» و «ى» فۇنملارىندان سۇنرا «ز» فۇنمىنە دېيىشىمەسى: تاتارجا كىزدان، باشقۇردىجا كىززان، تاتارجا تاودان، باشقۇردىجا تاوزان (داغдан)، تاتارجا توپىدا، باشقۇردىجا توپىزا (توبىدا).

قازاقجا (كازاڭجا)؛ قاراڭالپاڭ لهجهسى: قازاقلار اورتا آسيادا (تۈركىستاندا) مۇغول اىستىلاسىندا سۇنرا تشكۆل اتتىمىش تۈرك-مۇغول قارىشىغى بىر خالقىدىر. بۇنلارين بۇيىوك اكتىرىتى قازاقىستان جۇمھۇرىتىنە ياشارلار. بۇندان باشقا، اۆزبەكىستان، تۈركىمنىستان، قىزقىزىستان، تاجىكىستان و روسىيە جۇمھۇرىتلىرىنە داهى قازاق تۈپلۈلوقلارى واردىر.

اسكى سۇوتىلدە ياشابان قازاقلارин سايى ۸/۵ مىليونىدو. بۇنلارا مۇغولىستان، افغانىستان، چین، و تۈركىيەدە ياشان قازاقلارى دا قاتارساق، سايىلادى ۱۰ مىليونو كىچىر.

قازاقچا ۱۹- جۇ عصرىن سۇنلارىندا يازى دىلى اولمۇشدور. ۱۹۲۹ - جۇ ايلە قدر عرب ئىقباسىلە يازىلان قازاقچا ۱۹۴۰ - ۱۹۴۰ ايللىرى آراسىندا لاتىن و ۱۹۴۰ - دان سۇنرا كىرىل ئىقباسىلە يازىلماقدادىر.

قازاقجانىن اساس خۆصوصىتلىرى بۇنلاردىر:

- سۈز باشى «ى» فۇنمى نىن «ز» ايلە دېيىشىمەسى: اسكى تۈركىجە يات، قازاقجا ژات، اسكى تۈركىجە يىشت، قازاقجا ژئىت، اسكى تۈركىجە يىل، قازاقجا ژىل، اسكى تۈركىجە يوق، قازاقجا ژوق، اسكى تۈركىجە يۆز، قازاقجا ژۆز.

- «ش» فۇنمى نىن «س» ايلە دېيىشىمەسى: اسكى تۈركىجە باش، قازاقجا باس، اسكى تۈركىجە بش، قازاقجا بش، اسكى تۈركىجە قوش، قازاقجا: قۇس. اسكى تۈركىجە كىشى، قازاقجا كىسى، اسكى تۈركىجە ياش، قازاقجا ژاس (جوان)، اسكى تۈركىجە ياشىل، قازاقجا ژايسىل.

- «چ» فۇنمى نىن «ش» ايلە دېيىشىمەسى: اسكى تۈركىجە آچ، قازاقجا آش، اسكى تۈركىجە اىچ، قازاقجا ايش، اسكى تۈركىجە اۆچ، قازاقجا اوش، اسكى تۈركىجە اوچون، قازاقجا اوشىن.

- چۈخ هېچالى آدلاردا سۈن سىن «ق» - «غ» - نىن دۆشىمەسى، فعل آدلارىندا اىسە «و» ايلە دېيىشىمەسى: اسكى تۈركىجە قاتىغ، قازاقجا قاتى، اسكى تۈركىجە سارىغ، قازاقجا سارى، اسكى تۈركىجە سۆچىك، قازاقجا سۆشىشى (شىرىن، شىرنى)، اسكى تۈركىجە اوژوغ، قازاقجا اوژددۇ (بۇيى قىيلە)، اسكى تۈركىجە تىرىك، قازاقجا تىرى (دېرى)، اسكى تۈركىجە بارىغ، قازاقجا بارۇو (گىتمىك)، اسكى تۈركىجە كلىك،

قاражجا کلوو (گلمک).

- «ایغ»، «ایگ» سىن قروپلارى نىن **y** و **i** ايله دىيىشىمىسى: اسکى تۆركجه سىخ، قازاقجا سىيى (دایاز)، اسکى تۆركجه سىغىر، قازاقجا سىير.

قاражجا ياخىن اولان و اوئون بىر لهجەسى سايىلان قارا قالپاقجا سۈزۈت اينقىلايدىن سۇنرا يازى دىلى اولموشدور.

قارقالپاق لهجەسى باشلىجا اوزبېكىستان باغلى قارا قالپاق مۇختار جۆمھۇرىتىنده دانىشىلىر. اوزبېكىستانىن خوارزم و فرغانە بۇلگەلريلە تۆركمنىستان جۆمھۇرىتى نىن تاشاۋۇز بۇلگەسىنده، قازاقىستانىن بعضى بۇلگەلرindە و روسىيە فدراسىونون آستاراخان بۇلگەسىنده دە كىچىك قارقالپاق تۈپلولوقلارى واردىر. اسکى سۈوتلر بىرلىكىنده يارىم مىليونا ياخىن قارقالپاق واردى. بۇنا افغانىستاندا كىلارى دا علاوه اتىمك لازىmdir.

قارقالپاق لهجەسى نىن قازاجىدان فرقىرى بونلاردىر:

- سۈز باشى «ى» فۇنمى نىن «ج» اۇلماسى: ياش- ژاس = جاس (جوان). (قاражادا «ى» فۇنمى «ژ» ايله عوضلىنىرىدى). يىل - ژىل = جىل (ايىل)، يۈل - ژۈل = جۈل. بۇ باخىمدان قىزقىزجانىن عىنىيىدىر.

- بعضى سۈزلرده سۈز باشى «ت» فۇنمى «د» اولموشدور: تىز = دىز، تۇز = دۇز.

- بعضى سۈزلرده سۈز باشى «ق»، «ك» فۇنمى «گ» اولموشدور: قازاقجا كىز، قارقالپاقجا گىز، گۆزت (گۆزتمك، قۇروماق)، كۆميس = كۆميس (گۆموش).

- شىكىلچى باشىندىكى «ل» قالماشىدىر: قازاقجا آتا، قارقالپاقجا آتلا (آتدا)، قىزدار = قىزلار، تىستر = دىشلر. نۇقا يجا: پروفسور طلعت تكىن - ين فيكىرىنە گۈرە نۇقايلار، قازاقلار كىمى، آلتىن اوزدو بىرلىكى اىچىنەدە تشكۈل انتىميش تۆرك - مۇغول قارىشىغى بىر خالقىدىر. بونلارىن بؤيووك اكتىرىتى شىيمالى قافقا زادا اىستاورقۇل بۇلگەسىنده و قارچاى - چىرس مۇختار ناحىيەسىنده ياشايىلار. بۇندان باشقا آستاراخان بۇلگەسىلە داغىستان مۇختار جۆمھۇرىتىنده و تۆركىيە دامى كىچىك نۇقاى تۈپلولوقلارى واردىر. 1989 اىستاتistikىنە گۈرە سايىلارى ٧٥٥٦٤ نفردىر.

نۇقاى تۈپلولوقلارى سۈوت دۇوروندە يازى دىلىنە صاحىب اولدولار. دىللەرى قازاقجا و قارقالپاقجا ياخىنلىرى بونلاردىر:

- سۈز باشى «ى» فۇنمى نىن قالماسى: اسکى تۆركجه يابوق = يابىك (قاپالى، باغلى)، ياغلىق = يابولىك (يابىلىق، دىستمال)، ياقشى = ياخشى.

- «ش» فۇنمىنىن «س» ايله دىيىشىمىسى: اسکى تۆركجه باش = باس، قىيش = كىيس، كىشى = كىسى، ياش = ياس (جوان)، ياشىل = ياسىل.

- «ج» فۇنمىنىن «ش» ايله دىيىشىمىسى: اسکى تۆركجه چاپ = شاب (قاچماق)، چىقار = شىقار (چىخارماق)، اسکى تۆركجه كچ = كش (آخشام)، اوچاق = اوشاڭ (اوچاق).

- عرب و فارس دىللرىندن آلينما سۈزلىرە سۆز باشىسى «ج» فۇنمىنىن، باشقۇردىجادا اولدوغۇ كىمى، «ى» ايله دىيىشىمىسى: جاواب = ياواب، جان = يان، جىت = يىت، جمعە = يۇما.

- گلهجك زامانىن «آياڭ» - «ايڭ» شكىلچىلىرىلە قۇزولماسى: باراياكپان = (گىنده جىڭمەن)، بىرە - يېكىسىنگ (وېرە جىكسن)، شاباياك (قوشاجاق، قاچاجاق).

قوموقجا: قىيچاق قروپو تۆرك دىللرىنىن «قوش» قولونا داخللۇ اولان قۇموقجا باشلىجا روسىيە فدراسىونونا باغلى داغىستان مۇختار جوڭھورىتىنە (پايتاخت ماخاچ قالا) دانىشىلار.

1989 عۆمومىي اىستاتistikىكە گۈرە بۇنلارين سايىلارى 282175 نفردىر. قۇموق تۆپلولوغۇ سووت رژىيمى زامانىندا يازى دىلىنە صاحب اولموشدور. 1921-28 1928 عرب اليفباسى و 38- آراسىندا لاتىن و اوندان سۇنرا كىرىل اليفباسى رسمى اولموشدور.

قۇموقجانىن اوچ لهجهسى واردىر و باشلىجا خۇصوصىتلرى بۇنلاردىر:

- «غ» و بعضاً ده «گ» صامىتلىرىنىن «و» (W) ايله دىيىشىمىسى: اسکى تۆركجه آغىر = اوۇر، آغىز = اوۇز، اسکى تۆركجه آغۇز = اوۇرۇز (ايلىك سۆد)، اسکى تۆركجه آغىرىغ = آورو (آغرى)، آيىغىز = آيتۇر (دانىشماق)، اسکى تۆركجه كىتىگى = گىتىرۇ (گىندىش)، اسکى تۆركجه سېيىگى = سۇيۇرۇ (سۋوگى).

- «گ» فۇنمىنىن «ى» ايله دىيىشىمىسى: بىگ = بىي، اشگ = اىسى، اكىر = اىسir (اييرىك)، اسکى تۆركجه اوڭىرن = اوئىرن، اوڭىرت = اوئىرت، اوڭۇر = اوئىور (سۇرۇ).

- دۇداق صامىتلىرى سېبىلە يۇوارلاقلاشما: اسکى تۆركجه آغىزىمىز = آوزۇبوز، آوچى = آوچۇ، باغييمىز = باوۇبۇز، قامىش = كامۇش، بىرلن = بولان (ايلى)، يابىش = يابۇش.

- سۆز باشى «ك» صامىتىنىن بعضى كلمەلرده «ك» ايله دىيىشىمىسى: كىچ = كىچ، كىچە = كىچە (كىچە). كل = گل، كىرتۇ = گرتى (گرچك، دۇغۇر)، كىت = كىت، كىشى = كىشى، كۇئور = گۇئر

(قالدیرماق = گۇئىرەمك).

- سوئ باشىندا فتحه و كسرەنин ئ (ايى) ايله دىيىشمەسى: اگ، ايى، iy (آيمك).
- سوئ باشىندا «ئ» فۇنمىنин I, ئ, U اوئرنىدە بعضى كلمەلرده ج اولىماسى: يو = جوئو (بوماق)، بىغ = جىي (ciy).

- «پ» فۇنمىنин صامىتىلر آراسىندا «ب» ايله دىيىشمەسى: كۆپۈك = گۇئىپۈك، تاپىش = تابىش (گۇئىرەمك)، تۈپۈ = تۈپە (تې).

- سوئ باشى «ك»، «ق» صامىتىلرى نىن بعضى كلمەلرده «خ» ايله دىيىشمەسى: قۇنىشى = خونشۇ (قۇنىشۇ)، قۇم = خۇم، قۇرت = خۇرت (قۇرد).

- چۈنخالقۇق (جمع) شىكىلچىلىرى (لار - لر) - دەكى «ر» سىسى نىن يىىدىلىك و dativ حاللارى شىكىلچىلىرىندىن اونجە دوشىمەسى: گىچىچىلىر (كىچىكلىرىن)، گىچىچىلىنى (كىچىكلىرىن)، اوللۇلار (بۇئىوكلرىن)، اوللۇلاني (بۇئىوكلرىن)، بالالار (اوشاقلار)، بالالاغا (اوشاقلارا)، اوپىلر (ائولر)، اوپىلگە (ائولرە).

- جۈزت صامىتىلرە بىتن دىخىل سوئزلەر سۈزلىدە سۈزلىدە صايىت تۈرەمەسى، اصل = اصلۇ، فيكىر = فيكرو، علم = عىلەمۇ، ايسىم = ايسەمۇ...

قارچايجا - بالكارجا: قارچايلاр و بالكارلار لهجىلرى يىسر - بىرىنە چىخ ياخىن اىكى تۈرك خالقىدىر. قارچايلار باشلىجا قارچاي - چىرىس مۇختار بولگەسىنە، بالكارلار قاباردىن - بالكار مۇختار جۆمهورىتىنە ياشاسىپلار. بۇندان باشقۇا قىزقىزىستان، فازاغىستان و اوزىكىستان جۆمهورىتلىرىنە دە كىچىك قارچاي و بالكار تۈپلۈلۈقلارى واردىر. ۱۹۸۹ اىستاتىستىكىنە گۈرە قارچاپلارىن سايى ۱۵۶۱۴ و بالكارلارىن سايى ۸۷۷۱ نفردىر. تۈركىدە داهى كىچىك قارچاي تۈپلۈلۈغۇ واردىر.

بۇ خالقلار سۈزوت دۇرۇنده يازى دىلىنە صاحب اولىدۇلار و باشقۇا تۈرك خالقلارى كىمى اونجە عرب، سۈنرا لاتين و داها سۈنرا كىرىيل الفبا سىنى رسمى اليقىبا قبول ائتدىلر.

قارچاي - بالكار لهجىلرى باشلىجا اۆچ قۇرۇپا بولۇنور:

۱ - قارچاي باسکان - چىڭم لهجىسى (اچ) لهجىسى: ساچ = چاج، يېر = جر - جش.

- مالکار لهجه‌سی (بالکار)، (ts لهجه‌سی: ساج = تساس، پتر = دزر - زر)، کوچوب = کوچوف.
- هولاملی - بیزینقیلی لهجه‌سی (قاریشیق لهجه).
- یازی دیلی قارچای - باکسان - چگم لهجه‌سی اوزریندہ قورولموشدور.
- قارچای - بالکار یازی دیلی نین باشلیجا اوزلیلیکلری بوئنلاردیر:
- «آغ» ھے «آو» دیشمه‌سی: تاغ = تاو، یاغ = جاو، تاغوق = تاودک (تزویق)، یاداغ = جایاو (یایا - پیادا)،
- «آغى» ھے «آوو» دیشمه‌سی: آغىر = آوۇر، آغىز = آوۇز، یاغى = جاو (دوشمان).
- «آغۇ» ھے «اوو» دیشمه‌سی: آغۇ = اوو (زهر)، یاغۇك = جوۇوک (یاخین).
- سونداکى «آغۇ» ھے «آو»، «اوو» دیشمه‌سی: بو زاغۇ = بو زۇو.
- سونداکى «اڭز» ھے «آو» دیشمه‌سی: بىگە گۆز = بىلۇ (بىلۇ).
- «آو»، «آوو» ھے «اووو» دیشمه‌سی: آو = اوو، آوچى = اوچو، آوچۇج = اوچوج، تاوار = تووار (داوار).
- «اوغ»، «اوغى»، «اوو» ھے «اۇر»، «او» دیشمه‌سی: بوغ = بوو، توغ = تۇو، سوغىك = سوووق، بوغداي = بوغداي، اوغۇل = اوغل، اوغرىلا = اوړلا.
- «اۋگ»، «اۋگى»، «اۋو» ھے «اۋو»، «او» دیشمه‌سی: اوگرن = اورن، اوگرت = اوړت.
- «اۋگو»، «اۋگو» ھے «اوپو» دیشمه‌سی: اوگور = اوپور (عاییله)، توگوم = توپوم (دوپوم).
- سۈزباشى «ى» فۇنمى نین «ج» ایله دیشمه‌سی: ياشا = جاشا، بىل = جىل، بىگىت = جىگىت.
- چۈخلۇق شكىلچى سىيندە «ر» سىسى نین دوشمه‌سی: تاولا (داغلار)، جىگىتىلە (گنجلر، اىگىدلر).
- بىلدىر مە شكىلچىسى «دىر» - دە كى «ر» سىسى نین دوشمه‌سی: آماندى (ياماندىر)، جاشخىدى (ياخشىدىر)، جۇرتودو (يۇرددور).
- «من»، «مان»، «سن»، «سان» شخص شكىلچىلىرىنده كى «ن» فۇنمى نین دوشمه‌سی: كلمە (گلېرم)، تاولوما (داغلى يام).
- گله جك زامانىن «ليق» - «ليك»، «نيق» - «نيك»، «ريق» - «ريك» شكىلچىلىه قورولماسى: بارلىقما (گنده جگم)، مېننېكىمە (مېنه جگم)، آشارىقسا (يېنه جكسن).

کریم تاتارجاسى: کریم تاتارجاسى مین ایلدن برى کریمەدە ياشایان قىچاق (تاتار، نۇقاي) تاتارلارى نىن دىلىدىر. بۇ دىل عىئىنى زاماندا کریمچاق آدى وئىرilen کریمە يەودىلرى نىن دىلىدىر. آيرىجا رومانىادا كۆستىنچەنин شىمالىندا دانىشىلان دۇبرۇجا نۇقاچاسى و همان شهرىن جنوبوندا دانىشىلان دۇبرۇجا تاتارجاسى دا کریم تاتارجاسى لهجهلىيندن سايىلىر.

ايکىنجى دۇنيا مۇخارىبەسى نىن سۇنلارىندا (۱۹۴۴) اىستالىنین امرىلە کریم تاتارلارى نىن اكتىرىتى اوزبېكىستان سۆرولىدولر. بۇنلارين آنا يۇرۇلارينا قايتىمالارينا آنچاق سۇن اىللەرde اىچازە وئىريلدى. بۇنلارين سايى اىكى يوز مىن حۆزددۈندۈدىر. بۇ دىلىن اۆچ لەھىسى واردىر: قۇزىنى، اوزتا و گۆنئى لهجهلىرى.

گۆنئى لهھىسى عثمانلى لهجهسىنە چۈخ ياخىندير، اونا گۈزە بۇنا عثمانلى کریمچاسى دا دىيىلمىشىدیر. کریم تاتارجاسى نىن لهجهلى آشاغىداكى خۇصوصىتلىريلە بىر- بىرىندىن فرقلىنirلر: - سۆزباشى «ى» گۆنئىدە ساخلاندىغى حالدا قۇزىنيدە «ج» اىلە دىيشىلىر: يۈل - جول، يىتل - جىئل، يۈخ - جوق.

- سۆزباشى «ت» قۇزىنيدە قالدىغى حالدا گۆنئىدە «د» اىلە دىيشىلىر: تاۋ = داغ، تات = دات (داد)، توۇر - دور، تىش = دىش.

- دوذاق اوپوشماسى گۆنئىدە همىشە، اوزتا لهجهدە ايکىنجى هىچجايا قدر قۇرۇندوغۇ حالدا، قۇزىنيدە آرادان گىتمىشىدیر (جدولە فيكىر وئرين).

کریم تاتارجاسى ۱۹۲۸-جى اىلە قدر عرب اليفباسىلە، ۱۹۲۸-۳۸ اىللەر آراسىندا لاتىن و اوندان سۇنرا كىريل اليفباسىلە يازىلمىشىدیر.

کریم تاتارجاسى يازى دىلى ھر اۆچ لهجهنى دە احتىوا اندىر و قارىشىق بىر يازى دىلىدىر. کریم تاتارجاسى نىن باشلىجا اوزلىكلىرى بۇنلاردىر:

- سۆزباشى «ى» فۇنمى نىن بعضى سۇزىلرده «ج» اىلە دىيشىمەسى: جاش(جوان)، جائى (يائى)، جۇرت (يۇرد)، جىبىر (گۇئندرىمك).

- عرب، فارس و تۈرك سۇزلىرنىدە كى «ه»، «ح» فۇنمى نىن دۇشمەسى: آيات (حيات)، آرارت (حرارات)، آركت (حركة)، آل (حال)، آنگى (هانگى)، ار (هر)، ايكايه (حكايه)، اوْجا (حوجا).

موئیم (موهوم).

- «او»، «او» صاییتلری نین نیسبى قالینلاشماسى: بۇیله (بۇیله)، كۆستر (گۆسترەك).

- دوداڭ اوپوشماسى نین يۈخلىغۇ و يا محدود اولماسى: بۇلونىپ (بۇلونۇپ)، دۇتۇنچى، كۆلۈنچلى (گۆلۈنچ)، نىچۇن (نه اوچۇن)، اونىنگ (اونون)، يۆزۈمىز (اۋزۇمۇز).

- سۈزسۈنۈن «ايگ» و «ائىغ» سىن قروپلارى نين «اوۇ» ايلە دىيىشىمىسى: بارۇو (گەتىمك)، بىرۇو (ۋېرمك)، ائتۇو (ائىتمك)، كلۇو (گلەمك).

- وۇرغۇسۇز اوزرا تا هئچا صایىتى نىن قۇزۇنماسى: عاقىلىندا (عاقلىندا)، چئۈرىلىپ، اپىسى (ھېپى).

- اوغۇزجا عۆننصرلىرىن وارلېغى: آديم، داغ، دىگىل، گىچە، قادىن، اوچاق، اودا (اوتاق).

كارايجا و يا قارايجا: قارايلار و يا قارايمىلر خىرلر دۇزۇزوندە موسوى دىينىنى قبول ائتمىش كىچىك بىر تۈرك خالقىدىر. قارايمىم سۆزو عېرانى دىلىنيدە (قرائىم) مۆقدىس كىتابىي اوخويان معناسينا گلىر و قاراى سۇزۇنون جمعىدىر. قارايلار سۇن زامانلارا قدر كىچىك قروپلار حالىندا لىتوانىيادا، اوڭرايانىدا ياشاردىلار. سۇرۇت زامانىنداكى ۱۹۵۹ استاتىستىكىنە گۇرە ۵۹۰۰ نفر و ۱۹۸۹ - دا ۲۸۰۳ نفر ايدىلر.

كارايلار ۱۹۳۰ ايللىرىنە قدر دىللرىنى عېرانى، لاتىن و كىرييل اليفبالارىلە يازمىشلار. اسکى يازىلارى عېرانى اليفباسىلە داها چوخ دىنى متنلر اوچۇن ايشلىمىشdir.

قوزىيىدە	اوزرا تا لهجىدە	گۇنئىيە
تۈزلىق	تۈزلىق	تۈزلىخ
قۇرولىش	قۇرولىش	خۇرولوش
كۆيلو	كۆيلى (كىندلى)	كۆيلو

كارايجانىن اوچ لهجىسى واردىر: ترۇكى (لىتوانى)، حالىچ - لۇتس (اوڭرايانا) و كريم لهجهلى.

- آردى وار.

ای فضولی

دۆشونجه‌لر

پروفسور کامیل نریمان اوغلو
یازیمیز کوچورن: ح. م. ساوالان

بو بایزیلارى ۲۰ ایلدیر کى، بایزىرام، مقصدىم آراشدىرما، تدقىقات دىگىل، او كىتاب آپرى بایزىلىرى، انشاالله تىزلىكىلە كۆن ايشىغى گۈرەجك. بایزىچىلىق ايدىعاسىندا دا دىگىلەم، سادەجە بۇتون اۆچۈن دۆغولىمامىشام.

فضولى آدېنى «منى جاندان اوساندىرىدى» مىصراعسى نىن اوڈلو نفسىنى ايلك دفعە آتامدان - مۇغام اوستانسى، قاراباغىن مشهور تارزنى نریمان ولى سادات قولۇ اوغلۇنдан اشىتىمىش. آتام و عىميرىم شۇشا پداقۇزى تكىنکۈموندا عبدالله شايىقدەن درس آلمىشدىلار. ۱۹۴۱-۴۵ ساواشى نىن يىشىدىگى او دۇرورون ضىيالىلارىندان بىرى دە عميم بىلال ولى اولىوب. آناسى نىن خلوتجە اوخويوب دۆزلىتىدىگى بىر مكتوبۇنداكى جۆملە يادىمدادىرى: «روسو قۇزىرب آلمانا گۈللە آتماق آخماقلېقىدىرى.».

اوشاقلىق ايللىرىندە مرحوم ائل مۇغىنىسى آقابالا عبدالەيىش، اوئون حياتدان جاوان كۆچىمش اىستعدادلى ژۇرناлист، مۇغىنى اوغلو زۇھاراب عبدالەيىف بىزە گلر، عىميرىم مرحوم احمد ولى نىن، مرحوم رضاولى نىن قۇناغى اوولادى. او مجلىسىلرده عايىلە دۇستلارى ائل آغساقالى كۆچرى باباينىف، احمد حسینوف، باقر حسنىف، اسکندر بىگىن اوغلو نادر مىن باشى يىشىف، آذربايچانىن آغىزىر طالىلى كىچمىش باش ناظيرى تىمور قولۇ يىفين آغىزىر طالىلى قارداشى مۇرسىل قولۇ يىشىف، تۈفيق احمدوف، صەد اسماعىلوف، نىفعتالى آتاكىشى يىف، نادر قاراشۇف، تارزن زاهىد كاظيمۇف، ائلدار فەھادوف، قىشم خليلوف، واحيد حۆسىئىنۇف، اىستعدادلى مۇغىنى زاهىد قولۇ يىفين آتاسى عاشيق عبدالە، قابىل حاجى يىف، ائل شاعيرى اىسماعىل قولۇ يىشىف، مرحوم عالىم، تارىخچى شەريار قولۇ يىشىف، تىمور مەدۇف، بىير آللەوثردى يىشىف، ميركىشى، مهدى ميركىشى يىفلەر و تىز - تىز بىزە گىلدىلەر.

بۇ مجلیسلر منىم يادداشىمدا اسراارلى يۇخولار كىمى قالىپ، بۇ مجلیسلرین آنا خەطى عىبرت دۇلو صۇختىلر، خاطىئەلر، موغام و شعر ايدى.

موغام و شعر اولان يېرده فضولى اولمازمى؟

هله درى ائتمەدىكىم فضولى سۆزۈ مۇولاتا، پىغمەر كىمى ايشلىرىدى و ائله او ايللەرن مندە فضولى سۆزۈندەن قۇرخما، بىر خۇوف، هيچان دا وار، سۇنرالار عشقىلە يۇغرولان بۇ دۇغما حىستە هله ده او خۇوف، او قۇرخو ياشاماقدادىر.

نۇوروز بايرامى نىن گىزلى كىچىرىلىدىكى، مىلىسىن گلېپ ائرین يۇرغان - دۇشكىنەكى يۇنى توڭوب، پلان و ئىرمك اۆچۈن آپاردىغى او قارا ايللەرين ده اۆز غريبە حرارتى، ايشىغى وار ايدى. و بۇ ايشيق يالىز عايىلەدن، اۆزونە چۈرك تاپىمادىغىمىز... ناماز اوستە دۇغا اىندى نەنەلردىن گلن اينسانلاردان دىگىل، طبىعتىن گىلدىكى اۆچۈن اۇنار دولماز و عزيز ايدى.

چىنارلى كەھرىزىن سۇيۇ گنجە - گۈندۈز لايلا چالىرىدى. آغ اوغلان داغى بىر طرفىن، اۆچ قارداش داغى او بىرى طرفىن سانكى يۇردو باغىرنا باسمىشىدى. ايندىكى فاجىعەنى او داغلار چۈخدان دۇيموشدو. فلاكتى اۇنچە داغلار، داشلار، آغاچلار، سۇلار دۇبور. دۇشمن طرفىندان ايلك ضربىەنى ده آلان دىيىنەن كەھرىز قابىنایان خان چىنار اولىدۇ. او خان چىنار جبرايلىن ايلك شەھىدى ايدى.

هر گۈن يۇخولارىمدا دولاشان او تۈرپاغى گۈرمەسم، او يېرلە خىالاً اۆزۈمۈ سورىتمەسم تۈرپاق منى اۆزۈنە، اۆز آغۇشانا آلمایاچاق. اميىن، آلمایاچاق.

آن غريبە اولان و آن بۇئۈك بىدبختلىك ده بۇندادىر كى، من فضولىمى آلەمە آلىپ ايلك سۆزۈ اوخويان كىمى يادىما غريب شاعيرىن اۆزۈ، غريب قالمىش يۇرۇم، غريب آنام دوشور. درىدىمى اىچىمە توڭورم، كۆز ياشىم اۆزگىمە آخر...

1993- جۇ ايلين قارا آوقۇستوندا رۇس - ارمىنی اوردو سونون زىيون انتدىكى آراز بۇيۇ جبرايل، قۇيادلى، زىنگىلان كۆچ گۈنۇنوا الله هەنج دۆشمنىمە دە گۆئىترىمەسىن. من او مەحشر گۈنۇنون تصویرىنى وئرمىكە عاجىزم. او گۈنۇ حتاً يۇخودا بىلە گۈرمەك كۆجوم چاتىمير. او قارائىلىق گىچەنەن آه - زارىندا، كابۇسوندا دونوب قالان كىچمىش رسپۇلىكا باش پروکورورو (باش مدعى العموم) مۇزاد باباينىن گۆز ياشلارىنى، اود تۇتوب ياتان كىندىن قاچان كىدىن اۆز جانوارينا باخىب «يۇرد آللەن كەتىدى» دىئىب، كۆكسون اۇتۇرن ناظير على حسنۇفو، غىصېلىنىن تىر - تىر تىتەرەين علم خادىمىي آسلام شاھۋەردى يىنلى،

رافیق قوئی بىشى، يوللاردا چاتلاسپب اولن اوشاقلارى، يورغون قۇجالارى، سارسيتىي ايچىنده قۇرۇلان قادىنلارى، جىبه چى گنجلرىن غضىبدن بۇغولمۇش صىفتىنى، گۈئيرميش دۇداقلارىنى، خجالىدىن، علاجىزلىقدان، غضىبدن آسىن آڭلىنى، قادىنلارىن، اوشاقلارىن فريادىنى، يېزىم رىاضيات عالىمى عسگەرخالىق حسینوفون «قراد» قۇرخوسونا سۈكىنېب دۇنوب قالماش قالماسىنى، قارداشىم فاصلەلەن بۇكولمۇش بىلەنى، عىميمىن اوغلو فاضىل ولى نىن اوغلۇنون قىرى اوستوندە كى آېرىلىق ھۆنکورتوسو، آتامىن سارسيتىي سىنى، آتامىن بىر گىچەنин اىچىنده دۆنیانىن آن آغىر خستەلىكلىرىندن بىرىنە ياخالانماسىنى نىچە اوْنۇتماق اوْلار؟

دۇشمن آياغى آتىندا بىهسىز قالماش قېرىستانلىق ھەر گۈن بىزى گۈزىلە بىر... جېرائىلدايام. دۇرد طرف اوْد توْتۇپ يانىر.

بۇ يانىب داغىلىميش قالالى محلەسى، قەرمان جمیل احمدلى نىن حىرىت، تأسۇف دۇلۇ تۈنچ صىفتى دۇنوب قالىب، باغيشلا، صابر مۇعلىم، باغيشلا، بۇيوك يازىچى، شەيد قارداشىم، شەيد ائولادىلى صابر احمدلى.

بۇ وېرانە يە چىورىلىميش دلى - دۇلۇ بۇيوك مرجانلى كىنى. باغيشلا، واقىف باياتلى اوْنو. بىر شىلىگىنى بىر گىچە دە غىب ائله مىش قدىم سۈلطانلى كىنى. باغيشلا شاعير، باغيشلا، سردار اسىد.

يوللارى آلت - اۆست اوْلموش امير وارلى كىنى. دۇشمن تۈپونون گۇرۇلادىغى افندىلەر يۇردو، باغيشلا، اشرف مۇعلىم، باغيشلا، بۇيوك عالىم، باغيشلا اشرف حسینوف. بۇ دا خارابازار داش كىن كىنى. باغيشلا، مەدى مۇعلىم، مۇعلىملەر مۇعلىمىي مەدى مەدىزىادە، باغيشلا، صابر سۈليمانلى، باغيشلا، زامانەنин كەنلى ايسكىندرى - كەنلى بشىر، باغيشلا، آليانلى جىشىد، باغيشلا، مشهدى عايش، باغيشلا، ايسكىندر بىگ.

باغيشلا، حاجى قارامان بابا، باغيشلا حاجى عثمان چىلى بابا، باغيشلا على بابا، صغرا نىبە، باغيشلا، مۇقدىس آغ اوْغulan... .

باغيشلا، مجنون، باغيشلا، مرجانلى محمد، شىيخ عالى اوْردوغان.

باغيشلاين بىزى، بۇيوك اينسانلارا بۇيوك روّحلا!

ايچىن و چۈلدن دۇشمن بېرىلشىدى. قانسىز داغىلىميش ساوت رېزمى قانلار آخىتىدى، ايتىقامىنى آلدى. دۆنیا سۇسىدۇ. حق - عدالت چۈركىدۇ. آذربايجاندان قۇرۇلمۇش بىنام روّس اوْردوسو ارمەنستاندان

پوتسکوردو. دیغالار آرخا تاپدی. قۇجاقدا اوتوروب «ظفر» چالدى. لىعنت اولسون... اۇلۇم پايىمىز اۇردا قالىب، خىلاص پايىمىز دا، تانرى نىن وئردىگى بۇتون پايلار، قىسمتىر كىمى اۇردا قالىب.

اوج گۈنلۈك اسىرىلىكىدىن سۇنرا دۆشمن هۇزادىز يۈلۈنو آچدى. هۇزادىزە گىردىك. ايمىشلى يە بۈل آلدېق. يۈلۈن آغزىندا فضولى رايونونون بىتدىكى، ايمىشلى نىن باشلا迪غى يېرده «فضولى» سۈزۈ يازىلمىش اىرى يازىلى لۇزوحە وار ايدى. يانىندا دا فضولى نىن بۇيوك، رېڭلى رسمى. ايلاھى، اۇن گۈنلۈر فضولى نىن اوْ رسمى نىچە دە هەر شىنى اوْلدوغو كىمى ايفادە ئەنديردى؟ يَا رب، اوْ باخىشلار نىيە اوْ قدر دىرى، آغىر، مۇكىلەر، حۆزۈنلۇ ايدى؟ بىلەيمىم و يېقىن كى، هەنج واخت دا بىلەيمە جىكم.

بۇ ياخىنلاردا روسلارىن داغىتىدىغى چىچن يۈرۈلەرىنى تلوىزىيوندا گۈرددوم، تەرمان چەنلىرىن مشقتلى، اسىر دۆشىمۇش رادۇيىتەين يانغىسى، ايفادەسى، غىشىه چكىلىمىش گۈزلىرى اوْ كۆنلەر، اوْ فاجىعەلرى منه بىر داها خاطىرلەتدى، منى بىر داها اينىم - اينىم اينتەدى.

فضولى سۈزۈنە آند اولسون كى، چەنلىرىن دا، اسىر دۆرۈمدا ياشىيان تۆركلەرىن دە، قاراباغىن، جىراڭىلەرنىن تاپاڭىندا آزاد اولۇندوغۇ گۈن، دۆشمن رزالىتە دۆشە جىگى گۈن اوْزاق دىگىل. يامان گۈنۈن عۆزمو آز اولار. آلاھا بىزىمەلە اولسون. فضولى سۈزۈ، فضولى روْحۇ بىزىمەلە اولسون، اينامىمىز، ايمانىمىز بىزىمەلە اولسون. آمین.

(او خۇصوصىدان عۆزور اىستېيرم. نە قدر ايناملى اولسام دا، يازىدا نىدا اىشارەسى قۇيماقى ترگىتىمىش).

بۇ مۇرکب قارىشىق دۆنیانىن چۈزۈمو تاپلاجاق. قىلىنج دا، قلم دە فۇرستىنى، زامانىنى تاپلاجاق و حقى يېرىنە قۇيلاجاق. بۇنا آدىم كىمى امینم.

بىر آز مطلبىن اوْزاقلاشدىم. عۆزور دىلە بىرم.

ھەلە اۇرتا مكتىدە اوْخوياركەن مۇعلىملىرىم قابىل حاجى يىنف، قۇرخماز بايرامۇف، مۇظفر صادىقۇف، باھادر مەدى يىنف منه فضولىنى سىۋدىرىپ.

فضولى عالمى نىن بىر سىر اولدوغۇنۇ شۇعور آلتى حىس اتتىمىش. اونىورسىتەدە مەرحۇم مۇعلىملىرىم میر جلالىن، مختار حسین زادەنин، على فەمىنىن و حاضىردا يىنە دە توکنمۇز ازىزى ايلە ايشلەين صامت عليزادەنин درىلىرى منى فضولىيە عۇمورلۇك طالع كىمى باغلادى.

رحمتلىك میر جلال درىلىنەندە فضولىدەن آز دانىشىاردى. آما او قدر اينجە، مرحۇم دانىشىاردى كى،

سانکى دانىشماقلالا او مۇقدىسلېگىن آزالاچاغىندان چىكىنيردى. اوئونون «فضولى صىنعتكارلىغى» كىتابى حىقىقا دىتىرىلى اثردىر.

رحمتىلەك مختار مۇعلىم دىل درسلىرىنده اوئرنىكلەرى فضولىدەن دىئىنە ئىللە بىل جانلى جانىنا جان گلىرىدى. قراماتىكابىن قۇزولوغۇنو و يۇرۇجولوغۇنو او شعرلر اۆزۈنىدە ارىيدىردى. مختار مۇعلىم «فضولى نىن سىتاكسىسى» آدلۇ اثرى اۆزۈرىنده ايشلە يېردى و بىز چاغداش آذربايجان تۆركىجەسى مۇرفولوگياسىنى كىتچىسک دە، او كىتابدان حىصەلرى آرتىق دىنلە يېردىك. تأسۇف كى، اوستادىن آرخىويىندن او اثر ھە تاپىلامايب. بلکە بىر گۈن تاپىلاجاق. بلکە دە مختار مۇعلىم يازاجاغى كىتابىن مطلبلىرىنى بىزە دانىشىرمىش و بلکە دە هەمین كىتابى عۇمرۇنون شاه اثرى اولاچاق كىتابى يازماغا قىيمىرمىش.

فضولى نىن بۇ يۈك بىلچىسى على فەمىسى اوئىورسىتەنن ئاش مۇعلىملەرىنندن دىگىلدى. سىچەمە كۇرسىلار آپارىردى. اۆزو حكىم ايدى. قۇرآنى ترجمە اندىرىدى. ايلاھىمات و تصوّفو گۈزىل بىلیردى. اوئونون دىلىنىدە فضولى درېنلىگى كلاسىك شرق ادبىياتى كۆنتىكستىنە او قدر مهارت و اوستالىقلار و ئىرلىرىدى كى، حىثىت ائتمەمگە بىلمىردىم. آكادمىك كارىتىرى اولمايان بۇ نادىر اينسانىن عربجه، فارسجا، تۆركىجە دىلىگى شعرلر فيلۇلۇزى صىنعتى نىن آچالمازلىغى نىن نىشانەسى كىمى اۇنۇ دولمازدى. آكادمىك سوئەدە فضولىنى صامت علیزادەنندن اوئىرنىمكە باشلادىق. آذربايجان تۆركىجەسى نىن تارىخى قراماتىكاسى درىسنى چۈخ ماراقلى و سوئەلى شىكىلەدە دىنن صامت مۇعلىم اۆزچۈن فضولى ھە شىئىن اولچوسو- معيارى ايدى. او تىز- تىز اۆز مۇعلىمىنى نىن اثرلىرىنى سىۋە- سىۋە اوختووب. كىتابلارىندان چۈخ شىئى اوئىرنىدىكىمiz، اوزۇنۇ گۇرمەدىگىمiz (1965- جى ايلىن آوقۇستونون سۇنلارىندا- بىزىم قۇول اىمتحانلارى نىن سۇنۇن جوسو آسىلىمىش سىاھى دىوارا آسىلاندا بۇ گۇرکەملى عالىمىن قالا حاشىەلى شىكىل و نىكرولۇق يازىسى دا ھەمین او سىاھى نىن يانىندان دىواردان آسىلىمىشدى...) مرحوم ھادى ميرزەزادەنن اوبرازىنى آنلاماق اۆزچۈن اوئون اثرلىرى، صامت مۇعلىمەن اوئون حاقىندا دىدىكلىرى، مرحوم مۇعلىم عبدالله يىفەن «آذربايجان دىلى نىن تارىخى سىتاكسىسى» كىتابىنى يازدىغى ماراقلى اوئن سۆزدن تاپدىغىم و جانلى اوularاق ياشاتدىغى گلهنكلەر، ئىللەجە دە اوئون اورىزىنىڭ طېيىتلى دۇزلى، مزەلى، درىن تەككۈرلى، ايستىدادلى، بىستەكارىمىز، اوغلۇ خىيام ميرزەزادە و قىزى، دىل تارىخچىسى، شرق شوتناس چىمناز خانىم ميرزەزادە گۈز اوئونە گلىرى.

فضولى سۇيۇ اىچمىش سىچەمە عالىمەردىن بىرى اولان ميرزەزادەلر عايىلەسى ھە شىئى اىلە مىللى

اونجاق دئدیگیمیز عایله‌لردندير. سئچکین عایله‌لرین تاریخی میلتین تاریخیدیر. صامت مۆعلیم سۇنرا ۴ کۆرسدا بىزه فضولى دیلىندن سئچمه کۆرس كىچدى. ايندى من ۵۵ ياشىن ايچىندهيم. آنجاق او درسlerde صامت مۆعلیم نه دانىشىسىسا، هانسى غزللىرى نىنچە تحليل اندىسىسە، اونلارى سىزه آز يانلىشلا سۆزىھە سۆز دانىشا بىلرم.

اون زامان صامت مۆعلیم اوزو دە جاوان ايدى و حىسّ اندىرىدىم كى، او فضولى حاقىندا چۈخ جىدى سۆز دئمك اوچون قۇۋە آختارىر، آراشدىرما آپارىر و بۇ بئىرۈك يۈلەدا اوزونو خوشبخت حىسّ اندىرىدى. دوغروسوно دئىيم كى، فضولى حاقىندا منىم گۈزلەدىگىم او اثرى صامت مۆعلیم يازمايىب. منىم مۆعلیميم، عزيز دۇستوم، همكارىم مندن اينجىمەسىن. من اوزون يازدىقلارنى، خۇصوصىلە دۆكتورلىق اثرىنى يۆكىك قىمتلىنىدىرىرم (او خوجو كىمى). آنجاق اوزون دئدېرىگى درسlerde ۱۹۶۸-جى ايلين قىشىندا سۆيوق آئۇدىتۇر ياڭىرىپا كېرىدىگى ساكيت و سېرىلى گۈزللىكىن ماگىاسى نىن اوستوندن چۈخ ايلر كېچسە دە، هەلە دە اوۇتمامىشام و چۈخ اىستەيرم كى، بۇتون دۇنيا اوچون صامت مۆعلیم اوز اورگىنەكى فضولى محبىتى گۆجوندە اثر يازسىن.

اثر يازماق يالنىز مۆدرىيكلەك، علمىن درىنلىكى ايلە باagli دىكىل. اثر ھم دە انزىيدىر، داخىلى گۆجون ايفادەسىدەر.

من فضولى حاقىندا صامت مۆعلىمین يازاجاغى علمى منظيقىلە بدەپى - استىك دۇنیاسى بىر - بىرىنە قارىشمىش اثرى هر گۈن گۈزلەيرم. بلکە دە بۇ اىتتىظاردا اولان من دىكىلم، ۲۰ ياشلى اوئۇرۇستە طلبەسىدەر، صامت مۆعلىمین آئۇدىتۇر ياسىندا اوتسوروب اوزون دىنلەيرم و بۇ صۇجىتلەر اوزون اوزاق كىچىميش قدر دە اوزاق گله جىڭە آپارىر. او ۲۰ ياشلى اومىد، سئوگى، انرژى دۆلە گىنج مندە اۇلۇيمۇ، ساغىمى، بىلەيمىر. آنجاق بىر دفعە او گىنج صامت مۆعلىمى باكى ساوتى متەۋسوندا رىنگى آغاپىاق آغارىميش، اللرى اسه - اسه و الى دۆلە دۇداقلارينا ياخىنلاشدىرمان گۈرددو، اوزون قۇلۇندان يايىشىپ متەۋدان چىخىماغا ياردىم ائتدى و بۇ وضعىتە او گىنجىن صامت مۆعلىمەن چۈخ، فضولىيە يازىغى، حىنفى گىلدى. فضولى حاقىندا يازىلاجاق كىتابىن مەرمى نىسکىلى، غۇصەسى او زاماندان گىنجىن اوزرىنەدە اوزونە ابدى يېر تاپدى.

فضولى اوستاندارىنى آناركىن گۈركىلى شرق شوتناس عالىم (حىنفى كى، آذربايغاندا قدر و قىمىسى لا يېقىنچە بىلەنەين) قۇرآنىن مائىنى آذربايغان تۈركىجه سىنە مەرحوم ضىا بۆنیادۇ فلا مەھارتىلە چىشورىن، فضولىنى چۈخ زنگىن و مۆرگە تۈرك - عرب - فارس پۇنتىكاسى دىلچىلىكى كۆنتكىستىنلە گۈزىل بىلەن

حاجی ماییل، فضولی وۇرغونو حکیم غنى، فضولینى مۇسیقى ايله يۈغوران مرحوم اوستاد حاجى بابا حسینوف، يارانماسى ضرورى اولان «فضولى انسىكلۇپدیاسى»-نىن گله جك باش رداكتۇرۇ كىمى كۈرمك اىستەدىكىم، فضولى آراشدىرىجىسى كىمى تانىيىب سىۋىدىكىم كىچمىش طلبەم، دۇستوم، همكارىم رافاھىل حسینوف، آذربايجان ادبىاتى تارىخى نىن تۆرك كۆنتكىستىنەدە اوپىرىنلىمەسىنى آكاديمىك سوپىرى كۆنسېتىلشىدىرن دېرىلى نظرىيەچى عالىم ياشار قارايشنى، كلاسيك ادبىاتىن سۇن مۇگىكانلاريندان اولان مرحوم غافار كىندىلىنى، «لەلى و مجنۇن» و چاغداش آذربايجان تۆركجه سىنەدە گۈزىل ايشلەميش حكىم پروفېسور نۇرالدىن رضايىشنى، فلسفى آسپىكتەدە فضولى دۆنیاسىنى آچىپ آشكارلايان فۇآد قاسىمۇفو، جمال مصطفى يېنى، درىن و زىنگىن يازىلارىنى سىۋە- سئوھ اوخودوغوم آزادە خانىم رۆستمۇوانى، نۇشاھى خانىم آراسلىنى، ائله جە دە اىستىدادلى فضولى شۇناسلار مرحوم نامىقى، لالە عليزادەنى، طران قۇلى يېنى، ف- قوربان سۇيۇ، ج- ساسانىنى، س- مصطفى، ت- كىيملى، ر- ميرزە يېف و باشقىلارىنى فضولى صىنعتى، دۆنیا كۈرۈشۈ، حياتى حاقىندا يازدىقلارىنى مىتىدارلىقلا خاطىرلاتماغانى اۇزۇمە بۇرج بىليرم. بۇ ائرلر فضولى شۇناسلىغىن دېرىلى قايناقلارىدىر.

سۇنرا مرحوم اوستادلار عبدالله سۇزو، بىكىر چۈبانزادەنى، ف- كۈچرلىنى، اسماعىل حكمتى، عبدالله شايىقى، محمد جعفرى، حميد آراسلىنى، اكرم جعفرى، ميرزە آقا قۇلى زادەنى اوخودوم. چۈخ شىنى اوپىرنىدەم. بىكىر چۈبانزادەنىن يازىسى منىم اۆچۈن يېنى جانلى فضولى دۆنیاسى اولىدۇ. پروفېسور محمد جعفرىن «فضولى دۆشۈنۈر» يازىسى باخىش سىستىمى اىدى.

تۆركىيەلى عالىملارىلە تانىش اولىدۇم: عبدالله قاراخان، حصىبە ماپسى اوغلۇ، متىن آخار، مصطفى ايسىن، اسكتندر رالا، نامىز آچىق گۈزلە شخصاً تانىشلىغىم، صۇحبتلىرىمىزى بۇيۇك شرق شۇناس تۆركلۈق فۇآد كۈپرولۇدن، ائله جە دە اىپك اوغلۇندان و على نهاد تارلاندان اوخودوغوم ائرلر تاماڭلادى.

تۆركىيەدىن كۈرونن فضولى اوپىرازى منه چۈخ دوغما و درىن تأثير باغيشلادى، خۇصوصىلە متن شۇناسلىق و شرق ادبىياتى كۆنتكىستىنەدە تحليل باخىمەندا تۆركىيە فضولى شۇناسلىغىندا بۇ معنادا چۈخ شىنى اوپىرنىمك اولار.

روس- غرب عالىملارىنىن فضولى بۇيۇكلىكىندا آنلايدىپ درك اىتدىكىنى دە ئۇپوتا احتىاجى يۇئىخ. گىيىن، بىرتلىسىن، بۇمباجى نىن، كىريمىسىنىن ائرلرinden چۈخ شىنى اوپىرنىمك اولار. آنجاق آشىرى مىلەتچىلىك كىمى آنلاشىلماسىن، فضولىنى سۈز- سۈز آنلاماق، اۆرک دۇلوسو قۇخلاماق، دۇيماق اۆچۈن تېھدىن دېرناغا تۆرك اولمالىسان. و فضولى، دئمك اولار كى، ترجمەسى اولىدۇقجا چىتىن اولان ظريف

شاعیردیر. او اینجه سوژ تۆخومالارینى، او ايشلمه لرى، ديل فانتازىياسىنى، رۇمانتىزمىنى، ليزىمىنى وئرمك اۆچون فضولىدىن باشقاسىنا اوْمىد اوْلماق عېدىر. وارلېغى نىن، سوپۇنون سوپۇ اوْلسادا، فضولى دۆزىيا شاعيرى اولاراق چۈخدان قبۇل اوْلونوب و اوْيرنيلمەسى ايچىنده دە بۇيوك مسافىلر كىچىلىپ.

سوئرالار بىغداددا، كىبلادا اوْلدوم و فضولى نىن مۇقدىس قېرىنى زىارت اتتىم. مۇقدىس اسلام تۈپراگىندا فضولى روْحونو قان يادداشىمدا بىر داها دۇيدوم.

عراقلى تۆركىن همكارلاريمدان بىندر اوْغلۇنون، سىستان سعىدىن، مفکۇرە خاتىمەن فضولى حاقىندا يازدىقلارى منىم اۆچون عزيزدیر. بىلirm نەدىنسە، من اونلارى غربىيە بىر مەحملىكىلە اوْخويورام. اوْ كىتابلاردا فضولى نىن جانلى نفسينى دۇبورام.

فضولى حاقىندا صابىر على يېفين كىتابى منه ماراقلى تأثير باغيشلادى. آغىز زھمتىن بەرەسى اوْلان اوْ كىتابا اوْن سوژ يازدىم و فضولى پۇتىتكاسى حاقىندا فيكتىمى دىرىي ايلە بىرگە آچىقلاماغا چالىشدىم. فضولى حاقىندا دانىشىركەن تېرىزىن سىۋىدىگى فضولى و مرحوم شاعير، عالىم حميد نطقىنى خاطىرلاماڭ آن آغىز گۈناه اوْلاردى.

آما بىر آز سوئرا باكىنى، اىستانبۇلۇ، آنكارانى، ايزمىرى، گنجەنى چۈخ سوسم دە، يېر اوْزۇندا جمعى 7-8 ساعت اوْلدوغۇم تېرىز قدر دۇغما يېر گۈرمەدىم. بۇ بىر ايدىنلۇگىا- فيلان دىگىل، صىمىمى ئۆرك سوژومدور. آذربايجان تۆركىجەسى نىن بوئى وئرمە يىن درىنلىكىنى، زىنگىنلىكىنى، دۇلۇرغۇنو، اىستىلىكىنى گۈزدۈگۈم تېرىز بىر قۇس قۇجانمان فضولى شهرىدىر. فضولى نىن هېچ واختت اوْلمادىغى تېرىز فضولى نىن هر واخت ياشادىغى اسرارانگىزى شهردىر. اينسانلارى، مسجىدلرى، كۆچەلرى، بازارلارى، ھاواسى سوپۇ ايلە تېرىز فضولى دېيىب- يانىر.

من تېرىزە آياق باساركەن فضولىنى خاطىرلادىم و فضولى آدىلى تۆرك شاعيرى نىن وارلېغى، اثرلىرى منه يىنى بىر آيدىنلىق گىتىرىدى. بۇ سىر- خۇدانى آنلايا بىلەيمىرم.

اوستاد شەھىيار معلوم سېپىردىن فارسجا يازىب- يارادىب، قۇجالىق چاغلارىندا آناسى نىن خواهىشى ايلە «خىدرىبابا يە سلام»- ئى يازىب. كدر، خىفت، سىۋىنچ ھۆپمۇش بۇ اثر اصلىنده فضولىيە سلامدىرى. و من اوْرکىدىن اينانىرام كى، فضولى بۇ سلامى مەمنۇنىتىلە آلىب.

بۇيوك معاريفچى عالىم جواد هيتنىن سوژۇنون اوّلى دە فضولىدىر، سوپۇ دا. نوائىدىن سوئرا يېنىدىن اىكى دىلى- فارسچانىن و تۆركىجەنىن قۇدرتىنى بىر داها تصديق ائدىن جواد هيشت فضولى سوژۇنە كى قۇدرتى و ظرىفلىكى درىندىن دۇيوب، علمى دىلى ايلە فضولى دۆنیاسىنى معناناندىران آراشدىرىجىدیر.

گونئیدن سوْز دۆشموشکن ع. ا. شعر دۇستون فضولى آراشدیرمالارى دېقىتنى كىناردا قالا بىلمىز. مرحوم حميد نطقى فضولى صرائى، عليل آراباجىغىندا يۇواسىندا بۇيلانان بۇلبول كىمى اوْتۇرمۇشدو. حميد مۇعلىم، حافظدن، سعدىدەن، نسىمەدەن، دەھ قۇرقدان دانىشىرىدى. فضولى يە گلنە اوْزونە خەفيف بىر قىزارتى گلىرىدى. هىجانلا دانىشىرىدى. و گۈزلەنلىمەدەن سوْسۇردو. سوْزۇنون يىتمەلىكىندا، سئوگىسى نىن داشىپ يېرە داغىلماسىندا قۇرخورموش كىمى فضولىدەن شعر دىئىرىدى. دۆزىيا ادبىاتى نىن نادىر بىلىجىسى فضولى فۇزمىنيدەن دانىشماغا چىتىلىك چىكىرىدى. چۈخ اوْزمانلاردا ن حيس انتىكىم بۇ غربىيە حىسى درك انتىمگە چالىشمىشام، آنلاماق اىستەمىش، آنجاق هله دە تام درك اندە بىلەمىش. بۇ فضولى خۇوفۇدۇرمۇ؟ فضولى صىنتى قارشىسىندا اينسانىن چارە سىزلىكىدىرىمى؟ سەرلە اوْزىباوازىر دایانان آدامىن پىيغەلۈزى حالتىدىرىمى؟ وۇرغونلوق و واھىمەنىن وحدىتىدىرىمى؟ بىلىمیرم. بىلدىكىم يىڭانە شى فضولى نىن هر زامان يىنىدىن دوغۇلماسى، اينسانى يىنىدىن آچماسى، يىنىدىن كىشى اتىمەسىدیر. فضولىنى اوْخويان فضولىدە فضولىدەن داها چۈخ اوْزونو گۈرور، اوْزونو حيس اندىر و اوْزونو يازماق، اوْزونو اىفادە اتىمك اىستەيير. بلکە دە يانلىشىدىر. آنجاق قناعتىم بۇدور كى، فضولى سىنە اوْلانلا سىنە اوْلمايانىن وحدىتىدىر. شۇعور آللى اىلە شۇعور اوْستۇنون بىرگەلىكىدىر.

و حميد نطقى فضولىدەن اوْز آتاسى، دۇستو، قارداشى، ائولادى كىمى دانىشىرىدى. بۇ منىم اوچچون چۈخ قىمتلىي اىدى. و اختىلە ميرزە جليل حاقيىندا «آنلاما دردى»- نە آنار دا عىنىنى شىشى يازمىشىدى و حميد نطقىنى دىنلىركەن آنارىن چۈخ ماراقلى او يازىسىنى خاطىرلادىم. اصلىنده او يازىلار مۇدرن دۇشونىجە اىلە دِكادىنس تجرۇبە اىلە معنۇي اىرئە ياناشماق يۇلۇ اىدى. يوسف و واقىف صەداوغلو قارداشلارى نىن دا، رۆستم ملىكىززادەنەنин دە، رامىز رەۋوشنىن دە فضولىسى، ميرزە جليلە داها چۈخ ياخىن دۇغما اوْلان، مۇعاصىر يىمىز اوْلان، بىزە گلە جىكىن باخان فضولىدیر.

او فضولىدیر، ميرزە جليلىدىر. او فضولىنى، او ميرزە جليلى گۈرمك و گۈستەرمك يىنى ادبىاتىن معنۇ احتىاجى اىدى. چاغداش آذربايچان ادبىاتى ٦٠- جىلار آدلانان يىنى ادبىاتىن و طبىعى كى، يىنى تىكىرۇن ھاودارى، آرخاسى فضولى و ميرزە جليلە تاپىنيرسا، بۇرادا حىيرتلى هېچ نە يۇخدۇر. بىر واختىلار ميرزە فتحىلى فضولى يە «اوستان ناظىم» دىئىب. بۇ ايدىئۇلۇزىنى آچىقلابان ج- جبارلى ٣٠٠ اىلىك اوْز اطرافيتىدا دۇلانان تقلید ادبىاتىنى ضربە و چىخىش يۇلۇ كىمى دىزىلندىرىر. تېدەن دىرناغا صىنعت اوْلان ج- جبارلىنى حاقسىز سايماق اوْلماز. آما مۆختەلىف باخىش بۇجاقلارىندا يۇزوملار دا آز

دگیل. و هر حالدا میرزه فتحعلی حاقدیزدیر. بو حاقدیزدیق میرزه فتحعلیدن چوخ زامانین حاقدیزدیغیدیر. مودرن سمتیکاسیانین بیر يولو دا اینکاردیر. و بو اینکار هر يئرده اوغورلو، اولوملو دگیل. اوزان زاماندان باخاندا کیچیک زامانین اوپونلاری آچیق - آیدین گۇزونور. موقۇسلرله ظازارفات اتتىمېلر. گۇزونور، میرزه فتحعلی هردن بىللە ظازارفاتلارى اوزوونه روا بىلیب. «اپۇلتىر آتىندا بۇسوک اۆرك» فلسەفەسینە قاتىلمادان من دە چاغداش ادبیاتىمېزىن بانىسى میرزه فتحعلینى حساب اندىرم. قىسا زاماندا يازىدىغى ٦ كۈمدىا ايله میرزه فتحعلی يالىز چاغداش دراماتۇرگىانىن و تئاترىن دگیل، چاغداش شعرىن، ائله جە دە نىرين تەمل داشىنى قۇيوب.

و غربىيە بۇراسىدىرى كى، آذربايچان ادبیاتىندا فضولى يە ياخىن آن بۇسوک اۆچ - دۇرد صنعتكارىن بىرى و زامانجا بىرىنچىسى میرزه فتحعلیدىر. سۇنرا میرزه جليل، صابر و عۆزئىير بىگ گلىر. بۇ دا بىر طالعدىر. و سۇمۇلر دئىمېشىكىن، اينسان طالعى نىن آردىنجا گىندير - طالعدىن قاچماق اولماز. اوزوونه ياخىنلاشان، اوزوونه دۇنن ادبیاتىن فضولىنى تاپماسى و فضولى يە تاپىنماسى ھم دە بىزىم تۆركىجەمېزىن قضا و قدرىدىر.

بو سۇزلىرى يازا - يازا من رژىم بازارينا چىخارىلان ادبیاتى خاطىرلاتماق اىستەمیرم. و بو رذالتىن دە سېلىرىنى آراشدىرماق اىستەمیرم. آنجاق يېر اوستو چايىلار قدر دە وار اولان يېرآلتنى چايىلار اولماسا، دۇننائىن سۇلارى يارىمچىق، تۆرباڭى قىسىر قالاردى.

معنوياتى پارچا - پارچا اندىلەن آذربايچان، وارلىقى قىلە - قىلە اندىلەن تۆركى دۇننائىسى آياڭى نىن آتىنداكى تۆرپاقلا، باشى نىن اوستوندە كى گۇئىلە رۇح بىر، جان بىر اولموشدور. و بو بىرلىگى، وختى ايلە بىش مدەتىنى نىن محك داشلارىندان بىرىدىر. بعضاً سىللە ئاشىدېرسىن: «تانرى تۆركو قۇروسوں» نە دەنكىدىر؟ «تانرى تۆركو قۇروسوں» آللاها دۆعادىر، آرزوودور، ايلتىماسىدیر. و قطعىيَا «تانرى تۆرك اولمىيانى قۇروماسىن» - دەنك دگىل. بۇجور يۇزۇم معنوى تخرىباتىدىر. هر مىلتىن، اتنۇسون ياشاما، موجادىلە حاقي وار. بو حاقدىنبوى اولدوغو قدر دە ايلاھىدىر.

فضولى نىن تۆركىجە دىوانى نىن دىياچەسى تۆركىجە مانيفستى اولدوغو قدر دە صنعتىن پاكىزەلىگى، زنگىنلىگى و تىكرارسىزلىقى حاقيندا مىتلى - برابرى اولمىيان مساۋىدىر (پىيغامدىر).

صنعت دۇننائىندا فضولى ميسىسياسى (مأمورىتى) تۆركىجەنин اخلاقى نىن تصدىقى اولدوغو قدر دە، پۇتىك زنگىنلىگىن، دۇلغۇنلۇغۇن، مۇركىبلىگىن و شفافلىغىن ئۆپۈتۈدور.

فضولى تۆرك اورگى نىن، تۆرك معنوياتى نىن، سۇنسۇزلىغۇنون ايفادەسى و بىش تەتكۈرونون،

تخيچولونون فنومنال اوْرنگىدىرى.

فضولى سۇزو بۇ بېرلىكىن ھم گەرچەك طرفىدىرى، ھم دە سىيمبۈلىك- مىستىك طرفىدىرى.

تۆرك سۇزۇنون اىلاھى آنلامىنى درك ائتمك اوْچۇن آللاھ فضولىنى ياراتىشىدىرى. بۇ، ھر كس كىمى منىم اوْچۇن بېر گەرچەكدىرى.

٦٠- جى اىللەدە رحمتلىك ر. رضانىن نىسىمى، فضولى حاقىندا يازدىغى بازىلارى چىخىردى. او بازىلاردا فضولى يە يىنى مۇناسىتىن، يىنى باخىشىن يۇزۇ، كۆنسپتى آچىقجا بىلىنىن.

كركۆك باياتىلارينا يازدىغى اوْن سۇز بىلە باشلايىر: «عراق سۇزو منىم يادىما فراق سۇزو سالىر. فراق سۇزو ايسە فضولى نىن نامعلوم رىتام طرفىندن چكىلىميش رسمىنى...» بۇ سۇزلىرى فضولى يە دوغما، ياخىن، چاغداش باخىشىن ايلك آددىملارىدىرى. شاعيرين «فضولى» شعرىنده بۇ باخىشى يىنى اوْفوقلەر چىخىر.

ب. وەبازادەنин «شب-ھىجران» پۇئىمىسى فضولىسىز آذربايجان- تۆرك سۇزۇنون مۇمكۇنسۇزلوگۇنون ايفادسى ايدى.

آنار «أغ ليمان»- نىدا اىچلى بېر حىرتەلە فضولى ايله ياشایان مۇعاصيرلىرىمизه يىنى بېر دوغمالىق گىتىرىدى.

چاغداش آذربايغان ادبىاتى نىن ويجدانى، مرحۇم انور محمدخانلى نىن، چاغداش آذربايغان علمى نىن ويجدانى خۇدى محمدوفون، آذربايغان مىلىي- آزادلىق حرкатى نىن لىدرى نىن صۇجىتلىرىنده بازىلارىندا يىنى فضولى بۇتون وارلىغى ايله اوزرتايا چىخاردى. و تىكىر ائدىرم كى، ٦٠- جىلارين يىنى ادبىاتى فضولى نىن يىنى دوغوشو ايدى.

تىتەرىپب اۆزۈنە قايدان تۆركلە، متىپول دۇنياسىندا ياشایان تۆركون يىنى اوبرازى ياراندىقجا، فۇرمالاشدىقجا دۇنيا دىيىشىر، دىيىشن دۇنيا بىزى دە دىيىشىدىرىر.

و بىزىم دىيىشمە ايمكانلارىمiz سۇنسۇزدور. دىيىشن زامان، علم- تکنیكا، دۇشونجه، حىات طرزى اوْچۇن دىيىشمەين دېرلەر وار. بۇ دېرلەرين باشىندا فضولى گلىرى.

ھركىسىن فضولىدىن دانىشماق، اوْنۇ دۇيماق، درك ائتمك و يازماق حاۋى، وار.

و من بۇ يازىنى يازاركەن فضولىدىن چۈخ اۆزۈمۈ يازدىم، اۆزۈمۈ درك ائتمگە چالىشدىم، اوسلوبىدان و اوسلوبچولوقدان قاچماغا چالىشدىم. دۇيدوغومۇ، بىلدىگىمۇ اوللۇغۇ كىمى يازماق اىستەدىم. بېر داملا فضولى كدرى منى اۆزۈمە آچدى، منى منه آيدىنلاتدى، اىچىمەكى پردهلىرى قالدىرىدى.

منی منه گؤستردی.

اۆزومده فضولینى گۈردوگوم كىمى، فضولىدە دە اۆزومو آخтарدىم. بير اينسان كىمى، بير فرد كىمى اۆزومە دولدوم. و دالدىغىم دۆنيانىن اسرارىنى قلمە آلماغا چالىشدىم. بۇ يازىلارين ايدىعاسىز اولدوغونا اينانرام.

زامان- زامان يازىلماش بۇ دۆشونجه لرى قلمە آلاندا قولاغىمدا قۇرآنىن سىسى اوللوب، عالىم قاسىمۇفون سىر دۇلو سىسى نىن ايچىنده اولموشام. دىنجلدىگىم واختىلار دا بۇ سىسى دىنلەميشم. سىن دئىيركەن من فضولىنى مۇغامدا قۇرويوب- ساخلايان، مۇقدىس وارلىق كىمى حىفظ اندىن آذربايجان مۇغام مكتىبىنى، اوونون يۇرولماز آراشدىرىجىسى مرحوم فريدون شوشىنسكىنى مىتىدارلىقلا خاطىرلاماغى بۇرجلارىمدان بىرى بىلىرم.

يىرى گلمىشken، بىزىم آكتىز ئيفاچىلىق صنعتىنىن اوستالارىندان سلطان نجفۇفون، على زىناللۇفون، مەليقا خانىم صاديقۇوانىن، مرحوم سىمندر رضايەتھىن، راسىيم بالاينەن، حسن تورابۇفون، امينه يوسفاقىزى نىن، مىكايل مىرزەنن... آدلارىنى چىكمىلە آذربايجان راديوسونون بۇ ساحەدە كى خىدمتلىرىنى دېرىلدىرىمكى ضرۇرى بىلىرم. واختىلە آنانارىن راديوودا ياراتدىغى «سىللە مۆزىئى» (يىرى گلمىشken فضولى شعرىنى آن گۈزل سۇيىلەينلەن بىرى آثار اۆزودور) وئىلىشى ادبىاتىمىز، معنۇياتىمىز اۆچون بۇيۇك خىدمتدىر. تأسۇف كى، بۇ گۈن او بۇيۇك عنунە يىنى چاغا اوپۇغۇن داوم ائتدىرىلەمیر. زمانەمېزىن داهى رسامى ستار بەھلۈزادەنин «فضولى» رسمىنى خاطىرلا ياركەن رنگلەرین دە وارلىغىندا، يۇخلوغوندا فضولى يە سىجىدە اندىن بۇيۇك صىنعتكار بلكە دە كىم بىلىرم فضولى يە بنزەيىن يىگانه اينسان ايمىش؟ كىم بىلىرم؟

يالنiz اۆزومە و آلاھىملا اولدوغوم زامان يازدىغىم بۇ قىىدلەرنىم اۆچون اهمىتلىدىر. حىياتىمىن معناسى طالعىم اۆچون و طلبەلىرىمین، ائولادلارىمین منى اولدوغو كىمى گۈرمەسى اۆچون بۇ يازى يازىلمالى ايدى و يازىلدى.

ھېچ بير قارشىلىق گۈزلەدن يازدىقلارىمى چاپا وئررکن يۇخوسونو سۇيا دانىشان آدام كىمى اۆزومو راحات و خۇشىخت حىس انتدىم. و منه ائله گلىر كى، يازدىغىم سۋىزلىرى فضولى اۆزو منه پىچىلدادى. و اعتىراف انتدىم كى، او پىچىلتىنى اولدوغو كىمى وئركە مۆمكىن سوزدور. بۇ يازى نىن سۇنوندا فضولى يە رحمت اۆخويورام. «آلاھىم، چۈخ شۆكۈر» - دئىيرم. اوشاقلارىمین

آناسى، عۆمۇر - گۈن يۈلداشىم فاطماخانىيما تشكۈر ائديرم. اوغلاڭلاريم طۇغۇرولا و توڭالا جان ساغلىغى، باشارىلار دىله يېرم. اونلارا فضولى ايمانىندان پاي آرزو ائديرم.

اۇن سۆز عوضى بىر آز ويداع سۈزۈنە اۋخىشادى. آذربايجانىمین آزادلىغىنى گۈرمۇشىم. توڭىك دۆنیاسىنى باشدان - باشا گزىب دولاشمىشام، اوئىرنىمگە، درك اتىمگە چالىشمىشام. دۆنیانىن بۇيۇك اينسانلارى ايله گۈرۈشۈمۈش. گۈزلە عايىلە صاحىبى يېم. اعتىيارلى دوست گۈرۈمۈش. آلاھىمى تاپمىشام. آلاھىمما سىغىنەمەشام.

مىلتىمى سۇمىشىم. دۇولتىمى سۇمىشىم. اينسانى ھەرىشىدىن اوْجا بىلەمىشىم. چۈخ شوڭور. من ياشاماق اىستەيىرم، مىلتىملە، دوستلارىملا، عايىلمە، بالالارىملا بىرگە خوشبخت اولماق اىستەيىرم.

مىلتىمە، دۇولتىمە، دىننەمە، مەنلىكتىمە، ائلىمە خىدەت گۈستەرمک اىستەيىرم. آلاھىمى سۇرىرم و روھوملا اونا باغلىيام.

فضولى يۈلۈنۈن يۈلچۈسۈيام. اينانىرام كى، بۇ يۈل منى اىستەدىگىم مقاما چاتدىراجاچ. انشاالله.

من مىلتىمین قۇلۇ زۇرلۇلارا، آزغىنلارا، شرفسىزلىر طرفىنندن كۆسدۈرۈلمۈش لىاقتىنىن، شرفىنىن گىرى دۇنەجىگىنە آنامىن سۆددو كىمى اينانىرام.

«بىزدىن اولمايانلار بىزە دۆشىندىر» شۇعارى، طايغاچىلىق، روشتۇت و كۈررۇپسىيا ماحو اولماينجا آذربايجان خىلاص اولمايماجاق.

توڭىك دۆنیاسى، توڭىلوك، دۆنیولىك، اىسلامى اخلاق، دەمۆكراتىك دۆشونجه، حقوق اساسىندا دۆغمالاشماينجا، مەنلىت - اىقتىصادىيات بىرلىكى يۈلۈنۈ توئماينجا خىلاص اولمايماجاق. اينسانى دىئرلە مىلى دىئرلە، اينسانى حاقلارلا بىشى مىلى حاقلار عۆضۇي شكىلە قۇزۇنماينجا دۆنیا عذاب چىكەجىك.

فضولى، شكسپير، بالزاڭ، خىتام، تاقۇر، داستاينفسكى، پاسترناك، فولكнер، بىرکىس، ماركز، كاواباتا... دۆنیاسى نىن روھلارى بىرلەشىمە يېننە دۆنیا خىلاص اولمايماجاق. آنجاق بىز آذربايجانىن دا، دۆنیانىن دا خىلاصىنا اينانىرىق. بىز آللەها اينانىرىق. اينانىرىق، ياشاسىرىق، شۇيرىك و مۇجادىلە ائديرىك.

بۇ يازىدا ادبىيات تارىخى و معنۇيات، ادبىيات تارىخى و ايدئولوگيا ايله باغلى بىر نۆقطە يە دە توخونىماڭى لازىم بىليرم. چۈخ دانىشىرامسا، فضولىنىن روحو باغيشلاسىن.

هامىيا بللىدىر كى، فريدون كۈچرلى يە قدر ادبىيات تارىخيمىزىن آنا قايناقلارى، دىياصەلر، جۇنگلر و خۆصوصىلە تذكىرلەر، اولموشلور. فريدون بىگ علمى - آكاديمىك ادبىيات شۇناسىلىقى ياراتىقىدان سۇنرا ادبىيات تارىخيمىزىن بىليم يۈلۈندا بۇيوك اوغۇرلارى اولموشلور. ساوت دۇرۇنده دە بۇ مكتب رېزىم سېخىتىلارينا و ايدئولوژىك قالىلەر باخما ياراق چۈخ بۇيوك ايش گۇردو.

ايستالىن ايدئولوژىسى نىن اورتايما آتىدىغى مىدия، نىظامى، آذربايجانچىلىق مسألهلىرى اولدوقجا مۇرکب، چۈخ آنلاملى و چۈخ سريالى تانىتىما، يۇرۇما، شرحە مۇحتاجدىر. قطعىا بىلە آنلاشىلماسىن كى، بىز مىدия، نىظامى و آذربايغانچىلىق آنلاشىلارينا قارشى يېق. مىدия بىزىم تارىخى وطنىمۇزدىر، نىظامى قۇدرتلى آذربايغان شاعىرىدىر، تۆركجه دۆشۈنۈپ فارسجا يازان دونيا ادبىياتى نىن سۇتونلارىندان بىرىدىر. آذربايغانچىلىق بۇيوك اوئدرىمىز محمد امين رسولواھە طرفىنдин آنا خطرلى گۈزلە يىشىلمىش، وطنچىلىك، دۇلتەچىلىككە عۆضو شىكىلە بېرىشىميش پرىنسىپلەرە وحدتە آچىقلانمىشىدىر. آذربايغانچىلىق تۆركچولوكلە آلترناتىyo دىگىل. آذربايغانچىلىق بىر سىرا مۆھوم مدتىت، معنۇيات مسألهلىرىنده تۆركلۈگۈن ترکىب حىصەسىدۇر.

ايستالىن تفسىریندە مىدия تۆرك اولمابان خىالى مىكاندىر. مىدия اويدورولموش ائلە بىر جۇغرافىيلى سۇسىال - مدنىت تىملىدىر كى، بۇ تەمل اۆزرىنندە «سىستم» قۇران ماسكوا - لىنинگراد تارىخچىلىرى و اونلارىن باكىداكى ال آلتىلارى تۆركلۈگە هوچوم جىهەخاناسى قۇرموشلار. بىر فاكت گۈستەركى يېتىلىدىر. آذربايغان آنتى تۆرك ساوت تارىخى پلاتقۇرۇمۇنون سۆزكەنچىسى، مرکزى كۆمىتە و كا- گ- ب- نىن خىتىر دۆعاسى و استراتېتىسىنە اوپغۇن اولاراق اىشلەميش، آذربايغان تارىخىنى اراضى تارىخى سىنیر ايچرىسىنندە مىلى مەعنى غىثىر - تۆرك عامىللر، اويدوروق تارىخى فاكىلار اساسىندا يازىلمىشىدىر. آذربايغان علملىك آكاديمىاسى تارىخ انتىتۇسۇنون مۆدىرى يېقىار على يېف مرکزى كۆمىتەنин او واختكى كاتىبى دانىشلۇق قۇلۇي يېنە يازدىغى مكتوبىدا (24 ایيون ۱۹۷۱ - جى ايل) ۲۰ - دن آرتىق علم آدامىنا پان تۆركىست، مىلتەچى دامغاسى وۇرماقلا هەر جۆر حبس و اينظىباتى جزايا زمين ياراتدى. تأسۇف كى، ۵- جى ايللەرن باشلايىپ ماسكوا كا- گ- ب- سى و مرکزى كۆمىتە ايله ايش بېرىلگى شرافىطىنە حىاتا كىچىرىلىن بۇ مقصىدىلى، ايدئولوژىك فعالىت، تحقيр و حۇكم كامپانىاسى عىنىي آدامىلار طرفىنдин گۇنو

بۇگۈن دە داوم اتتىرىلىپ، آنجاق كۆكز قۇزوموش بۇداقلارين سۇنۇنا چۈخ قالمايىپ، اوئنلارى دېرىلىدىن بۇ سۇن ۷ ايللىك حملەدیر و شۆبەھەسىز كى، گله جىكىن يۈلۈ اوئنلارا قاپالىدىر. بۇ، آيرى بىر صەجىتىن مۇرۇضۇسۇدور.

آذربايجانچىلىغى تۈركچولوگە قارشى قۇيانلار اوپىدورما اىستالىن كۆنسىپىاسى اساسىندا آذربايجان دىلىسى آنلايىشىنى دۇرەيدە بۇراخمىش، تۈرك اۆلمىيان هەر شىئە رواج و ئەرمىشىدىر. بۇ تەسىر دە آذربايجانچىلىق تۈركچولوگە قارشىدىر و چۈخ تەلەتكەلى بىر باخىشىدىر.

آن دىللى ادبىاتى، عۆموم تۈرك ادبىاتىنى اوئلەمك اۆچۈن نېظامى فاكتورونون آشىرى شىكىلدە شىشىرىدىلمەسى مىلى دىلىن و مىلى ادبىاتىن اۋىزىرىنىلىمەسىنە قارشى چىورىلىمىشىدىر. بۇ باخىشىن ياراسىنى آلان ادبى شخصىتلەرن بىرى دە فضولىدىر.

فضولى يە دۇنوش مىلى ادبىاتا، آنا دىللى معنۇياتا دۇنوشىدور.

نېظامى يە ذە قدر دە كۆلگە سالمادان تۈرك ادبىاتى بىزتون يۈنلىرى و زىنگىنلىگى ايلە اۋىزىرىنىلىمەلى، تدرىيس اندىلىمەلىدىر.

فضولى يە قايدان مىلت اۋۇزونە قايدىرى، فضولى يە دۇنۇن معنۇيات اۋز كۆكۈنە، اۋز ماياسىنە، اۋز اجدادينا دۇنور.

آن دىللى ادبىاتىن سىن، سۈز، روح بايراغى، ايمانى و اينامىدىر. آللادە هىچ بىر مىلتى ايمانسىز و اينامسىز ائتمەسىن.

آللادە بىزى ايمانسىز و اينامسىز ائتمەسىن.

آللادە بىزە فضولىسىز بىر گۈن و ئەرمەسىن.

آمین.

- ۵۲۵ نۆمرلى قىزىت، ۱۶ آوقۇست ۲۰۰۰ - جى ايل،

ادبىات صحىفەسى

علم و فرهنگ در دوره اتابکان آذربایجان

مجید رضازاد عموزین الدینی
کارشناس ارشد تاریخ

آذربایجان مهد علم و فرهنگ ایران است. وجود مراکز علمی بی نظیر از قدیم الایام در این منطقه و به تبع آن ظهور عالمند بزرگ و از طرفی علم دوستی مردمانش از جمله علل و عوامل این مهم هستند. تا جانی که از نظر خدمت به علم و دانش و معرفت‌های بشری، هیچ نقطه از خاک ایران قابل مقایسه با این منطقه نمی‌باشد. ظهور عالمند بی نظیر در هر رشته از علوم از این سرزمین در طول تاریخ دلیلی بر این مدعایست، هرچند که پرداختن به شرح حال و خدمات این عالمندان در این نوشته ممکن نیست، اما باید به این مسأله اذعان کرد که سهم عمدات از فرهنگ و تمدن ایران دستاورده عالمند بزرگ آذربایجانی است.

در این نوشته سعی داریم به طور اجمالی در مورد علم و فرهنگ منطقه در دوره اتابکان آذربایجان مطالبی را بیان کنیم، لازم به ذکر است که «atabkan» امرای ترک‌تبار بودند که تربیت شاهزادگان سلجوقی را در اختیار داشتند، ولی در مواقعي که فرصت می‌یافتد به عنوان مدعیان سلطنت نیز مطرح می‌شدند. از مهمترین این اتابکان که در تاریخ ایران از معروفیت خاصی برخوردارند، اتابکان آذربایجان می‌باشند. در مورد نفوذ و اهمیت این سلسله که توسط شمس‌الدین ایلدگز [ایلدنیز] (۵۶۸-۵۴۱ ه.ق.) بنیاد نهاده شد، در «دانشنامه ایران و اسلام» آمده است: «در نیمه دوم قرن ششم بیشتر آذربایجان در دست اتابکان آذربایجان بوده و این اتابکان حتی بر فرمانروایان خود که پادشاهان سلجوقی بودند، تحکم می‌کردند و ارسلان شاه سلجوقی در حقیقت آلت دست اتابک ایلدگز بوده است». قدرت‌یابی این سلسله با شمس‌الدین ایلدگز انجام گرفته است. ایلدگز بعد از مرگ «طغول بن محمد سلجوقی» با زن او ازدواج کرده و به این ترتیب به دربار سلجوقیان نزدیکتر گردید. اتابکان بعدی آذربایجان یعنی «نصره‌الدین جهان‌پهلوان محمد» و «منظف‌الدین قزل‌ارسلان» ثمرة این ازدواج مذکورانه بودند. گفتنی است که این دو

پادشاه از قدر تمدن‌ترین فرمانروایان اتابکان آذربایجان به شمار می‌رفتند، زیرا با مرگ آنان سلسله اتابکان آذربایجان نیز رو به ضعف و انحطاط گذاشت و از دوران باشکوه قبلی خود فاصله گرفت، که این مسئله سرانجام به سقوط این سلسله توسط جلال‌الدین خوارزمشاه منجر گردید.

از جمله مسائل مهم دوره اتابکان می‌توان به توجه این خاندان به شعر و شاعری اشاره نمود، تا جائی که دربار این سلسله مرکز تجمع شعرای معروف وقت بوده است، در کتاب «تاریخ مفصل ایران» در این زمینه آمده است: «اتابکان آذربایجان مخصوصاً شمس‌الدین ایلدگز و دو پسرش جهان‌پهلوان و قزل‌ارسان در تاریخ ذکری به خیر دارند، زیرا که عده‌ای از گویندگان بزرگ به قصایدی غراء ایشان را مدح گفته و نام ایشان را جاوید ساخته‌اند و مشهورترین ایشان ظهیرالدین فاریابی و خاقانی شروانی و مجیرالدین بیلقانی و اثیرالدین اخسیکتی... می‌باشند». ^۱ «نظامی گنجوی «خسرو و شیرین» را به اسم اتابک قزل‌ارسان تمام کرده است». ^۲ مؤلف «تاریخ جهان‌آرآ» نظامی گنجوی و ظهیر فاریابی را جزء مذاهان قزل‌ارسان ذکر می‌کند.^۳ گفتنی است که نظامی گنجوی ملاقاتی نیز از نزدیک با قزل‌ارسان داشته است: «او [نظامی] همواره شیفتۀ زادگاهش گنجه بود، تنها یک بار تقریباً در سالهای ۱۱۸۷-۱۱۸۵ میلادی از این شهر بیرون رفت و در سی فرسنگی آن با فرمانروای آذربایجان، قزل‌ارسان شاه که از آنجا می‌گذشت، دیدار کرد». ^۴ «حکیم نظامی، از مردم گنجه آذربایجان، استاد بی‌رقیب اندیشه و لفظ است و شاعری است که گذشت قرون متمامدی چیزی از طراوت و قوت شعر او نکاسته است». ^۵ «او خاقانی از تاریخ ۵۵۶ هجری یعنی آغاز سپهسالاری قزل‌ارسان به او پیوست و قصاید بلند و فصیح در مدح او سرود». ^۶ و هم اوست که در مدح قزل‌ارسان می‌سراید: «عادلتر خسروان عالم، لا قزل‌ارسان ندیدم». ^۷ در این دوران تبریز به عنوان مرکز اتابکان آذربایجان از رشد و رونق افزونتری نسبت به سایر مناطق آذربایجان برخوردار شده بود، تا جائی که خاقانی شروانی اکثر اشعار خود را در تبریز که پایتخت ایلدگزیان بود، سروده است، در این مورد در تاریخ کمبریج آمده است: «وی [خاقانی] در سال ۵۸۰ ق. ۱۱۸۴ م. آهنگ تبریز کرد یا بدان شهر گریخت، اما از آنجا فراتر نرفت؛ از تبریز عزیمت بغداد کرد

۱- تاریخ مفصل ایران، عباس اقبال، تهران ۱۳۷۵، ص ۳۷۸.

۲- تذکرة میخانه، ملا عبدالالهی قزوینی، تهران ۱۳۴۰، ص ۱۳.

۳- تاریخ جهان‌آرآ، غفاری کاشانی قزوینی، تهران ۱۳۴۳، ص ۱۲۵.

۴- تاریخ ادبیات ایران، ریپکا و دیگران، تهران ۱۳۷۰، ص ۳۲۶.

۵- تاریخ ایران (کمبریج)، ج ۵، تهران ۱۳۷۱، ص ۵۴۶.

۶- دیوان خاقانی شروانی، به کوشش ضیاءالدین سجادی، تهران، بی‌تا، ص ۳۹.

۷- دیوان خاقانی شروانی، همان، ص ۵۱۰.

و از جاهای مختلف دیدار نمود، اما تبریز مقراً اصلی وی باقی ماند. بسیاری از اشعار دیوانش متعلق به این دوره است.^۱ در کتاب «آذربایجان و نهضت ادبی» در مورد مجیر بیلقانی نیز آمده است: «اختصاصن وی به دربارهای اتابکان بوده و گاهی هم حشمت و مکانت یافته است [از ممدوحین او] شمس الدین ایلدگز اتابک اعظم که [مجیر] در مدح او ابیاتی لطیف دارد و او را ملک شش جهت و اسکندر ثانی می‌خواند: ملک شش جهت اسکندر ثانی که فلک، پیش قدرش سخن از جاه قدرخان نکند».^۲ با توجه به مطالب بالا می‌توان به رشد و رونق شاعری در این دوره پس‌برد، که این امر ریشه در توجه امراء آذربایجان به تشویق شعر و علمای وقت داشته است. از مسائل مهم دیگر در دوره اتابکان می‌توان به وجود کتابخانه‌ای عظیم و پرپار در آذربایجان اشاره نمود که در عصر خود از مهمترین مراکز علمی ایران به شمار می‌رفته است. متأسفانه مورخین و نویسندهاند و این مسئله به طور دقیق و جدی مورد بحث در رشد علم و فرهنگ در منطقه سخنی به میان نیاوردهاند و این نقش آن در بررسی قرار نگرفته است. در حالی که این کتابخانه به عنوان مؤسسه علمی- تحقیقاتی در زمان خود نقش اساسی را ایفاء می‌کرده است.^۳

کسی که برای اولین بار از این مکان علمی سخنی به میان آورده است، سعدالدین وراوینی مترجم کتاب «مرزبان نامه» از زبان طبری قدیم به زبان فارسی (۶۰۷-۶۲۲ ه.ق.) می‌باشد. او که از طرف مؤسس این کتابخانه یعنی ابوالقاسم ریب‌الدین هرون بن علی بن ظفر دندان، وزیر اتابک ازیک بن محمد بن ایلدگز، مأمور به ترجمه کتاب فوق شده بود، در ذیل «مرزبان نامه» به این کتابخانه و هدف مؤسس آن اشاره کرده و می‌نویسد: «خواجه جهان ریب‌الدین والدین... لا جرم خالصه نیت و طویت بر آن گماشت که در جریده محاسن اعمال، بزرگترین میرتی و فاضلترین حستی ثبت کند و حجت‌های آخرت بدان مسجل گرداند، آخر جوامع اندیشه مبارکش بر جامع تبریز مقصور آمد تا دارالکتبی در او وضع فرمود».^۴ وراوینی سپس به عالمانی اشاره می‌کند که با دستور و مساعدت ریب‌الدین مشغول نسخه‌برداری از کتب گرانبهای عصر در این مرکز علمی بوده‌اند: «ده نسخ را مؤنث [یاری کردن] انتساخ کفايت کرد و اسباب فراغت ایشان ساخته فرمود تا بر دوام علی مرور الایام ملازم آن موضع شریف می‌باشند و از هر سواد که مسرح [تماشا] نظر ایشان باشد، نسخت‌ها بر می‌گیرند».^۵

۱- تاریخ ایران (کمبریچ)، ج، ۵، همان، ص ۵۴۱.

۲- آذربایجان و نهضت ادبی، فقیه، تهران، ۱۳۴۶، ص ۳۶۵.

۳- تاریخ تبریز از دوران باستان تا برآمدن مغولان، مجید.ر. عموزین‌الدینی، تبریز، ۱۳۸۰، ص ۱۶۵.

۴- مرزبان‌نامه، ترجمه وراوینی، به تصحیح محمدقرزوینی، تهران، ۱۳۹۳، ص ۲۹۷.

۵- مرزبان‌نامه، همان، ص ۳۰۰.

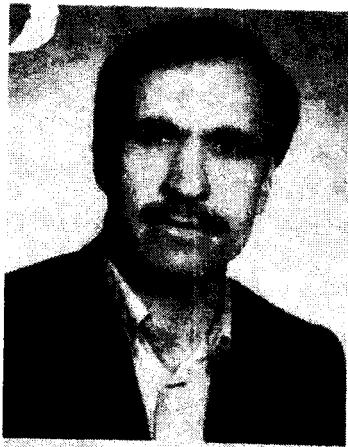
با توجه به اهمیت این مرکز علمی، که در آن کتاب‌های مهم به وسیله دانشمندان عصر و با یاری اتابکان آذربایجان نسخه‌برداری می‌شده است، آیا می‌توان گفت که کتاب «دده قورقود» نیز در این مرکز علمی جمع‌آوری و یا استنساخ شده است؟ به نظر نگارنده این مسئله باید مورد دقت و پژوهش دقیق قرار گیرد و احتمال این مسئله نیز وجود دارد. لازم به ذکر است که داستان‌های دده قورقود ریشه در دوران باستان دارد ولی زمان به کتابت درآمدن آن از بحث‌های مطرح در میان محققین است، تا جایی که پروفسور خودیف «کتابت داستان‌ها را مربوط به قرن ۱۰-۱۱ میلادی می‌داند». ^۱ اما پروفسور دکتر هیئت اصل این داستان‌ها را مربوط به عصر (۷-۶)م دانسته، اما برای کتابت آن قرن ۱۵ را نیز مطرح کرده است.^۲ علامه قزوینی در مقدمه تصحیح خود بر ترجمه و راویانی، شرح حال مؤسس این کتابخانه یعنی ریبب‌الدین، وزیر دانشمند اتابک ازیک را آورده و در مورد این کتابخانه نوشته است: «ریبب‌الدین مذکور وزیری فاضل و هنرپرور و علم‌دوست بود و در تبریز کتابخانه باشکوه مهمی تأسیس نمود. مشتمل بر انواع کتب در اصناف علوم و فنون از طب و تفسیر و احادیث و کلام و تاریخ و ادبیات و اسمار و حکایات و غیرها...». ^۳ از نسخه‌های گرانبهای این مرکز علمی، می‌توان به تفسیر کبیر محمدبن جریر طبری که امروزه در کتابخانه ملی پاریس نگهداری می‌شود، اشاره نمود: «و از نفایس و نوادر نسخ عدیم البظیر کتابخانه ملی پاریس نسخه‌ایست منحصر به فرد از ترجمه تفسیر کبیر محمدبن جریر طبری معروف، صاحب تاریخ کبیر... و این نسخه برای همین کتابخانه که ریبب‌الدین وزیر در تبریز بنا نهاده بوده، استناخ یا ابتداع شده بوده است و در ورق آخرین به خط جلی بر زمینه آب طلا این عبارت مسطور است: لخزانه کتب المولی المعظم دستور الاعظم... ریبب‌الدین...». ^۴ متأسفانه تاکنون مورخان و محققان به این کتابخانه و مرکز علمی اتابکان آذربایجان نپرداخته‌اند، لذا ارزش این مرکز برای جهان علم آشکار نگشته است، در حالی که آذربایجان با داشتن چنین مرکزی برای علم و دانش، به یقین یکی از مراکز مهم فرهنگی- علمی ایران، در آن دوران به شمار می‌رفته است. امید است که با دستیابی به منابع و مأخذ معتبر و قدیمی نقاط تاریک تاریخ آذربایجان هرچه بیشتر برای جهان علم روشن گردد.

۱- به نقل از نگاهی نوین به تاریخ دیرین ترکان ایران، رحمانی فر، تبریز ۱۳۷۹، ص ۱۴۹-۱۴۸.

۲- تورکلرین تاریخ و فرهنگیه بیر باخیش، دکتر جواد هیئت، وارلیق، تهران ۱۳۷۷، ص ۸۲

۳- مرزبان‌نامه، همان، [مقدمه قزوینی].

۴- دیوان دعویدار قمی (شاعر سده ششم و هفتم)، به تصحیح علی محدث، تهران ۱۳۶۵، ص ۲۳۳-۲۳۲.

دده قۇرقودون تۆكىنمز خزىنەسىندىن

حسين م. گۈنثىلى

۱- دده قۇرقود بۇيىلاريندا ايشلنن آتالار سۆزلىرىندىن

ات آياغى كۆلۈگ^۱، اوزان دىلى چىويك اوڭلور. آت آياغى مؤحىم (ايتسى)، اوزان دىلى ايتسى (كىسرلى) اوّلار.

اييه گۆلۈ اوّللاور، قايرغالي بۇيور. بىيەسى اوّلان اوّلۇ اوّلار، قايرغالي بۇيور.
گزدىگىنندىن اوّلدۇ گۆن يىشگ. اوّلمىگىن قالماغىنidan ياخشىدیر.
اوّلماقدان اوّلماماق يىشگ. اوّلماماق (بىلە) اوّلماقدان ياخشىدیر.

اسكى دونون يىتى، اوّكسوئز اوّغلانىن دىلى آجى اوڭلور. كؤھنە پالتارىن يىتى، يىتىم اوّشاغىن دىلى آجى اوّلار.

آت قولاغى ساغ اوڭلور. آت قولاغى آيىق - ساييق (ھۆشىار، تىز اىشىدىن) اوّلار.
درىن اوّلسا باتونرور، قالابالىق قۇرخودۇر. درىنلىك باتىرار، باسېرىقلېق قۇرخودار (درىن يىرددە باتماق، باسېرىق و قارما - قارىشىق يىرددە قۇرخو اوّلار).

آت ايشلر، ار اوّيونر. آتىن ياخشى كىلدىنى (اوّنو مىن)، اىكىدىن اوّيونمەسىنە سبب اوّلار.

۱- اسكى تىركىجە: آدلى - سانلى، مشھور، بىل آياقلى

بایان آرین اوْمودو اوْلماز. بایاق (بىر آياق، پىادا) اىگىدىن اوْمودو (دایاغى - آرخاسى) اوْلماز.
اوْغولدا اوْرتاجىم يوق، قارداشدا قەدرىم يوق. اوْغلووم يۇخ، ميراثچىم اوْلا، قارداشدان دا نصىبىم
يۇخ.

دوهجه بؤيوموشىن، دارىجا عقلين يوق. دوه قىدر بؤيوموشىن سە، دارى قىدر عقلين يۇخدور
(گۈودهن بؤيوك، عقلين آزدىر).

آنا حىنى، تانرى حىنى. آنا حاڭى تانرى حاڭى قىدر اوْئىملىدىر.

قۇنشۇ حىنى، تانرى حىنى. قۇنشۇ حاڭى تانرى حاڭى قىدر اوْئىملىدىر.

يانىما ائل باقدىقىدا، قۇنشوما اثو باقدىم. يانىمدا اوْلانا (اوْز عايىلەمە) اوْزگە كىمى باخدىم،
قۇنشوما ائويىمە اوْلان (عائىلە) كىمى باخدىم (قۇنشومۇ عايىلەمەن اوْستۇن سايدىم).

باش آسَن اوْلسَا، بۇرك گۈزونزمى اوْلور؟ ساغلام باشا بۇرك گرگىزمى؟ ساغلام باشدا بۇرك
گۈرمك اوْلمازمى؟

اسلان انىگى يىتتە اسلاندىر. آسلانتىن بالاسى دا آسلان اوْلار.

گۈك ايراق، يېر قاتى، گۈز اوزاق، يېر برك، (گۈيە چىخماق اوْلمور، يىرە باتماق اوْلمور، آل
يىردىن - گۈيدىن اوْزولىدۇ).

بالىز يىيگىت آلب اوْلماز، يۇوشان دىبىي بىرک اوْلماز. ياردىمىسىز اىگىت قهرمان اوْلا بىلمسىز،
يۇوشان كۆلۈنۈن دىبىينىدە گىزلىنمك اوْلماز.

اوْغۇزون عارسۇزى، تۆركىمنىن دلۋىسىنە بنزىر. اوْغۇزون تىبلى، تۆركىمنىن قۇرخىمازى كىمى
اوْلار (تۆركىمنىن مقصد تۆركىمنلر دىگىل، بۇ بارەدە تدقىقات و اىضاحات لازىمدىر).

قىدىمى قوتىسىز گلىن دىئىنچە، اوْدىسىز گلىن دئىسونلر. قىدىمى اوْغۇرسۇز گلىن دىئىنچە، اوْتانا زار
گلىن دئىسىنلەر.

دېھگەن گۇتونى سۆسە گەن يېرتار. تېپك آتаниن گۇتونو بۇينۇز وۇزان (آزغىن سىغىر، كەل) يېرتار
(بۇگۈننكى دئىسلە دىشك: «دىئىسىزىن عۇهدەسىندەن ايمانسىز گلر».

۲- دده قورقود کیتابی نین اوں سوژوندە دده قورقودون دیلیندن سوئیلنن آتالار سوژلریندن

آللاه- آللاه دیمه بینجه ایشلر اوңگماز. آللاهین آدى ایله باشلانمايان ایشلر دۆزلمز.

قادیر تنگرى وئرمە بینجه، آر بايىماز. قادیر آللاه وئرمەسە، كىشى باى (زنگىن) اولماز. ازىزلىنىن يازىلماسا، ار باشىنا قضا گلمز. آلينا يازىلمايان (طالىعىدە اولمايىان) باشا گلمز (آلينا يازىلمايان باشا گلر).

اجل وعدە ايرمە بینجه كىمسە اولمز. آجلى چاتمايان كىمسە اولمز.

اوئلن آدام دىرىللمز. اوئلن آدام دىرىللمز.

چىقان جان گئرۇ گلمز. چىخان جان دالى قايتىماز.

بىر يىكىدىن قره داغ يۇمرىسىنجا مالى اولسا، يېقار، درر، طلب ائىلر، نصىبىنىن آرتۇغىن يىشە بىللمز. بىر اىكىدىن بؤيوک داغ يېغىنلىغىنىدا مالى اولسا، يىشە دە يېغار، تۈپلار، دىلر، آنچاق نصىبىنىن آرتىق يىشە بىللمز (قىسمىتىن آرتىق يىشكى اولماز).

اولاشوبان سولار تاشسا، دىنiz توولماز. چايilar قۇزوشاراق طۇغىان ائدرىسە دە، دىنiz دۇلماز. تكىبورلىك ائىلەتنى تنگرى سۇمۇز. اوزۇنۇ بؤيوک سايانى تانرى سۇمۇز.

گۈئىگۈلۈن يوبجا توغان ارده دۇولت اولماز. كۈنلۈ آچاق (تواضۇعكار) اولمايىان آدامىن اعتىبارى اولماز.

ياد اووغلى ساقلاماقلا اوغىيل اولماز. اوزگە اوغلوно تربىيە ائتسىن دە، اوز اوغلوونون يېرىنى وئرمىز. كۆل دېجىك اولماز. كۆل يېغىنى تې اولا بىللمز.

قرە ائشىشك باشىنا اوپىن اورسان، قاتىر اولماز. انشىشكىن باشىنا نۇخدا وۇرماقلا قاتىر اولماز. قاراواشا تون گىئىرسىن، قادىن اولماز. كىنizه ياخشى پالتار گىئىدىرسىن دە، خانىم اولا بىللمز. ياپا- ياپا قارلار ياغسا، يازا قالماز. لې- لې ياغان قار (قوش باشى) يازا قالماز.

ياپاغلو گۈچە چمن گۆزە قالماز. سىخ و گۇر چمن پايىزا قالماز (گۆلۈن عۇمۇرۇ آز اوچار).

اسكى پامېقىش بىز اولماز. كۈھنە و آپرىمىش پامېقىدان بىز چىخماز.

قارى دۆشمن دوست اولماز. كۈھنە دۆشمن دۇنوب دوست اولماز.

قارااغوچا (قاراقۇچا)^۱ قىيماينجا يۈل آلىنماز. آتا قىيماينجا يۈلۈ باشا وئرمك اولماز.

قرە پۇلاڭ اوز قىلىجى چالماينجا قىرىم دۇنمز. بئىوک و تۇتۇملۇ قىلىجى وۇرمائىنجا، دۆشمن

گىرى قايىتماز.

ار مالىنا قىيماينجا آدى چىقماز. كىشى مالىنى خرج ائتمەسە، آد قازانماز (چۈرگىن سىسى

تۈپۈق سىسيندن اوْزاغا گىدر).

قىز آنادان گۈرمەيىنچە اوْكىت آلماز. قىز آناسىنдан گۈرمەسە، بىر زادى اويرىنمز

اوغول آنادان گۈرمەيىنچە سوفرَا چىكىز. آتا اوينىدە آچىق سوفرَا گۈرمەين اوغول سوُفرَا

آچماز.

اوغول آتаниن يىتىرىدىر، ايکى گۈزۈنون بىرىدىر. اوغول آتаниن داومچىسى و ايکى گۈزۈنون

بىرىدىر.

دۇلتلى اوغول قۇپسا، اوچاگىنىن گۈزىدىر. عاگىللى - باشلى اولان اوغول آتا اوچاگىنى

آلشقان ساخىلار.

اوغول داخى نىيلەسۈن بابا اوچىپ، مال قالماسا. اوچىپ - گىندىپ، مال قۇيمايان آتаниن اوغلو

نىيلە يە بىلر؟

بايا مالىندان نە فايدا، باشدا دۇلت اولماسا. عقلى اولمايان اوچىپ آنادان قالما مالدىن فايدا

گۈرە بىلmez.

دۇلتىسيز شىرىندىن آللە ساقلاسون، خانىم، سىزى! خان، آللە سىزى آنلاما ز آدامىن شرىندىن

ساخلاسىن.

۱ - هر ايکى بىچىمە قىيىدە آلىمېشدىر و ظاھىرا «سۈپلۇ آت» آنلامىندا دىرى.

مقدمه

علی اکبر خطائی در حوالی سال ۹۱۰ هجری سفری به چین می‌کند و حاصل سفر وی کتابی است به نام ختای نامه که دیده‌های خود را به فارسی در آن نوشته و به سلطان سلیم عثمانی تقدیم کرده است. بعدها این کتاب با نام قانون نامه چین و ختا به ترکی ترجمه و به سلطان مراد عثمانی تقدیم شده است. هر دو نسخه خطی این کتاب در کتابخانه سلیمانیه استانبول موجود بوده و در سال ۱۳۷۲ ه. ش. به کوشش ایرج افشار توسط مرکز اسناد آسیائی در تهران به چاپ رسیده است.

نام‌ها و واژه‌ها

روان‌شاد پروفسور دکتر علی مظاہری متن نسخه کتابخانه سلیمانیه استانبول را به فرانسه ترجمه کرده و حواشی و تعلیقاتی به آن می‌افزاید که در سال ۱۹۸۳ با نام *La Rout de la Soie* کتاب توسط آقای دکتر ملک ناصر نوبیان به فارسی ترجمه و در سال ۱۳۷۲ ه. ش. توسط موسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی (پژوهشگاه) در دو جلد، با نام *جاده ابریشم* به چاپ می‌رسد. این کتاب الحق اثری است بسیار گران‌بها که به نظر اینجانب نظیری در فارسی برای آن وجود ندارد و استاد محترم با حواشی خود، *دایره المعارف بسیار* - بسیار

مهندس علی فتحعلی زاده

گردید، در کتاب مذکور جمله یاد شده را به صورت: چدن ریزان چین، به بلندی یک برج مراقبت، مجسمه‌ای پدید آورده‌اند که درونش خالی است . . . نوشته و می‌گوید:

«در ایران، قبل از قرن هفتم هجری قمری به چدن، آهن چینی می‌گفتند...».^۱

همچنین در سفرنامه یاد شده گفته می‌شود، از چهار جانب درب‌ها است.... بلندی هر درب مقدار یک کز باشد و درهای را که گذرگاه پادشاه است، از پولاد ختایی ریخته‌اند که در ترجمه به ترکی این سفرنامه، بولاد خطایی [در ترکی شرقی و مغولی به فولاد، بولاد و بولوت (bolot)^۲ گفته می‌شود] نوشته شده است. در اینجا منظور از فولاد ختایی که مصنفان متقدم به آن آهن چینی می‌گفتند، چدن می‌باشد زیرا:

۱- درب به این بزرگی و وسعت را حتی اگر چند تکه باشد، به علت سیالیت کم فولاد در حرارت پائین و عدم امکان بالا بردن درجه حرارت فولاد مذاب با حجم بالا در آن زمان،

ارزنهای به وجود آورده است. با بهره‌گیری از این کتاب، این حقیر تا کنون چندین مقاله تهیه کرده که در نشریات چاپ و در سمینارها ارائه گردیده است. مواردی که در پی خواهد آمد، بر مبنای اثر یاد شده و با بهره‌گیری از منابع مختلف دیگر تهیه گردیده است.

چدن

چدن تحریف واژه چوگون، جویون، یا چوین (چویون çoyun) ترکی به لهجه اویغوری می‌باشد. این واژه که در لهجه عثمانی به صورت‌های چویان çoyan و چویکن çöyken نوشته شده و به «دؤکولمه‌میش دؤکمه دمیر» (Dökülmemiş Dökme Demir) معنی شده است، تا سده نهم هجری (پانزده میلادی) وارد زبان فارسی نشده بود. به نظر می‌رسد، این واژه برای اوئلین بار در کتاب ختای نامه که حاصل سفر سید اکبر ختایی به چین در سال ۱۵۰۰ میلادی، اوایل سلطنت شاه اسماعیل صفوی می‌باشد، نوشته شده است. در نسخه کتابخانه قاهره این کتاب چنین نوشته شده است:

از جوین صورتی ریخته بودند بر مثال میلی، درون او مجوف. مرحوم پروفسور علی اکبر مظاہری که موارد فوق از کتاب جاده ابریشم وی نقل

۱- جاده ابریشم: پروفسور علی اکبر مظاہری- ترجمه

دکتر نوبیان- موسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی

۴۳۰- ۲۶۰- ۳۵۸- ۱۳۷۲

۲- دیوان لغات‌الترک- کاشغارلى ماصمود- چشیرین

بسیم آسالای- ۴- جو باسقى- آنکارا ۱۹۹۸-

تورک دیل قۇزومو يايىتلارى- ۵۲۱

کرده و آنرا به فارسی آهن ناپخته معنی کرده است.

در فرهنگ اویغوری به صورت چوییون çoyun و به معنی آهن ریخته‌گری یعنی چدن درج شده است.^۱

قاموس ترکی این کلمه را به صورت‌های چزیان، چزیقان و چزیکن درج نموده و معنی آن را آهن ریخته (ریخته‌گری) نوشته است. واژه ترکی چدن که ریشه در لهجه اویغوری دارد، از طریق مهاجران ترک و مغول به زبان اقوام مختلف از جمله روس‌ها و در نتیجه زیان ملت‌های تحت سلطه آنان راه یافته و تبدیل به چوغون گردیده است.

پام

نام قصبه‌ای بیلاقی و گردشگاهی است که بر کنار جاده تبریز- مرند و در شمال شرق میشوو داغی (کوه میشو) بر دامنه تپه‌ای قرار گرفته است و جز این، نام دهاتی است از بخش ورامین، از سر ولایت نیشابور، قاروج شهرستان قوچان^۲ و قصبه‌ای در ۳۰ کیلومتری جاده زنجان به میانه که یامچی نام دارد. نادانان و دانایان متاثر از بخش‌نامه.... نام

۱ - قاموس ترکی: مؤلف شمس الدین سامی - اقدام مطبوعه‌سی - استانبول ۱۳۷۱ هجری قمری

۲ - لغت‌نامه دهخدا: علی‌اکبر دهخدا - سی دی موسسه دهخدا

نمی‌تواند از فولاد باشد. از آنجائی که نقطه ذوب چدن نسبت به فولاد به مراتب پائین‌تر و سیالیت آن بالا است، می‌توان با بالا بردن درجه حرارت مذاب سیالیت آن را بالا برده و در نتیجه حجم وسیع محفظه قالب را پر و قطعه یا محصول غیر معیوب و مطلوب ریخته‌گری کرد.

۲ - اگر مقصود نویسنده واقعاً فولاد بود، نظیر جامه‌ای دیگر کتاب، واژه پولاد را به تنهایی بکار می‌برد.

در فرهنگ‌های فارسی قدیمی نظیر برهان قاطع که در سال ۱۰۶۲ هجری نوشته شده است، واژه چدن وجود ندارد. این بدان معنی است که این واژه تا سال تدوین این لغت‌نامه وارد زبان فارسی نشده بوده است. فرهنگ‌های آندراج و نفیسی آن را مختصر شده واژه چیدن دانسته‌اند و در فرهنگ‌های معین و دهخدا که از تدوین آنها بیش از ۵۰ سال نمی‌گذرد، در مورد چدن بدون قید منشاء و ریشه واژه و آوردن شاهد که در فرهنگ دهخدا فراوان است، تنها نوشته شده است:

فلزی است مرکب از آهن و زغال که فریب صدی پنج کرین دارد.

فرهنگ ترکی به فارسی سنگلاخ که در سال ۱۱۷۳ هجری قمری تدوین شده است، این کلمه را به صورت چوئین çüyin ذکر

سوار شود و خبر به منزل برساند و به ترکی آن منزل را چاپارخانه خوانند (آندراج).

اسب پست: جائی که برید و پیک اسب را عوض می‌گردد (ناظم‌الاطباء).
چاپارخانه (فرهنگ و صاف).

ایستگاه پیکها، سرویس پستی، از ایلخانان تا دوره آق قویونلو (دهخدا).
خاشاک در چشم و جز آن.^۱

سیوان

نام دهی در جوار قصبه یام و دهی دیگر از دهستان ارهال بخش حومه شهرستان خوی بوده و دهی دیگر که جزو دهستان برغان کرج می‌باشد، سیوان دره نام دارد. دانایان گفته شده در بالا، معلوم نیست، چرا فقط نام دهی را که نزدیک قصبه یام و در کنار جاده تبریز- مرند قرار دارد به سگبان بدل نموده‌اند و تا کنون این بنده ندیده و نشنیده است که کسی این آبادی را با نام بدل سگبان بخواند.

نام ده واقع در نزدیک قصبه یام در فرهنگ گیتاشناسی ایران، جلد ۳ سیران ذکر شده و فرهنگ ترکی لهجه آذربایجان در این

این قصبه را به پیام تعییر، تشییه و تحریف نموده‌اند.

کلیه افراد آن منطقه از جمله تبریز و مرند پیش از گذشت.... سال از تاریخ بخش‌نامه مذکور هنوز آنجا را با نام درست و اصلی یعنی یام می‌خوانند. نمونه‌های زیادی، نظیر، تبدیل نام قره‌داغ به سیه کوه، سیوان به سگبان، موتاللی به متعلق، پتره به فیروزق، توفارقان به دهخوارقان، ساری‌قاپا به ساروقیه، گوموش‌قاپا به دمشقیه و ... وجود دارد که اندوکبار است.

عنوان یکی از فصول باب سیم از کتاب ختای‌نامه، نسخه خطی کتابخانه دارالکتاب و الوثائق القديمية قاهره عبارت از در بیان یام‌خانه‌ها است که در آن چنین نوشته شده است:

یام‌خانه‌ها را چنان ساخته‌اند که بعضی آینده و رونده را که منصب ادنی بود، به یام اسب و بار و مال او را دریام ارابه فرود آرند.

در کتاب جاده ابریشم یام‌خانه به مسافرخانه چاپاری ترجمه شده است.

معنی یام در فرهنگ‌های مختلف به شرح زیر است:

به مغولی اسب چاپار را گویند (فرهنگ و صاف).

اسپی را گویند که در هر منزلی تا رونده

۱- دیوان لغات‌الترک: محمد کاشغی- ترجمه محمد دیرسیاقي- پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی- ۱۳۷۵- یعنی اویغور تورکجه‌سی سوزلوجو. تۆرك دىيل قۇرمۇس يايىتلارى: ۶۱۵ آنکارا

به صورت اوتولیمک *üttülimek* و لهجه

یاقوتی به صورت اوتۆک *ötüük* می‌باشد.

توضیحات:

۱- ترکی لهجه اویغوری

این لهجه جزو گروه ترکی شرقی می‌باشد که شامل لهجه‌های قره‌خانی (قاراخانی)، چاغاتایی (جغتائی)، اوزبک و اویغور است.

ترکی اویغوری جدید که حدود ده میلیون نفر به آن تکلم می‌کنند، پس از گذار از مراحل ترکی قره‌خانی و چاغاتایی شکل کونی خود را یافته است که آن را اویغوری جدید می‌نامند و لغات زیاد عربی، فارسی، روسی و چینی پس از مطابقت آوانی وارد آن گردیده است.

ترکی اویغوری قدیم که محمود کاشغری در دیوان لغات‌الترک خود آن را ترکی ناب نامیده است، پایه ترکی لهجه‌های قره‌خانی و جغتائی است که دومی را عارف و شاعر نامی علیشیر نوائی به کمال رسانیده است.

۲- میشووداغی

کوهی است که در سمت غربی جاده تبریز- مرند واقع است و شهرها و مناطق جنوبی آن را گوئنچی ماحالی *güney mahalı* می‌نامند، که به معنی «مناطق جنوبی» است. در شمال آن دشتی وجود دارد که شهر سرسبز مرند را در خود جای داده است.

باره چنین نوشته است:

سیوان واژه‌ای است محلی و به معنی بالکن و ایوان می‌باشد، همچنین به بیرون گوشش گفته می‌شود.

جز منبع فوق الذکر، در سایر منابع رجوع شده که اسمی آن‌ها در پایان این نوشتار آمده است، به واژه سیوان برخورد نگردید.

اطو

این کلمه در دیوان لغات‌الترک محمود کاشغری به صورت اوتۆک (*üttük*) نوشته شده و در شرح آن آمده است: قطعه‌ای آهنی به شکل ماله است که آنرا داغ کرده و به منظور صاف کردن، روی محل‌های دونخت لباس فشار می‌دهند. همچنین در دیوان مذکور مثال کاربردی این کلمه چنین آورده شده است: «اول تونونیگ اوتیلیدی (او لباس) پیراهن) خود را با اتو (یک قطعه آهن داغ) اتو (صاف) کرد. مترجم فارسی کتاب در زیرنویس مربوط به

این کلمه می‌نویسد:

«مراد از این واژه اتو است و به غلط کلمه اتو (این واژه ترکی) را روسی دانسته‌اند». ریشه واژه اتو، کلمه اوتmek *ütmek* به معنی سوزاندن می‌باشد که در جمله اول باشینگ اوتی (او موی سر خود را سوزاند) نمود پیدا می‌کند.

در ترکی لهجه اویغوری، جدید این واژه

- مطبعه‌سی- استانبول ۱۳۷۱ مجری قمری
- ۳- جامع التواریخ: رشیدالدین فضل الله همدانی به تصحیح محمد روشن- مصطفی موسوی- نشر البرز ۱۳۷۲- ص ۳۵
- ۴- جاده ابریشم: پرسور علی اکبر مظاہری- ترجمه دکتر نویان- موسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی ۱۳۷۲- ص ۳۵۸- ۲۶۰
- ۵- ختای نامه: علی اکبر خطائی- مرکز اسناد فرهنگی آسیا- ۱۳۷۳- ص ۱۳۵
- ۶- برمان قاطع: محمدحسین بن خلف تبریزی- امیرکبیر ۱۳۷۶
- ۷- لفظ نامه دهخدا: علی اکبر دهخدا- سی دی موسسه دهخدا
- ۸- دیوان لغات الترك: محمد کاشغی- ترجمه محمد دیرسیاقی- پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی ۱۳۷۵
- ۹- لفظ نامه‌های: نقیسی، آندراچ، مجمع الفرس سروری
- ۱۰- تورکجه- ساحاجا(یاقوت‌جا) سوئزلوک- ترک دیل قزوومو یایینلاری: ۱۹۹۵ آنکارا ۶۲۱
- ۱۱- یتنی اویغور تورکجه‌سی سوئزلوگو. ترک دیل قزوومو یایینلاری: ۱۹۹۵ آنکارا
- ۱۲- دیوان- لغات الترك- کاشغاری مامود- چشیرن بسم آنالای- ۴- جز باسفی- آنکارا ۱۹۹۸
- ۱۳- ترک دیل قزوومو یایینلاری- ۵۲۱ آنکارا ۱۹۹۹
- ۱۴- آذربایجانجا- تورکجه سوئزلوک. میلی اثیتیم باخانلیغی یایینلاری: ۱۹۹۴- آنکارا ۷۲۵
- ۱۵- اسلام آنسیکلوپدیسی. میلی اثیتیم باخانلیغی ۱۹۹۷

Çağatay، چاغاتای،

نامی است برای لهجه ترکی ادبی آسیای میانه که علیشیر نوائی و در پی او شاعران و سخنوران دیگر به کار گرفته‌اند. معنای کلمه جغتائی به مفهوم وسیعتر عبارت است از ترکی لهجه آسیای مرکزی که در مناطق تحت امر فرزندان چنگیزخان (جغتای) و سپس در مراکز مدنیت ایلخانیان و آلتین اردو و دوره تیموریان انکشاف پیدا کرده و آثار ادبی گرانبهانی به آن زبان خلق شده است. این نام جدید بوده و از طرف زبانشاسان به این لهجه داده شده است و تاریخ این نام گذاری به قطع معلوم نمی‌باشد. این لهجه ادبی در میان سه لهجه عثمانی، آذری و جغتائی که پس از خاتمه استیلای مغول به تکامل رسیده‌اند، بعد از عثمانی دارای بیشترین اهمیت و غنای زبانی می‌باشد. این لهجه در خارج از محدوده لهجه‌های عثمانی و آذری در میان اقوام و دولت‌های ترک از چین تا هندوستان و از خراسان تا شبه جزیره کریمه زبان فرهنگ عمومی بوده است.

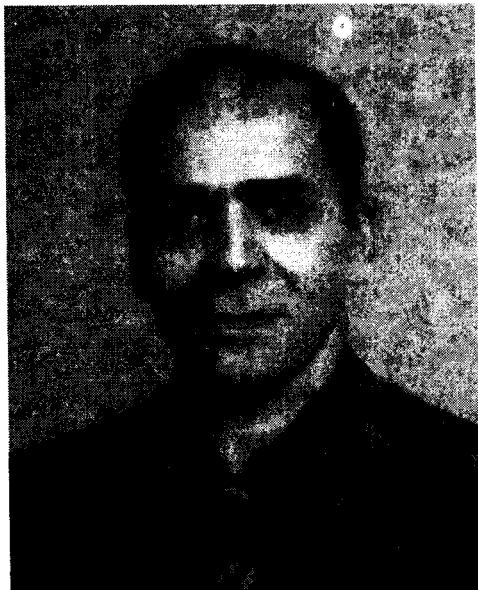
منابع:

- ۱- فرهنگ سنگلاخ (ترکی به فارسی)- میرزا مهدی خان استرآبادی- ویرایش روشن خیاوی- نشر مرکز ۱۳۷۴
- ۲- قاموس ترکی: مؤلف شمس الدین سامی- اقدام

آذربایجان تۆركجه سینده مۇرفوسيتاكىك حادىھەلر ابراهيم ررف

گىريش:

هر دىلىين مۇرعىن ظرفىتلىرى صرف (مۇرفولۇزى)، مۇرعىن ظرفىتلىرى ده نحو (سىتكاس) يۈلسو ايلە حياتا كىچىر، آنجاق دىلچىلىكىدە صرف و نحو بىلگىسىنى كىسکىنلىكىلە بىر- بىرىندان آيىرماق مۆمكۈن

دەگىلدىر. تۆرك دىلىيندە مۇرفولۇزى نىن اوزرىنە گىنىش وظيفەلر قۇزىولموشىدور، بىلە كى بىزىزم دىللەدە مۇرفولۇزىك يۈللا اىفادە اولۇنان معنا علاقەلرى باشقا دىللىرдە نحو يۈلسو ايلە تطبيق ائدىلەمەلەيدىر. ها بىلە تۆرك دىلىيندە اكىرآ بىلە حاللار قاباغا گلەير كى، دىلىين نحوى فعالىتى نىن مەحصۇلو يېنىدىن مۇرفولۇزىك ماترىال كىمىي ايشە يارايسىر. بۇ مقالەدە دىلىين بۇ ظرفىتلىرىنى، يعنى مۇرفولۇزى و سىتكاسىنىن اىچ- اىچە كىچىمەسىنى «مۇرفوسيتاكىك حادىھەلر» آدلاندىرىمىشىق. بۇ ساحەدە تدقىقات آپاران فيكىر صاحىبلىرىندن اوز مۇلا حىظەلرini بىزىملە پاپلاشمalarىنى رىجا ائدىرىك.

نېطق حىصەلرلى نىن تصنىفى زامانى عادتاً اونلارىن قۇرولوشجا سادە، دۆزلىتمە و مۇركب اولدوغۇنۇ قىشىد ائدرلر. سادە نېطق حىصەسى بىر بىسيط كلمەدن تشکىل اولۇر، دۆزلىتمە نېطق حىصەلرلى بىر بىسيط كلمە و آزى بىر شىكىلچىدىن اولوشور و مۇركب نېطق حىصەلرلى آزى اىكى كلمەنин بىر لىشىمەسىنىد اۇرتايىا چىخىر. مىثال اۆچۈن:

مۆرگب	دۆزلىمە	ساده	نېطىق حىصەسى
كىلىك اوْتو	گۈزلىك	دنىز	ايسىم
دۇرنا گۈزلى	دۇشكۇن	گۈزلى	صىفت
يازىپ - ياراتماق	گىلىشىك	گل، اوخو	فعل
گۈندن - گۈنه	ايىدىچە	تنز	ظرف
بىز و سىز	من جىغاز، بىزلىر، كيمىسى	من، سن، بىز	عوضلىك
ايکى يۈز مىن	بىرىنچى	بىر	ساي
		اوْتىرو، كىمىنى، دۇغۇرۇ، اوْچۇن، ايلە	قۇشما
حال بۈكى، دى گل كى، يىاخۇد دا، بۇ اوْزىن، اونا گۈرە دە، اوْدور كى،	چۈنكى، هابئلە، يۈخسا	كى، و، يَا، اگر، دە، آنجاق	باغلايىجي
كاش كى، نه اوْلا	يشىچە، بىرچە، تكچە	محض، لاب، فقط، داهما، دى، بارى	ادات
آى هاراى!، هىنى - هىنى!		آى، اده، بىنى	ندا

بۇرادا مۆرگب نېطىق حىصەلرى اوْزىرىنيدە بىر قدر درىينە گىتمىگىمىز يىشلى دۆشىر. ذاتاً مۆرگب كلمەلر ايکى اساس قۇلا آيرىلىير. دۇغۇرۇدۇر كى، كىلىك اوْتو سۈزۈنۈن اوْرتايىا چىخىماسى كىلىكلىرىن بۇ بىتكىيە گۈستەرىدىگى رغبتلە باغلى اولمۇشدور، آنجاق ايکى كلمەدىن شىكىل تاپان بۇ مۆرگب سۈز سادەجە بىر بىتكىيەنى تمىشلە ئىدىر و بۇ مۆرگب سۈزۈن ترکىب حىصەلرى نىن آراسىندا ھەنەنسى سىيتتاكتىك عالقە مۇوجىد دىكىلىدىر، بىلە كى بۇ مۆرگب كلمەنى واحد بىر كلمە يا بىر بىسيط لكسىك واحدىد كىمىنى نظرە آلماق اولار، نىچە كى نعناع، جعفرى، يارپىز و بۇنا بنزىر بىتكىلىرىن ھە بىرى نىن بىسيط بىر آدى وار.

دۇرناگۇزلۇ مىثالى بۇنۇنلا بىر قدر فرقلى مقولەدىر، چۈنكى بۇرادا حىصەلرین آراسىندا معنا علاقەسىي هابئلە سىستاكىك علاقە اوزۇنۇ داها قابارىق شكىلەدە گۇشتىرىمكەدىر. دۇرناگۇزلۇ بۇ لاقلار اىفادەسىي بۇ شكىلەدە دە تقدىم ائدىلە بىلەر: بىر بولاق كى، گۇزو دۇرنانىن گۇزۇنە بنزە بىر. بۇرادان بىلە بىر قناعەتە گلەك اوپلار كى، مۆركب سوئىزلىر مۆختلىف درجه دە، يعنى صىفىردا يوْز فايىزە قدر دىيشىك مېقياسدا سىستاكىك علاقەنى احتىوا ائدىلەر.

بۇ اوْزىن سوئىز بىرلشىمەلرنى لكسىك بىرلشىمەلر و قراماتىك بىرلشىمەلر اولماق اوپرە اىكى قولًا آييرماق منطىقە اوپغۇن گلر، بىلە كى كەلىك اۋتو سوئىز لكسىك بىرلشىمە، دۇرناگۇزلۇ اىفادەسىي ايسە قراماتىك بىرلشىمە حساب ائدىلەر.

مسالەنин ماراقلى جنبەسى اوندان عىبارتىدىر كى، هر نيطق حىصەسىي سادە، دۆزلىتمە و مۆركب اوپلماق اوپرە اۆچ قولًا آيرىلدىغى حالتا، بعضاً حتا بىر مۆكەل جۆملە شكلىنە ئاظاھىر ائدىر. بۇرادا ائلە جۆملەلەرن سوئىز گىنديرى كى، بىر لكسىك واحد كىمىي فعالىت گۇشتىرىلر و داها گىنىش بىر جۆملەنин بىر عۆضو كىمىي ئاظاھىر ائلە بىلەر. يعنى نحوى فعالىتىن مەھسۇلۇ يىشىدۇن مۆرفولۇزىك ماتريال كىمىي ايشە يارايسىر. مىثاللارا فيكىر وئرك:

«بۇ حيات باشا باش گۈزىلدىر» - دئىيە دوشۇنۇرم.

ايلدىرىمداڭىچەرەك «هاردا مەكانىم؟» - دئىيە سۈرددوم.

گۈزىلەندۈرگۈ كىمىي بۇ حيات باشا باش گۈزىلدىر و هاردا مەكانىم جۆملەسىي «دەمك» فعلى نىن تاماملىقى كىمىي چىخىشىن ائدىر. بۇ مسالە يە گىنىش زاوىيەدن نظر سالدىيەمизدا آيدىن اوپور كى، جۆملەنин باشقا عۆضولۇرى نىن هر بىرى دە ذاتاً بىر جۆملە شكلىنە اوپلا بىلەر. جدولدە كى مىثاللارا فيكىر وئرك:

جۆملە عۆضوو	مىثاللار
مۆيتىدا	اوئلدو وار، دۇندۇ يۈخدۈر. بۇ سوئىز دوغۇرۇدور، يالاندىر، منه عايىد دىگىل. آىي گىلدى، قۇرد گىتتى منه عايىد دىگىل.
تاماملىق	بۇ كىتايىن كىمىن طرفىنەن يازىلدىغىنى بىلەميمىم. بۇ سىنگى نىن عاقىبىتى يۈخدۈر دئىيە دوشۇنۇرم.
تعىين	من بۇ تىقىدىر، بۇ نقىدىر قانمارام. آلاله سەنە «نىشىلەم، نىشىجە ائدىم» دىتىرىتمەسىن ا باشىينا دۇندۇگوم گۈل اۋزلى پىرى.
ظرفلىك	اوئلۇز ساياراڭ صوبىحە كىمىن ياتمامىشام من.

گۆرددو گوموز کىمى، جۆملەنин عۆضولرى، اىستر باش عۆضولر (مۇبتدا، خبر)، اىسترسە دە كۆمكچى عۆضولر (تعىين، تاماملىق، ظرفلىك) ھم بىسيط و دۆزلىتمە بير كلمەدن، ھم مۇركب كلمەلردىن، ھم دە حتاً بير جۆملەدن تشکيل اولا بىلىر، بۇ ايسە سىتاتكىك علاقىلرىن گىنىشلىكىنى و اوئلارىن ايفاده گۈجونو عكس اىتدىرن بير فاكتىر. اولدو وار، دۆندو يوخ مىثالى حاجىندا بۇ فيكىرى دە ايفاده اتىمك اوular كى، «اولدو» كىمى كلمەلر فعل يۈخ، ذاتاً اسکىدين قالميش مصدر فۇرمودور، بۇ ايسە او دئمكدىر كى، «اولدو» كلمەسى سۇبىستانتىبو ماھيت داشى يېر، نىتجە كى من اونتون اولدو سونو- قالدىسىنى بىلەيمىرم جۆملەسىنده همین سۇبىستانتىولىك اۇزۇنۇ داها قابارىق شىكىلدە گۇئىستەركەدە دىللىرە ئىپتەن سۇيەدە و ثرىلەمەلە لىدىر كى، مصدرىن گۆجلۇ سۇبىستانتىبو خۆصوصىتە مالىك اولىماسى بۇتون دىللىرە ئىپتەن سۇيەدە دىگىل. آنجاق جۆملەنин باشقا واريانتلارىنى گۈزىن كېچىرىدىگىمىزدە آيدىن اولىور كى، بۇرادا تكىجە سۇبىستانتىبو (ايسمى) ماھىتىن يۈخ، داها چۈخ پەرىدىكتىبو (خبرى) ماھىتىن بىحث گىدىر، چۈنكى جۆملە يە مخصوص اۇلان خۆصوصىتلىر (شخص آنلامى، زامان آنلامى، خبر آنلامى، مۇدالىتە و ...) بۇرادا فعالىت گۇسترىر.

جۆملە عۆضولرىنىن سادە، دۆزلىتمە و مۇركب اولدو غۇنۇ گۈزىن كېچىرتىدىك. ايندى ايسە بۇ تابلوно بۇتونلىشىدىرىمك اوچون سۈز بىرلىشمەلرىنىن عۆضولرىنە و اوئلارىن نە كىمى ماترىالاردان تشکيل اولا بىلە جىگىنە بير نظر سالاق.

سۈز بىرلىشمەلرى عۆمۈتىلە ايكى و داها چۈخ بىسيط سۈزۈن سىتاتكىك علاقە چىرىشىسىنده بىرلىشمەسىنە دىيلىر، آنجاق همین سۈز بىرلىشمەلرىنىن ترکىب حىصەلرى دە بعضى واختىلار بىر جۆملەدن تشکيل اولا بىلىر.

- ياشارىن «يۈخ- يۈخ، بۇ بىزىم مىسىكىمىزه اوچىغۇن دىگىل» - سۈز و ھامىيا تأثير اىتدى.
- «گۆز ياشىنا باخان اولسا، قان آخماز» سۈز و شەھىياردانلىرى.
- آيرى سۈز يۈخ، «سن يىمە، وئر من يىشىم» دعوا سىيدىر.

گۈرونندو گو كىمى، داها چۈخ اىكىنچى نۇرۇ تعىينى سۈز بىرلىشمەلرىنىدە، بۇ حادىشەنин، نحوى فعالىتىن مەحصولونون يىشىدىن مۇرفولۇژىك ماترىيال كىمى اىشە ياراماسى نىن شاهىدى اولىرۇق. بىحىمizىزىن بۇ حىصەسىنە كۆمكچى نىطق حىصەلرى و اوئلارىن جۆملە شىكلى آلا بىلىر. سالماغانى ضرورى گۈرۈرۈك، چۈنكى كۆمكچى نىطق حىصەلرى دە بعضاً اۇزۇنە جۆملە شىكلى آلا بىلىر. آشاغىداكى مىثالىدا باغلايىجى بىر جۆملە بىچىمىنە ئۆظاھر اىتدىر.

- ياشار تو تھون گۇزۇنوردو، سەن دئمە قارداشى ايلە سۈزۈشىمىشىدى.
- بۇرادا «سەن دئمە» ترکىيى ذاتاً بىر باغلايىجى رۇلۇنو ايفا اندىر و جۆملەنىن اىكى حىصەسىنى بىر- بىريلە باغلادىغى حالدا، سبب - نتىجه علاقەسىنى تمىشلەنلىرى، باشقا مىثاللارا فيكىر وئرك:
- من سەنى قارداش سانمىشىدىم، حال بۇ كى سەن بىگانەلەر داها چۈخ رغبەت بىلە بىرمىشىن.
- من ياشارا سىس وئرىرمىم، بۇ او سېپىلندىرىكى، او دۆزگۈن بىر اينساندیر.
- ياشار چۈخ كىشكىن جاواب قايتاردى، ائلە بىل (سانكى) باشىما قاينار قازان اندردىلەر.
- ياشارىن ياخشى مۇھەندىس اولىدۇغۇ بىر يانا دوزرسون، او ھم دە ياخشى بىر اينساندیر.
- منيم آيدىنلا اىكى كىلمە دانىشماغا رغبەتىم يۇخدۇر، قالسىن كى اونوتلا سەفرە گىلەم.
- ياشار حىيات يۇلداشىندا ياراما يىب، دى گل كى ھە دە اونو اۆزىزلىكىن سئویر.

اداتلاردا كۆمكچى نىطق حىصەلرلى ئىن اهمىتلى بىر ساحەسىنى تشكىل ائدن حىصەلردىر و دانىشان شخصىن حقىقىتىندا بىلدىرىمكە گۆجلۇ خىدەت گۈستەرلىرى، بىلدىيگىمiz كىمى، جۆملە ايلە منطىقى حؤكمون اساس فرقلىرىندىن بىرى دە اوندان عىبارتىدىر كى، جۆملە دە مۇدالىتە وار، حال بۇ كى منطىقى حؤكمە دە مۇدالىتە يۇخدۇر. مۇدالىتە ذاتاً دانىشان شخصىن جۆملەنىن مضمۇندا قارشى مۇناسىبىتىندا عىبارتىدىر. مثلاً حسن گلدى و حسن گلمىش اولاچاق مىثاللارى ئىن بىرىنجىسىندا دانىشان شخص بىر حادىثەنین قطۇنى شىكىلەدە باش وئرىدىكىنى بىلدىرىرىن، حال بۇ كى اىكىنچى مىثالدا دانىشان شخص همان حادىثەنinin باش وئرىب- وئرمەدىكىنى سوال آتىنى آلىرى. مۇدالىتە داها چۈخ فعلىن واسىطەسى ايلە اىفادە اولۇنور. فعل مۇعىن مۇدالىق شكىلچىلىرى يا فۇرم شكىلچىلىرى قبول اتىشكە جۆملەنىن مۇدالىتەسىنى اىفادە اندىرلىرىن، فارس دىلىنىدە «وجوه فعل» و اينگىلىسىجهدە «mode» آدلاتان مبحث همىن مقولەنى احتىوا اندىرلىرىن، آتىجاق جۆملەنىن مۇدالىتەسى بعضى واختىلار اداتلارىن واسىطەسى ايلە اىفادە اولۇنور. اداتلار سۆزۈن معناسىنى قووتلىنىرىمە، دقىقلەشىدىرىمە و مەحدودلاشىدىرىما يۇلۇ ايلە بۇ مقصەدە خىدەت گۈستەرلىرى، بعضى واختىلار ايسە سوال جۆملەسى و امر جۆملەسى ياراتماق اوچۇن، يا خۇد دا تصدىق و اينكار بىلدىرىن، آرزو و قىيد- شرط بىلدىرىن و بۇ كىمى حىستلىرى جانلاندىريان جۆملەلرلىن قۇرۇلۇشوندا اداتلار ايشە يارايرلىرىن، بىر ياندان دا مۇستقىل نىطق حىصەسى و حتا جۆملە بىچىمىندا ئۆزىزلىكىن مقولەسىنى ياخىنلاشىرىن، بىر ياندان دا مۇستقىل نىطق حىصەسى و حتا جۆملە بىچىمىندا ئۆزىزلىكىن مىثال اوچۇن گلدىنىمى، گىتدىنىمى كىمى مىثاللارداكى «مى» حىصەجىگى شكىلچى خۇصوصىتلىرىنى

اۇزوندە ساخلاماقلا برابر، اداتىن وظيفهسىنى يىشىنە يتىرىر. آنجاق ائلە اداتلاردا واركى، مۆسقىل نىطق حىصەلرىنىن و حتا جۆملەنىن وظيفهسىنى بىنzer وظيفه يىشىنە يتىرىر:

- قارداش، گل بىز ايشىنە واز كىچى.
- سۆز دېتىنە گىرك باخى بىلە جە آچىق دېيەسەن.
- ياشار ائلە زەھلى باخىرىدى كى، لاب آز قالا باغرىم چاتلامىشىدى.
- آيدىنин نظرىيەسى، جىسارتلە دئمك اوپلار كى، چۈنخالارىنىن فىكىرىنى سارسىتىدى.
- ياشار منىم كىتايىما بىر دفعە دە اوپلسون باخىمادى.
- سن ھەچى اوپلماسا بىر دفعە منىم سۆزىزمو دېتىلە.

دوغۇدور كى، بۇنلاردىن بىر قىسمىنى مۇرکب جۆملەنىن ترکىب حىصەلرى كىمىي نظرە آلماق اوپلار (جىسارتلە دئمك اوپلار كى)، آنجاق بۇ بىزىم بەحىمېزىلە هەرھانسى بىر تضاد تشكىل اتتىمىر، چۆننكى تابع جۆملەلىرىن وظيفەسى ذاتاً بۇندان باشقۇ دىگىل، يعنى باش جۆملەنىن عۆضولرىنىن بىرىنىن وظيفەسىنى يىشىرەتىمىك. باشقۇ سۆزلە اداتلار ماھىتىجە هم «كۆمكچى نىطق حىصەسى»، هم دە «آرا سۆز» شىكلينە ئاظاھور ائدير و بۇ اىكىسىنىن آراسىندا كىچىد تشكىل ائديرلر.

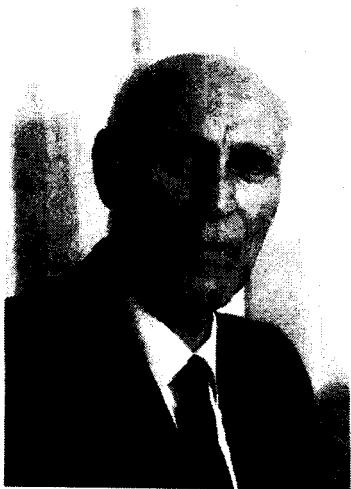
سۇن اوپلاراق قىيد ائتمەلى يىك كى، «تىكىتى ماترىيالى» كىمىي ايشلىن جۆملەلر نىچە جەتىدىن جۆملە خۆصوصىتلىزىنى ايتىرمىش، ياخود دا جۆملە خۆصوصىتلىرى اوپلاردا ضعىفلەمېش اوپلور. مۆسقىل جۆت ترکىبلى جۆملەنىن اساس خۆصوصىتلىرى بۇنلاردان عىبارتدىر:

- ۱ - قراماتىك جەتىدىن فۇرمالاشمىش خېرىن اوپلماسى (پىرىدىكتىپلىك)
- ۲ - مۇنتىدا ايلە خېرىن اوپلماشىسى
- ۳ - ايتۇناسىيا

بۇ اۆزچە خۆصوصىتلىرىن فعالىتى نىتىجەسىنە جۆملە دە مۇدالىتە و فىكىر بىتكىنلىكى عملە گلير و حۇكم اىفادە اوپلونور. بۇندان اوپل قىيد انتدىيگىمiz كىمىي، جۆملە سادە جە حۇكم دىگىل و مۇدالىتە مضمۇنداشى يىر. مۇدالىتە دانىشان شخصىن حقىقتە قارشى مۇناسىبىتىنەن عىبارتدىر. منطىقى حۇكمىرە مۇدالىتە آنلامى اىفادە اوپلونمور. باشقۇ سۆزلە هر حۇكم بىر جۆملە دىر، آما هر جۆملە حۇكم دىگىل. «تىكىتى ماترىيالى كىمىي ايشلىن» جۆملەلرده بۇ خۆصوصىتلىرىن چۈخىو مۇختىلىف درجه لىردە ضعىفلەيىر و خۆصوصاً پىرىدىكتىپلىك جنبەسى گىنىش مىقىاسدا اوپتادان قالخىر.

در سوک پروفسور یحیی عدل پدر جراحی نوین ایران

دکتر جواد هیئت

با نهایت تاثیر و تاسف باید به اطلاع همکاران و هم میهنان عزیز بر سانم که پروفسور یحیی عدل پدر جراحی نوین ایران بعد از بیش از شصت سال خدمت پزشکی به علت عارضه قلبی- مغزی و به دنبال یازده روز اغماء دار فانی را وداع گفت و به ابدیت پیوست (۱۳۸۱/۱۱/۱۴). به خاطر دارم پنجاه و دو سال قبل وقتی که در پاریس آسیستان جراحی بودم، روزی در بیمارستان سالپتیر شیندم که پروفسور زاور بروخ جراح مشهور آلمان فوت نموده است. فردای آن روز در صفحه اول روزنامه لومند که معتبرترین و پر تیراژترین روزنامه در پاریس بود، مقاله-

پروفسور یحیی عدل

پدر جراحی ایران

ای به امضای مشهورترین استاد دانشمند جراحی فرانسه یعنی پروفسور رنه لریش با این عنوان چاپ شد: پدر جراحی در گذشت.

من استاد فقید پروفسور یحیی عدل را با پروفسور زاور بروخ

مقایسه می کنم و بین آنها شباهت زیادی می بینم. پروفسور عدل پدر جراحی ایران بود. او هم مانند زاور بروخ نیم قرن در راس جراحی کشورش قرار داشت و در این مدت جراحانی را تربیت کرد که در تهران و دیگر شهرهای ایران جراحی را با شیوه نوین و در سطح بالا به کار بردن و هزاران نفر از مردم ما را از مرگ نجات دادند. عده ای از شاگردان او که خود استادان پیر و بازنشسته شده اند، خود جراحانی را تربیت کردند که هم اکنون از بهترین جراحان معاصر ایران هستند و در دانشگاه های ایران و بعضی از آنها در اروپا و آمریکا مشغول جراحی و تدریس و تربیت پزشگان جوان هستند.

پروفسور عدل وقتی که در سال ۱۳۱۸ از فرانسه به ایران آمد، فارسی را هم خوب بلد نبود، ولی چون جراح ورزیده و با سوادی بود و مدارج علمی را تا پروفسور آگرژه (دانشیاری) پیموده بود، ضمن

خدمت نظام وظیفه، در دانشکده پزشکی تهران مشغول تدریس شد و در یکی دو سال اول با انجام عمل‌های مهمی که تا آن زمان در ایران نشده بود، شهرت فوق العاده‌ای کسب کرد. کم‌کم شهرت او همه‌گیر شد و همه بیماران می‌خواستند به وسیله او عمل جراحی شوند. مثلاً محمد رضا شاه و آیت‌الله العظمی بروجردی را او عمل کرد. شهناز دختر شاه را هم او عمل کرد. شاه او را پزشک مخصوص و دوست خودش انتخاب کرد. در دانشگاه و در جامعه بنی از او ساختند که نظریش در هیچ دوره‌ای در هیچ یک از رشته‌های پزشکی دیده نشده بود. با این همه شهرت و قدرت، پروفسور عدل هرگز مغرور نشد و اخلاق محمدی خود را از دست نداد (او از سادات جلیل‌القدر تبریز بود). به دوستی شاه افتخار و تظاهر نمی‌کرد، بر عکس بعضی از همکارانش که به غلام خانه زاد بودن شاه افتخار می‌کردند و به دیگران فخر می‌فروختند، او با همه مهربان و متواضع بود، هرگز عصبانی نمی‌شد و خونسردی را در همه حال و در برابر هر حادثه‌ای حفظ می‌کرد. او حقایق را حتی در برابر شاه صریح می‌گفت. معروف است که روزی شاه از وی می‌پرسد: «یحیی، چه فرقی میان من و پدرم وجود دارد؟». او در جواب می‌گوید: «از اطرافیان پدرتان کسی جرأت نمی‌کرد به او دروغ بگوید، اما به شما هیچ کس جرأت ندارد، راستش را بگوید!».

بسیاری از اعمال مهم جراحی را اولین بار در ایران او انجام داده است، حتی اعمال جراحی قلب بسته را هم قبل از ما او شروع کرد.

هر وقت بیماری بعد از عمل جراحی دچار عارضه‌ای می‌شد و جراح مربوطه از پروفسور یحیی عدل استمداد می‌کرد، او هم بلاذرنگ و بدون چشم داشتی به کمک بیمار و همکارش می‌شافت و با قدرت دست‌های طلائی و دانش و تجربه بی‌مانندش موجب رفع عارضه و بهبود بیمار می‌شد.

از هیچ کس بد نمی‌گفت و اسرار دیگران را فاش نمی‌کرد. وقتی از او چیزی می‌پرسیدند و یا مسئله پزشکی مطرح می‌شد، اغلب اوقات جواب علمی می‌داد و مشکل پزشکی را حل می‌کرد و اگر نمی‌دانست بی‌پرده می‌گفت: نمی‌دانم. او حسود نبود و از موفقیت همکاران خود ناراحت نمی‌شد. من همیشه موفقیت‌ها و همچنین مشکلات پزشکی خودم را با او در میان می‌گذاشتیم، زیرا می‌دانستم از موفقیت‌های من خوشحال خواهد شد و در رفع مشکلاتم کمک خواهد کرد.

من با آن که افتخار شاگردی او را نداشتیم، ولی او را مانند استادم از صمیم قلب دوست داشتم و به او بیش از هر کس دیگر احترام می‌گذاشتیم، ضمناً از او خیلی چیزها یاد گرفتم. پدرم با پدر ایشان (قائم

مقام) دوست صمیمی بود و همیشه به من می‌گفت، تو باید مثل پسر قائم مقام بشوی. از این جهت من از اول جوانی برای او ارزش خاصی قائل بودم و او را اسطوره و نمونه جراحی می‌دانستم. پروفسور عدل بدون شک موفقترین جراح کشور ما بوده و نام او به عنوان پدر جراحی نوین در تاریخ جراحی ایران ثبت و جاودان خواهد شد. متاسفانه به موازات موفقیت‌هایش در زندگی خصوصی-اش خوشبخت نبود ولی تحمل و شکیباتی‌اش هم بی‌نظیر بود.

بعد از پیروزی انقلاب اسلامی با آنکه دوستی و نزدیکی با شاه جرم غیر قابل بخشش به حساب آمد، ولی رژیم و حکومت اسلامی حرمت او را نگهداشت و کسی مزاحم او نشد. پروفسور عدل از این نظر هم یگانه بود. در این ۲۴ سال علیرغم پیری و شرایط نامساعد روحی به جراحی ادامه داد. شاگردانش گاه و بیگاه به سراغ او می‌آمدند و از استاد بزرگوار خود دیدن می‌کردند. در میان شاگردانش که استادان مسن امروزی هستند، آقای دکتر سید فرشی همیشه با او بود و بیش از دوران دستیاری در خدمت استاد پیش بود. خداوند نظیر این گونه دوستان با وفا را زیاد کند. شرح حال پروفسور عدل در کتاب تاریخ صحیه جمهوری آذربایجان تألیف پروفسور علی انسانوف وزیر بهداری وقت چاپ شده است. چند ماه قبل پروفسور انسانوف به وسیله من از ایشان دعوت کرد که از باکو و سازمان‌های بهداری و جراحی دیدن کند. قرار بود بعد از عید نوروز در خدمت ایشان به باکو برویم، که متاسفانه قسمت نشد.

من این ضایعه عظیم را به برادر محترم و خواهران محترمه و تمام اعضای خانواده عدل، همچنین به جامعه جراحان و پزشکان ایران به ویژه شاگردان مکتب عدل تسلیت می‌گویم و از خداوند برای آن استاد فقید که یگانه دوران ما بود، آمرزش می‌طلبم. می‌دانم که جای او بهشت برین است و نامش همیشه جاوید. برای بازماندگان و دوستدارانش صبر و تحمل و سلامت آرزو می‌کنم.

دکتر جواد هیئت

استاد جراحی دانشگاه آزاد اسلامی،
عضو آکادمی جراحی پاریس

بیر مكتوب

کريم مشروطه‌چي (سوئنمز)

عزيز دوستوم حورمتلى اوستاد جناب دوكتور هيئت

صميى سلاملارلا، گۈرۈشۈمۈزدە، «وارلیق» - دا گىندى يانلىش دۆزلىشى اۆچۈن، اونۇ، منىم طرفىمدىن درگىمىزە بىلدىرىمكى لازم گۈرۈدونۇز.

۱- سىز مندىن درگىمىز اۆچۈن شعر اىستەيندە، اۆزۈنۈز، هېچ نە دوشۇنەدەن، منىم رىجامى قبول اتسەنىز دە، عەتلەدە بىلە اولىماشىش و گۈئىردىكىم شعرىن احتوا اىتتىكى آزاراق عربىچە سۆزلىرى فۇنتىكىلشىرىمىشلارا من سىزىنلە قرارلاشاندا، حورمتلى مۆھنەدىس رفرف- يىن دە حۆضۇرۇ وارىدى و اۇز هېچ نە دەنمدى و اكىرا رىضايت علامتى سايىلان «سۆزكۈرتۈ» اىلە، او دا اوز راضىلىغىنى بىلدىرىدى. آما دىركى بۇراخىلاندان سۈنرا، گۈرۈندو كى، منىم رىجام اۇنۇن نظرىنده كالعدم سانىلىميشىدىر.

۲- منى آرتىق دوشۇندورن، داها دوغروسو، تأسىفلەرنى مىسالە بۇدور كى، تلفون واسىطەسىلە، شعردە گىندىن «اختىجار»^۱ سۆزۈنۈن معناسىنى مندىن سۈرۈشان و سۆزۈن دوغرو تلقۇظۇنۇ منىم دىلىمدىن اشىدىن قارداشىم

مەندىس رفرف، يىنە دە هەمىن سۆزۈ باشقا «افتعال» و «انفعال» وزىنيدە اولان بير چۈخ عربىچە سۆزلىلە قىياساً، «اختىجار» شىكىلەنە سالىمىشىدىر (ص ۲۹ سۈن بىند). بۇ يانلىش دا گىلن نۆمرەدە دۆزلىمەلىدىر.

۳- ياي نۆمرەسىنەدە آقاي محسنى نىن يازدىغى «كتاب تانىتىمى» - يىندا، ۴۳- جو صحىفەنин ايلكىن پاراقرافى، منىم سۆزۈم دىگىل، و محسنى قارداشىمېزىن اۇز شخصى فىكتىرى و يازى حاققىندا شخصى، عىنىي زاماندا دوغرو نظرىدىر. بۇ حىصەنى دە آقاي رفرف منىم سۆزۈم كىمى باشا دوشوب، هېچ نە لۆزومو اولمادان منه جاواب وئرمىشىدىر. بۇ يانلىش دا، گىلن، نۆمرەمىزدە تصحىح اولۇنمالىدىر.

درىن حورمتلە: سوئنمز (۱۰/۵/۱۳۸۱)

۱- اختىجار: اتو قادىنلارى طرفىنەن يامان گۈننە اىشە ياراماڭ اۆچۈن يېغىلىپ- سانخانىلان اتو اشىالارى و يا يېدەجىك ملزەملەرى.

حورمتلى شاعير و يازىچىمiz جناب مشروطه چى (سوئىزىن) لازىم گۇردوگو دۆزلىشلىرى بۇرادا درج اتىمكىله بىراپى، وارلېق درگىسىنىن ياردىمچى رداكتورو اولاراق قىيد اتىمك اىستىرىدىم كى، هەرنىزىرىه واحد بىر يازى اوسلوبونا تابع اولمالىيەدىر. ھەم دە بۇ واحد يازى اوسلوبىر بىر علمى سەمىنار طرفينىدەن اوزۇن سۆرن چالىشمالارین سۇنوجوندا قرارا آلىنىمىش قايدالار اساسىندا اولسما، نىزىھەنин وىجهەسى ايجىتىماعىتىمىزىدە داھا دا يۆكىك اولا بىلر. ھەمىن سەمىنارلار عرب سۇزلىرىنى مۇعىن چىرىچىرە اساسىندا فۇنتىك يازىغا قرار وئرمىشىدیر^۱. بىز اىكى اورتۇرقاھى سەمىنارىنىن گرگىن چالىشمالارىنىن سۇنۇندا بۇ قايدالارى اساس گۇرتورمىكە اينانىمىشىق و و بۇ ايناملا آددىملا يېرىق، بۇتون قىلداشلارىمىز دا بۇ يولدا بىزە اۆزكى - دېرىك وئرىرى. وارلېق درگىسىنىن مسئۇلىتى بۇ باخىمدان داھا دا جىيدىدىر، چۈنكى اورتۇرقاھى سەمىنارلارىنىن قۇروچولارىنىن باشلىيچاسى وارلېق درگىسى اولموش و دۆكىرەتھىت جنابلارى بۇ سەمىنارلارىنى باشقانى اولاراق اۆزرىنە مسئۇلىت گۇرتورموشلار. وارلېق درگىسى دە آلينان قرارلارا سايغىلى قالمىش و اوپۇنلا اوپۇم اىچىنە آددىملا ماق اۆچۈن بعضاً حتاً اۆز قىدىم يازى طرزلىرىندەن مۇعىن قدر اۆزاقلاشمالي اولموشلار. بۇ ايسە دەمۆکراسىنىن تەمللىرى دەتكىدىر و هەنج كىسىدە اينجىكلىك ياراتمامالىيەدىر. احساسلى شاعيرىمىز سۇئىز مۇعلىمەن يازىلارىنى دا باشقۇ سايغىلى قىلداشلارىمىز كىمى، ايملا قايدالارىمىزدا اوپۇغۇن شىكىلەدە درج اتىمكىمىز ھەمىن سېبىلنىدەن، بىز بۇ قايدالارا سايغىلى اولماساق، داھا چۈخ اتىپ اضالارلا قارشىلاشتارىق، چۈنكى وارلېق درگىسى او سەمىنارلاردا سۇنرا قبول اتىدىكىمىز دەملا قايدالارىنىن تەجربىسى و عملى ساحىسىنە و اىستاندارد مرجعيىنە چىورىيامىشىدیر و بۇ وظىفەنى دە اولدوقجا باشارىلى طرزىدە يېرىنە يېتىرىمىشىدیر، بىلە كى داخىلەدە و خارىجەدە چىخىان كىتاب و نشرىيەلر دايىما اۆز ايملا لارىنىن وارلېغىن ايملاسى اىلە تەظىيمىلە بىرلىر. بۇ ايسە تأسۇفلىنىرىيەجى اولماقدانسا، سۇئىندىرىيەجى بىر حالدىر. سۇئىز مۇعلىمەن چۈخ - چۈخ اۆنچە وارلېق درگىسىنىن امكاداشلارىندان اولموشلار و اوپۇلارا نىسبەتەن ايشىمى بۇ ساحەدە يېنىجە باشلامىش حساب اوپلورام، آنچاق ايشىمى دۆزگۈن يېرىنە يېتىرىمەدىكىم تقدىرەدە اىلك - اۆنچە سۇئىز مۇعلىمەن طرفىنەن سۈرگۈ - سۇلا چىكىلەلىي، حال بۇ كى ايندەلىكىدە ايشىمى دۆزگۈن گۇردوگوم اۆچۈن اتىپ اىضا مەعرضە قالىرام.

سوئىز مۇعلىمەن ايشلىدىكى «اختىجار» سۇزۇن بىز عرب سۇزلىرى سىيراسىندا قىيد اتىمە يېب، اوپۇرەنەنلىكىنى زەنە اۆزىدۇر ماغا تشىۋىت گۇستەرمەمىشىك. اوپۇن «اختىجار» شىكىلەن دۆشىمەسى بىر سەھوپىرى، وارلېقدا باشقۇ ايملا سەھولىرى دە وار و بىز دايىما ايشىمىزىن كېفيتىنى يۆكىلىتىمكە چالىشىرىق، آنچاق بۇ ايشە نايىل اولماق اۆچۈن عزيز اوخوجولارىن، خۆصوصاً قۇچامان مۇعلىمەرەمىزىن بىزە بۇ گۇستەرنلىك اتىمەلەرى و ايملا قايدالارىمىزى دۆزگۈن تەپقى اتىمكىدە ياردىمچى اولماقلارى گۇزەلىنىلەن

درىن حورمتلى
ابراهيم رفف

حئیيف اوْلدو!

حسن راشدی

چونخ چکمەدى ايلك دفعە اوْنۇ تايىساغىم، بلکە دە قاباقدان آدىنى اشىتىمىشدىم؛ لاكىن اوْز- اوْزه گۈرۈشمىگىم ۱۳۷۴- جو ايلين پايزىنىدا «چىچكلىر» بىنامەسىنە اوْلدو. حىيات يۈلداشى ايله برابر گلمىشدى، ۷-۸ ياشىنىدا قىزىلارى دا يانىندا ايدى.

تېرىزىدن اوْشاق و يىتىيەتلىرىدىن تشكىل اوْلموش بىر نىچە مۇسىقى و شعر قروپۇ ايله برابر ھە مكتب ياشلارىنا چاتمايان آل، سارى، ياشىل، گۈزى دۇنلو و الوان بۇسالى كېتىكلەر اوْخشايان بىر قروپ دا «رضا غفارى»نىن زحمتى ايله حاضيرلانتىمىشدى.

ائى تانرىيم، نە قدر دادلى - دۆزلى ايدىلر بۇ بالاجا قىزىلار! ھە بول يېرىمكلىرىنى ياخشى بىلەمەين بۇ بالالارين اوستوندە «رضا غفارى» نە قدر ايشلەمىشدى كى، گۈزىل- گۈچك مۇزىكال بىر بىنامە حاضيرلانتىمىشدى.

او گۈزىن سۈزرا داها اوْنۇن مدنى داورانىشى و عنىن حالدا صداقتله ياناشى صىميمى قيافىسى هەنج واخت گۈزۈمون اوْنۇندىن گىتمەدى.

۱۳۷۷- جى ايلده تېرىزىدە ايمكان اوْلمادىقىدان اوْرمۇ

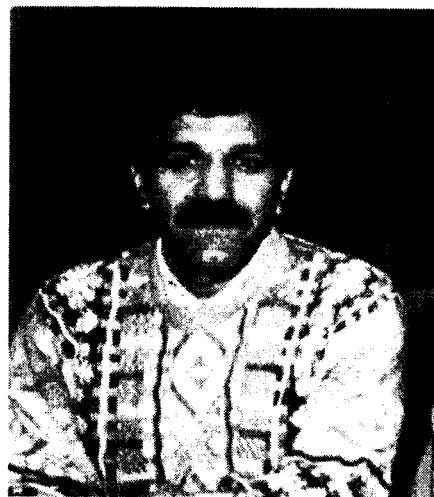
درىاچەسىنىن ساحىلىنىدە يېڭىشىن شرفخانا ھوتلىنىدە و دۇنيا مېقىاسىنىدا كېچىرىلىن «بىرىنچى بىن الخلق آذربايجان شوتناسىلىق سمبوزيوومو» بىنامەلرىنىن زحمتلىرى اساساً بۇ چالىشقايان اينسانىن چىگىنەندا ايدى.

او گۈزىلا سۈن گۈرۈشۈم بىر ايل بۈزىدان اونجە - ۱۳۸۰- جى ايلين بەھمن ئىينىدا تېرىزىدە اوْلدو. اديباتچىلارين بىرىنىن اثويىندا ادبى بىر يېغىنچاقدا يىنە دە مەھارت و ماتانىلە جلسەنى ايدارە ئىدىردى.

او گۈزىنە دە اوْنۇ دىليزم و مەنتىتىمىزىن يۈلۈندا چالىشماغا حرارتلى، جىسارلى و قرارلى گۈرۈم. آنجاق او گۈزىنە دە بىلە گىتىرىمىرىدىم كى، بىر ايلدن سۈزرا رضا غفارىنى، داها دوغروسو گنج بىر عالىميمىزى بۇ تىزلىكىدە آللەن وئرك.

او غول و قىزىلارىمىزا دوغما دىلىمىزدە آد قۇيماق اوچون «آدلار» كىتابىنى يازدى. يقىن كى، اوْ دا آد مسئۇلە سىنە چىتىلىك چككىمىشدى، باشقالارى كىمى، اوْشاقلارىمىزا آد سىچىمكە، ثىت- احوال ايدارەسىنە!

«قادىن شاعىرلر» كىتابىنى حاضيرلادى و هله چۈخلى آرزولارى وار ايدى بۇ اينسانىن. رضا غفارى عۇمرۇنون قىرخ بىشىنچى ايلىنىدە و هله گنج بىر عالىم كىمى مىلتىمېزى معنوى مىتىۋ و ئىرىگى زاماندا دۇنیانى ترک اتدى، لاكىن مىلتىنىن دىلى، مەنتىتى و تارىخى يۈلۈندا چىكىدىكى زحمتلىر هەنج واخت

چالىشقايان ادبيات خادىمى

نجابتلى اينسان

رضا غفارى

تارىخ علمىنده بۇراخىيلان ھر ھانسى سھو زامان كىچدىكچە يېنى تارىخى يالانلارا، علمى مۇباھىئە و مىلى ساواشلارا گتىرىپ چىخارا بىلر. علم عالمىنده «ان قديم تارىخ» ساييلان هروءوتىدان بۇگۈنكۈ ارمىسى تارىخ قۇراشدىرنلارينا قدر بىلە- بىلە و يىلمە يەرك بىلە سھولار ائدىلىر، اىنسانىن طبىعتى بىلەدىر. اونون شۇعورو «سھو اىندىن» ماترىالدان قۇزولمۇشدور. تۆرك مىلىنى اىلە بااغلى يالانلاردا اساساً تارىخى بىلىكسيزلىك، منبع آزىزى، غرصلى سوبراتنىك، دينى و باشقۇ سىاستلىرىن تأثيرى اىلە يارانىشدىر. بعضى تارىخچىلەر عاغىلى، عدالت رۇحۇ، يارادىجى امگى و قىلىنجى اىلە بؤيوک تارىخلىر يارادىب، فرانسىز فيلسوفو مۇنتسكيونون دىدىكى كىمى، بىر واختىلار «دۆزىيانىن اصل حۇكمدارى» اولموش تۆرك مىلىنىن دۆنیا تارىخىنده كى مىشىلسىز رۇلونسو كىچىلتىمگە چالىشىرلار. تۆركلەر اولان بۇ مۇناسىبىتى گۇستىرمگە چالىشان لۇقۇمېلىيوف يازمىشدىر: اگر چىن سالانامە چىسى تۆركلە ساواشىڭىرن ايمپراتورونون دۇرۇمۇنۇ «اۇغۇر قازانما بىلە- دى» سۇۋىزلىلە وئىرىسى، بۇ «دارما دااغىن اندىلىدى» دىمكىدىر، باشقۇ منبىلىرىن اوپرىنلىمە- سىينىن چىن ايمپراتورونون دۇغۇرۇدان دا

لۇ قۇمېلىيوفون بىر سھوى بارەدە

يادىگار تۆرك ائىل

فلسفە علملىرى نامزدى

يازىمىزا كۈچچۈرن: ح. م. ساوالان

قالدبردیلار، تۆرکلرین بۇ عۆصیاندا چۈخ فعال ایشتیراک ائدن حىصەسى باشقا عۆصیانچىلارلا بېرلىكىدە تىكە- تىكە دوغراندیلار. بۇ ھم خالقىن، ھم ده دۇورون سۇنۇ اىسدى» (لۇقۇمىليوف، قىdim تۆرکلر، ماسكوا ۱۹۹۳، ص ۵-۶).

گىرچىك تارىخدەن اوزاق بۇ اوپىدورما اىقرار علىيئەن كىمى آنتى تۆركە آذربايجان تارىخىنىن مىسئۇل بىر آنىندا- ۱۹۹۵- جى اىلده پەزىدەنەت حىدر علىيئەن دۇولت دىلى - اىلە باغلى كىچىرىدىگى يىغىنچاقدا يابىندىرىيچى، چاشدىرىيچى يالان اوپىدورماغا اساس وئرمىشدىر.

حىدر علىيئەن كىچىرىدىگى مۇذاكىرە زامانى اىقرار علىيئەن لۇقۇمىليوفدان گۇئىرۇب ازىزىلەدىگى سۇزلىرى خىلى دېشىھە رک دىئى: «اگر بىزىم كۆنستىتوسىامىزدا دۇولت دىلى سۈرک دىلى يازىلسا و منى تۆرك سايصالار، قطعى دېئىرم سىزە»، من ھمىشە «آذربايجانلى» يازاجاڭام، «آذربايجان دىلى» يازاجاڭام، نەيە گۇۋە؟ بۇ ساعات دېئىرم سىزە.... ۶۳۰- ۶۵۹- جو اىللەر دە مۇستقىلىيگىن دئورىلەسىنە، ۷۴۵- جى اىلە اىسە خالقىن محو محوينە گىتىرىپ چىتخاردى. البتە، خالقىن محو اولماسى ھله اونتو شىكىل ائدن بۇتون آداملارىن محو دىئىك دېلىدى. اونلارين بىر

دارماداغىن اندىللىدىگى آيدىنلاشىر. هەچ بىر عالىم دۇورون سۇسيال- سىياسى، مىللى- پسىخۇلۇزىك استرىئۇتىپەرىنەن تام قۇرتولا بىلمىر. «خالقىن تارىخىنى آنجاق دۇشمنلىرى نىن باخىشلارينا اساساً اوپىرتمەيىن» دىئىب، باشقىلارينا دۆزگۈن يۈل گۈستەن لۇقۇمىليوف اۇزو ده بۇ بىلادان قۇرتارا بىلە- آدلاندىرىماقلا اىقرار علىيئەن، علىاًكىر ولايتى كىمى «سياسى تارىخچىلەر» يالانلار اوپىدورماغا اساس وئرمىشدىر (اۇخوجۇ على- اكىر ولايتى نىن ۱۹۹۸- جى اىلە باكىدا چاپ اولۇنان شاه اسماعىل صفوى دۇوروندە ایرانىن خارىيجى علاقەلر تارىخى كىتابىيەندا اۇغۇز تۆركلەرنى مۇنقۇل آدلاندىرىماغىنى اوپىرته بىلە). لۇقۇمىليوف يازىر: «كىرىتىك آسالاردا چۈللىرىن چۈخۈنۈن خانلارينا ياردىمدان ايمتىناع ائتمەلرى ۴- ۶۰- جو اىلە اىسە خالقىن محوينە گىتىرىپ چىتخاردى. دۆزدۇر خالقىن محوى ھله اونتون بۇتون عۆضولىرى نىن محوى دىئىك دىئىلەدى. اونلارين بىر حىصەسى چۈلەدە حاكمىتە گلمىش اۇيغۇرلارا تابع اولىدو. قالانلارى اىسە چىن يىن سرحد قوشۇنلارىندا گىزلىنى.» (آخرىنچىلار ۷۵۶- جى اىلە تان سۇلاھىسى نىن ايمپراتورونا قارشى عۆصىيان

ایقرار علی بىش كىمى آنى تۆركلر تۆركلرى - ۶۳۰ - جو ايلدن ۷۵۶ - جى ايله كىمى سۇن نېرىندىكى تىكە - تىكە دۇغرامىشلارسا، بىس تۇغقول بىگ، ملىكىشام، آلب آرسلان، امير ثيمور، ايلدىريم بايزىد، سلطان فاتح، سلطان سليمان قانونى، اوزون حسن، شاه اسماعىل، سلطان سليم، بابور، شاه عباس، نادىرشاھ و آقا محمد شاه قاجار كىمى بئيۈك تۆركلر نىچە اولسۇن؟ - سوآلينا جواب وئرە بىلمىرلە.

اوْزون ايللر تۆركلرین تارىخ و مدنىيەتىنى تدقىق ائىدەن، اساساً اوْزىگە مىلتلىرىن اولان عالىملار تارىيخى پروپوسلىرى ياخشى بىلە - دىكلىينىن، بعضاً دە سوپراتىنېك سىاستلىرىن تأثيرىنىن، گىرچىك تارىيخلەرن چۈخ يانلىش عقلى - منطىقى نىچە چىخارىب، قطعى حؤكم وئرمىشلەر، يالانلار گىشت - گىندە كىتابدان - كىتابا كۈچورولىركەن سىستم حالينا سالىنىمىشىدەر.

ساوت دئوروندە بۇ يالانلارا عکس فاكىتلار گۇئىسترلىر پان تۆرکچو، مىلتچى و باشقۇا، آدلارلا سۇچلاندىرىلىپ محو ائدىلسەلردا، بۇتون چىتىن لىكىلرە باخما ياراق ۱۹ - جو، خۆصوصىلە ۲۰ - جى يۈز اىللىكىدە تۆركلرین تارىيخى نىن نىچە - نىچە قارانلىق صحىفەسى آچىلىميش، تارىخ علمى تۆركلرین گىرچىك تارىيخلەرى بارە دە درىن بىلگىلەرە

جىصەسى چۈلەدە حاكمىتى الله آلمىش اوْيغورلارا تابع اولىدو، چۈخ جىصەسى چىن بىن سرحد قۇشۇنلارىندا گىزلىنى. ۷۵۶ - جى ايلە همین قۇشۇنلار تان سۆلەسى ايمپراتورونون عليهينە عۆصىيان قالدىرىدىلار. تۆركلرىن قالىقلارى همین عۆصىياندا فعال ايشتىراك ائتدىلر و دىيگر عۆصىيانچىلارلا بىرلىكىدە تىكە - تىكە دۇغرانسىدىلار. بۇ ھە خالقىن، ھە دە دۇولتىن سۇنو ايدى....

۵۰ عايىلەدەن عىبارات اولان تۆركلر - آتىلانين رەبرىلىگى آلتىندا اولان تۆركلر تۆرلى دىلىنيدە دانىشمىرىدىلار. اونلار مۇنقول دىلىنيدە دانىشىرىدىلار.

ديقتەلە باخاندا اوسلوب و دىل باخىمېندان قۇصورلو اولان بۇ «لۇقۇمېلىيوف» - اىقرار على - يىشىقى نىن تارىخىلىك باخىمېندا دا يانلىشلىغى گۈرۈنور. لۇقۇمېلىيوف آشىنا قىيلە - سىنەن چىخان ۵۰۰ عايىلەدەن دانىشىر. اىقرار على بىش ايسە مىلتىن طالعى حل اولۇنان بئيۈك يىغىنجاقدا «۵۰۰ عايىلەدەن عىبارات اولان تۆركلر - آتىلانين رەبرىلىگى آلتىندا اولان تۆركلر» دئىيب تارىيخى ساختاكارلىق اندىر. آتىلانين اولوموندىن ۲۰۰ ايل سۇنراكى حادىشە - لرى اوۇنون آدينا چىخىماسى آكامىك اىقرار على بىشىن يالان تارىيخلەر قۇراشدىرىجىسى اوْلۇرغۇنو گۈستەرير.

زنگینلشیشیدیر.

داغلیق اراضیده هئچ بیر آری اصیللى خالقىن ياشامادىغىنى، بۇزادا آنجاق كۈچرى تۇران اصىللى اهالى نىن مسكونلاشىدىغىنى يازىر. ت. سۇليميرسىكى قافقازىن ايسكىفلەر عايىد اندىلين آرخۇزلۇرى (پاستانشۇناس) ماترالالارينا اساسلاناراق اونلارين يازىلى منبىلرده گوئستىرىلەندىن ان آزى ۲۰۰ اىيل اونجە قافقاز و ایراندا ياشادىقلارينى گوئستىرىر. ايقرار على يىش ايسه ايسكىفلەر «اۆزلۈگۈنده يېزلىرلە مۇقايسىدە ايشغال اولۇنۇمۇش اىللەرەد سىاسى حاكمىتى اوز ئىنەن ساخلابان حاکىم طبقة» آدلاندىرىر. بىلە جىنگىاتلار آنجاق ايقرار على يىش كىمى آنتى تۈركچولرىن تەختىلۇندا مۇمكۇنلۇر. لۇقۇمۇلييوفون ياراتىدىغى «تۈركىيەت» مىلتى دە بۇنلاردان بېرىدىر. لۇقۇمۇلييوف يازىر: «چىنلىر آشىنا خانىن طابىعىگىنە اۇللانلارى «تۈركىيەت» آدلاندىرىردىلار. پ. پلى اوست بولۇزون «تۈرك- بوت» يعنى تۈركلەر اولدوغۇنۇ چۈخ اۇغورلا آچمىشىدیر. آنجاق تۈرك يىوخ، مۇنقول دىلىنى شىكىچىسىنه اويغۇن.^۱ سۇآل اولۇن سور، ۷۵۹- جو اىلەدە آخرىنچى آدامىنا قدر دۇغرانىب اولۇرولۇمۇش بولۇزون ۵۰۰ مۇنقول عايىلەسى نىن دۇنىما تارىخىندا هانسى بۇيىك خىدمەتلىرى اۇنلارىن مۇنقول دىلىندا اولان آدى نىن ۱۰ مىن كىلومترلە بىر مسافەدە ياشابان يەھودى و خرىستيانلارىن ياراتىقلارى دىن كىتابلارىندا دفعەلرلە چكىلمەسىنە سبب اولا بىلدى؟

منبىلر هەر دۇتون يازىدىغى كىمى «قافقاز داغلارىنى ساغدا قۇيوب خىزىرىن غرب ساحىلینە حرکت اىندىن» ايسكىفلەرین م. او. بېرىنچى مىن اىللىكىدە جنووبى آذربايچان (ايىدىكى ایران دۇولتىندا يېزلىشىر- ي. ت.) اراضىسىندا ياشادىقلارىنى گوئستىرىر. سۇلماز قاشقای خ. تاندۇرون «آسۇريانىن سۈن اۆچ اۇن اىللىكى» اىرىندا و تەرىدىكى بىلگىلەر اساسلاناراق يازىر: «تىرىپاً مىلاددان قاباق ۶۳۹- جو اىلەدە تۇقدامىشىن ورثەسى سانداكشا ترو آسۇرون شىمال- غرب سەرحدلىرىنى تەهدىد اىدىر. هەمین دۇورىدە كىمەتلەر ايسكىفلەر طرفىنەن دارماداغىن اندىلىدى و آدلارى آرتىق مىخى يازىلى منبىلرە چكىلمەدى. ايسكىفلەر اۇزۇن مۇدۇت ياخىن شرقىدە تەهدىد اىدىجى قۇۋە يە چىورىلدىلر.^۱

اي. م. دىساكۇنوفون تىدقىقاتلارى ايسكىفلەرین م. او. ماننا دۇولتى نىن شىمال سەرحدلىرىندا، آراز چايى بولگەسى و بۇزادان شىمالا دۇغۇرۇ تۈزۈپ قالاردا ياشادىقلارىنى گوئستىرىر. چىن منبىلریندە بىزە گلېپ چاتان بىر رىوايتىدە تۈركلەر اىلك آتاسى نىن خىزى د- نىزى نىن غرب ساحىلینە ياشادىغى سوئىلىنىزى گۈرکەملى فرانسيز عالىمى ائلىزە رىتكلى ۱۹۰۶- جى اىلەدە سانكت- پېزىز بىر قدا چاپ اندىلين «ايىسان و دۆنيا» كىتابىندا هەلە ۲۶ عصر اول آرازلا اىران يۆكىكلىكى آراسىنداكى

۱ - (سۇلماز- قاشقای، ماننا دۇولتى، باكى ۱۹۹۳،

ص- ۴۰)

جو عصر مونقول ایشغاللارینا بنزَر حادیشه دگیلدی. عادت و عننه فرقى ده چۈزخدور.... تۆرك مۇژىجود دۇزد عېرىقدن هېچ بىرىنە اوخشامىر، ھامىسىندان فرقلىيیر^۱.

تۆركلر آغ عېرىقىن تۇزان قولۇندان اولوب براخىكفالدىرلار، مۇنقوللار ايسە دولىنخۇكفالدىرلار، عالىملارين آنترۇپوژنتىك تىدقىقاتلارى نتىجەسىنده آشاغىدا كىلار مۇعىتلىشىشىدىر: «گۈزىكلەر آنترۇپوژنتىك، ژنتىك علامتلىرىن يايىلماسىندا بىر آردىجىلىق و پىللەلىكى واردىر. بۇ آوروپادان آسيا با، آمرىكادان آفريقا با كىمى آردىجىلىقدا گۇرۇنور. مثلاً بۇ گۇسترىجىلر چىنلىلرین رِزوس تىپى اوئنلارى نىن جۇغرافىي يېرىشىملىرىنە اوپۇنۇن اولاراق آسيالىلارلا ايندونزىيا، مالتزىبا اراضىلىرى آراسىندا اورتا حىدلەدەدىر. مۇنقول عېرىقىنە عايىد ائدىلەن كۈرۈسالىلار، ڇاپۇنلار، جنوبى چىنلىلەر شىمالدان جنوبا دوغرو جنوب عېرىقلەرەن خاص المتنلىرىن فايىزى آرتىر^۲.

تۆركلر مۇنقول عېرىقىندا اولسايدىلار، اوئنلار آنترۇپوژنتىك جەتتەچە چىنلىلەر ياخىن اوئردىلار. تۆركلەر چىنلىلرین بۇ اوپۇنلىقى كۆل تىكىن آبىدەسىنده ده قىشىد ائدىلىپ.

«چىن مىلتى شىرىن سۆزىلە، يۇمۇشاق ايپك قوماشلا اوپۇنلىق مىلتى تۇنۇلايىب، ائلهجه ده ياخىنلاشىلدىرىمىش، ياخىنلاشىلدىرىپ قۇپۇقدان سۇنرا پىس ايشلىرى او زامان

اینسان طېيعتاً اکزوتيكايا مىيللى اولدۇغۇندان اوْزونە آنچاق ياخشى، اوچا شىئىلى لايىق بىلىر. ايجىتىماى خۆصوصىلە مىلى شۇغۇردا ايسە آنچاق (اموسىونال) تائىيرلى شىئىلر قالا بىلىر. ۵۰۰ عايىلە سوئەسىندا مۇرۇجود اولمۇش مۇنقول طاييفاسى نىن آدى نىن ۲۵۰۰-۳۰۰۰ اىل قاباق شىمالدان جنوبا، شىرقىن، غربى قدر بىر اراضى يە يايىلىپ بۇىسوڭ دۇزلىتلر قۇزمۇش تۆركلەر ئورتاق آدىنا چۇرۇلىمك احتىمالى يۇنۇدۇر. آوروپالىلارين دا فۇرمالاشماسىندا چۈخ بۇىسوڭ رۇل اوینامىش تۆركلەر آوروپالىلارين آنترۇپوژنتىك گۇسترىجىلرى ده بۇنۇ ثوبىت ائدىر. بعضى آنتى تۆركچولرىن دىدىكى كىمى ايسكىفلەرە ھونلار مۇنقول اولمۇشلارسا، آوروپالىلارين آنترۇپوژنتىك گۇسترىجىلرىنە مۇنقول المتى نظرە چارپاردى.

آذربايجان فيلۇسۇفو آاصىف آتا يازىر: «بعضاً تۆرك مۇنقولو بىيىدە عايىد ائدىرلە، بىر عېرىق كىمى. مىنیم مۇنقولو بىيىلەرە هېچ بىر منفى دۇيغۇم يۇنۇدۇر. چۈنخالارى كىمى اوئنلارى اينكار اتتىريم دە. مثلاً قدىم ھونلارىن اىكى اساس دۇشمنى اولوب - بىرى چىنلىلر، دىگرى مۇنقوللار. اساس مىسالە اودور كى، هىم دىل، هىم دىن، هىم آنترۇپوپولوژى، هىم دە مىدى باخىمدان تۆرك خۆصوصى عېرىقدىر. بۇنۇ دىمك واختى چاتىسب..... مۇنقول دۇنياسىندا فرقلى اولاراق تۆرك دۇنياسى بىشرىتە معنوى ثروتلى بخش ائدىب، محمد فضولى درجەدە بۇىسوكلى... سۇنرا عىمانلى ايمپرياسى او دۇورون عظمتلى حادىثەسى ايدى، لاكىن ۱۳-

۱ - «مۇخالىفت» قىتى، ۱۴ فورال ۱۹۹۶

۲ - يادىگار تۆركاڭىل، دۇنيانىن ماهىتى و دركى حاقيدا، ۲۰۰۰، ص- ۶۱

قان قوهوملارى كۆمك ئەتىر، سۇنرا سیاسى، اىقتصادى مسائلەر اور تايا چېتىخىز. «ايىكىف حۆكمدارلىغى تىرىجىغا ئىللە قودرتلىنى كى، اونسو اوژ مۇتەققىي كىمىسى گۈرمك قرارىنىڭ گلن آسارتىخادۇن قىزىپنى كىكىف حۆكمدارى پارتاتو آيا اره وئرمك يۇلۇ ايلە ايىكىفلەرلە مۇناسىتلىرىنى نىظاملاماغا چالىشىرىدى».١

مۇراد آدجى خىرىستيانلارين خاج نىشانى نىن تۆركلەر كىرىشى طاي fasىنى تىن دامغاسى اولدوغۇنۇ گۇسترب يازىز: «خاچىن سىرەتى اينسانى مىن اىللىكىلرین، ھىند مېفولوگىاسى نىن درىنلىكلىرىنە آپارىر. او واختىلار ھىندوستاندا مشهور گونش سۆلالەسى (قىدىم چار نسلى) حاکىم ايدى. سۆلالەنин اساسىنى اىكشاواكى قۇزمۇشىدور. ھىند رىوايتلىرىنە گۈرە او، تۆرك اولموشىدور. اىكشاكونون عىمىسى نىن آدى خاج ايدى.٢ ماننادا كى اىكىف اىكشاكونون ھىندوستاندا آدى چىكىلەن رىوايىتە سبب اولدوغۇ و يا عكسىسەنە ئولماسى مۆمكىنلىدور. جواد هېتىتىن بازىديغىنا گۈرە، تۆرك ئىللەر ئىن اسکى ئىللەردىن اولاراق دۈرد مىن ايلە ياخىن كىچمىشلىرده آسيا، أوروبا و آفرىقا قطعەلىرىنە يايىلىپ، بۇيۇك مىلت و دۇولەتلەر قۇرمۇشلار..... تۆركلەر مىلاددان مىن ايل قاباق....ايلىك دفعە اولاراق ھىندوستانا ھىند-پنجاب منطقەسىنە

٢ - يېتە اۇرادا

٣ - مۇراد آدجى، أوروبا، تۆركلەر، بۇيۇك چۈل،

ماسکوا 1998، ص 166

دۇشۇز، فيكىر ئىذر مىش». بللى اولدوغۇ كىمى، گۈك تۆرك اراضىچە چىنلىلەردىن اۇزاق دىكىلىدەر. آرالارىندا سىتىر - چىن سلاپى واردى. دئمك، بۇ فيكىر آنچاق آنتروپومترىك، دىل، مەدىتىت اۇزاقلىغىنى نظرە چارپىدىر ماق اۆچۈن دىلىپ. نە اۆچۈن ايندىيە كىمى بىر مۇنقول بىلە اوشاغىنما مۇغان، اىستەمى آدى قۇيما يىپ. ھۇنلاردان بۇگۇنكى تۆركلەر كىمى نىچە - نىچە تۆرك خاكانى و باشقۇ تۆركسون آدى ايسە مۇغان اولمۇشلۇر. مۇغان دۇزو دە بۇ گۈن مۇنقوللار ياشايان يېرلىرده يۈخ، بۇگۇنكى ایران و آذربایجان جۆمهورىلىرى نىن اراضىسىنەدەر. دئمەلى تۆرك عىرقى، تۆرك مىلتى، تۆرك مەدىتىتى لۇوقەملىقۇن «تۈركىيەت» - وندان چۈخ قىدىمدىر.

علم عالىيىنە آتش پرسەتلىكىن يارانىپ - يايىلىغى اساس بۇلگەلەرنى بىرى اۇرمىھ گۈلۈ اطرافى يېرلى سايلىر. قىدىم ماننا دۇولتى ايندى ایران اىسلام جەھورىتىنەدە يېرلىشىن باتى آذربایجان بۇلگە سىينىدە يارانمىشدىر.

قىدىم آسۇر يا منبىلىرىندا بىرىنىدە چار آسارتىخادۇن دىتىر: «ماننالىلار اولكەسى نىن آداملارىنى، رام اولمايان قۇتىلىرى پىرن - پىرن سالان من، سىلاحلە اۇنلارى خىلاص ئىدە بىلەمەن مۇتەققىي اىسکىف ايشپاكايىن قۇشۇنۇنوازىشدىرىدىم».٤

بللى اولدوغۇ كىمى، اىنسانا اىلىك نۇۋىدە

٤ - سۇلماز قاشقاي، ماننا دۇولتى، باكى 1993، ص 41

بهرام گور «چۈزۈگان اوپۇنۇندا پەھلوى دىلىنىدە، دعوا مىيدانىندا تۆركىجە، مجلىسىلرە عادى آدامالارلا درى دىلىنىدە»^۱ ئىشچە دانışما بىلدى؟ بەرام گورون ۱۰ مىن كىلومىتر يۈل گىندىب، مۇنقوللاردان تۆرك دىلىنى اوپىرنەمى بارە دە هېچ بىر شىئى بللىك دىگىل. بۇ دۇورە ایراندا مۇنقول دا اوڭلمايىپ.

«ھۇنلار حاقىندا چۈخ آراشدىرمالار و مۇناقىشەلر اتتىمىش بعضى مۇلەپلەر اونلارى مۇنقول و يا مۇنقول- تۆرك قارىشىغى حساب اتتىمىشلەر. لاكىن سۈن زامانلارداكى آراشدىرمالار اونلارىن تۆرك اولدوغۇنۇ اىثبات اتتىمىشدىرى. ج. مارکوارت (۱۹۵۳)، پ. پلىوت (۱۹۲۵)، او. فرانك (۱۹۳۵)، گ. نمن (۱۹۳۵)، رنه قروسە (۱۹۴۱)، و. ابرهارد (۱۹۴۲)، ج. كلانسۇن (۱۹۶۵) و باشقۇلارى ھۇنلارىن دىل، عۆزف و عادتلەرىنى نظرە آلاراق، اونلارى تۆرك سايىمىشلار». ^۲

تۆركلەر بۇز قۇرد داستانىندا دىئىلىرى: «ھۇنلارلا بىر سۈيدان اولان گۈك تۆركلەر ھۇن يۇرۇنون شىمالىنىداكى سۇ اولكەسىنەن چىخىدىلار.»

کۆچمۇشلەر.^۳ مۇنقول سۈزۈ بۇ شىكىلە ۱۰- جو عصردن بىللىدىرى. جواد ھىشت يازىرىز: «مۇنقول اوزدوسونون اكتىرىتىنى تۆركلەر تشكىل اتتىمىش و دۇولت تشكىلاتىندا بخشىلەر (دېپىلر) اوپۇغۇندا مۇنقول دىلى ايلە ياناشى اوپۇغۇر تۆركىجەسى دە رسمي دىل اولموشدور». ^۴

باتى خانىن^۵ ۳۳۰ مىنلىك اوزدوسوندا جمعى ۴ مىن مۇنقول وار ايدى. چىنلىرىن چىن- مۇنقول سىتىپلارىندا ياشايان خالقلاردن بىرىيەن تاتار دىئىرىدىلر. اونلار معىشتى و مەدىتىجە مۇنقوللارا ياخىن ايدىلر. سۇزىلار چىن سەدىنەن يۇخارىدا ياشايان بېتون ۲۰۰ اينسانلارا تاتار دەمگە باشلادىلار. سۈن ۲۰۰ ايلە ايسە گۈچىلن رۇسلا تۆركلەرین ھامىسىنا تاتار دئىئەر كەيىتىمىساعى شۇعورو دولاشىقىقدان قىرىم و قازان تۆركلەرىنەن ھە دە تاتار دىئىرىلر.

اگر تۆركلەر ۶- جى عصردە اوْزاق شرقىن گلمىش مۇنقوللار ايدىلرسە، -۲۴۰ - ۲۳۸ - جى اىللەر دە ایراندا حۆكم رانلىق اتتىمىش

۱ - جواد ھىشت، تۆركلەر تارىخ و مەدىتىئە بىر باخىش، باكى ۱۹۹۳، ص ۱۸

۲ - يىشە اوزاد، ص ۱۰۰

۳- باتور اولمالىدىز.

۴ - ادبىيات فرتى، اىيون ۲۰۰۱، ۲۰۰۱، تۆمەر ۲۱

۵ - جواد ھىشت، تۆركلەر تارىخ و مەدىتىئە بىر باخىش، باكى ۱۹۹۳، ص ۱۰

خود مختاری قره باغ در سال ۱۹۲۳

صمد سرداری نیا

با سقوط شهر باکو در ۲۸ آوریل ۱۹۲۰/هشتم اردیبهشت ۱۲۹۹ هجری شمسی، آذربایجان شمالی به تصرف ارتش سرخ درمی‌آید و این سرزمین، تحت عنوان جمهوری آذربایجان شوروی به یکی از جمهوری‌های پانزده کانه اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی تبدیل می‌شود. این خطه مسلمان‌نشین که از سال ۱۸۱۳ میلادی ۱۲۲۸ هـ. ق. طبق معاهده ننگین گلستان از ایران جدا و به قلمرو روسیه تزاری منضم شده بود، در این یک قرن تبعیض، بی‌عدلی و خفغان را آزموده بود، در دوران حاکمیت شوروی نیز تقریباً این روال ادامه می‌یابد. در این دوران نیز آذربایجانی‌ها برای مسکو نشینان غیر قابل اعتماد بوده، ولی ارامنه متعدد ستی روس‌ها به شمار می‌روند. در این زمینه مثال‌های متعدد و مطالب مختلفی را می‌توان نوشت، ولی اظهارات دکتر نریمانوف^۱ نخستین رئیس جمهوری آذربایجان شوروی که یکی از شخصیت‌های نزدیک به ولادیمیر ایلیچ اوییانوف معروف به لینین رهبر انقلاب اکبر روسیه بود و در سقوط جمهوری دموکراتیک آذربایجان و استقرار حاکمیت شوروی در این سرزمین نقش بس مهمی بازی کرده بود، از اهمیت زیادی برخوردار است. وی چهار سال پس از تأسیس جمهوری آذربایجان شوروی، در یادداشتی که در ۲۷ مه ۱۹۲۴ به رشته تحریر درآورده، در این زمینه می‌نویسد:

«رفقای ارمنی و شوونیست‌های روس، رهبران سازمان باکو با استفاده از نیروی کارگران مسلمان، سیاست جنایتکارانه‌ای را تعقیب می‌کنند.... این‌ها مطابق برنامه معلومی به وسیله افراد شناخته شده‌ای که برای منظور ناپاکشان به هر قیمتی باشد، در صدد هویت زدایی آذربایجان می‌باشند، به عمل می‌آید.... سیاست داشناکی در آذربایجان به طور همه جانبه ادامه دارد. برای من کوچکترین تردیدی نیست که کمیته مرکزی حزب کمونیست روسیه در سیمای سرگو [[اورژونیکیدزه]] و استالین به ما ترک‌ها اطمینان نمی‌کنند و سرنوشت آذربایجان را به ارمنی‌های داشناک می‌سپارند. تعجب آور است که این اشخاص خیال می‌کنند، ترک‌ها یکسره کودن هستند و تمام این‌ها را درک نمی‌کنند».^۲

این سیاست‌های ضد آذربایجانی از بد و تأسیس جمهوری آذربایجان شوزوی اعمال گردید. «آدری ال الشناد» می‌نویسد:

«حزب کمونیست آذربایجان، صرفاً در سطح منطقه‌ای به عنوان بخشی از حزب کمونیست روسی به حساب می‌آمد که خود حاکی از عدم استقلال کامل یا خود مختاری حزب کمونیست آذربایجان بود. مرکز بلشویکی که از طریق تشکیلات حزبی استقلال آذربایجان را تحت الشاعع قرار داده بود، امور اداری و دولتی را به دست ترک-

۱ - دکتر نریمان نریمانوف (پرشک) در سال ۱۸۷۰ در شهر تقليس به دنیا آمد. پدرش کربلایی نجف از ایرانیان مقیم قفقاز بود. نریمانوف در سال ۱۹۲۵ هنگامی که در مسکو صدارت کمیته اجرائی مرکزی شوروی را به عهده داشت، غفتان به شکل مرموز درگذشت. بنا به نوشته گریگور یقیگیان «اجداد نریمانوف از اهالی ارومیه بودند و بعداً به قفقاز آمدند. نریمانوف زبان فارسی را در یکی از مساجد تقليس، نزد ملاحتی سلاماسی آموخته بود». (شوری و جنگل- ص ۴۰۸)

های آذربایجان داده بود و بر خلاف این حالت، تشکیلات حزبی توسط بلشویک‌های روس و ارمنی اداره می‌شد.^۱ «میزان اعضای بومی حزب»، نسبت به احزاب کمونیست جمهوری‌های همسایه بسیار ناچیز بود. در سال ۱۹۲۵ پس از تلاش طولانی برای بومی کردن ارگان‌های قدرت محلی، باز هم شمار اعضای ترک آذربایجان به نصف هم نمی‌رسید.

در تابستان سال ۱۹۲۱، با انتصاب کیروف روس تبار به عنوان دبیر اول حزب کمونیست آذربایجان، نفوذ و سیطره استالین، استحکام بیشتری یافت. حزب کمونیست آذربایجان تنها حزب موجود در منطقه قفقاز بود که دبیر اول آن بومی نبود.

«پروفسور پایپر و بلانک، سلطه محض بر آذربایجان را توسط اورژونیکیدزه و تشکیلاتش (کمیته منطقه‌ای ماوراء قفقاز که پیشتر تا فوریه ۱۹۲۲ کاوی بورو خوانده می‌شد) که به کمک ارتش و حزب کمونیست آذربایجان و شخص کیروف صورت عمل می‌گرفت با اسناد و مدارک و ادله اثبات کردۀ‌اند که در سیاست‌های متعدد گوناگونی منعکس است».^۲

انتصاب سرگئی کیروف به دبیر اولی حزب کمونیست آذربایجان که در آن تمام قدرت رژیم در دست دبیر اول حزب مرکز بود و انتصاب میرزویان‌ها و میرزا بکیان‌ها به مقامات بالا در این جمهوری، چنان که خواهیم دید، در سرنوشت آتی این سرزمین از جمله قره‌باغ کوهستانی تاثیر شومی بر جای گذاشت.

فردای ورود ارتش سرخ به باکو روز ۲۹ آوریل، داود حسین اوف کمیسر امور دفاعی جمهوری آذربایجان شوروی به جمهوری ارمنستان که هنوز در دست داشناک‌ها بود، اخطار کرد که در عرض سه روز نیروهایش را از قره‌باغ و زنگه‌зор فرا خواند. در این یادداشت که به تایید اورژونیکیدزه، کیروف و لواندوفسکی رسید، اظهار شده بود که در غیر این صورت، کمیته نظامی جمهوری شوروی آذربایجان خود را با جمهوری ارمنستان در حالت جنگی تلقی خواهد کرد. ژنرال درو خواسته حسین اوف را پذیرفت و با تسلیم تسليحات و آذوقه تحت اختیارش به بلشویک‌های ارمنی که می‌بایست اداره منطقه را بر عهده بگیرند، در ۱۲ مه ۱۹۲۰ قره‌باغ را تخلیه کرد. کنگره دهم ارمنستان قره‌باغ نیز که در ۲۶ مه ۱۹۲۰ تحت نظارت بلشویک‌ها تشکیل شد، قره‌باغ را شوروی اعلام کرد.

قره‌باغ که طی سده‌های متعدد یکی از ولایت‌های چهارگانه^۳ ایالت آذربایجان را تشکیل می‌داد و در دوران حاکمیت جمهوری دموکراتیک آذربایجان نیز در سال‌های ۱۹۱۸-۲۰ در قلمرو این جمهوری بود، پس از حاکمیت بلشویک‌ها نیز بودن قره‌باغ در ترکیب آذربایجان شوروی از نظر تاریخی و جغرافیائی طبیعی می‌نمود.

بهویژه شرایط اقتصادی، پیوند دهنده قره‌باغ به آذربایجان می‌بود. «آذری ال. الشتاد» در این زمینه می‌نویسد: «هنگامی که روس‌ها هر دو جمهوری را مجددًا فتح کردند، البته به دست ارتش سرخ و نه نیروی تزان، مسئله سرحدات بایستی توسط مسکو حل و فصل می‌شد. ظاهراً در همین باب بود که در مه ۱۹۲۰ آناستاس

۱ - وارلیق - شماره زمستان ۱۳۶۸ - ص ۵۸

۲ - فصلنامه مطالعات تاریخی - شماره ۹ و ۱۰ - سال ۱۳۷۰ - بلوای ناگرنو قره‌باغ در آذربایجان شوروی - ترجمه عبدالله ظهیری - ص ۳۲

۳ - برای اطلاع بیشتر در این زمینه مراجعه کنید به کتاب «ایران، یک ولایت مسلمان نشینی بود»، ص ۲۶، به همین قلم.

میکویان^۱ طی گزارشی به لنین، ادعای ارامنه نسبت به هر گوشاهی از قرهباغ را رد کرد. وی اظهار داشت که هیچ گونه ارتباط و وابستگی تاریخی میان قرهباغ و ایروان وجود ندارد و نباید از باکو جدا شود که آن را «سرچشمه حیات» قرهباغ می‌خواند. احتمال می‌رود که وی این مطلب را نیز گفته باشد که نه ایروان، بلکه تفلیس مرکز مهم ارمنستان در قفقاز تا پیش از تأسیس جمهوری‌های جداگانه به شمار می‌آمده است.

«قرهباغ پس از فتح آذربایجان، در آوریل ۱۹۲۰ در محدوده آذربایجان باقی ماند. متعاقباً اصلاحات و تغییراتی در مرازها صورت گرفت. در پیمان ۲۰ دسامبر ۱۹۲۰ منعقده میان RSFSR (اتحاد جماهیر سوسیالیستی فدراسیون روسیه) و ارمنستان، هیئت RSFSR از ادعای ارمنستان نسبت به زنگه زور از منطقه الیزاوت پول [گنجه] حمایت به عمل آورد، اما در مورد قرهباغ چنین نکرد. از این رو با عنایت به مطلب فوق، عبارت مربوط به «وحدت مجده» قرهباغ با ارمنستان که بارها و بارها تکرار شده است، غریب می‌نماید.»^۲

اقرار علی او ف نیز می‌نویسد: «همچنین در نامه‌های ب. مدیوانی، آناستاس میکویان و ای. نوریجانیان خطاب به چیزی‌ترین کمیسر امور خارجه در مسکو به اورژونیکیدزه در ماوراء قفقاز آمده است که: «و اما در مورد قرهباغ و زنگه زور که مورد مباحثه بوده و در ترکیب آذربایجان شوروی می‌باشد، به طور قطع به اطلاع می‌رسانیم که این نواحی بدون شک در آینده نیز در داخل آذربایجان باقی خواهند ماند.».

اورژونیکیدزه نیز به کلی موافق این نکته نظر می‌باشد و به آن می‌پسندد. او در مکالمه و گزارش تلفنی خود به چیزی‌ترین چنین بیان کرده است: «آذربایجان در مورد الحق فوری و بدون قید و شرط قرهباغ و زنگه زور اصرار می‌کند. به نظر من این کار را انجام باید داد، زیرا که هر دو ناحیه از لحاظ اقتصادی به باکو متمایل هستند و از ایروان به کلی جدا افتاده‌اند....».

اورژونیکیدزه دلایل خود را این چنین خلاصه نموده است: «نظر من این است که قره باغ و زنگه زور به آذربایجان ملحق گردد و به این ولایات خود مختاری داده شود.».

اسامی مضمون این گزارس با متن تلگراف مورخه ۱۹ ژوئن سال ۱۹۲۰ اورژونیکیدزه خطاب به ولادیمیر ایلیچ لنین و چیزی‌ترین جور در می‌آید و هماهنگی کامل دارد. در تلگراف گفته می‌شد: «در زنگه زور و قره باغ حکومت شوروی اعلام گردیده است و هر دو خطه نامبرده خود را بخشی از جمهوری شوروی آذربایجان حساب می‌کنند.... به طور کلی به عقیده من صدر آذربایجان را باید به مسکو احضار نمود و با حضور ایشان مسائل مربوط به آذربایجان و ارمنستان را حل نمود و این کار را تا انعقاد معاهده با ارمنستان انجام باید داد.».

مسئله قرهباغ کوهستانی به دفعات در حزب کمونیست روسیه، شعبه قفقاز و کمیته منطقه‌ای ماوراء قفقاز و همچنین در کمیته مرکزی حزب کمونیست آذربایجان مورد مذاکره قرار گرفته است. کمیته مرکزی حزب کمونیست آذربایجان در تاریخ ۱۰ ژوئیه سال ۱۹۲۰ وضعیت قرهباغ را مورد مذاکره قرار داد و خاطر نشان ساخت

۱ - آناستاس میکویان از ارامنه بلشویک و از یاران لنین بود که بعدها به مقام ریاست جمهوری اتحاد جماهیر شوروی رسید.

۲ - همچنان که الشتاد از قول میکویان گفته، ایروان نه تنها مرکز ارامنه نبوده، بلکه طی سده‌های متعددی مسکن ترک‌های مسلمان بوده است. برای اطلاع بیشتر در این زمینه مراجعه کنید به کتاب «ایروان یک ولایت مسلمان‌نشین بود» به همین

قلم.

۳ - پیشین.

که: «حتی قبل از حاکمیت شوروی و پیروزی این نظام در آذربایجان، کمونیست‌های قره‌باغ... به لحاظ وابستگی - های محکم اقتصادی این منطقه به آذربایجان، الحق آن را به آذربایجان ضروری می‌دانستند». همچنین در اجلاس شعبه حزب قید گردید که «روستاییان ارمنه قره‌باغ از اتحاد با ارمنستان در اجلاس امتناع می‌ورزند».^۱

پس از سقوط حکومت داشناک‌ها در ایروان در اوّل دسامبر ۱۹۲۰ و جایگزین شدن جمهوری شوروی ارمنستان به جای آن، مسئله قره‌باغ وارد مرحله جدیدی می‌شود.

سرژ آفاناسیان می‌نویسد: «اورژونیکیدزه با اشاره به نریمانوف رئیس کمیته انقلابی آذربایجان با لحنی دو پهلو تاکید کرد که اراضی زنگه‌зор، نخجوان و قره‌باغ که به اشغال ارتش سرخ در آمده است، به ارمنستان مسترد خواهد شد. نطق نریمانوف که روز بعد ایراد شد، صریحتر بود. وی پس از شعارهایی از همین قبیل چنین ادامه داد:

«آذربایجان شوروی به دیدار ملت زحمتکش و برادر ارمنستان می‌رود و در مبارزه با قدرت داشناک‌ها که خون بهترین رفقاء کمونیست ما را در ارمنستان و زنگه‌зор ریختند، در کنار آنان قرار خواهد داشت. سپس اعلام می‌کند که از این پس هیچ گونه اختلاف ارضی، دلیل خونزیزی میان دو ملت ارمنی و مسلمان نخواهد بود که قرن‌هast در جوار یگدیگر به سر می‌برند. زنگه‌зор و نخجوان جزء لاينفک ارمنستان شوروی است. به اهالی قره‌باغ نیز حق خود مختاری كامل اعطاء شده‌است».^۲

محمد امین رسول‌زاده درباره بخشش نخجوان به ارمنستان توسط نریمانوف می‌نویسد: «به هنگام اشغال جمهوری ارمنستان توسط بشویک‌ها، نریمان نریمانوف رئیس حکومت بشویک آذربایجان، منطقه نخجوان را به ارمنستان هدیه نموده بود. زمانی انگلیسی‌ها و آمریکانی‌ها نیز قصد واگذاری نخجوان به ارمنی‌ها را نموده و از این مورد اقدام کردند. اما نتوانستند موفق شوند.

«نخجوانی‌ها که مت加وز از دو سال، سلاح در دست، بر ضد الحق به ارمنستان قهرمانانه جنگیده بودند، این بار نیز اصرار نمودند. بخشش نریمان تنها در میدان سخن باقی ماند. جمهوری ارمنستان جهت تحويل گرفتن هدیه نخجوان ناگزیر از خونزیزی بسیار بود. نخجوانی‌ها نیز با مراجعت به مراجع مختلف اعلام نمودند که حاضر نیستند، تبعه ارمنستان باشند. این مسئله نظر دقت هیئت نمایندگی ترکیه را نیز جلب نمود. به همین سبب، طبق معاهده مسکو، منطقه نخجوان، به شرط عدم واگذاری به دولت ثالث، تحت حمایت آذربایجان در آمد.

«طبق معاهده مسکو که در سال ۱۹۲۱ امضاء شد، نمایندگان ترکیه موجب ثبت موجودیت جمهوری قفقاز شده و ولایت نخجوان که توسط کمونیست‌های آذربایجان به جمهوری شوروی ارمنستان هدیه شده بود، به شرط عدم واگذاری آن به دولت ثالث و به عنوان یک منطقه ویژه تحت حمایت آذربایجان قرار گیرد».^۳

آذری ال. الشتاد می‌نویسد: «امکان به وجود آوردن منطقه‌ای خودمختار در قره‌باغ کوهستانی، اگرچه پیشتر در تابستان سال ۱۹۲۱ مطرح شده بود. دکتر نریمان نریمانوف رئیس Sovnarkom آذربایجان در گزارشی پیرامون مرازهای قفقاز خطاب به اجلاس کمیته مرکزی آذربایجان در تاریخ ۱۹ اژوئیه ۱۹۲۱ با استدلال این امر که

۱- اقرار علی اوفر- داغلیق قاراباغ- باکو- ۱۹۸۹- ص- ۹۰.

۲- سرژ آفاناسیان- ارمنستان، آذربایجان، گرجستان- ترجمه عبدالرضا هوشنگ مهدوی- ص- ۱۸۴.

۳- محمد امین رسول‌زاده- جمهوری آذربایجان- ص- ۱۱۴.

مفاد قانون اساسی کافی و گویاست و تأسیس یک واحد اداری جداگانه ضرورت ندارد، چنین اظهار داشت: «قره-باغ کوهستانی همواره یک بخش جدا نشدنی از آذربایجان شوروی خواهد ماند و حقوق و اختیارات قانونی آن برای خودمنخاری در چارچوب قانون اساسی شوروی که در رأس آن کمیته منطقه‌ای فعالیت می‌کند، نیز حفظ خواهد شد». به هر صورت در ۲۶ اکتبر ۱۹۲۱ در جلسه حزب کمونیست آذربایجان تحت ریاست دییر اول کیروف چنین مقرر شد که هیئت وزیره‌ای مرکب از کمیسراهای مستول امور اراضی، ارتش، نیروی دریائی و امور داخلی «برای تعیین حدود مرزهای یک بخش خودمنختار قره‌باغ» تشکیل شود.

بنابراین چنین به نظر می‌رسد که مسئله قره‌باغ به صورت رقابت میان سازمان‌های اداری محلی (عمدها ترک‌های آذربایجان) و تشکیلات حزبی (که اعضای آن غیر بومی بودند) در آمد. اما شایان توجه است که در رخداد اکبر ۱۹۲۱ حزب کاملاً بر سازمان‌های محلی آذربایجان تسلط داشت. علیرغم ادعاهای رسمی بنی بر این که این دو نهاد جدا از یگدیگر بوده و تشکیلات ایالتی مستقل و حاکم بر سازمان حزبی است، به هر صورت، حل این مشکل یک سال به طول انجامید، شاید علت این بود که مقامات عالیرتبه حزب در مسکو و قفقاز مشغول رتق و فتق امور پر امون مشویک‌های گرجستان و... تأسیس فدراسیون مأوراء قفقاز بودند (مارس ۱۹۲۲).^۱

سردمداران رژیم تصمیم گرفته بودند به قره‌باغ کوهستانی، آن گونه که می‌خواهند، خودمنخاری بدهند. ولی این کار با بودن نریمانوف در باکو چندان آسان نمی‌نمود. هر چند که او نیز خودی بود، لکن از شخصیت ممتازی برخوردار بود و در خیلی زمینه‌ها مانع خلافکاری‌های آن‌ها می‌شد. نریمانوف در دنباله یادداشت ۲۷ مه ۱۹۲۴ خود می‌نویسد:

....برای سرگو [اورژونیکیدزه] دور شدن من از آذربایجان بدین جهت لازم بود که هر گونه موانع را از جلو پیشرفت «سیاست قفقاز» خود بردارد. او با میروزیان به مشورت نشست. میروزیان گفت: «ما فقط متظر توافق تو می‌باشیم. اگر موافقت بکنی، نریمانوف در اینجا نخواهد ماند». سرگو هم جواب داد: «شروع کن!».

میروزیان این را به اجرا در می‌آورد: خان بوداقوف را به بخش‌های جمهوری اعزام می‌دارد و دستور می‌دهد که انتخاب می‌کنند و کار شروع می‌شود. او اقام خود را به بخش‌های جمهوری اعزام می‌دارد و دستور می‌دهد که در هیچ جا از نریمانوف اسمی به میان نماید و او را به هیچ جا انتخاب نکنند و از این قبیل. همین که این کار را به آخر رسانند، خان بوداقوف به میروزیان اظهار می‌دارد: «من کار بخش‌ها را به پایان رساندم». بخش‌های کارگری که در عهده خود میروزیان بودند، خیلی وقت بود که آمادگی داشت. به سرگو گزارش می‌دهند که حالا نریمانوف را با اطمینان می‌شد برداشت. مرا به بهانه محول کردن وظیفه بالاتر در مسکو منفصل کردند و هیچ گونه اتفاقی رخ نداد، حتی کسی را جرأت نیست که از نریمانوف اسم ببرد.

بدین طریق آذربایجان بدخت در دست این شیادان بی‌وجدان به بازیچه مبدل شد.

«نصف دیگر پیشگوئی من درباره فعالیت داشتاکی در آذربایجان، به عقیده من همین امسال به ظهور می-

پیوندد...

ناگورنو قره‌باغ در زیر فشار قوی میروزیان، ولایت خودمنخاری اعلام شده است. در حضور من، این کار را نتوانستند بکنند، نه برای آن که من مخالف این خودمنخاری بودم، برای آن که خود دهقانان ارمنی این را

نمی خواستند. در عرض این مدت میرزویان با دستیاری معلمین ارمنی داشتاد، زمینه را مهیا کرد و مستله را به کمیته حومه‌های ماوراء قفقاز کشاند. از این موقع مناسبات دهستان ارمنی و دهستان ترک به شدت به وحامت گرائید. بعد این مستله درباره ناگورنو گنجه مطرح می‌شود والخ.^۱

درباره چگونگی اعطای خود مختاری به ولایت قره‌باغ کوهستانی آذری ال. الشتاد می‌نویسد: «در دسامبر ۱۹۲۲، هیئت رئیسه کمیته مرکزی حزب کمونیست آذربایجان به پیشنهاد زاکاری کوم اورژوینیکیدزه (که خود یکی از کمیته‌های وابسته به حزب بود) دوباره موضوع منطقه خود مختار قره‌باغ را مورد بحث قرار داد. و بالاخره هیئت رئیسه حزب، کمیسیون مرکزی سه نفره‌ای را مشتمل از کیروف دبیر اول حزب (روسی الاصل)، میرزا بکیان (ارمنی تبار) و ا. ن. کوراکوزوف [قارا گوزاوف] که با وجود نام آذری اهل آنجا نبود، مأمور بررسی امور قره‌باغ کرد. هیئت رئیسه همچنین هیئت نفره‌ای را به ریاست کوراکوزوف [قارا گوزاوف] پیروامون بررسی امکان تأسیس یک منطقه خود مختار در بخش کوهستانی قره‌باغ مأمور کرد. در نتیجه هیچ یک از اعضای هیئتی که تصمیم گیری پیروامون سرنوشت بخشی از آذربایجان شوروی را بر عهده داشت، اهل آذربایجان نبود. کوراکوزوف [قارا گوزاوف] در سال‌های ۱۹۲۰ تا ۱۹۲۱ در سمت «کمیسر فرق العاده» در قره‌باغ و ناحیه همچوار زنگه‌زور (که خود متولد آنجا بود) و در ریاست کمیته ارامنه در سال‌های ۱۹۲۲-۱۹۲۳ انجام وظیفه کرده بود، فرا خوانده شد تا ریاست کمیته مسائل قره‌باغ را بر عهده گیرد.

«این کمیته شش ماه مستله را مورد بررسی قرار داد و نتیجه را به هیئت رئیسه حزب کمونیست آذربایجان در ۲۰ ژوئن ۱۹۲۳ گزارش کرد.

نظر این کمیته عبارت بود از «جدا کردن دو قسمت کوهستانی و سفلای قره‌باغ از سایر قسمت‌های آذربایجان به لحاظ اداری و کشوری». پس از گذشت ده روز حزب کمونیست آذربایجان به کمیته مرکزی جمهوری آذربایجان پیشنهاد تأسیس منطقه خود مختار قره‌باغ را ارائه داد.

«بدین روی منطقه کوهستانی قره‌باغ با مساعی حزب کمونیست آذربایجان که در رأس آن یک روس قرار داشت و کمیسیون مرکزی حتی بدون یک عضو آذربایجانی، از حیطه نفوذ حکومت آذربایجان خارج شد. طی حکمی در تاریخ ۲۴ ژوئن ۱۹۲۳ منطقه خود مختار قره‌باغ موجودیت یافت و کوراکوزوف [قارا گوزاوف] به ریاست Sovnarkom (شورای کمیسراهای خلق) ناگورنو قره‌باغ از تاریخ تأسیس در ۱۹۲۳ تا ۱۹۲۸ گمارده شد و رسمآ در تاریخ ۱۹۲۷ نام آن به منطقه خود مختار ناگورنو قره‌باغ تغییر یافت.

طبق مفاد حکم مورخ ژوئن ۱۹۲۳، منطقه خود مختار قره‌باغ قسمت کوهستانی مناطقی از آذربایجان را در بر می‌گرفت که مشتمل بود بر قره‌باغ کوهستانی قدیمی [از شمال تا جنوب: چوشیر، شوش، جبرئیل (پیشتر کاریاگینسک Kariaginsk) و بخش کوچکی از کوباتلینسک که پیشتر جزو زنگه‌زور قرار داشت]. این چهار ناحیه از چهار سو با جمهوری ارمنستان هم مرز بود و خود منطقه خود مختار قره‌باغ نیز در نزدیکی موز ارمنستان واقع بود. مرزهای ناگورنو قره‌باغ طوری ترسیم شد تا ارامنه اکثریت خود را در این منطقه که قومیت‌های مختلفی در آن به سر می‌بردند، حفظ کنند. در واقع وجود اکثریت جمعیت ارامنه-اگرچه از دهه ۱۸۴۰ به این سو به این برتری کمی دست یافته بود- در قسمت‌های کوهستانی این مناطق خود مبنای برای تأسیس یک منطقه جدید

قلمداد شد. واژه روسی ناگورنو (به معنای کوهستانی) به نام ترکی اصیل قرهباغ الصاق شد. بقیه قرهباغ جدا ماند و جزو سه منطقه فوقالذکر به حساب آمد.

از منطقه خودمختار جدید به عنوان یک واحد از تقسیمات کشوری یاد می‌شد که تماماً در آذربایجان شوروی واقع است، لیکن اکثریت ارامنه آن به زعم دولت مرکزی توجیهی بود برای ایجاد آن. هر دو قومیت ارمنی و ترک آن را بخشی از میراث تاریخی خود می‌دانند. بدین روی حالتی نظری نخجوان و چه بسا و خیم‌تر از آن پدید آمد که باعث تداوم کینه‌جوئی و رقابت میان این دو جمهوری شد. و همچنین آن قدر این دو جمهوری درگیر این مناقشه شدند که دیگر به فکر تعارض با سیاست روس‌ها نیفتند. از این رو، منطقه خودمختار ناگورنو قرهباغ مایه نفاق همیشگی میان این دو جمهوری شد.^۱

اقرار علی اوف می‌نویسد:

«دبیر اول حزب کمونیست آذربایجان سرگنی کیروف در ششمین کنگره حزب در سال ۱۹۲۴ ویژگی‌های خودمختاری قرهباغ کوهستانی را تشریح کرده و این چنین بیان کرد:

«یکی از موقوفیت‌های بزرگ و چشمگیر ما در این زمینه این است که آنچه که به عنوان مسئله قرهباغ مطرح بود، اگر نه به طور کامل، حداقل در حد زیادی حل گردید. ما در نهایت این مسئله را حل نمودیم، بدون شک به طور کلی کار صحیحی انجام دادیم و جای هیچ گونه تردیدی نیست که مجدداً این مسئله نیاز به حل نخواهد داشت.».

بدین ترتیب مسئله به اصطلاح قرهباغ که مصنوعاً ایجاد شده بود، به نفع اهالی ارمنی قرهباغ به طور مثبت حل و فصل گردید، لیکن جای تأسف فراوان می‌باشد که حتی به ذهن کسی نیز خطور نکرد که در جمهوری ارمنستان نیز ده‌ها هزار آذربایجانی (خیلی بیشتر از تعداد ارامنه‌ای که در منطقه قرهباغ کوهستانی زندگی می‌کردند). به سر می‌بردنده که اعطای خودمختاری برای آن‌ها نیز لازم بود. در این مورد حتی کسی صدای خود را نیز در نیاورد و به رغم آنچه که گفته شده بود، «مسئله قرهباغ» مجدداً علم ش...».

ده‌ها هزار آذربایجانی باقی مانده در جمهوری ارمنستان که بقایای کشتار جمعی داشناک‌ها در سال ۱۹۱۸ بودند، نه تنها از هیچ حقی برخوردار نبودند، بلکه تحت فشارهای شدید در بردهای مختلف از بین رفته و یا مجبور به مهاجرت شدند. سختان کساندرو میاستیکیان رهبر کمیته انقلاب و شورای کمیساریای خلقی جمهوری ارمنستان شوروی در این زمینه، گویاتر از آن است که نیاز به تفسیر داشته باشد. وی در سال‌های نخست حکومت بلشویکی می‌نوشت:

«گرجستان در دوره بلشویک‌ها به طور آزاد و حاکم، ارامنه را مورد آزار قرار می‌داد، ولی ارمنستان در زمان داشناکسیون به همان شیوه «حاکم» و بدون مجازات، مسلمانان را می‌کشت. چون دستورات دایی‌های اروپائی و آمریکائی چنین بود. دایی‌هایی که بدون اصل «تفرقه بینداز و حکومت کن» قادر به زندگی نیستند.» (میاستیکیان ۱۹۲۳).

۱ - فصلنامه مطالعات تاریخی - پیشین - ص ۳۶

۲ - اقرار علی اوف - پیشین

۳ - فریدون صدیقی - نماد همزیستی هوبت ما، روزنامه نوروز - ۲۶/۱/۸۱ - ص ۳

آبونه فورمو

آبونه اولماق ایستهین عزیز وطنداشلاردان ایلilik آبونه پولونو (۲۳۰۰ تومن) آشاغیدا قىيد انديلن
حسابا ياتيرىپ، بانك قبضىنى بۇ فۇرم ايله ياناشى وارلىغىن دفترىنه گۈئىدرەلرى خواهىش اولۇنور:
حساب نومرسى ۲۱۶۳ (دكتىر جواد هيئت)، بانك ملى، شعبە داريوش، تهران، خيابان بهار
آبونەنин آدى و سۆى آدى
آدرس
پۇست كۈدو تلفون نومرسى

وارليق درگىسى

تهران، شهرك غرب، فاز ۲، خيابان هرمزان، برج ۹، طبقه ۳ و يا
خيابان فلسطين شمالى، شماره ۱۵۱، تلفن ۶۴۶۶۳۶۶
حۋارىتلى آبونەلىرىمىزدىن قاباقدان قالان بۇرجلارينى اوڈەمەلرى خواهىش اولۇنور.

وارليق - مجله فرهنگى، ادبى، هنرى به زبان ترکى و فارسى

شماره امتياز: ۸۵۳۸

صاحب امتياز و مدیر مسئول: دكتىر جواد هيئت

دبيز: ابراهيم ررف

آدرس: تهران، خيابان فلسطين شمالى، شماره ۱۵۱، كد پستى ۱۴۱۶۹

تلفن: ۶۴۶۶۳۶۶

VARLIQ - Quarterly Journal in Persian and Turkish

Chief Editor: Dr. Javad Heyat

Assistant Editor: E. Rafraf

3rd fl., Tower 9, Hormozan Ave., Phase 2, Shahrake Gharb or

151 Felesin Ave., Tehran, IRAN, Tel. 6466366

E-mail: varliq@ocaq.net, web site: www.ocaq.net/varliq